

**CRITERIA CREATION FOR MANAGEMENT EVALUATION OF
THAI HOME STAY : A CASE STUDY OF UBONRATCHATHANI
PROVINCE, THAILAND**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF SCIENCE
(ENVIRONMENTAL PLANNING FOR COMMUNITY
AND RURAL DEVELOPMENT)
FACULTY OF GRADUATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY
2007**

COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY

Thesis
Entitled

CRITERIA CREATION FOR MANAGEMENT EVALUATION OF
THAI HOME STAY : A CASE STUDY OF UBONRATCHATHANI
PROVINCE, THAILAND

Wipada Unlumert

Miss Wipada Unlumert
Candidate

Dr. Sompong Thongchai

Asst. Prof. Sompong Tongchai,
D.Tech.Ed.(DTEM)
Major-Advisor

Nongnapas

Mrs. Nongnapas Thiengkamol, Ed.D.
(Environmental Education)
Co-Advisor

Naruedom Sarigabutr

Mr. Naruedom Sarigabutr, D.M.S.
Co-Advisor

Jisnuson Svasti

Prof. M.R. Jisnuson Svasti, Ph.D.
Dean
Faculty of Graduate Studies

Sayam Aroonsrimorakot

Assoc. Prof. Sayam Aroonsrimorakot, M.Sc.
Chair
Master of Science Programme in
Environmental Planning for Community and
Rural Development
Faculty of Environment and Resource
Studies

Thesis
Entitled

CRITERIA CREATION FOR MANAGEMENT EVALUATION OF
THAI HOME STAY : A CASE STUDY OF UBONRATCHATHANI
PROVINCE, THAILAND

was submitted to the Faculty of Graduate Studies, Mahidol University
for the degree of Master of Science
(Environmental Planning for Community and Rural Development)
on
28 May, 2007

Wipada Unlumlert

Miss Wipada Unlumlert
Candidate

Sakorn Puapun

Asst. Prof. Sakorn Puapun,
D.Tech.Ed.(DTEM)
Chair

Dr. Sompong Tongchai

Asst. Prof. Sompong Tongchai,
D.Tech.Ed.(DTEM)
Member

Nongnapas Thiengkamol

Mrs. Nongnapas Thiengkamol, Ed.D.
(Environmental Education)
Member

Naruedom Sarigkabutr

Mr. Naruedom Sarigkabutr, D.M.S.
Member

M.R. Jisnuson Svasti

Prof. M.R. Jisnuson Svasti, Ph.D.
Dean
Faculty of Graduate Studies
Mahidol University

Anuchat Pongsomlee

Assoc. Prof. Anuchat Pongsomlee, Ph.D.
Dean
Faculty of Environment and Resource
Studies
Mahidol University

ACKNOWLEDGEMENT

This thesis had successfully achieved by Asst. Prof. Dr. Sompong Tongchai, my major advisor, for his excellent supervision, valuable advice and bighearted consultant throughout this research. Moreover, this thesis could not been completed without the sacrifice for the valuable times, the great insight, valuable and helpful guidance and valuable suggestion from Asst. Prof. Dr. Sakorn Puapun, Dr. Nongnapus Thiengkamol and Dr. Naruedom Sarigabutr.

Special thanks to Sasorm village headman, Thalong village headman, Tamui village headman, Wernbueg village headman, Kaengtana village headman, Nongchad headman village and head of sub district administrative organization in Khongjeam district and Sirinthorn district for their supports in data collections, which is the major part to the success of this thesis.

Thanks to everyone for answering my questionnaires until make this thesis can accomplish without the trouble.

And sincere thanks to my friends, my colleagues, and many others for their carefulness, support, and help throughout this research. Their support is my priceless motivation and encouragement.

I would sincerely like to express my most appreciation to my lovely friends (B.B.'s Home and the Gang) for their love, friendship, helping, happiness, carefulness and all enjoyable things that we have ever done together.

Finally and most important, I wish to my deep gratitude to my father, my mother, my dear brothers, my sister-in-law and all of my relatives for their love, care fullness, understanding and good encourage consistently. Most of all give me endeavor, willingness, inspiration and encourage which bring me the successful thesis.

Wipada Unlumlert

CRITERIA CREATION FOR MANAGEMENT EVALUATION OF THAI HOME STAY : A CASE STUDY OF UBONRATCHATHANI PROVINCE, THAILAND**WIPADA UNLUMLERT 4837168 ENRD/M****M.Sc. (ENVIRONMENTAL PLANNING FOR COMMUNITY AND RURAL DEVELOPMENT)****THESIS ADVISORS: SOMPONG TONGCHAI, D.Tech.Ed.,
NARUEDOM SARIGKABUTR, D.M.S., NONGNAPUS THIENGKAMOL, Ph.d.****ABSTRACT**

The research was conducted as survey research. The objectives were: to study, survey, analyze and synthesize the situation of Home Stay Tourism; to create the criteria for management evaluation of Thai Home Stay; and to evaluate the potential of Home Stay Tourism management beneath the Thai Home Stay Standard. The criteria creation for management evaluation of Thai Home Stay was based on Thai Home Stay standard of the Ministry of Tourism and Sports using 8 standards and 43 indicators. There are 7 Accommodation indicators, 6 Food and Nutrition indicators, 5 Security indicators, 7 Management indicators, 6 Tourism activities indicators, 4 Environment indicators, 4 Value-added indicators and 3 Marketing supporting indicators. Questionnaires, a structural interview form, Home Stay assessable form and Check-list form were used as tools for data collection. The 6 Home Stay targets were Sasorm village, Thalong village, Tamui village, Wernbueg village, Kaengtana village and Nongchard village. The Survey was done with tourists who travelled during December 2006. The duration of this research was between November 2006 and April 2007.

The research finding showed that Sasorm Home Stay and Nongchard Home Stay were at an excellent level, Thalong Home Stay, Tamui Home Stay and Wernbueg Home Stay were at a good level, but Kaengtana Home Stay must be improved. The Home Stay targets showed that there were 112 households (20.82%) opening houses for tourists from a total of 538 households and the rest (79.18%) have the potential to run Home Stay business in the future.

Recommendations from this study are the two excellent Home Stay villages should continuously maintain their standards and open to tourists all season. The three good Home Stay villages should upgrade to an excellent level and one Home Stay village must be improved by using standard criteria of Thai Home Stay. The recommendations for future research are study on other households that do not open as Home Stay Tourism investigating whether they have carrying capacity to run a business or not. The findings can be used to plan Home Stay Management for the areas that do not meet the standard criteria of Thai Home Stay standards.

**KEY WORDS: HOME STAY/ TOURISM RESOURCES/ READINESS
POTENTIAL/ COMMUNITY BASED
ECOTOURISM/ CRITERIA/ EVALUATION**

276 pp.

การสร้างเกณฑ์สำหรับการประเมินการจัดการการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ไทย : กรณีศึกษา จังหวัด
อุบลราชธานี ประเทศไทย (CRITERIA CREATION FOR MANAGEMENT EVALUATION OF
THAI HOME STAY : A CASE STUDY OF UBONRATCHATHANI PROVINCE, THAILAND)

วิภาดา อันล้ำเลิศ 483768 ENRD/M

วท.ม. (การวางแผนสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาชุมชนและชนบท)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : สมพงษ์ ชงไชย, D.Tech.Ed., นฤคม สาริกบุตร, D.M.S.,

นางนภัส เทียงกมล, Ph.D.

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา สํารวจ วิเคราะห์ สังเคราะห์ สถานการณ์การ
จัดการการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ สร้างเกณฑ์สำหรับการประเมินการจัดการการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ และประเมิน
ศักยภาพในการจัดการการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ภายใต้มาตรฐานโฮมสเตย์ไทย โดยสร้างเกณฑ์สำหรับการประเมินการ
จัดการการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ตามมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยใช้ 8 มาตรฐาน 43
ตัวชี้วัด ได้แก่ ด้านที่พัก 7 ตัวชี้วัด ด้านอาหารและโภชนาการ 6 ตัวชี้วัด ด้านความปลอดภัย 5 ตัวชี้วัด ด้านการจัดการ 7
ตัวชี้วัด ด้านกิจกรรม 6 ตัวชี้วัด ด้านสภาพแวดล้อม 4 ตัวชี้วัด ด้านมูลค่าเพิ่ม 4 ตัวชี้วัด และด้านการส่งเสริมการตลาด 3
ตัวชี้วัด การเก็บข้อมูลจากการใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง แบบสังเกตและแบบตรวจสอบรายการ กลุ่มโฮมสเตย์
เป้าหมาย 6 หมู่บ้าน คือ หมู่บ้านชะจอม หมู่บ้านท่าลั้ง หมู่บ้านตามุย หมู่บ้านเวินบึก หมู่บ้านแก่งตะนะและหมู่บ้านหนอง
ชาด รวมทั้งแบบสำรวจนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในช่วงเดือนธันวาคม 2549 ระยะเวลาในการดำเนินการระหว่าง
เดือนพฤศจิกายน 2549- เมษายน 2550

ผลการวิจัยพบว่า มี 2 หมู่บ้านเป็นโฮมสเตย์ที่อยู่ในระดับดีมาก คือ โฮมสเตย์บ้านชะจอมและบ้านหนองชาด มี 3
หมู่บ้านที่โฮมสเตย์เป็นโฮมสเตย์ที่อยู่ในระดับดี คือ โฮมสเตย์บ้านท่าลั้ง บ้านตามุย และบ้านเวินบึก และมี 1 หมู่บ้าน คือ
แก่งตะนะ โฮมสเตย์นั้นอยู่ในระดับที่จะต้องปรับปรุง และจากกลุ่มโฮมสเตย์เป้าหมายพบว่ามีจำนวนครัวเรือนที่เปิดบ้าน
ต้อนรับนักท่องเที่ยวทั้งหมด 112 ครัวเรือน จากทั้งหมด 538 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 20.82 จากทั้งหมด และพบว่า
ครัวเรือนที่เหลือร้อยละ 79.18 จากทั้งหมดนั้นยังมีศักยภาพในการรองรับการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ได้ในอนาคตต่อไป

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยครั้งนี้ไป คือ 2 หมู่บ้านที่เป็นโฮมสเตย์ที่อยู่ในระดับดีมาก ควรจะรักษาระดับ
มาตรฐานต่อไปและควรเปิดรับนักท่องเที่ยวให้ได้ตลอดทั้งปี 3 หมู่บ้านที่เป็นโฮมสเตย์ที่อยู่ในระดับดีควรจะพัฒนาให้อยู่
ในระดับดีมาก ส่วนอีก 1 หมู่บ้านที่เป็นโฮมสเตย์ในระดับที่ต้องปรับปรุงควรใช้เกณฑ์ของ 5 หมู่บ้านที่ได้รับมาตรฐาน
โฮมสเตย์ในระดับดีมากและคั้น พัฒนาและปรับปรุงให้ได้รับมาตรฐานดังกล่าวเช่นกัน ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้ง
ต่อไป คือ ควรศึกษาศักยภาพของครัวเรือนที่ยังไม่เปิดรับนักท่องเที่ยวให้มีการรองรับการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ และควร
นำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้วางแผนการจัดการการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์สำหรับพื้นที่ที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์เพื่อให้เป็นหมู่บ้าน
โฮมสเตย์ตามมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยต่อไป

CONTENTS

	Page
ACKNOWLEDGEMENTS	iii
ABSTRACT	iv
LIST OF TABLES	viii
LIST OF FIGURES	ix
CHAPTER I INTRODUCTION	1
1.1 Background	1
1.2 Significance of the Issues	4
1.3 Conceptual Framework Explanation	8
1.4 Objectives	10
1.5 Scope of the Research	10
1.6 Definitions	12
1.7 Research Methodology and Procedure	13
1.8 Expected Results	16
CHAPTER II DOCUMENTARY RESEARCH	17
2.1 General geographical area to display the background of the study area	18
2.2 Conceptual Trend and Relevant Theories	28
2.3 Relevant Documents and Related Researches	43
2.4 Research document results conclusions and discussions	53
CHAPTER III RESEARCH METHODOLOGY	62
3.1 Documentary Research	62
3.2 Survey Research	67

CONTENTS (continued)

	Page
CHAPTER IV RESEARCH RESULTS	83
4.1 Results of the Study: Survey and Basic Data Collection classified by area	86
4.2 Results of the Study: Survey of Tourism Situation and Tourism Resources	93
4.3 Results of the Study: Tourism Management	96
4.4 Evaluation Results in Resources Capability in Tourism Resources Management	97
4.5 Analysis results on tourists' opinion towards Home Stay tourism in the study area	99
4.6 Analysis of the Feasibility in establishing Home Stay in accordance to Thai Home Stay Standard in the Study Area	99
CHAPTER V DISCUSSION	129
5.1 Situation on Home Stay Tourism Resources	129
5.2 Home Stay Tourism Model	130
5.3 The Feasibility of Home Stay Model	132
CHAPTER VI CONCLUSION AND RECOMMENDATION	136
6.1 Expected Benefits	136
6.2 Conclusion	137
6.3 Recommendation for Application of Research Results	137
6.4 Recommendation for future research	138
REFERENCES	140
APPENDIX	147
BIOGRAPHY	276

LIST OF TABLES

	Page
Table 2-1 History of Amphoe Khongjeam and Amphoe Sirinthorn	23
Table 2-2 Criteria for Home Stay Tourism Management Evaluation	54
Table 3-1 Criteria for Home Stay Tourism Management Evaluation	72
Table 4-1 Tourism resources	94
Table 4-2 The average evaluation of Accommodation	102
Table 4-3 The average evaluation of Food and Nutrition	105
Table 4-4 The average evaluation of Security	109
Table 4-5 The average evaluation of Management	113
Table 4-6 The average evaluation of Tourism Activities	117
Table 4-7 The average evaluation of Environment	120
Table 4-8 The average evaluation of Value-added	123
Table 4-9 The average evaluation of Marketing Promotion	125

LIST OF FIGURES

	Page
Figure 1-1 Conceptual Framework	9
Figure 1-2 Map of the studied area	11
Figure 1-3 Research Methodology and Steps	15
Figure 2-1 Map of Khongjeam district	19
Figure 2-2 Khongjeam district satellite photograph	20
Figure 2-3 Map of Sirinthorn district	21
Figure 2-4 Sirinthorn district satellite photograph	22
Figure 3-1 Research Tools Construction Steps	70
Figure 3-2 Research Methodology and Steps	82
Figure 4-1 Results of the Study	84
Figure 4-2 Map of Sasorm villag	88
Figure 4-3 Map of Thalong village	89
Figure 4-4 Map of Tamui village	90
Figure 4-5 Map of Wernbueg village and Kaengtana village	91
Figure 4-6 Map of Nongchard village	92

CHAPTER I

INTRODUCTION

1.1 Background

1.1.1 Development Plan and Thailand Tourism

Tourism has extremely important economic and social roles. Tourism business is very crucial to the country economic. Besides, it has received continuous support from both public and private sector which also yield good growth in tourism industry as well as other businesses associated with tourism in much higher rate. Therefore, income from tourism industry has been distributed into other occupations in many areas which created economic circle with more investment or business expansion that resulted in better economic. Since tourism is the country's main economic vein, Thailand has made rapid tourism development as being seen from increasing number of foreign visitors during the year 2004 to 2005. There were 11.65 million foreign visitors in 2004 and 13.38 million foreign visitors in 2005 which generated income of 384,360 million baht and 450,000 million baht, respectively (Statistical and Research Division, Tourism Authority of Thailand, 2005).

According to the 9th edition of the Nation Economic and Social Plan, Conservation, restoration and preservation of community surrounding, arts cultures and natural tour sites, sculptures, archeology are done for sustainable tourism. Then, environmental issue had become key factor for decisions-making among tourists to engage the services. Tourism management policies in accordance to environment quality planning of 2002-2006, it is consisted of main strategy in promoting and developing sustainable tourism by creating area potential and qualified people in tourism management. Tourism strategies of 2004 to 2008 had set up vision for Thailand to be the Tourism Capital of Asia. At the same time, the goal had been set for Thailand for being Quality Destination, leading to the highest goal in the World Class Destination as well as setting up policy for local people's participation in the

development of tour sites in Thailand (Research Institution for the Development of Thailand, 2001). It is also aimed at developing plan for local people's participation, including the involvement of organizations, private sector and general public to invest in the production of goods and services with righteous practice and coincided with the development in other areas and created the least environmental impact.

1.1.2 Development Plan and Tourism in the studied area

The northeast region is considered the region aiming at conservation in natural, historical and arts culture tourism resources. The area which is adjacent to 3 countries, Thailand, Cambodia and Laos People's Democratic Republic has been named "Gateway to Indochina" by having Nongkhai, Mukdaharn and Nakhonpanom as the merchant border gate of the region which connected language, traditions and customs and tourism in the Emerald Triangle Area together. There is the saying that "One visit can see 3 countries" and having Ubonratchathani as the center for tourism integrated planning for 2005-2006 of the northeast region by emphasizing in the restoration and development of tour site, including the improvement of management system to link with the neighboring countries and establishing the tourism center in nature, history and arts cultures and the world heritage to link with the other countries as well. The guideline in area development for tourism in nature and Khmer arts cultures is set up to improve eco tour sites and develop tourism center near Mae Kong River. In June 2000, the Prime Minister of Cambodia had proposed for Thailand, Cambodia and Laos People's Democratic Republic to cooperate for building economic, political and social potential in the Emerald Triangle Area through tourism in the area. The 3 countries had agreed in the following issues 1) providing conveniences in commerce and investment 2) Cooperating in agricultural and industrial areas 3) Linking the communication routes in the region 4) tourism and 5) human resources development. Out of 5 issues, tourism is the first issue in the developing and promoting list and the rest of the issues are on the waiting list.

From the government 4 years operational plan (2005 - 2008) of Ubonratchathani, it has emphasized in tourism business that linked to tourism in the region and Indochina which provided land and air services to the tourists as well as increasing tourism route to designated tour sites by increasing the air route between

Ubonratchathani to designated domestic places and neighboring countries. There is the joint agreement between Ubonratchathani province and friendly countries to build their bondages in tourism.

1.1.3 Studied Areas

Ubonratchathani is the 2nd large city in the northeast region with the area of 16,112.650 square kilometers or estimated 10.069 million rai or 9.16 % the northeast region. The Laos People's Democratic Republic has been divided into 18 Districts and 6 District Branches. They are Muang District, Varinchumrab District, Dechudom District, Piboonmungsaharn District, Trakarnpedpol District, Khemrat District, Numyen District, Kengnai District, Boontharik District, Khongjeam District, Kud Kawpoon District, Poo Tsai District, Tan Soom District, Sirinthorn District, Samrong District, Na Ja Ruay District, Muang Samsip District, Sri Muang Mai District, Don Mod Dang Branch District, Tung Sri Udom Branch District, Nayai Branch District, Na Tan Branch District, Lao Sae Kok Branch District, Sawang Verawong Branch District by having the border area 361 kilometers adjacent to Laos People's Democratic Republic (from Khemrat District-Namyen District adjacent to Kwang Sawannakhet, Kwang Salawan, and Kwang Jumpasak) and 67 kilometers to Cambodia (Namyen District adjacent to Kao Phra Viharn province). It has the total area estimated 428 kilometers. Most people make their livings from agriculture by growing rice and other field crops with raising cattle and fishery. Because the area at Ubonratchathani has the boundary connected to the neighboring countries, Laos People's Democratic Republic Laos People's Democratic Republic and Cambodia, the heavy commercial transactions usually happen at the border market which is considered the significant economical source of the province as well as being the important tourism area. Therefore, there are many occupational activities conducted in the area. The policy to promote tourism in Ubonratchathani had been set up for developing tourism that connected to tourism in the country and the neighboring country in the Emerald Triangle area through promotion, publication and providing tourism information to tourists as well as increasing potential in services and attraction of tour sites.

Sirinthorn Sub District and Khongjeam District are 2 Sub Districts located at the eastside of Ubonratchathani province. Administrative boundary is divided into 6 Sub Districts and 1 Municipality and 5 Sub Districts and 1 Municipality, respectively. It is the border Sub District adjacent to. It is located to Laos People's Democratic Republic near the far east of Thailand. It is consisted of areas with high potential in tourism by having many natural and cultural tour sites with diversified nature because most areas are located in the National Park area which contained natural or historical and cultural tour sites as well as traditional festivals and games. This has given the area certain advantage in tourism by having diversified raw material for tourism industry and services. When it has blended with beautiful sceneries of rural area, it revealed the local cultures and lifestyles and which should attract attention and impress tourist as well bringing more tourists to the area every year.

1.2 Significance of the Issues

1.2.1 The growth of Tourism Industry

Tourism growth and accelerate expansion of related business in the past time has contributed to more tourists, both Thai and foreign tourists heading to Ubonratchathani province for touring. Many local investors and outside investors who had seen the value of tourism in Ubonratchathani province invested in different businesses related directly to tourism benefit, such as, lodging, foods and recreation. It has created deterioration in environment and tourism resources which could consider crucial problem in Thai Tourism Industry. Restoration of natural and environmental resources are done in limited pace, unable to keep up with the decay in the tour sites which in turn created pollution as well as lacking community participation in management. In the past, environmental management is managed by the government sector with development in different areas with restoration and maintaining the area. Overall picture indicated that sceneries and surrounding areas area still facing deterioration which continued to create problems. Obviously, only the government effort is not enough to solve problems. There must be the involvement of local residences, local organizations and Sub Administrative Organization also. Even they

are alert and participated in the management, it still lacking readiness and experiences. Most people have inadequate knowledge and awareness of tourism resources value and natural resources maintenance in own area. These are the threats in participation which may lead to conflict. Therefore, the goal of developing readiness for tourism and services is to beautify area for tourism and in the same time promoting knowledge and understanding in tourism resources in own area, including creating awareness for community in area maintenance to promote tourism.

Currently, environmental conservation fever is the most talk about issue. Sustainable economic and industrial development has been applied in many countries. Therefore, tourism circle should consider more on environmental and natural sources issue. Therefore, there had been the study of tourism plan and development, especially on the place of tourism business for the least environmental impact by the World Travel & Tourism Council to develop environmental standard in tourism industry

1.2.2 Area Development for Tourism Center of Indo-China

The North Eastern Region was not developed to urbanize community as much as other region. Since the study areas are close to border, they were considered as rural areas and far from civilization culture. However the natural resource, cultural and traditional custom are still remain. The study areas are still mainly agricultural land because the past developments focus only on agriculture production but left the important of tourism, which may be the additional income of community behind. Community Based tourism was organized by community member not a product from other organization and government. The North eastern region is a gateway to Indo-China , there are good opportunity to create tourism network with The Mekong Region country.

1.2.3 Inadequate Tourism Planning

Even though the studied area is full of significant and well known tour sites that attracted many tourists, the area is still unknown among tourists and has received less attention which affected the rural economic conditions, including

inadequate mechanism to generate income. It had left the local in the community and community itself without definite direction in developing tourism in own area. From the joint agreement of 3 countries in the development of tourism in the Emerald Triangle Area, they had unanimously agreed on the development of tourism first. Therefore, it is necessary for the concerned parties in the public and private sectors to find strategies for developing various models for tourism and become tourism center of Indochina. Furthermore, tourism management in each area has frequently encountered problems in conservation and development until conservation could not be done without together tourism development. As a matter of fact, tourism must depend on natural resources. It is also the most effective tool in the conservation of natural resources, social and cultural conservation. If tourism is under the good community management and conscious with community participation and readiness in the development of tourism, the development of area development and maintenance for sustainable tourism can be achieve as well as reducing the negative effect of tourism.

Developing tourism plan appropriate for area potential should be emphasized more on community value to support the expansion of tourism, including community capability to manage own tour site by publicity for people and concerned parties in tourism to be aware of ecosystem preservation as well as seeing the value of community participation in resources management, sharing knowledge and community culture in tourism so that community members could feel proud and transmit information to tourists and help to develop area in the same direction in accordance to resource potential. It was done to support the development plan and improve community activities for autonomous tourism.

1.2.4 Demand for learning local lifestyles, culture and handicraft

Presently, ecotourism is quite popular among Thai and foreign tourists. Therefore, home stay tourism is another appropriate alternative to respond to the demand of tourists as the model that stressed more on quality than demand as well as giving better cultural and eco values. Simple rural lifestyle is the important selling point to attracted tourists. Local community is allowed to participate since the beginning in the operation, controlling tourists' number, providing useful information

for tourists to the community development, including arranging the lodging for tourists to experience rural cultures and facilities in the community. It is the local market alternatives for home stay being tourism model with its own uniqueness and able to link with other community activities which truly generate income. Therefore, local community participation is being the center best linking between both public and private sectors.

1.2.5 Problems in Home stay Tourism

Petersen, Erik Holm (2001) summarized the problem of Thai Home Stay in language communication between the host and tourists, especially among foreign tourists. Frequently, the host was unable to communicate with the guest which created cultural difficulties between them. It has created the misunderstanding in cultures and tourism aspects and prices between them. The problems are originated from unclear list in the tour program and often the tourists thought they had been cheated. Problems in the differences of expectation levels and satisfaction between the host and the tourists are involved in the expectation of the tourists to get more tourism services than available while the host thought that they have provided enough services. As for community services, some community had set up the Administrative Organization as the Club or Community Tourism Association to create “Monopoly” in income allocation which has originated by exploitation of certain business group to create inequality and unfair among home stay entrepreneurs. This problem is originated from the management of community management, especially when the host of some home stay has received less allocation of tourists from the Administrative Organization than other hosts. This in turn generated less income as well as creating community conflict. More problems in readiness of facility for tourists and inadequate skill and knowledge of community market

From the above-mentioned problems, it there has not been proper management and well rounded cultures and community traditional lifestyles, those things may be changed through time based on influence of outside cultures. Therefore, tourism development must be arranged in the area to decrease the negative effects that may occur. Then, community participation is important goal for new trend of tourism to prepare home stay in accordance with the standard of Ministry of Tourism and

Sports in order to promote community tourism marketing as another alternative. It is also included the development of tourism industry and led to sustainable community resources for Creative Value and Value Added as well as raising industrial tourism level and services under the promotional strategies to develop tourism in the Emerald Triangle Area.

1.3 Conceptual Framework Explanation

Research Conceptual Framework had been involved with the creation of Thai Home Stay by studying areas in the villages leading to the Emerald Triangle Area. They are comprised with Sasorm village, Thalong village, Tamui village, Wernbueg village, Kaengtana village, Nongchard village. Home stay tourism had been studied by surveying basic data of the village, tourism marketing data, tourism resources, tourism policies and planning tourism development in the area, home stay tourism entrepreneurs and index indicator frame for home stay quality standard to find current situation in tourism, potential, readiness, problems and setbacks of community and other organizations associated with home stay tourism in the area. It was done to derive at index and indicator for readiness evaluation in home stay tourism and find guideline in the development of readiness and capability in home stay management which must be coincided with government development guideline in tourism development and promotion. Home stay tourism potential under Thai Home Stay Standard in Ubonratchathani province had been created as being displayed in Research Conceptual Framework 1.

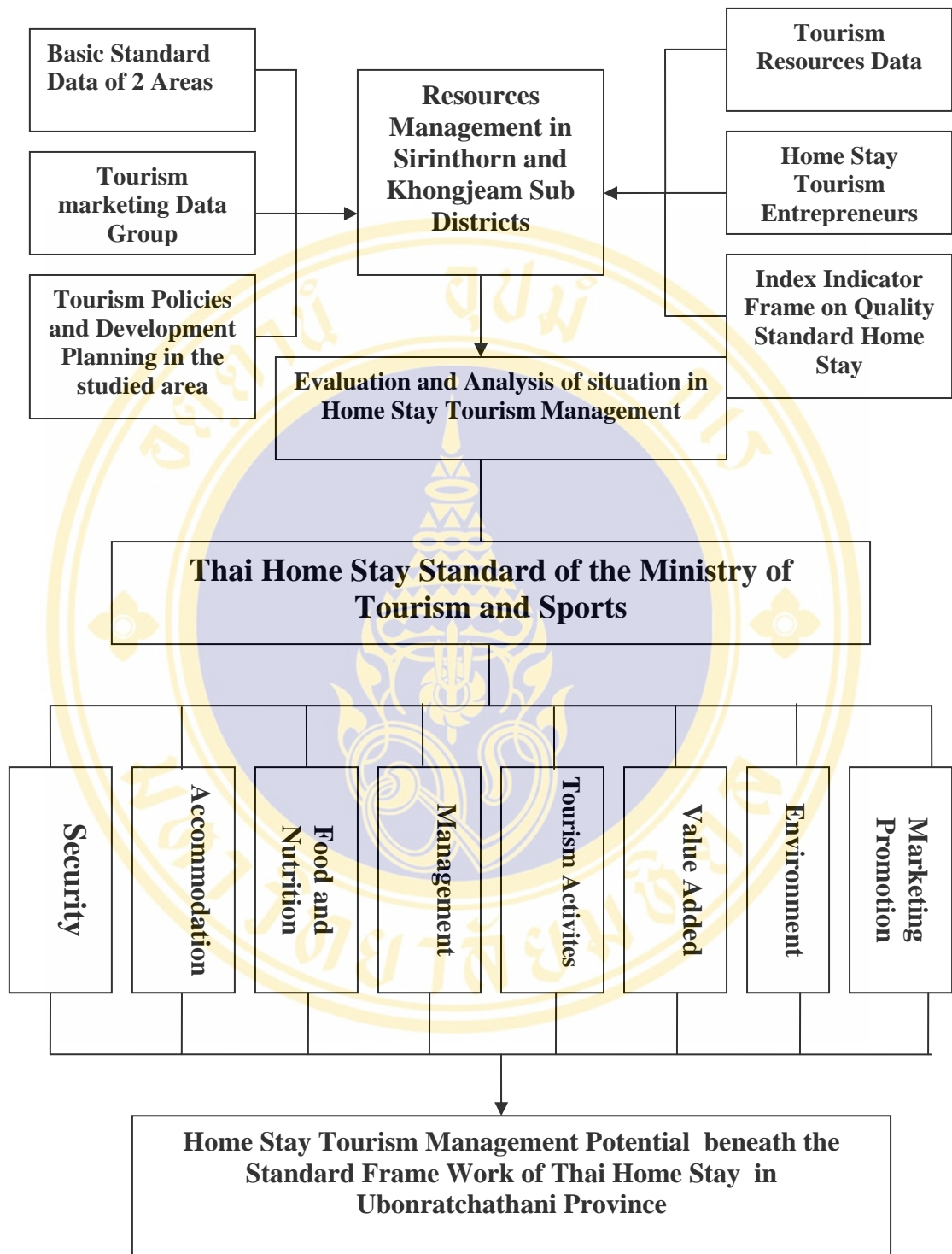

Figure 1-1 Conceptual Framework

1.4 Objectives

In this study, researcher defined 3 major issues as objective of the study:

1.4.1 To study, survey, synthesis situation on home stay management.

1.4.2 To create criteria for management evaluation of Thai Home Stay.

1.4.3 To evaluate the potential of Home Stay Tourism management beneath the Thai Home Stay Standard.

1.5 Scope of the Research

1.5.1 Scope of Study Areas

Scope of the studied area is comprised of the routes leading to Emerald Triangle Area which is area adjacent to the neighboring country, Laos People's Democratic Republic. It is the area with many home stay. The scope of the study is limited in 7 home stay areas located in the area of 3 Sub Districts of Khongjeam District and 1 Sub District of Sirinthorn District, Ubonratchathani province.

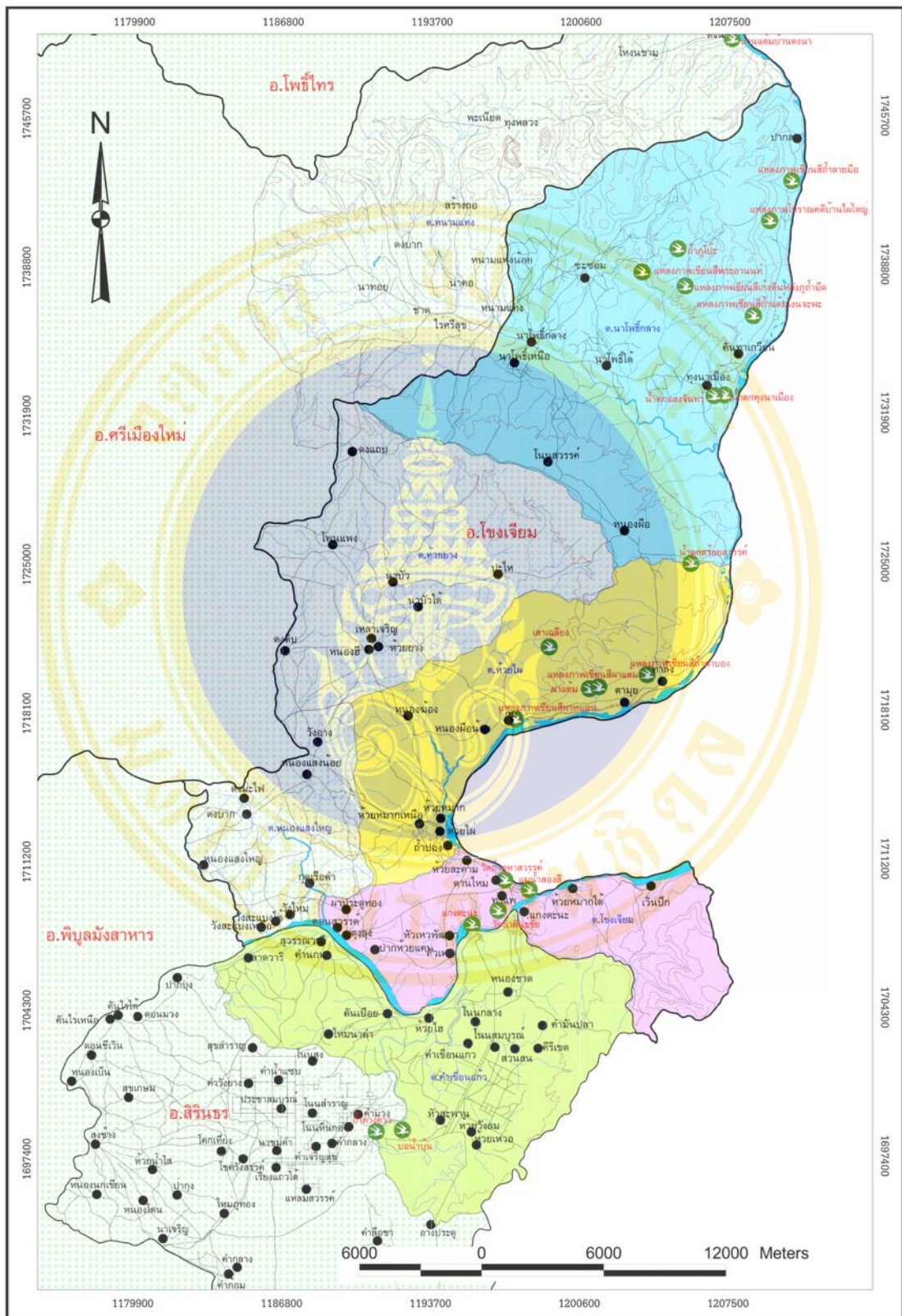

Figure 1-2 Map of the studied area

1.5.2 Scope of Population Sampling

1.5.2.1 Home Stay Business Entrepreneurs

1.5.2.2 Tourists preferred home stay in the studied area

1.5.2.3 Community Leaders, Sub Administrative Organization Officers and concerned parties on promotional tourism activities

1.5.3 Scope of the study in tourism status

Scope of the study in tourism status is defined as status of tour site consisted of natural tour sites, archeological and historical tour sites, arts and culture, tradition and activities which joining tour within the province and tourism marketing.

1.5.4 Scope of the study in tourism management

Scope of the study in tourism management is defined as Business arrangement which comprised of business management and facilities related to tourism, such as tourism management, transportation, lodging, restaurant, sightseeing and tour guides, souvenir shops and local handicrafts, safety watch, advertising and publicity and other management for tourists, including roles, duties, knowledge, understanding and community participation in tourism management.

1.5.5 Scope of Home Stay standard

Scope of home stay standard is defined as index indicator as evaluation guidelines with standard measures in 8 areas consisted of 1) Accommodation 2) Foods and Nutrition 3) Security 4) Management 5) Tourism Management 6) Environment 7) Value-added and 8) Marketing Promotion. Besides the 8 mentioned standard measures, there are 43 indicators.

1.6 Definitions

Community readiness is defined as the ability of local people in tourism management by having knowledge and understanding, experiences, receiving tourism

news as well as having local community involvement and community opinion and support and encouraging community leaders to provide services to home stay tourists.

Tourism is defined as traveling from one place to different tour sites in Ubonratchathani Province with the intention for recreation and study or visiting tour sites but not to work or generate income.

Sustainable Tourism is defined as tourism to respond to economic and social demand of the area so that natural resources could last for long time without impact to environment, natural resources, cultural unique image and local lifestyles. At the same time, it would create satisfaction and able to respond to the need of tourism business entrepreneurs and local people in each area and visiting tourists.

Ecotourism is defined as tourism in natural site or cultural site with unique image with sharing knowledge between concerned individual under local involvement, aiming for creating consciousness towards sustainable ecosystem.

Tour Site is defined as the place for tourists to visit in Ubonratchathani province which contained natural, cultural, historical, and archeological, religious and man-made tour sites.

Home Stay or local culture home is defined as one type of lodging that the tourists share with home owner with intention to learn culture and lifestyles from the home owner who is willing to transmit and sharing culture. The homeowner is the one who prepared lodging and foods for the tourists with reasonable pay.

Community is defined as community in Sirinthorn and Knong Jiam Sub Districts in Ubonratchathani Province.

1.7 Research Methodology and Procedure

This research is consisted of the following steps:

1.7.1 Documentary Research

Documentary Research is done by gathering relevant secondary data from the following steps:

1.7.1.1 Basic data of the studied are, such as physical area and economic, population and social conditions.

1.7.1.2 Tourism Resources, such as natural resources, historical and religious resources, cultural and activities resources, traditions, sports, significant games, local uniqueness and handicraft souvenirs.

1.7.1.3 Marketing data is consisted of numbers and tourist's arrival, tour sites and tour activities preferred by tourist and tourist scattering, tourist characteristics, tourist spending and tourist traveling pattern

1.7.1.4 Tourism readiness, such as routes and transportation network inside and outside areas, including nearby areas, tourist's accommodation, tourism activities and readiness in management and organization.

1.7.1.5 Home stay entrepreneurs in all 6 areas of Ban Sasorm, Ban Thalong, Ban Tamui, Ban Wernbueg, Kaengtana and Ban Nongchard.

1.7.1.6 Index indicator frame for home stay standard quality which consisted of standard in 8 areas and 43 indicators as follows: lodging, foods and nutrition, safety, management, tourism activities, environment, added-value and marketing promotion.

1.7.1.7 Policies and planning tourism in the studied area, such as tourism planning in the former National Economic and Social Planning, having the tendency and direction for current National Economic and Social Planning, master plan and pilot plan, including initial plan to develop tourism and planning from relevant divisions in the studied area as well as having strategic provincial development plan and basic structure development plan.

After collecting such data, results from research documents were conclude and discussed to write proposal for planning research and recommendations for designing and creating tools for primary data collection as well as making conclusion.

1.7.2 Survey Research

Results from research documents, tools for primary field data collection were planned and designed. These tools are consisted of interview sheet and home stay evaluation by making the design to match the research objective that had been set earlier. After deriving at appropriate tools, including planning field practice, field data were collected in the study area as planned. Collected primary data would be taken for results compilation and data analysis for further making into the survey

report to be presented to the experts. Later, improved data would be made into the complete research report.

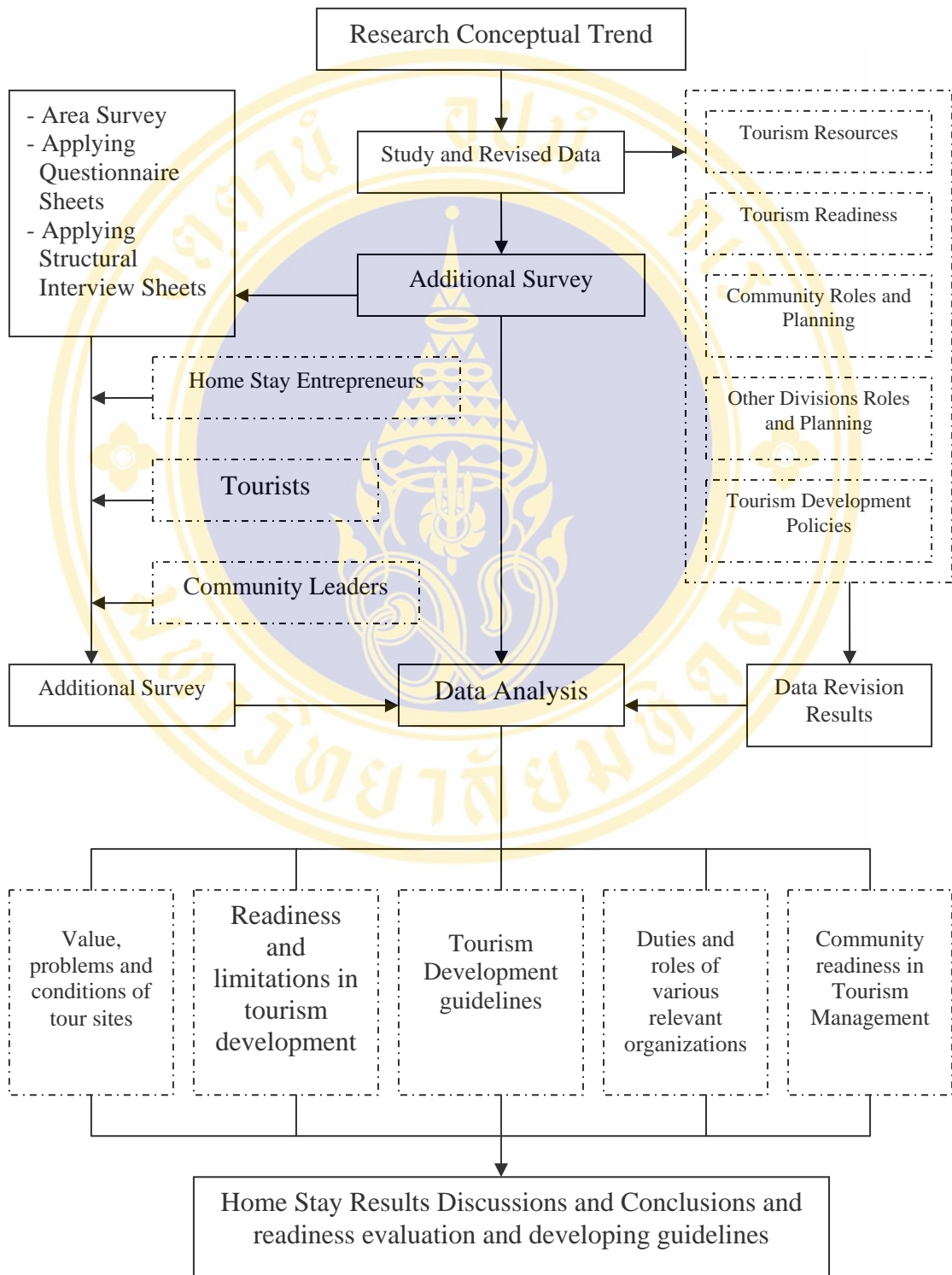

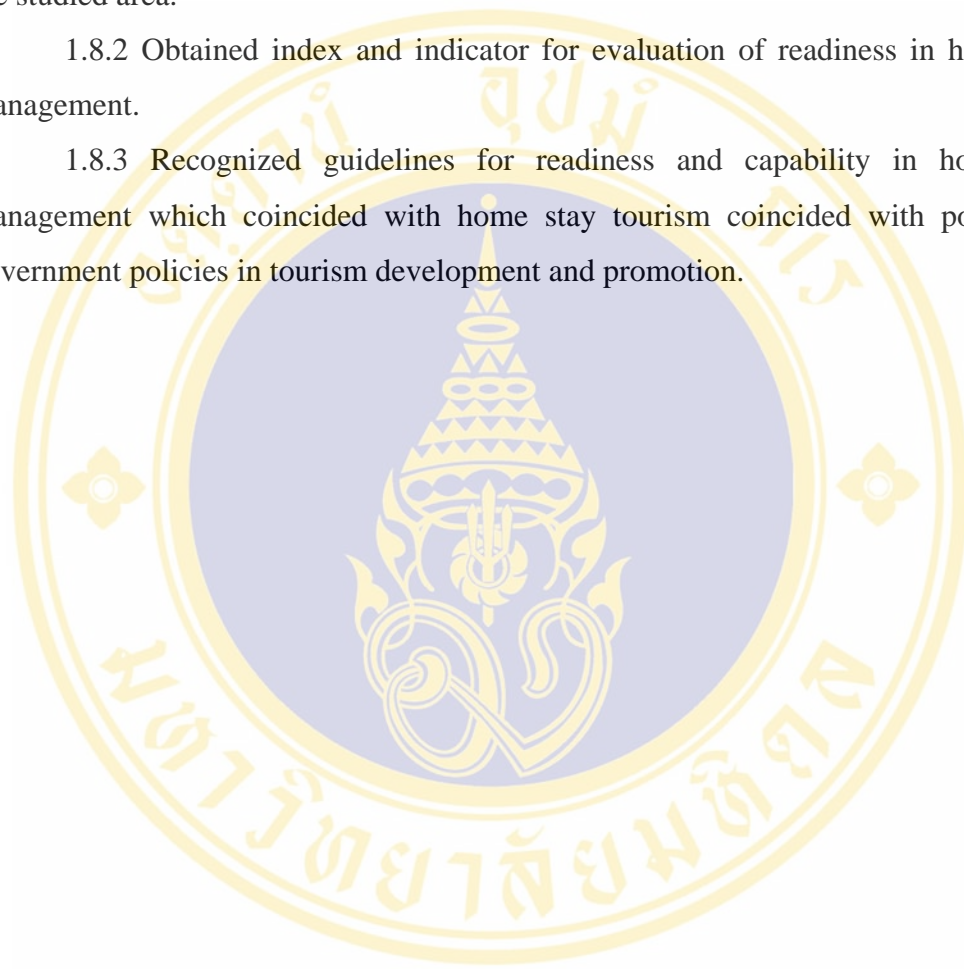
Figure 1-3 Research Methodology and Steps

1.8 Expected Results

1.8.1 Recognized current tourism situation, potential and readiness, problems and setbacks of community and other relevant organizations in tourism home stay in the studied area.

1.8.2 Obtained index and indicator for evaluation of readiness in home stay management.

1.8.3 Recognized guidelines for readiness and capability in home stay management which coincided with home stay tourism coincided with policies or government policies in tourism development and promotion.

CHAPTER II

DOCUMENTARY RESEARCH

The research study on the topic “Criteria Creation for Management Evaluation of Thai Home Stay: A case study of Ubonratchathani Province, Thailand was engaged relevant documents and researches as the research foundation and guidelines for the research which involved in the following areas:

- 2.1 General geographical area to display the background of the study area
 - 2.1.1 General Conditions of Khongjeam District and Sirinthorn District, Ubonratchathani Province
 - 2.1.2 Background of Khongjeam District and Sirinthorn District
 - 2.1.2 Division of Administrative Boundary
- 2.2 Conceptual Trend and Relevant Theories
 - 2.2.1 Conceptual Trend and Tourism Theories
 - 2.2.2 Conceptual Trend and Definition of Sustainable Tourism
 - 2.2.3 Conceptual Trend and Meaning of Home Stay Tourism
- 2.3 Relevant Documents and Related Researches
 - 2.3.1 Documents and relevant research in eco tourism
 - 2.3.2 Documents and relevant researches in home stay tourism
 - 2.3.3 Documents and relevant researches in tourism in Lowe Mae Kong
- 2.4 Research document results conclusions and discussions
 - 2.4.1 Results of the study in secondary data related to the studied area
 - 2.4.2 Results of the study in relevant documents and researchs

2.1 General geographical area to display the background of the study area

2.1.1 General Conditions of Khongjeam District and Sirinthorn District, Ubonratchathani Province

Ubonratchathani Province is located in Korat basin with estimated elevation of 68 meters 227 feet with estimated area of 6,112.650 square kilometers or 10,059 million rais. General area is low plain with High Mountain as the ridge running from the east to the south with Mae Kong River as the ridge barring Ubonratchathani province from Laos People's Democratic Republic.

The origin of the province was told on the table 2-1. Khongjeam District is located at the the eastside of Ubonratchathani province and 85 kilometers further way fro Ubonratchathani province with estimated area of 594 square kilometers or 371,250 rais. It is the border district adjacent to Laos People's Democratic Republic and located further east of Thailand. The area is the plain with area connected to Mon River and Mae Kong with the forests and low hills as well as having Mae Kong River and Mon River flown through (District Information Center, Administrative Division, Ministry of Interior, 2006)

Bounded by

- North : Srimuang Mai district, Ubonratchathani Province
- South : Sirinthron district, Ubonratchathani Province
- East : People's Democratic Republic of Laos
- West : Srimuang Mai district and Phiboon Mungsahan district, Ubonratchathani Province

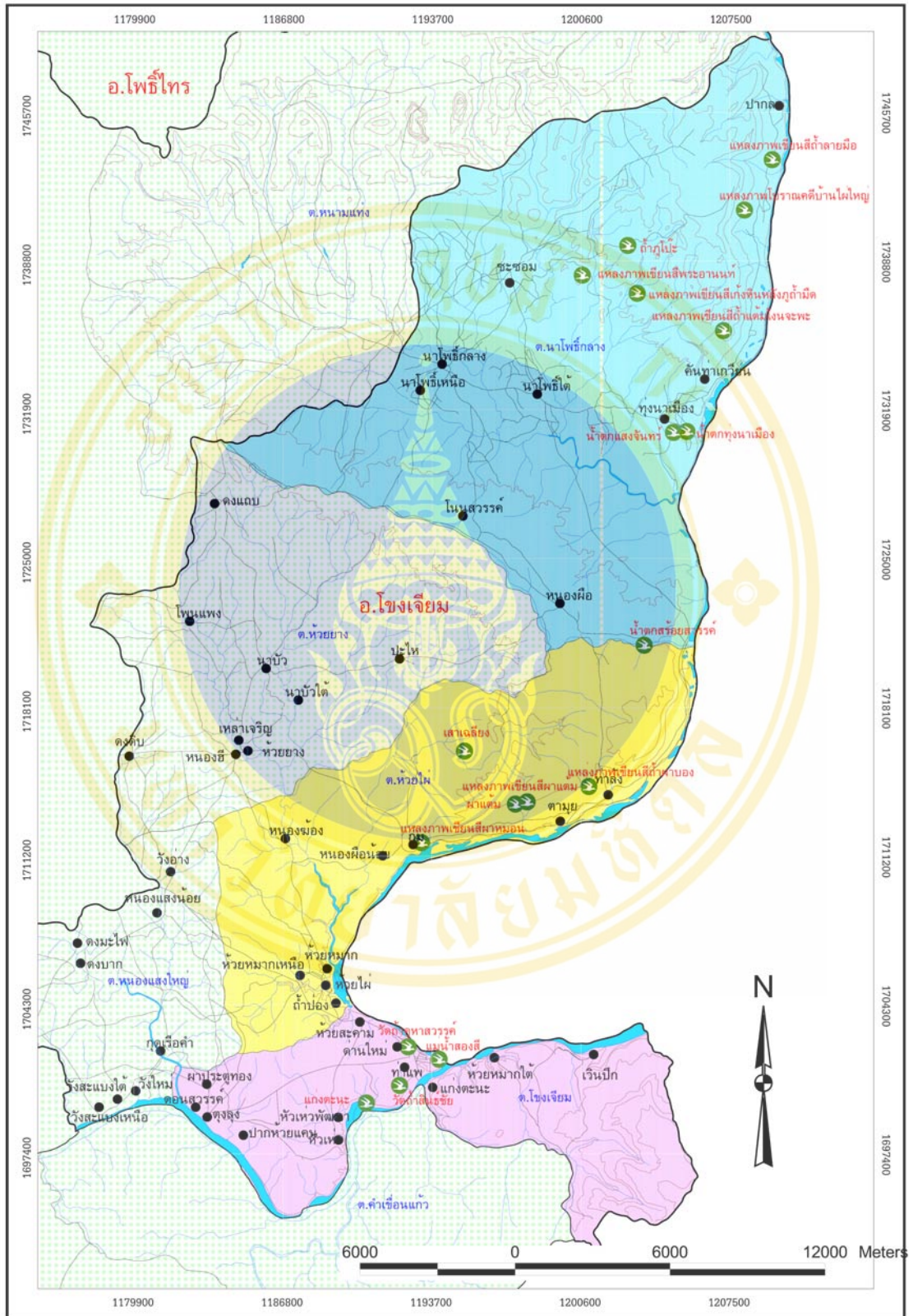

Figure 2-1 Map of Khongjeam district

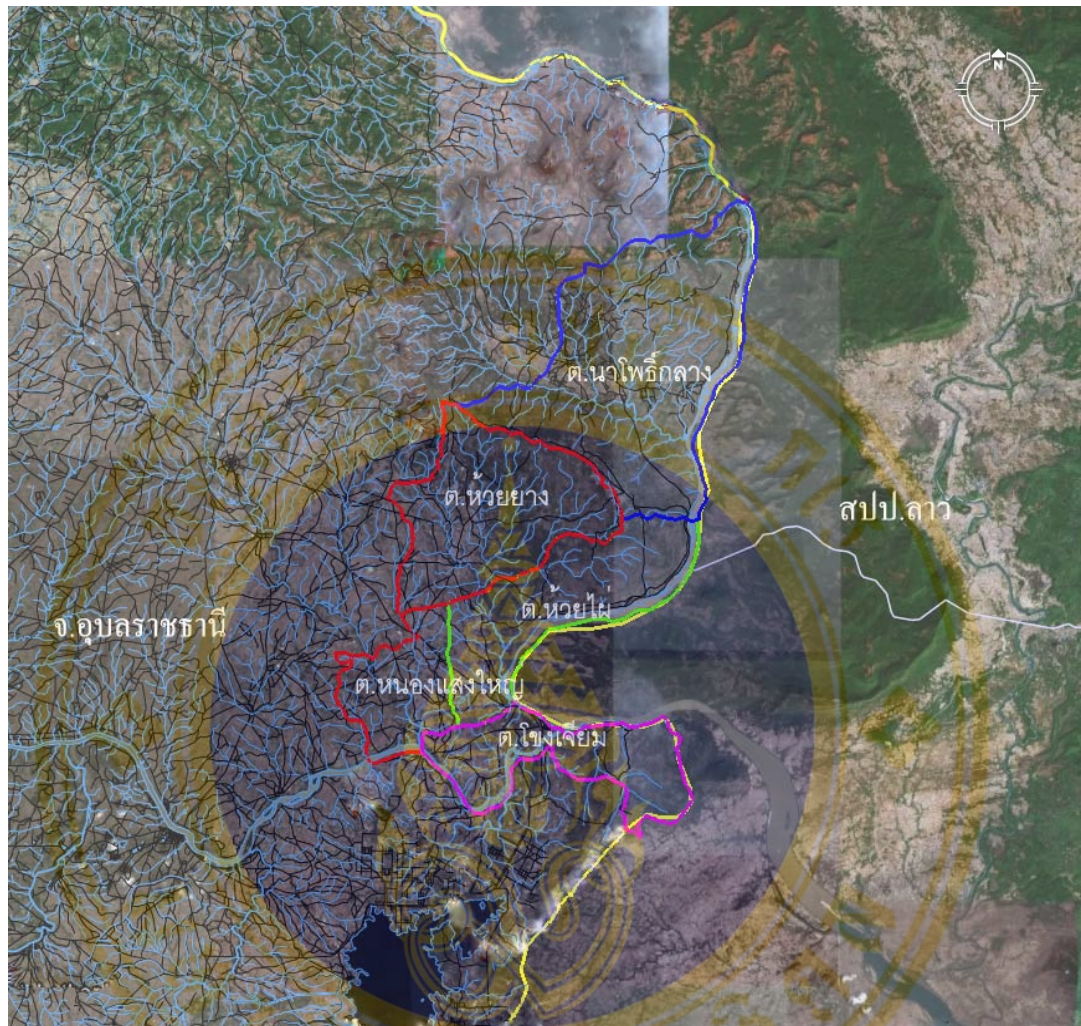

Figure 2-2 Khongjeam district satellite photograph

Sirinthorn district located on the East of Ubonratchathani Province, 71 km from Ubonratchathani center. Total area of amphoe cover 706.31 km² (441,331 rai). The topography of this district is plain and high altitude, sea level (AMSL) 68 meters. There is the slope from the east down to the west. Mostly area is clear plain and the grove wood.

Bounded by

- North : Khongjeam district, Ubonratchathani Province
- South : People's Democratic Republic of Laos
- East : Buntharik district, Ubonratchathani Province
- West : Phiboon Mungsahan district, Ubonratchathani Province

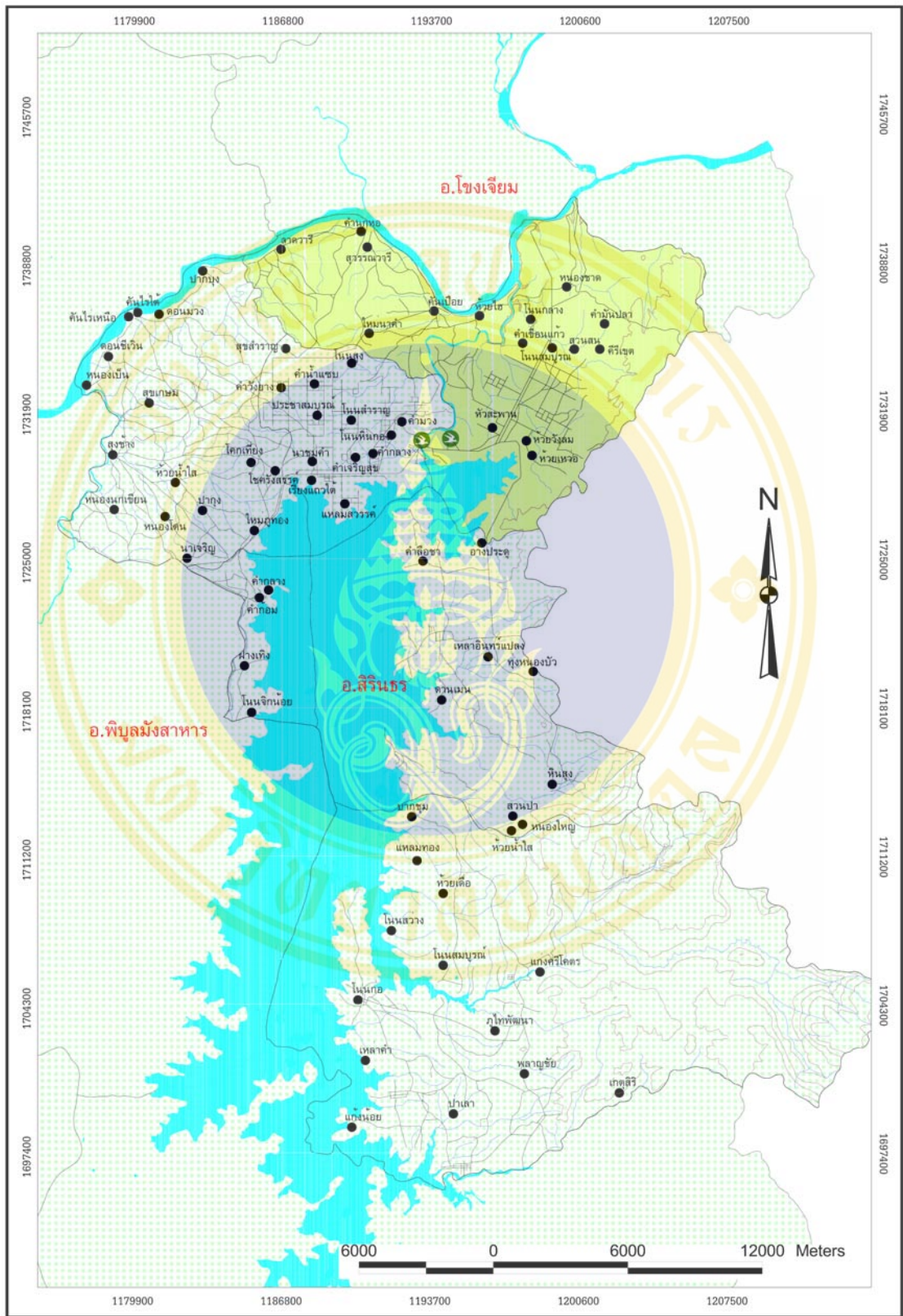

Figure 2-3 Map of Sirinthorn district

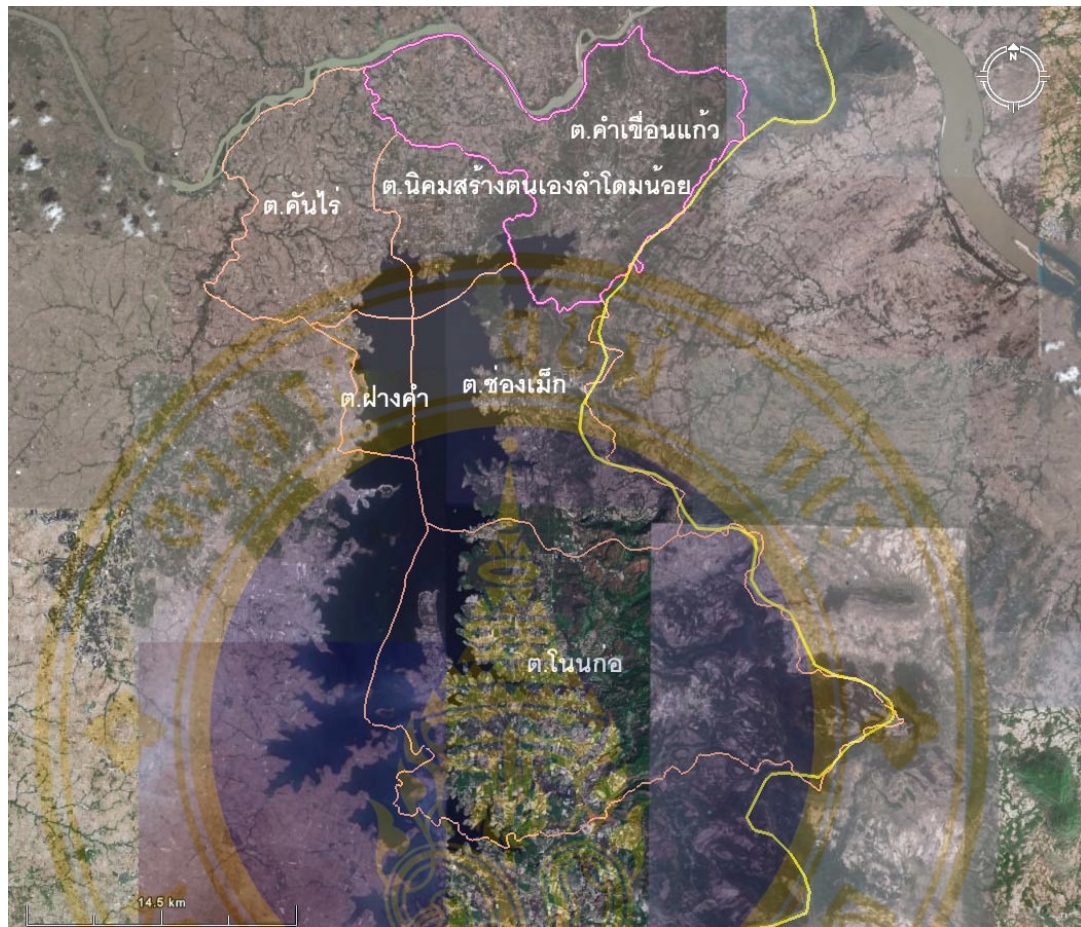

Figure 2-4 Sirinthorn district satellite photograph

2.1.2 Background of Ubonratchathani province, Khongjeam Sub District and Sirinthorn Sub District

There are many tribes of people lived in Ubonratchathani province. For example, Ka and Suay who has migrated from Krung Sri Sattanakkonahut since Rattankosin estimated 220 years ago and settled in the area where it is the current Ubonratchathani province. Approximately 186 years ago, there had been the record of the origin of Khongjeam District since 2364 in the reign of Phrabat Somdet Phra Phutthaloetlanaphalai (King Rama II) to present time. The history of the area is being shown in Table 2-1 as follows:

Table 2-1 Background of Ubonratchathani province, Khonjeam District and Sirinthorn District

B.E	A.D	Chorological Order
Ubonratchathani province		
2323	1780	The town was established by Phraya Voraratpakdee (Phra Vor) and Phra Pratum Vorarat Suriyavong (Taw Kumpong). Many people had migrated from Nakoen Kien Kun Kab Kaew Buo Ban (Nong Bua Lam Phu) to Jumpasak Town
2329	1786	Phra Pratum Vorarat Suriyavong (Taw Kumpong) had gathered people and established the community at Huay Jae Ramae which is the plane near Mon River which is the current location Ubonratchathani province.
2335	1792	After assisting Thai army to capture Jumpasak, Phrabat Somdet Phra Phutthayotfachulalok Maharat gave his royal permission to raise the status of Ban Huay Jae Ra Mae into Ubonratchathani Sri Navilai Prthetrat and made the royal appointment For Taw Kum Pong to be Phra Pratum Vorarat Suriyavong. Later, Pratum Vorarat Suriyavong realized that Ban Huay Jae Ra Mae was not suitable for locating the big town. He then moved the town to the new location at Ban Rung Sub District, so called Dong U Pung near the edge of the river which is the current location of Ubonratchathani with 7 sub towns.

Table 2-1 Background of Ubonratchathani province, Khongjeam District and Sirinthorn District (Continued)

B.E	A.D	Chorological Order
2442	1889	In the reign of Phrabat Somdej Phrta Chulajomkloachaoyuhua before governing as Municipality, Ubonratchathani was included with Lao Kaw and change to northeast Monthon by having Ubonratchathani Province as the location of Monthon Isan.
2443	1990	Changing name to Monthon Isan
2468	1925	Due to economic downturn, Monton Ubon Ratchathani's status was reduced to be only a province of Monton Nakhon Ratchasima
2476	1933	Abolished Monthon and established Ubonratchathani since then.
Khongjeam District		
2364	1821	Phrabat Somdet Phra Phutthaloetlanaphalai gave his royal permission to appoint Khongjeam Sub District to be Khongjeam Town by directly under the care of Jumpasak.
2371	1828	Phrabat Somdet Phra Nangklaao Chaoyuhau (after defeated the rebel of Anuvong of Vientien) gave his royal permission for Khongjeam to be directly under the responsibility of Khemmarat
2443- 2445	1900-1902	During the changing of regional administration, Phrabat Somdet Phra Chulachomkloachaoyuhua, Khongjeam status was reduced to be the district directly under the responsibility of Khemmarat. Later Khemmarat was abolished and placed under the direct responsibility of Yasothorn. Khongjeam is the District directly under Yasothorn directly.

Table 2-1 Background of Ubonratchathani province, Khongjeam District and Sirinthorn District (Continued)

B.E	A.D	Chorological Order
2457	1914	In the reign of Phrabat Somdet Phra Mongkut khaochaoyuhuo, the District Office moved to Ban Dan Pak Mon
2460	1917	Changing name to Suwanvaree
2482	1939	The government had announced the name of Suwanvaree District back to Khongjeam District once more.
2500	1957	Khongjeam District Office moved to Kok Ma Nong Jok (Ban Sri Muang Mai at present Nakum Sub District) As for the former Khongjeam, it had been appointed to Ban Dan Branch District
2502	1959	The status had been raised to Ban Dan District
2514-current	1971-current	The government had changed the name of Khongjeam to “Sri Muang Mai”. As for Ban Dan which is the former location of Khongjeam, it changed the name to “Khongjeam District” once more and maintained that name since.
Sirinthorn District		
2512	1969	Community is the center of the government office. Sirinthorn District is originated from Lum Dom Noi Communal Estate which is the special project that the government had assigned the Department of Public Welfare, Ministry of Labor and Social Welfare to move more than 1,000 families from the impact area from the construction of Sirinthorn Dam and the flood area so that they could have new area for living and making living. Kud Chom National Reservation Forest at one time allowed the people to use the land in the areas of

Table 2-1 Background of Ubonratchathani province, Khongjeam District and Sirinthorn District (Continued)

B.E	A.D	Chorological Order
		Khongjeam District, Ubonratchathani province for 61,502 rais. At present, it is located in Ubonratchathani Province at Lum Dom Noi Communal Estate Area 1.
2528	1985	Ubonratchathani Province requested for the establishment of Sirindhorn Branch” from the Ministry of Interior by asking to separate the area in the eastside of Piboonmungsaharn District because it is the areas further away from the former district which has made the governmental services as well as traveling access can be done with difficulty. The area is also connected with Laos People’s Democratic Republic which is rather difficult to keep peace in the area and the country security. However, Kum Kaew Sub District Council disagreed with the establishment of Sub District Government Center at Lum Dom Noi Communal Estate Area 1, Ministry of Interior. This disagreement is the limitation for establishing Branch Sub District. Therefore, the establishment had been announced as planned.
2533	1990	The Government of Ubonratchathani province had recognized economic, social, political and administrative importance to preserve the country’s environment and security. Moreover, HRH Princess Maha Chakri Sirindhorn makes her frequent Royal visit. The Ministry of Interior had requested “ Sirindhorn” as the special case to honor HRH Princess Maha Chakri Sirindhorn in the year 1991 when HRH turned 36 years on her Royal Birthday. HRH gave her Royal permission for the District to use the name “ Sirindhorn” on July 30 th , 1990.

Table 2-1 Background of Ubonratchathani province, Khongjeam District and Sirinthorn District (Continued)

B.E	A.D	Chorological Order
2535	1992	The cabinet approved the budget for constructing the District Office which had completed in February 28 th 1992. HRH Princess Maha Chakri Sirinthorn presides over the ceremony to open Sirinthorn District Office on August 20 th , 1992.

The word “Khong” is defined as the leader of elephant or perhaps came from “ Klong” which represented the herd of elephant. As for the word “Jeam”, perhaps it was adapted from the word “ Jiang” (Sui) which also referred to “ Elephant”. Therefore, Khongjeam is meant for “ City with elephant stayed as big herd” (Source: Ubonratchathani Province Geographical Dictionary of nomenclature, Office of Arts Culture, Ubonratchathani Ratchabhat Institute).

The origin of the District “HRH Princess Maha Chakri Sirindhorn gave the Royal permission to name the district as: Sirindhorn” without being the Branch District first at the time when HRH Princess Maha Chakri Sirindhorn turned 36 years in 1991 (Source: Ubonratchathani Province Geographical Dictionary of nomenclature, Office of Arts Culture, Ubonratchathani Ratchabhat Institute).

2.1.3 Division of Administrative Boundary

Khongjeam District is divided into 5 Sub District and 1 Municipal Sub District. These Sub Districts are Nong Sang Yai, Na Poo Klang, Huay Pai, Huay Yang, Khongjeam, Ban Dan Municipality with the total area of 594 square kilometers or estimated 371, 259 rais.

Sirindhorn District is divided into 6 Sub Districts .These Sub Districts are Kum Kaen Kweo, Kan Rai , Fang Kum, Dom Noi Communal Estate, Non Kor with the total area of 706.31 square kilometers or estimated 441, 331 rais.

2.2 Conceptual Trend and Relevant Theories

2.2.1 Conceptual Trend and Relevant Theories

2.2.1.1 Definition and Tourism Objectives

1) Three tourism components

Tourism can occur when these 3 components in Purpose, Travel, and Destination are presented

Traveling is just like the carrier to complete tourism circle. In another words, traveling creates tourism (Supaporn, 1991 : 1). Tourism is considered another type of Recreation which occurred between Leisure and Travel. It is the traveling from one place to another (Institute of Science and Technology of Thailand, 1991: 2-5 cited Lawson & baud-bovy. 1977) to change the atmosphere and environment with Motivator from physical and cultural needs as well as the demand in relationship or status (Institute of Science and Technology of Thailand, 1991: 2-5 cited R.W.McIntost. 1972).

2) Traveling and Temporary Overnight Staying without occupational reason

Hunziker and Kraft, two professors from Aiest (International Association of Scientific Experts in Tourism) gave the meaning of tourism as “the overall results of special experience with relationship resulted from traveling and staying overnight temporary without doing business” (Burkart and Medlik, 1985 : 41). Therefore, tourism is traveling based on international standard.

1. Temporary traveling
2. Voluntarily traveling
3. Non-occupational traveling

Tourism is meant for both traveling for business and recreation as long as the traveler has not established permanent residence and earned any income for living from the destination owner.

3) Tourism Component

Generally, tourism is the social and economic process with 3 major components in 3 areas (1) Tourism Resource (2) Tourism Service (3) Tourism Market or Tourism. Each component is related to each other and given reason to support one another. The differences of each tourism model is depended on the sub components and existing relationship

(Institute of Science and Technology of Thailand, 1997 2-7 -2-9)

Tourism Supply in Thailand is divided into 3 major groups as previously mentioned in Natural tour sites, Historical and Archeological tour sites and Arts, Culture, Tradition and Activities tour sites.

Tourism Service is the service to support tourism as one type of supply which has not been the main destination for traveling, but it helps to attract tourists. Important services are lodging, restaurant, goods outlet, entertaining site and basic structure and important facilities

Tourism market is the display of Tourism Demand with the desire to travel from one [place to another to join the tourism activity, sightseeing, recreation and other facilities.

4) Tourism Features

Burkart and Medlik (1985 : 42) mentioned key features of 5 significant features as follows:

1. Tourism is originated from human movement from one place to the other destination, including resting at these areas.
2. Tourism has 2 components in traveling to destination and resting to conduct activity at that destination
3. Since traveling and resting happened outside the domicile and working place, tourism has become the factor creating activities differed from regular routine of local tourists passing through and resting awhile.
4. Traveling through destination is only temporary with the intention to return within 2 to 3 days, 2 to 3 weeks or 2 to 3 months.
5. The intention for visiting the destination is not to settle down or make living.

2.2.1.2 Definition of Tourism

1) Type of tour site

Land Architectural Division, Architecture Department, Chulalongkorn University (1998:18) had classified type of tourism in the manual of town landscape for tourism and then presented to the Tourism Authority of Thailand in 7 types as follows:

- 1) Archeological Monument, such as, palaces, facilities and historical building
 - 2) Religious Monument, such as Wat and Pagodas
 - 3) Nature, such as sea, coastal, forest. Waterfall and geyser
 - 4) Art Culture, such as museum, art and cultural center
 - 5) Entertainment Complex, such as Theater and plays, midnight entertaining area
 - 6) Industry and handicraft which may be small size industry in silver or wicker work
 - 7) Other types, such as Animal Zoo, Public Park and Fun Park
- These tour sites may open all year regularly or only temporary open

Supsporn Makjang (1991 : 13) classified tourism resources into 2 major types as follows:

1. Natural Tourism Resource is nature-made, such as, climate and topography, such as, mountain, grassland, river, stream, sea, lake, Waterfall, forest, volcano and geyser, including natural phenomena, i.e., migrating season of certain animals or animals shelters, including various flora.

2. Man-made Tourism Resource is the resource built by human:

2.1 Arts and Architecture: Ancient Monument, Ancient Artifact, Religious Monument and Buildings

2.2 Cultures and Traditions: Festivals and Rituals

2.3 Lifestyles: Eating, Dress and Custom

2.4 Progress and Modernization: Shopping Center, Fun Park, Science Park, Industrial Factor, Educational Institution, Sports Arena and Health Center.

Therefore, tourism development is the same as developing tour site quality.

2) Two principles for classification of tourism resources

Classification of tourism resources is based on 2 features (Udom Chey Kivong and Associates, 2005 : 156) as follows:

(1) Classified by area and resources feature where “ area” is defined as location of that resources and “ feature” is the natural or man-made characteristics. After taking both criteria into consideration, it can be classified as follows:

(1.1) Resource-based area has its outstanding feature at uncontaminated nature where tourists could enjoy the opportunity to conduct various recreation activities, such as Bird watching, Trekking. Activity diversification is depended on base resources whether being which type. Resource-based area is usually stressed on nature. Most of them are located in the remote area further from the community and inconvenient traveling.

(1.2) Intermediate areas are located further from the community than the former type. With the advent of more communication routes, it is easily accessed the area, such as resort, National Park and Park.

(1.3) User-oriented areas are located near the community for conveniently access because of many facilities had been built to support activities and the demand of the users in every aspect. However, most of them were built to support specific activities, such as Public Park in the city boundary, children playground, sports arena and Fun Park.

(2) Tourism resources classified by type are divided into

(2.1) Arts and cultures, traditions and activities, including ancient tradition transmitted from ancestors to the latter generation, such as, plays, ancient dresses, indigenous language, spiritual belief, certain tribe traditional occupations, locals' lifestyles, including man-made attraction for tourism, such as theme park, museum. These man-made objects may not only built for tourism but also being the place for tourists to visit, such as Dam, Beer Factory, Earthenware Factory, grape orchard, farmers villages.

(2.2) Archeological and historical resources is defined as area that contained evidence and physical trace to display the background and the development of Prehistoric and Historic creatures, including other man-made objects invented by human, such as Historical Park at Sukhothai province, Buddha Image, ancient artifacts.

(2.3) Natural tourism resources is defined as Bio and Physical Resources, such as forest area, wildlife, Waterfall, caves, beaches, islands, islets and corals. These resources are beautiful and unique, suitable for recreation and the study of nature.

2.2.2 Conceptual Trend and Definition of Sustainable Tourism

2.2.2.1 Definition and meaning of sustainable tourism

1) Development for lengthy response to the demand of tourists and local residence

In the Conference at Canada, Globe'90 , there had been the definition for Sustainable Tourism as “ the development that can response to the tourists' demand and locals as well with the protection and preservation of all opportunity of the next generation, This tourism is also defined as the resource management to response the economic and social necessities as well as the need for beautiful scenery while preserving unique cultural identity and ecosystem” (Shirley Eber, 1992 : 3).

2) Tourism Business for justified profit with the least environmental impact and lengthy period

Boonlert Chittungwattana (1999: 18) defined Sustainable Tourism as touring in the big group or small group with excellent management to maintain the same condition of tourism resource for lasting attraction. Tourism business should improve quality to fairly match with the profit while the community enjoy sharing the reward, In the same time, tourists who regularly visiting the place have created the least environmental impact.

3) Nine Criteria for Sustainable tourism

Principles of Sustainable Tourism are as follows (Science and Technological Institute of Thailand, 1999: 2-10 to 2-12)

- 1) By using resource in sustainable manner with conservation and proper use in natural, social and culture, it could become guideline for lengthy business.
- 2) Reducing Over-consumption and Waste from excess consumption and waste reduction would help reduce expense in maintaining environment that had been destroyed for long in order to increase tourism quality.
- 3) Maintaining Diversity of social, nature and culture essential to tourism in the long-run and expand tourism business in the same time.
- 4) Integrating Tourism into planning to blend tourism with the National Strategic Planning and Rural Development as well as EIA to increase capacity in the long run
- 5) Supporting Local Economies through tourism that support local economies by considering environmental value which help to save cost and protect environment from destruction.
- 6) Involving Local Communities in tourism as the way to reward people and environment as well as raising quality level of tourism.
- 7) Consulting Stakeholders and the Public by meeting regularly between entrepreneurs and local people, organization and concerned institution so that they can operate in the same direction, including solving problems and reducing conflict of interest.

8) Training Staff by asserting ideas and practice for sustainable manner in all level locally as the way to raise tourism service level.

9) Marketing Tourism Responsibly for readiness in information so that tourists can understand thoroughly and respect nature, social and culture of tour site as well as creating satisfaction among tourists¹

10) Undertaking Research and monitoring results effectively which is necessary for problems-solving and increasing benefit for the tour sites and investment

2.2.2.2 Sustainable Tourism Model

1) Two models of sustainable tourism

Industrial scholars had classified tourism into 2 types based on natural tourism resources and cultural tourism resource with the following details (Rumpaipan Kaewsuriya 2002:199):

(1) Natural Based Tourism is widely preferred in Thailand in the following type

(1.1) Ecotourism is the tour in unique local identity and specific culture site related to ecotourism with sharing learning process under environmental management and local participation to create awareness for good conscious toward sustainable tourism

(1.2) Marine Ecotourism is the tour with responsibility in marine tour site with unique local identity and tour site related to marine ecosystem, such as seeing nature on the islands, seeing beach forests, mangrove forests and scuba diving to see coral.

(1.3) Litho Travel in the natural tour sites with stone cliff and sandy court, caves, stalagmite and stalactite to see the beauty of landscape resulted from the change of earth to study type of various rocks and fossils

(1.4) Agro tourism is defined as traveling to the agricultural area, Agricultural Orchard, Park and Herbal Park, Cattle Ranch and Farm Animals to enjoy the beauty and success of those places

(2) Cultural Based Tourism is classified as touring the cultural sites as follows

(2.1) Cultural Tourism is defined as traveling to see various festivals locally arranged and receive enjoyment as well as studying beliefs, acceptance, homage and other rituals and receiving knowledge so that tourists can understand social and cultural environment such as, the Royal Festival and local festival, Ploughing Ceremony Song Kran and Loi Kra thong

(2.2) Rural Tourism / Village Tourism is defined as tourism in the rural village with lifestyle and unique creation with outstanding features to give enjoyment as well as providing knowledge and local , such as visiting elephant village , villages that weaving cloth, making silver, umbrella, wicker work and earthenware.

2) Mixed tourism Sustainable

Besides, there is certain type of tourism that mixed between adventure and ecotourism. When mixing with tourism it is called Adventure Travel, and it is called Eco Cultural Travel when mixing with Health Tourism.

3) Ecotourism

(1) Definition of ecotourism

Ecotourism is another form of current tourism widely gain attention from many countries which led to the world sustainable development base on the international agreement of Environmentally Sustainable Development which emphasized on ecotourism that asking tourists to be conscious while touring tour site through environmental conservation and education.

Ecotourism is considered touring with responsibility in tour site that has outstanding unique identity and cultural site related to ecosystem in the area by involving joint learning of the concerned parties. Environmental management and

tourism are being done with the cooperation of locals to create awareness towards sustainable ecotourism conservation (tourism Authority of Thailand, 1997:12-7).

(2) Four major elements of Ecotourism

The Institution of Science and Technology of Thailand (1997 : 10) mentioned ecotourism that cover key elements as follows:

(2.1) It is the nature-based for identical or authentic or endemic or unique identity, including cultural and historical site related to eco- system in the area.

(2.2) It is the tourism to create sustainable management and responsible travel with no or low impact. Sustainable management has covered resources and environment and development within the boundary.

(2.3) It is the tourism with learning process which included education in environmental surrounding and ecosystem of tour site. It is also the way to increase knowledge, experience and appreciation as well as raising right awareness among the tourists, local people and concerned entrepreneurs.

(2.4) It is the tourism related to experience and appreciation because it concerned with the involvement of local community or people participation to create local benefit by distribution of income to raise life quality level and gaining reward in return. Eventually, it would come back to maintain and manage tour site, enabled the community to control tourism effectively. This has happened at the Grass root until reaching the Local Administration.

(3) Important features of Ecotourism

Ecotourism has been given any definitions, but they are all emphasized at responsible action as another form of tourism that depended on Nature-based, hoping to created environmental preservation of tour site and other resources, especially in the ecosystem of the tour site. Therefore, ecosystem is another part of Conservation Tourism, leading to Sustainable Tourism.

Obviously, the concept of sustainable tourism is emphasized on overall industrial tourism to keep up with the Paradigm Shift that had changed from

consumption-based to social-based (Thai Environmental Situation , 1992). Therefore, scope of the development is covered all parts of tourism. In another words, all tourism should be Sustainable Tourism (Dr. Ross K Dowling, 1995 : 87-100). In conclusion, tourism activities must remain in existence with regular visits form tourists. Also, tourism resource is still impressed tourist and services yielded profit even though services must be updated all the times. Environmental impacts on nature, social and culture are hardly detectable or at the minimal level. Therefore, only sustainable management can maintain sustainable tourism.

3) Model and Meaning of community tourism

(1) The choice in the administration community based tourism

Tourism by community is defined as the alternative for tourism management with community participation to set up tourism direction based on the concept that all local residences area owner of the resources and the stakeholders from tourism. It is done with the application of tourism locally, not only involving nature, history or culture in being the investment cost or factors in managing tourism properly but also using lifestyles and community production method, including the potential development of community members to know and able to operate from decision-making to planning, operation and summarized for sustainability extended to the next generation as well, including more concern in the ability to support nature (Sin Sarobol, 2003:5).

(2) Tourism Development in 3 currents

Current fever for the World Sustainable Development occurred during the “Earth Summit” in 1992 at Rio De Janero of Brazil. It had created the current fever for the Tourism Development in 3 ways consisted of (1) the need for environmental and natural resources conservation (2) the need for tourism market in studying and learning and (3) the need for human development. The current fever in the development of all 3 areas had affected the improvement in tourism and its system

management as an Alternative Tourism to response to the need and to replace the Conventional Tourism, the usual practice (Sin Sarobon, 2004 : 11)

2.2.3 Home Stay tourism

2.2.3.1 Definitions about Home Stay Tourism

Definition related to home stay tourism is defined as the tourists staying overnight at home where the host and tourist have exchanged cultures and knowledge, including experiences. According to the Tourism Authority of Thailand (8), Home Stay Tourism is the development for rural tourism which can benefit more in the future. Home stay tourism is the new trend of touring that based on the concept of ecotourism. Further form other concrete tourism, such as trekking, diving and other. Home stay tourism can response to the new demand of tourists. It is the tourism that stressed more on quality than quantity as well as giving cultural and ecosystem value to the community by engaging the community in operation activities, controlling numbers of tourists, preparing useful data for tourists to community development finally.

2.2.3.2 Definition of Thai Home Stay Standard

The Office of Tourism Development, the Ministry of Tourism and Sports (2004: 13) had defined Thai Home Stay Standard or lodging to experience rural culture based on Thai Standard as the rural home where the owner or member of household lived or conducted daily activities in that home. Besides, such home must be ready to become home stay.

- 1) Home owner and members must realize that home stay is only supplementary income aside from major occupation of the family.
- 2) Having the empty space in the house, non-use that may be transformed into loading for tourists.

3) Tourists must stay overnight in the same home with the owner and having the opportunity to exchange and share culture and lifestyle.

4) Household members must be willing to accept tourist to stay overnight the home as well as ready to share good local culture with the tourists.

5) Home owner and members are willing to cooperate with community in the management of home stay.

6) That home must be member of the club or cooperative jointly established by that community.

2.2.3.3 Problems in Home Stay of Thailand

Petersen, Erik Holm (2001) stated in his statement on March 27th, 1998 at the Conference Hall of the Tourism Authority of Thailand which summarized the problem in Home Stay Management of Thailand as follows:

A. Language barrier between the host and the tourists, especially when tourists were foreigner. Quite often the host is hardly able to communicate with the tourists. This language barrier can lead to other serious problems.

B. Cultural barrier in exchanging cultures between tourists and the host can happen even it is hardly occurred because of different cultural background. Something that may view as appropriated for one culture may not be appropriated for other cultures. These things may create misunderstanding in culture and in turn could lead to serious cultural impact, such as changing community lifestyles for tourism objectives.

C. Miscalculation on tourism goods and price of tourism pro which resulted for unclear listing of Program

D. Different expectation and satisfaction level between the host and tourists.

E Problems on arranging services for the community

F. Problem on unfair and unequal treatment among Home stay entrepreneurs

G. Facilities are not quite ready.

H. Lacking skills and knowledge in marketing

2.2.3.4 Evaluation Method in evaluation of Home stay quality standard quality of home stay

1) Creating the assess form

Using evaluation with 8 index indicators in standard quality and 43 indicators for rating Scale s with 6 levels in highest at 5 points, high at 4 points, medium at 3 points and low at 2 points and the least at 1 point.

Standard	Index	Index Level	Appropriate/Quality Level						The description of Index	Suggestion
			Excellence (5)	Good (4)	Moderate (3)	Low (2)	Lowest (1)	non (0)		
1. Accommodation	1. The Structure is strong	1								

2) Data Analysis

(1) Analysis Principles

After evaluated in accordance to set measure in the evaluation sheet, the evaluation sheet was taken for further analysis by the following equation:

$$\bar{X} = \bar{X}_1 + \bar{X}_2 + \bar{X}_3 + \bar{X}_4 + \bar{X}_5 + \bar{X}_6 + \bar{X}_7 + \bar{X}_8$$

Meaning of Symbols

\bar{X}	is	The total average
\bar{X}_1	is	The average of accommodation
\bar{X}_2	is	The average of food and nutrition
\bar{X}_3	is	The average of security
\bar{X}_4	is	The average of management
\bar{X}_5	is	The average of tourism activity
\bar{X}_6	is	The average of environment
\bar{X}_7	is	The average of value added
\bar{X}_8	is	The average of marketing supporting

(2) Arranging Priority of Standard in Each Side

From the analysis of Home Stay Seminar participants arranged by the Office of Tourism Development, Ministry of Tourism and Sports on September 22nd 2003, those who comprised of tourism scholars, home Stay entrepreneurs and interested parties from all over the country had arranged priorities for 8 standard measures as follows:

- The importance level 1 is the standard of security. (\bar{X}_3)
- The importance level 2 is the standard of accommodation. (\bar{X}_1)
- The importance level 3 is the standard of food and nutrition. (\bar{X}_2)
- The importance level 4 is the standard of management. (\bar{X}_4)
- The importance level 5 is the standard of tourism activity. (\bar{X}_5)
- The importance level 6 is the standard of value added. (\bar{X}_7)
- The importance level 7 is the standard of environment. (\bar{X}_6)
- The importance level 8 is the standard of marketing supporting. (\bar{X}_8)

(3) Create the equation for finding the average totals

From the result of Importance arrangement, create the equation as follows:

$$\bar{X} = 0.19 \bar{X}_1 + 0.17 \bar{X}_2 + 0.22 \bar{X}_3 + 0.14 \bar{X}_4 + 0.11 \bar{X}_5 + 0.06 \bar{X}_6 + 0.08 \bar{X}_7 + 0.03 \bar{X}_8$$

The method of finding the weight as follows:

1) Sum up the weight all of 8 as follows : 1+2+3+4+5+6+7+8=36

2) Find the weight of each of the standard as follows:

Quality standard	Priority	Highest Scores = 8 Lowest Scores = 1	Represent a formula Weight = points/total weight	Weight conclusion
1) Accommodation	2	7	7/36	0.19
2) Food and Nutrition	3	6	6/36	0.17
3) Security	1	8	8/36	0.22
4) Management	4	5	5/36	0.14
5) Tourism Activity	5	4	4/36	0.11
6) Environment	7	2	2/36	0.06
7) Value added	6	3	3/36	0.08
8) Marketing promotion	8	1	1/36	0.03

Remark : weight of standard quality for priority 1 assigned with the highest scores =8 and reducing for the less priority as being shown in the above table

(4) Criteria for interpretation of mean

Interpretation of (\bar{X}) mean based on criteria stated as follows:

Mean from 4.17-5.00 is excellent level of home stay

Mean from 3.33-4.16 is best level of home stay

Mean from 2.49-3.32 is good level of home stay

Mean from 1.65-2.48 is home stay needed fair improvement

Mean from 0.81-1.64 is home stay needed lots of improvement

Mean from 0.00-0.80 is home stay needed the most improvement

Criteria for interpretation of mean are set as follows:

- 1) Finding rate = $5 - 0 = 5$
- 2) Finding span = $5/6 = 0.83$
- 3) Divided level (having 6 levels 5,4,3,2,1,0) by starting from up to down as follows:
 - $5.00 - 0.83 = 4.17$ (yield 4.17 - 5.00)
 - $4.16 - 0.83 = 3.33$ (yield 3.33 - 4.16)
 - $3.32 - 0.83 = 2.49$ (yield 2.49 - 3.32)
 - $2.48 - 0.83 = 1.65$ (yield 1.65 - 2.48)
 - $1.64 - 0.83 = 0.81$ (yield 0.81 - 1.64)
 - $0.80 - 0.83 =$ (Because starting from up to down, the last value would be shorter a little bit)

In creating criteria to consider which home stay has standard quality based on Index Indicator frame, considering overall mean value at the mean level higher than 2.50 points from the total 5 points. Home stay in this group is considered within the standard quality. As for those groups with total scores below 2.49 points, they are considered home stay needed improvement.

2.3 Relevant Documents and Researches

2.3.1 Relevant Documents and Researches Regarding Ecotourism

2.3.1.1 A Study of the Area Potential and Community Response to Ecotourism Development : A Case Study of the Klong Ra Ok Reservoir

Tiwat Rattanakate (1999 : abstract) studied A Study of the Area Potential and Community Response to Ecotourism Development : A Case Study of the Klong Ra Ok Reservoir. This study is intended to investigate the area potential and the community response to ecotourism development near a reservoir. The study reveals that the most feasible area for ecotourism development is the central part of the study area or the area surrounding the reservoir. For community response, it is found that the populations in the study area are moderately aware of ecotourism, have neutral attitude

towards ecotourism in the area, and slightly participate in environment and natural resource conservation for ecotourism development. Summarily, the study area is feasible for ecotourism but lacks co-operation in a management for this purpose. It is necessary to arrange training on ecotourism knowledge and plan for area utilization co-operation, in order to enhance understanding and roles of local people. This will result in the distribution of income to local communities, the development of ecotourism, and finally lead to sustainable development.

2.3.1.2 Guidelines for tourism site management in accordance with principles of ecotourism: A Case Study of Phu Chee Fah Forest Park in Chiangrai province

Nipon Chuamuangphan (1999 : abstract) studied Guidelines for tourism site management in accordance with principles of ecotourism: A Case Study of Phu Chee Fah Forest Park in Chiangrai province. The objective of this research, the case study of the Phu Chee Fah Forest Park, was to identify guidelines in tourism site management in accordance with principle of ecotourism. The finding of the study revealed that: i) according to the first principle of ecotourism which is based on nature, community, and culture, Phu Chee Pah is a natural tourism site outstanding in terms of landform, greenery ; ii) the second principle which is based on sustainable management, the area still lacks management due to its new set-up; iii) the third principle which is based on knowledge provision and communication for tourists and local people, signs, media, and information center are not available; iv) the fourth principle which is base on participation of local people, indicated that local people earn some benefit from tourism whereas decision making, implementation and assessment participation do not exist; and v) the fifth principle which is base on tourist satisfaction, showed that tourists are satisfied with the natural condition and scenery of the area. The conclusions of the study resulted in formulation of guideline for tourism site management of Phu Chee Pah Forest Park. In terms of policy, management should be decentralized so that local communities have participation in accordance with principles of ecotourism.

2.3.1.3 The Readiness for the Development of the areas surrounding the Pasak Jolasid Dam for ecotourism

Patcharapan Phookapin (2002 : abstract) studied the Readiness for the Development of the areas surrounding the Pasak Jolasid Dam for ecotourism. The study area covers five sub-districts in a five-kilometer radius from the road encircling the reservoir. Readiness factors are classified into three groups : the area. The local people, and the tourists. The research results reveal the area surrounding the Pasak Jolasid Dam is ready to be developed for ecotourism. Its beautiful scenery, cultural hearth, interesting local souvenirs, and several nearby tourist attractions all contribute towards such readiness. Local inhabitants have positive perception regarding ecotourism development but should be more informed about ecotourism in order to have correct understanding about it. Moreover, they should be encouraged to have more participation in the local matters that would lead to more benefit to the local areas from ecotourism.

2.3.1.4 The Community-based Marketing Management on Tourism of Ban Thung Soong, Krabi Province

Kobkaew Chaidejsuriya (2003 : abstract) studied the Community-based Marketing Management on Tourism of Ban Thung Soong, Krabi Province. The objectives of this study were 1) to investigate the pattern of ecotourism activities in Ban Thung Soong 2) to analyze the behavior and the need of the tourists who travel to this community and the desire of the community on giving tourism services. This study showed that Thung Soong community has many interesting things such as forest with full natural resources, tradition, cultural and prominent ways of life. From these appearances, activities for ecotourism can be categorized into 7 activities such as Home Stay, herb massage, sight seeing in community/agriculture area, mountain bike, herb trail, adventure trekking and purchasing community goods/souvenirs. The study results also indicated that both Thai and foreign tourists were satisfied with all activities, except public relation and some facilities of the community such as public toilet, public phone and information center. Most of them preferred to join in adventure trekking and herb trail. For the opinions of leader groups, they want to support herb trail activity because of the readiness of community in that activity.

However they need more supports on facilities and public relation provision. The results of the 7P's tourism marketing strategies of Ban Thung Soong suggested that the community should make a tourism in terms of package to satisfy the tourists and make the tourists to visit Ban Thung Soong throughout the year. Also, community should promote more public relation on Thung Soong tourism in the need market groups. Furthermore, the results of this study also recommended that the community and the related organizations should do more public relation to make this community to be a famous place. Also, community should seriously apply the 7P's tourism marketing strategies to community for sustainable ecotourism activities in the future.

2.3.1.5 Factors Affecting the Want of Local Residents in Ecotourism Development : A Case Study of Koh Gate Village, Tambon Plai Pong Phang, Amphoe Amphawa, Samutsongkhram Province

Salin Deosurin (2003 : abstract) studied Factors Affecting the Want of Local Residents in Ecotourism Development : A Case Study of Koh Gate Village, Tambon Plai Pong Phang, Amphoe Amphawa, Samutsongkhram Province. The purpose of this survey research was to investigate the want of local residents in ecotourism development and factors affected it. The result demonstrated that the local people greatly wanted to have ecotourism development and they particularly wanted the budget supported from involved agencies. The factors which were significantly related to the want for ecotourism development were, at < 0.05 , gender, age, occupation, income, knowledge in ecotourism, impact perceived by the local residents and benefit from ecotourism and, at < 0.001 , were readiness for ecotourism development.

2.3.1.6 The Readiness of Local People for Ecotourism Development

Kusuma Swangpan (2003 : abstract) studied of the readiness of local people for ecotourism development: a case study Koh Sirae community, Amphore Muan, Phuket province. To study local people readiness for development of the Sirea marine community for ecotourism. The result found that local people were moderately ready for management of tourism resources and facilities, protection and preservation of the environment, arrangement of activities and service for tourism. Nevertheless,

they were not very willing to participate in administration of ecotourism. The affecting factor on people readiness for protection and preservation of the environment was the residential period of local people. There were no factor contribute to people readiness of administration of tourism resources and convenience facilities, or people readiness for arrangement to activities and service for tourist.

2.3.1.7 Local People's Participation in Conservation Tourism Development Center Project at Jet Khot-Pong Kongsao Forest Plantation, Kaeng Khoi District, Saraburi Province

Bunchoo Yoophoo (2005 : abstract) studied Local People's Participation in Conservation Tourism Development Center Project at Jet Khot-Pong Kongsao Forest Plantation, Kaeng Khoi District, Saraburi Province. Objectives of the study were to determine socio-economic condition, participation level and factors relating people's participation in conservation tourism development center project at Jet Khot-Pong Kongsao Forest Plantation, Kaeng Khoi District, Saraburi Province. Results of the study indicated that the respondent was mostly received information, non being social group member, desired to join the tourism project, having knowledge on ecotourism with moderate level of the participation, and they had rather low participation in this project. Factors relating the people participation in this project were former domicile, number of household member, size of land holding, main occupation, information receipt and social group membership being.

2.3.2 Relevant Documents and Researches Regarding Home Stay Tourism

2.3.2.1 Development of Ecotourism Business in Banpong Community, Tambon Papai, Amphur Sansai, Chiang Mai Province

Numchai Thanupon (2000 : abstract) studied Development of Ecotourism Business in Banpong Community, Tambon Papai, Amphur Sansai, Chiang Mai Province. The objectives : 1) to determine the potential of the villagers in realizing community ecotour business and in exploiting natural and cultural resources as well as developing managerial skills ; 2) to study and develop a community-based business ; 3) to study the forms of people participation in running the ecotour business ; and 4) to

analyze the socio-economic and cultural consequences caused by the business activities. The problems and the needs of the people were both identified. Natural and cultural resources were found to be in abundance together with an intact ecology, a pristine forest, and an environmentally-related cultural traditions that can easily be developed into ecotourist attractions. After problem-solving and needs fulfillment of the people and implementation of evaluation, as regarding the environment, results showed that Banpong community has become more hygienic and tidier than before. The natural water resources have become cleaner. Tourists do not create any noise pollution at all. There is more collaboration in forest conservation among the villagers who is still keep on looking for forest products in the traditional way but with less destruction.

2.3.2.2 Management of Home Stay Business : A Case Study of Mae Kam Pong Village, Mae On Sub-District, Chiang Mai Province

Somsak Taechaarawan (2001 : abstract) studied Management of Home Stay Business : A Case Study of Mae Kam Pong Village, Mae On Sub-District, Chiang Mai Province. The purposes 1) investigating the potentiality and readiness of the management of ecotourism and Home Stay business based on community participation; 2) investigating the problems regarding such management; and 3) developing guidelines appropriate to the community-based management of Home Stay business. The results showed that : The Home Stay eco-tourism of Mae Kam Pong Village's potentiality and readiness were found at a good level both in terms of attractions, facilities and accessibility. However, the carrying capacity was found as less potential, when there were a large number of tourists. When the management, community participation, service rendering, security providing and marketing were considered, they were found at a good level. The problems were categorized as the following issues : 1) physical conditions of the area ; 2) community-based management of Home Stay business; 3) participatory pattern of management and 4) marketing. Those four major areas of problems were put into guidelines for those people, who are going to conduct such business in the same manner.

2.3.2.3 A study of the Tourists' Desire Regarding the Home Stay Business in Thailand

Rattanaorn Mahasaranond (2003 : abstract) studied A study of the Tourists' Desire Regarding the Home Stay Business in Thailand. This research is proposed to examine the tourists's desire regarding the home stay business in Thailand. The findings indicated that 97.8 percent of the sample group were Thai tourists who aimed to spend one day and one night at home stay facilities. The level of the tourists's desire in descending order was : the pleasant welcome, the trustworthy, the low probability to be engaged in fraudulent acts or taking advantage of foreign tourists, the security from crimes, the friendliness, the generosity, the safety from accidents, the gaining of new experiences, the well-informed staffs, the learning the ways of life from others, the sightseeing, and the clear communications. The statistically significant variables at .05 were gender, level of education, domicile, and age.

2.3.2.4 Home Stay Tourism Management for the Conservation of the Environment : A Case Study of Koh Yao Noi Community, Phang-nga Province

Witchuta Haicharoen (2003 : abstract) studied Home Stay Tourism Management for the Conservation of the Environment : a case study of Koh Yao Noi Community, Phang-nga Province. This research was aimed at studying the type of tourist management at the local level including the obstacles in handling tourist management as well as the ways to heal the problems. It was learned that the Koh Yao Noi community followed 4 procedures in operating tours. The steps were planning, organizing the work, and implementing the activities. The factors contributing to the Home Stay tourist activities were of 6 types of capital. They were human beings, society, culture, natural resources, economic, and outside help.

Several circumstances were revealed as obstructions to tourism organization at the Koh Yao Noi community. The first was internal. This concerned the methods of management within the local tourist clubs. The second type of obstacle was external. To solve problems, the community had to build up their own strong points within the community. Any activities had to be carried out clearly and

transparently. Should any doubt be raised, fair examination to clear the matter and create confidence and trust had to be carried out. They had to agree that should there be misunderstanding, about anything and at any time, they had to come together to clarify the problems. Above all, they had to firmly stick to the spirit of the original organizers of tourism for the community.

2.3.2.5 The Potential for Home Stay Tourism in the Plai Pong Pang Subdistrict Ecotourism Area : A Case Study of the Ecotourism Village in Samutsongkrm Province

Vipada Kerdpermpoon (2003 : abstract) studied of the Potential for Home Stay Tourism in the Plai Pong Pang Subdistrict Ecotourism Area : A Case Study of the Ecotourism Village in Samutsongkrm Province. The purpose to analyze people's knowledge and attitude to Home Stay in order to indicate the potential of Home Stay tourism. The factors affecting this potential and the readiness of the area are indicated. The study compares the difference of knowledge and assesses the readiness of the area for Home Stay. The study shows that the level of the knowledge among local people about Home Stay is high. Most people agree that Home Stay is a good idea for their area. People who had government or community positions had a greater knowledge about Home Stay, as did those who participated in Home Stay management. Support from government agencies did not increase people's knowledge about Home Stay. Trainning in Home Stay, having received information and being of male sex positively affected attitudes to Home Stay. Most local people thought the area was very ready for Home Stay; however, tourists clearly thought it was only moderately ready. However, there was no significant difference in knowledge about Home Stay between the local people and tourists.

2.3.2.6 The Study Ecotourism Management of Thai-style Home Stay at Plai Pongpang

Sombat Chuethahan (2004 : abstract) studied of Ecotourism management of Thai-style Home Stay at Plai Pongpang sub district, Ampawa district, Samut Songkram province. The purpose to investigate the ecotourism management of Thai-style Home Stay and to determine the impacts of the ecotourism on the

environment of Thai-style Home Stay at Plai Pongpang. The results indicated the 3 reasons that encouraged the ecotourism management of the sub district where residents used to live a simple lifestyle in the unique Thai-style houses aged about 100 years, surrounded with orchards and nipa palms along boat sides of the canal and waterways to become a Thai-style Home Stay site. The first reason is government's policy to revive deteriorated tourist attraction. Second, the superior geographic site of the Plai Pongpang sub district. Third, support from the public administration, as well as the cooperation between the residents and local community leaders. The impacts of the ecotourism on the environment of Plai Pongpang sub district, the results indicated 2 factors. First, the positive impacts are namely the restoration of the houses which become cleaner and more modernized building affection and pride in the community among the residents; promoting mutual understanding and cultural exchange between the local residents and other people of different races and making the community earn more income. Second, the negative impacts include worse erosion of the canal banks, noise pollution and garbage mostly disposed by non-Home Stay tourism which makes the canals filthy.

2.3.3 Relevant Documents and Researches Regarding the Tourism in Lower of the Mekong River Area

2.3.3.1 The Tourism Service Management Readiness by Local Government Organization of Thailand in the Lower Mekong River Basin Area

Sompong Thongchai (2004 : abstract) studied the Tourism Service Management Readiness by Local government Organization of Thailand in The Lower Mekong River Basin Area. The objectives of this research are : (1) To study state and potential of tourism service management. (2) To analyze and evaluate the role, duty task, knowledge comprehension, and tourism service participation of local government organization and (3) To evaluate the readiness and recommend the creative more readiness guideline for local government organization to tourism service management. The research results are as follows ; The total view of three provinces are located in the same geographical are that are the border of Thai-Lao along Mekong River. The

potential tourism promotion and development were different. Due to the different factors of tourism resources, their factors were affected to different in community services, many infrastructures, other tourism logistics and the local organization and local people who live in any certain area were lack of fervent hope to create self tourism development plan. However, consider the readiness of tourism development, Ubonratchathani province was continuous public relation program, Mukdahan were developing period for any infrastructure and other tourism logistics. And Amnatchareon emphasized the local culture and handicraft products for supplementary tourism resources promotion.

The total view of all districts and municipality organizations were located in three provinces. Their tourism strength were natural and man made tourism resources that spread through area. The local goods and handicraft products were developing for tourism promotion. Tourism services management were created by people who live in local communities and private enterprises. The weakness of their tourism service management was lack of readiness tourism personals and not enough amount of them. More over, it is also include the lack of income for tourism promotion and development budget, and lack of service and tourism logistics for tourists serving. The lack of quality hotels, motels, resorts, lodgings, quarters and etc. The readiness of tourism service, most of were high readiness for tourism resources development, committee, transportation, rout were approaching to tourism places. They have local tourism communities for any tourism places.

2.3.3.2 The study to the Community – Ecotourism route network development on the lower of the Mekong river

Waewdaw Nambutr, (2005: abstract) studied to the Community – Ecotourism route network development on the lower of the Mekong river for collected database of resources tourism and tourism serviced to develop the Community – Ecotourism route network (Mukdahan, Amnat Charoen, Ubonratchathani) and evaluate the appropriateness of tourism route network. The results were suggested that tourism resources in the research areas were capable of supporting the demand in public utility and tour based. It could develop a Community-Ecotourism network on the lower of the Mekong River that presented in

a handbook. It contained 4 tourism routes. Each routes is appropriateness of the Community-Ecotourism network on the lower of the Mekong River that was measured at medium level.

2.4 Research document results conclusions and discussions

2.4.1 Result of Relevant Secondary Data on Study Areas

The secondary data from documentary research found that 6 villages that have already established Home stay Tourism are very likely to develop strong possibility in creating criteria that covered historical, cultural and natural attractions as much as Wernbueg village, Huaymaktai village, Tamui village, Thalong village, Sasorm village and Nongchard village. Moreover, the criteria for assess the quality Home Stay Criteria was used to assess level of readiness and preparation of readiness in Home Stay Tourism Management.

Assesing the quality of the study areas by using Index Frame of Quality Home Stay Criteria is included the study of many factors such as Tourism Resources in local area, knowledge of Home Stay tourism, the readiness of facilities, the strength of the community, the readiness of members in the community in tourist capacity, the participation of the people in the community, the supporting of the officer and assessment the 3S principles (Security Sanitary Satisfaction) readiness. All of them are subjected for further studies by in-depth method as being shown in the **Table 2-2**

Table 2-2 Criteria for Home Stay Tourism Management Evaluation

Standard	Index	Indicator	Criteria
1. Accommodation	1. Solid Structure	1. Stable House	- Undamaged condition - Safe to use
		2. Strong building materials	- Made from bamboo or wooden stick or leaf
	2. Airy Home	1. Good Ventilation	- Wind passing through all the passages - Good light access, no foul odor
		2. Roof Rainfall Proof	- Roof should be made from tile or galvanized iron - No rainfall seeping
	3. Good mattress and Clean sleeping materials	1. Comfortable bed	- mattress made for raw materials - Room can be single, double or share
		2. Clean sleeping materials	- Sleeping materials must be cleaned
	4. Having clean bathroom and toilet	1. Having full bathing materials	- Having spare soap, toothpaste, brushes and towel in the bathroom
		2. Bathroom door has workable lock in good and safe conditions	- No holes and crack that can see from outside - Having electrical switch or light
	5. Changing bed sheet and sleeping gear	1. Changing new bed sheet when new guest staying overnight	- Changing bed sheet, pillowcase, and blanket - If the blanket is the bedspread, the cover must be washed.
	6. Get rid of dangerous insect	1. Using Local Wisdom	- Get rid of insect without using insecticide - Using materials and tools available locally with local wisdom to get rid of pest.
7. Maintaining Good Environment	1. Look after minor details in the area	- Look after the city garden, vegetable garden, trees and ditch with more plants if space is allowed with area for porch.	
	2. Cleaning things around the house regularly	- No trapping water for mosquitoes nest. The water container must have good lid.	
2. Foods and Nutrition	1. Good cooking foods	1. Good foods cooked carefully clean and meet nutritional standard	- Type and ingredients are not too strong - Emphasized on fresh and clean

Table 2-2 Criteria for Home Stay Tourism Management Evaluation (Continued)

Standard	Index	Indicator	Criteria
		2. Preferred local foods	<ul style="list-style-type: none"> - Materials are locally found - Vegetables should be chemical free and using vegetable from community garden.
	2. Clean and safe Utensils	1. All utensils and plate must be cleaned	<ul style="list-style-type: none"> - Plates and cup must be cleaned - Having common spoon for pick up foods.
		2. Cleaning with clean water	<ul style="list-style-type: none"> - Using washing liquid for cleaning dishes only never used powder detergent. - let it dried out after washing - Drinking glass must be clear, clean no fishy odor and cleaning separately
	3. Kitchen is in clean conditions	1. Clean kitchen, no foul odor.	<ul style="list-style-type: none"> - Constantly cleaning, especially after cooking meals every time.
	4. Kitchen Utensils are cleaned	1. Cupboard must be cleaned	<ul style="list-style-type: none"> - Cupboard must have covered with the door, insect-free and insect-free with holes for ventilation.
		2. Keep utensils in cleaned and covered place	<ul style="list-style-type: none"> - Stove may use gas or charcoal, clean and safe - Kitchen tools and ingredient must be kept in clean container with cover - Keep refrigerator clean (if any). Use it to keep foods and drink properly
	5. Water for drinking and consuming is cleaned	1. Using clean water at all times	<ul style="list-style-type: none"> - Even if the water is tap water, it should be boiled first before put it in the bottle or container. - If the drinking water came from rainfall, the roof must be cleaned without rust or dust and put it in the earthen jar with lid.
		2. Water for bathing and washing must be cleaned	<ul style="list-style-type: none"> - If water for bathing and washing is not tap water, it must be made clean by using alum or filter. - All containers must be clean without mosquito larva or mold on the container.

Table 2-2 Criteria for Home Stay Tourism Management Evaluation (Continued)

Standard	Index	Indicator	Criteria
	6. Having Restaurant in the community	1. Having restaurant in the community	- It should be community network to welcome tourists - Welcome tourists - Help keep restaurant clean as well using clean utensils.
		2. Selling food at regular price not too expensive	- Service with smile and quire impressive
3. Security	1. Arranging for Security Guard	1. Arranging for Security Guard for safety watch	- Having definite schedule
		2. Having responsible person, selected from community leader	- Training security guard for emergency - Community watch for stranger - Notify Security guard in case of emergency
	2. Having tools and communication equipment to contact the officers in case of emergency or tourists became sick	1. Having equipments or communication media for contacting officer in case of emergency	- Equipments are telephone, fax and radio which should have at least one or all and able to use them correctly.
		2. Training officers what to do in emergency	- Use simulated situation to train officers to be ready for real situation
	3. Ready to administer first-aid	1. When the tourists became sick, sick tourists received first-aid before delivered them to the hospital	- When the tourists received insect bites and accidents, administering first aid, such as stop bleeding and pumping heart and dressing the wound
		2. Having regular household medicine	- Having regular household medicine and keeping them in the safe place easily find. - Having specific medicine cabinet at the place easily seen.

Table 2-2 Criteria for Home Stay Tourism Management Evaluation (Continued)

Standard	Index	Indicator	Criteria
	4. Warning tourists	1. Warning on Asset safety	- Guarding for valuable such as, purse, rings, necklace and other ornaments
		2. Asking tourists about their personal illness	-Preparing for medicine for tourists with personal sickness - Preparing for medicine in advance and listed on the registered documents so that tourist should not forget
	5. Repair all locks in the house	1. Constantly checking on the lock	- Checking for the door, window and closet in good condition, ready for use at all times -Making repair instantly if damage
4. Management	1. Locals grouping together	1. Setting club or Cooperative	-Home stay management as community grouping with community participated the most and must be ready in all areas - Operating by the organization or outsiders that are willing to support the community but should not be done commercially.
	2. Appointing Administrative Committee for the project	1. Having Administrative Committee based on people's participation and principle of Democracy	- Such committee should have definite roles and duties in for community to manage home stay
	3. Setting rules for the tourists	1. Home stay Committee getting together to set up rules for tourists to know in advance	- Defining do and don't for tourists, such as, improper dress, display obvious sexual gestures between man and woman in the public, using narcotics
	4. Require reservation and registration	1. Prepared for advance registration	-Making reservation by phone or internet or mail directly with home stay committee - Making reservation through the tour company

Table 2-2 Criteria for Home Stay Tourism Management Evaluation (Continued)

Standard	Index	Indicator	Criteria
	5. Having details on fees and prices on other services	1. Preparation for tourists to know clearly on fees and prices other services	- Details are listed in the publicity information such as, Accommodation price/person/nice foods cost/person/meal/sightseeing expense/ person/group
	6. Having tourism activities information for tourists to choose	1. Prepared various activities suitable for tourists in each community	- Identify activity that community could arrange thoroughly and asking tourists to choose their activities based on their preferences
	7. Community is not expected to make only profit	1. Home stay without effecting community existing occupation	- Community members in home stay place must always be aware that home stay is only supplementary occupation, not main occupation and all members of concerned divisions and tour company must understand same thing.
	8. Local tour guide	1. Ready to communicate clearly with tourists	- Having enough personnel with readiness - Training them to be good local tour guides
5. Tourism activities	1. Tourism Activities	1. Tourism activities resulted from local wisdom	- Other community activities clearly defined - Having tour guide and equipment ready
	2. Having activities for practicing local handicraft	1. Locals have knowledge in arts and local handicraft	- Arranging activities for tourists to choose from, such as weaving cloth and wickerwork
	3. Having local traditional welcoming activities	1. Welcoming activities base on local tradition and culture	- Welcoming activities unpolished and still keeping tradition - Welcoming with smile and cheerful and warmth

Table 2-2 Criteria for Home Stay Tourism Management Evaluation (Continued)

Standard	Index	Indicator	Criteria
	4. Having entertaining activities	1. Having entertaining or recreation during spare or evening in appropriate time	- Allowing tourists to choose own activities Having local folk dance and local show by community residences.
	5. Having environmental-friendly tourism activities	1. All activities must be environmental-friendly.	- Activity is encouraging for not dumping garbage, no writing on the stone and no loud noise
	6. Having share knowledge between tourists and the host	1. Having activities on community occupation and telling folk stories or local history	- Tourists must learn about community lifestyle. - Community would learn culture of the tourists, especially foreign tourists.
6. Environment	1. Having entertainment of certain type or one type	1. Having at least 1 entertainment of certain type to attract tourists	- Natural tour sites such as, mountains, waterfalls and springs - Archeological and historical sites, such as archeology and history, such as, Wat, Pagoda and ancient artifact. - Tour site already with established community and its occupation, such as orchards, vegetable plot, fish pond, including growing rice
	2. Maintaining environmental surroundings	1. Regularly maintain tour sites	- Most companies participate in maintaining environment in tour site by cooperate
	3. Having Health center, Post Office and Bank nearby	1. Home stay is not too far from the Health Center, Post Office and Bank	- If there is no Health center, one should know about the nearest hospital. - If stay near the community, one should learn about the closet location to guide the tourists.

Table 2-2 Criteria for Home Stay Tourism Management Evaluation (Continued)

Standard	Index	Indicator	Criteria
	4. Main area still maintain old community conditions	1. Area is still preserve cultures and own customs	- Community must help to preserve old community conditions without changing lifestyles and living conditions and cultures and community traditions.
7. Value-added	1. Having souvenirs shop	1. Arranged the community corner at the store	- Establishing the community store
	2. Having products made from local raw materials	1. Using accumulated local wisdom or starting new in making souvenir	- Souvenirs could be personal items, ornaments, clothes, including decorating items or foods and sweets by using materials or raw materials available in the community.
	3. Having opportunity to distribute community cultures	1. Distributing community culture and maintaining own culture	- Seeing the opportunity when tourists visited the community to distribute community culture in each area so that they could touch and enjoy.
	4. Having opportunity to develop potential of personnel in the community	1. Local residences have the opportunity to show their skilled abilities	- Giving impressive services, such as warm welcoming, cooking, weaving, wickerwork
8. Marketing Promotion	1. Having own Manual or document to distribute tourism	1. Manual/document contain actual information with complete details	- Having manual or leaflet to gather data to inform tourists by identifying each type of detail
	2. Having publicity to distribute information	1. Easily communicate with Internet Network	- Creating own home page in Thai and English
	3. Having name listed in the home stay tourism manual	1. Passing evaluation on home stay quality standard from the Ministry of Tourism and Sports	- Receiving Certified Symbol from the Ministry of Tourism and Sports

2.4.2 Result of Relevant Documents and Researches

According to the literature related to tourism in several issues, it is found that the area of Ubonratchathani Province has the latency of tourism resources including has the variety which is appropriate to develop to new tourist attraction in next time. Thus to respond Thai policy tourism in the travel development in Ubonratchathani area latency. But general people in local area including the tourists still not educated or the correct understanding about the tourism in the area. In order that , without training, the public relations and giving direct knowledge. Then make the tourism that exist now still cause a problem and natural resources in the area. The deteriorate of natural resources in the tourist attraction and occurrence pollution tendency including the participating depletion of the community in the administration manages as expected. Thus the readiness survey in Community-Based Tourism administration and will support the tourism in the area to the correct and appropriate direction. Assemble with an institute where relate both of the government sector , and private , include govern local have the attempt pushes forward to sustainable tourism. By encourage the people, in the local area, participates in tourism administration, include the consciousness arrives at the worth of the resource that exists the locality. In order that , study the requirement of the tourists and the people in local area about the tourism. And to receive the readiness development trend and the capability in various tourism administration that insert with the policy or development trend of the state in the development. And encourage the tourism in the local area, in order to , help in the development , plan and improve the activity of the community , can operate tourism by oneself. And for creating value added of the resource that exists originally in the local area advantage , (Creative value and Value added) , including improve the tourism industry and the service in the area , and still be the tourism industry development for bringing to sustainable community resources management.

CHAPTER III

RESEARCH METHODOLOGY

This research study was conducted to study, survey, and analysis and synthesis home stay tourism to create criteria for management of home stay and to evaluate potential in home stay tourism under Thai Home Stay Criteria consisted of Documentary research as being explained in chapter 2 as the photograph, map and Survey Research. Furthermore, questionnaire and structural interview and home stay evaluation sheets were used as research tools to apply with community locals and concerned parties in the government divisions for surveying social, economic and tradition as well as studying potential in resources management through potential measures . Moreover, the possibility of creating Thai Home Stay Criteria was also evaluated to cover contents as specified by the objective. Research methodology is being stated as follows:

Research methodology was done with the following steps:

3.1 Documentary Research

3.2 Survey Research

Research Methodology and Procedure

3.1 Documentary Research

In this documentary research, the secondary data of area general information was collected from Sirinthorn and Khongjeam Sub District as well as collecting data in tourism planning and resources which was related to the study area and relevant research. Later, secondary data was analyzed and results compiled in documentary research for research readiness.

Documentary Research is consisted of gathering relevant secondary data with the following steps:

3.1.1 Basic Data of the studied are comprised of the following topics:

- 1) Physical area, such as location and administrative area, topographical conditions, natural resources and land use.
- 2) Area economic condition, such as gross productions of the area, economic structure, directly employs and indirectly employs from tourism.
- 3) Population features
- 4) Social conditions such as, background of the area, tradition, culture, games and local sports.

3.1.2 Tourism Resources Data are consisted of the following areas:

- 1) Natural resources, such as, caves, forests, hills and waterfalls
- 2) Historical tourism resources and religious
- 3) Cultural resources and activities
- 4) Tradition, sports, significance games and local image
- 5) Souvenir handicrafts

3.1.3 Tourism Marketing Data are consisted of the following topics:

- 1) Number and tourists' arrival
- 2) Tour site and tourism activities for interested tourists
- 3) Tourists scattering
- 4) Tourists characteristics, such as gender, age, nationality and tourism destination
- 5) Tourists spending
- 6) Tourists traveling pattern

3.1.4 Tourism Readiness Group is comprised of the following topics:

- 1) Tour route and communication network within the area and nearby area, such as conditions of roads and train tracks, piers and airports or number of public buses.

- 2) Basic structure such as, electrical and telephone systems and water work.
- 3) Town readiness, such as number of stores, service places, restaurants, entertainment centers and security.
- 4) Accommodation for tourists, such as numbers and conditions of hotel and accommodation, accommodation prices and distribution of accommodation.
- 5) Tourism activities and publicity
- 6) Management readiness, such as sustainable management which covered resources conservation, environmental management, prevention and pollution control and controlling tourism development systematically.
- 7) Organization readiness in community and locals' participation as well as income distribution, better living standard and reward for maintaining and managing tour sites.

3.1.5 Home Stay Entrepreneur Group

Home stay entrepreneurs in 6 areas are consisted of home stay entrepreneurs from Ban Sasorm, Ban Ta Lung, Ban Tamui, Ban Wernbueg, Ban Kaengtana and Ban Nongchard.

3.1.6 Index Indicator Frame for Home Stay Standard Quality

Index Indicator Frame for Home Stay Standard Quality is consisted of 8 standard measures and 43 indicators as follows:

- 1) Accommodation indicator for secure house structure that contains 2 important features:
 - A) Having solid structural foundation
 - B) Having good ventilation, enough light, no malodor and with roof to prevent rainfall
 - C) Having fairly comfortable and clean bed
 - D) Having clean bathroom and toilet
 - E) Changing bed sheet and other sleeping materials every times tourists decide to stay

F) Get rid of dangerous insects which may be hazardous to health on regular basis with local wisdom

G) Maintaining clean household surrounding

2) Foods and Nutrition Indicators

A) Well prepared foods

B) Clean and safe utensils

C) Clean kitchen without foul odor

D) Clean kitchen utensils per sanitary requirement

E) Clean water available for drinking and consuming

F) Community

3) Security indicator

A) Having security guard for security watch

B) Having equipments and communication methods immediately contact officers in case of emergency or the tourist became sick.

C. Well prepared for first aid

D. Warning tourists to guard their assets well and asking them to have their medication ready if they have personal sickness

E. Regularly maintained and repaired various locks in the lodge for security

4) Management indicator

A. Establishing Local Club or Cooperative

B. Appointing Project Administrative Committee

C. Identifying Regulations for visitors to prevent problems that may interfere with good tradition, cultures and community beliefs.

D. Having reservation and registration to know tourists data

E. Having details on fees and services for tourists to understand clearly

F. Having information on tourism activities in fine details for the tourists to choose from

G. Community is expect not only to gain income from home stay but also able to maintain the community traditional occupation

H. Having local residence acting as tour guide who is ready to communicate with the tourist.

5) Tourism activities as the indicator

- A. Having tour activities, such as, trekking, fishing, climbing hill, riding bicycle which are community local wisdom
- B. Having taught local handicraft activities in weaving and wickerwork
- C. Having welcoming activities based on local tradition, such as, Bai Si Su Kwan
- D. Having recreation activities, such as folk musical and dancing
- E. Having environmental friendly activities
- F. Sharing knowledge between tourists and home owner, such as community occupation and telling local legend or history

6) Environmental Indicator

- A. Having one or many types of tour sites, such as archeological and historical tour sites and agricultural tour sites also.
- B. Regular maintaining environmental conditions for both tour sites and communities.
- C. Having Hospitals and Post Offices nearby
- D. Maintaining the same condition of community as well as preserving traditions and cultures. ของตน

7) Added Value Indicator

- A. Community Souvenir
- B. Local products made by locals from local raw materials
- C. Having the opportunity to publicize community culture
- D. Having opportunity to develop potential of community personnel for impressive services

8) Marketing Promotion Indicator

- A. Having own actual manual or document to publicize tourism with complete detail, such as activities list, tour sites, traveling map.
- B. Having dissemination of publicity information
- C. Having names in the manual for home stay tourism by Ministry of Tourism and Sports

3.1.7 Tourism Policies and Development planning in the study area are consisted of:

- 1) Tourism planning in the former National Economic and Social Plan with the tendency and same direction for the current National Economic and Social Plan.
- 2) Main plan, Master plan, including Pilot plan for tourism development.
- 3) Development plan from other relevant divisions in the studied area.
- 4) Strategic Plan for Provincial Development
- 5) Basic Structural Planning

After those data had been collected, conclusions and discussions were made from research results to plan the research methodology, model and research tools to collect field data.

3.2 Survey Research

It is consisted of research results for planning and designing model and creating tools to collect primary field data by designing data collection tools to coincide with research. After deriving with appropriate tool, including planning field practice before actual field application as planned. After primary data was collected, the data was compiled and analyzed for making research report. Details of these steps are being shown as follows:

3.2.1 Identify Targeted Population

Samples derived from all villages in 2 Sub Districts which lead to the Emerald Triangle Area adjacent to the neighboring country, Laos People's Democratic Republic. This is the area where home stay occurred. The scope of the study is confined in the 7 Home Stay area in 3 Sub Districts of Khongjeam District and 1 Sub District of Sirinthorn District, Ubonratchathani Province.

3.2.2 Research Tools

In this research, the researcher had applied questionnaires and structural interview as the tools to collect data classified by the use with sample group

as follows:

Research Tool 1: Questionnaire for home stay entrepreneur and home stay tourists in the studied area

The construction of tools for home stay entrepreneurs and tourists was made in the following steps. From objective No. 1, No.2 and No. 3 with steps for creating tools, based on objective No. 1 to study, survey, analyze tourism management in home stay situation. No.2 consisted of criteria creation for home stay tourism management and No.3 related to potential evaluation in home stay tourism management under Thai Home Stay by setting research objectives in creating questionnaire for data collection as follows:

1. Identified the objectives of questionnaires involved with the sample characteristics and sample population structure
2. Identified key topic from the objective in population characteristics or samples
3. Identified sub topic from the key objective

Home Stay Entrepreneurs:

Unit 1: Basic personnel data survey sheet

Unit 2: Home stay features for tourists

Unit 3: Knowledge in tourism resources

Unit 4: Knowledge in tourism management

Unit 5: Area industrial tourism database

Tourists:

Unit 1: Basic personnel data survey sheet

Unit 2: Data on tourism type

Unit 3: Data on tourism services

Unit 4: Data on tourism activities and opinion on home stay tourism

model

4. Identifying numbers of questionnaire

5. Identifying topic of questionnaire

6. Identifying weight of questionnaire
7. Preparing draft questionnaires (Field Study)
8. Printing and verifying for content validity with self-survey
- 8.1 Checking for accuracy of content and questionnaire in accordance

with the research objective before making revision and taking to experts at graduate studies to verify for validity and finally printing the draft version. Reliability of tools was found by testing with at least 30 questionnaires in identifying group or group that already finished sampling.

9. Reviewing and editing for accuracy for making actual questionnaire.
10. Applying with field data collection

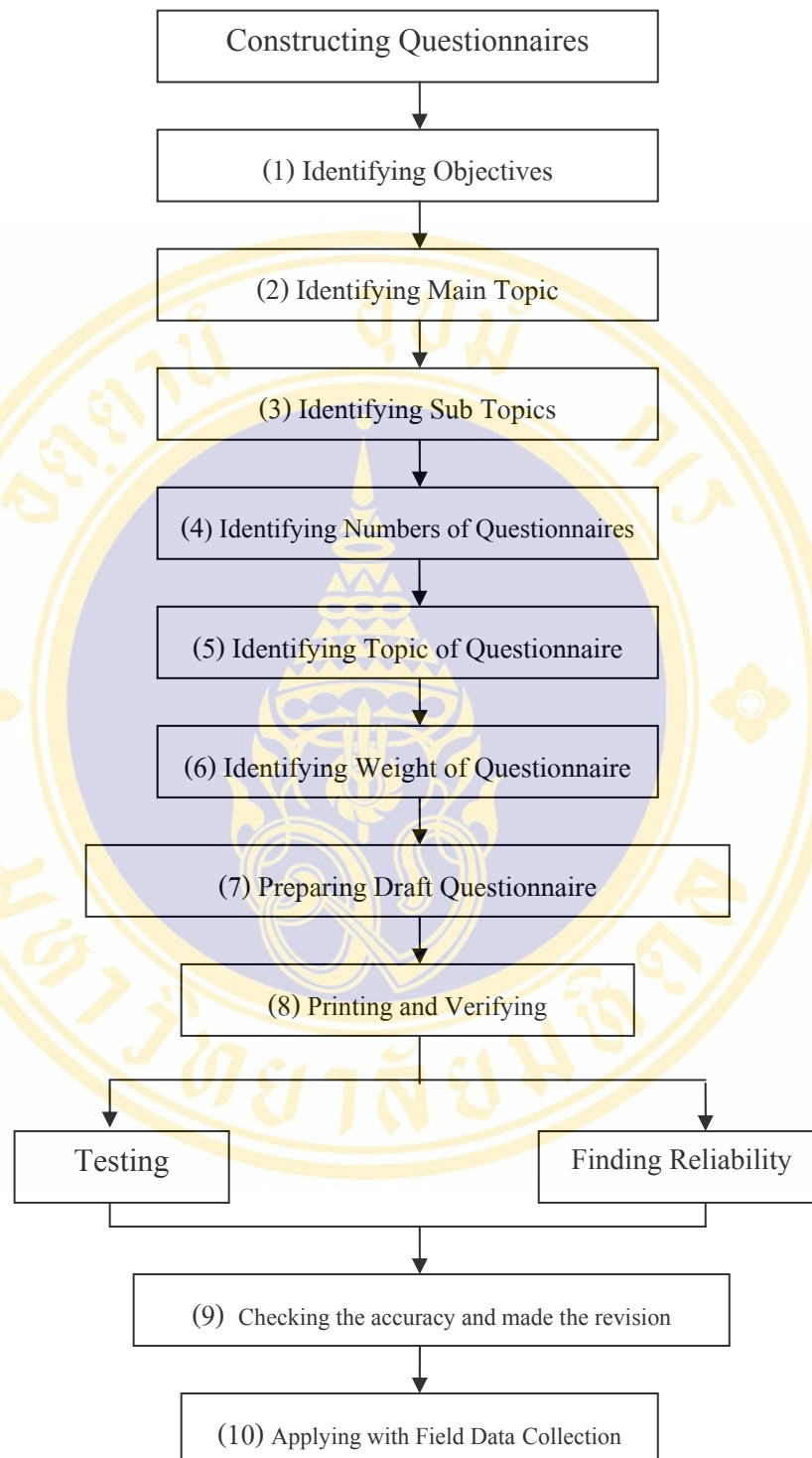

Figure 3-1 Research Tools Construction Steps

Research Tool 2: Structural Interview for community leaders, Sub Administrative officers and concerned individual on tourism promotion and home stay entrepreneurs

The creation of structural interview:

Identified objectives for tourism data in the area with the following topics:

1. Basic data classified by each area
2. Tourism situation and tourism resources
3. Tourism Management
4. Resources evaluation potential for being tourism management
5. Feasibility analysis in creating criteria for Management Evaluation of Thai Home Stay in the studied area

Research Tool 3: Home Stay Evaluation Sheet

Index indicator

Index Indicator Frame for Home Stay Standard Quality in 8 areas and 43 indicators required the Rating Scales with scores for 6 levels in highest level for 5 points, high level for 4 points, medium for 3 points, low for 2 points and least for 1 point and none or never done for 0 point by using them as criteria for evaluating readiness and preparing readiness in home stay tourism as being illustrated in Table 3-1.

Table 3-1 Criteria for Home Stay Tourism Management Evaluation

Standard	Index	Indicator	Criteria
1. Accommodation	1. Solid Structure	1. Stable House	- Undamaged condition - Safe to use
		2. Strong building materials	- Made from bamboo or wooden stick or leaf
	2. Airy Home	1. Good Ventilation	- Wind passing through all the passages - Good light access, no foul odor
		2. Roof Rainfall Proof	- Roof should be made from tile or galvanized iron - No rainfall seeping
	3. Good mattress and Clean sleeping materials	1. Comfortable bed	- mattress made for raw materials - Room can be single, double or share
		2. Clean sleeping materials	- Sleeping materials must be cleaned
	4. Having clean bathroom and toilet	1. Having full bathing materials	- Having spare soap, toothpaste, brushes and towel in the bathroom
		2. Bathroom door has workable lock in good and safe conditions	- No holes and crack that can see from outside - Having electrical switch or light
	5. Changing bed sheet and sleeping gear	1. Changing new bed sheet when new guest staying overnight	- Changing bed sheet, pillowcase, and blanket - If the blanket is the bedspread, the cover must be washed.
	6. Get rid of dangerous insect	1. Using Local Wisdom	- Get rid of insect without using insecticide - Using materials and tools available locally with local wisdom to get rid of pest.
7. Maintaining Good Environment	1. Look after minor details in the area	- Look after the city garden, vegetable garden, trees and ditch with more plants if space is allowed with area for porch.	
	2. Cleaning things around the house regularly	- No trapping water for mosquitoes nest. The water container must have good lid.	
2. Foods and Nutrition	1. Good cooking foods	1. Good foods cooked carefully clean and meet nutritional standard	- Type and ingredients are not too strong - Emphasized on fresh and clean

Table 3-1 Criteria for Home Stay Tourism Management Evaluation (Continued)

Standard	Index	Indicator	Criteria
		2. Preferred local foods	<ul style="list-style-type: none"> - Materials are locally found - Vegetables should be chemical free and using vegetable from community garden.
	2. Clean and safe Utensils	1. All utensils and plate must be cleaned	<ul style="list-style-type: none"> - Plates and cup must be cleaned - Having common spoon for pick up foods.
		2. Cleaning with clean water	<ul style="list-style-type: none"> - Using washing liquid for cleaning dishes only never used powder detergent. - let it dried out after washing - Drinking glass must be clear, clean no fishy odor and cleaning separately
	3. Kitchen is in clean conditions	1. Clean kitchen, no foul odor.	<ul style="list-style-type: none"> - Constantly cleaning, especially after cooking meals every time.
	4. Kitchen Utensils are cleaned	1. Cupboard must be cleaned	<ul style="list-style-type: none"> - Cupboard must have covered with the door, insect-free and insect-free with holes for ventilation.
		2. Keep utensils in cleaned and covered place	<ul style="list-style-type: none"> - Stove may use gas or charcoal, clean and safe - Kitchen tools and ingredient must be kept in clean container with cover - Keep refrigerator clean (if any). Use it to keep foods and drink properly
	5. Water for drinking and consuming is cleaned	1. Using clean water at all times	<ul style="list-style-type: none"> - Even if the water is tap water, it should be boiled first before put it in the bottle or container. - If the drinking water came from rainfall, the roof must be cleaned without rust or dust and put it in the earthen jar with lid.
		2. Water for bathing and washing must be cleaned	<ul style="list-style-type: none"> - If water for bathing and washing is not tap water, it must be made clean by using alum or filter. - All containers must be clean without mosquito larva or mold on the container.

Table 3-1 Criteria for Home Stay Tourism Management Evaluation (Continued)

Standard	Index	Indicator	Criteria
	6. Having Restaurant in the community	1. Having restaurant in the community	- It should be community network to welcome tourists - Welcome tourists - Help keep restaurant clean as well using clean utensils.
		2. Selling food at regular price not too expensive	- Service with smile and quire impressive
3. Security	1. Arranging for Security Guard	1. Arranging for Security Guard for safety watch	- Having definite schedule
		2. Having responsible person, selected from community leader	- Training security guard for emergency - Community watch for stranger - Notify Security guard in case of emergency
	2. Having tools and communication equipment to contact the officers in case of emergency or tourists became sick	1. Having equipments or communication media for contacting officer in case of emergency	- Equipments are telephone, fax and radio which should have at least one or all and able to use them correctly.
		2. Training officers what to do in emergency	- Use simulated situation to train officers to be ready for real situation
	3. Ready to administer first-aid	1. When the tourists became sick, sick tourists received first-aid before delivered them to the hospital	- When the tourists received insect bites and accidents, administering first aid, such as stop bleeding and pumping heart and dressing the wound
		2. Having regular household medicine	- Having regular household medicine and keeping them in the safe place easily find. - Having specific medicine cabinet at the place easily seen.

Table 3-1 Criteria for Home Stay Tourism Management Evaluation (Continued)

Standard	Index	Indicator	Criteria
	4. Warning tourists	1. Warning on Asset safety	- Guarding for valuable such as, purse, rings, necklace and other ornaments
		2. Asking tourists about their personal illness	-Preparing for medicine for tourists with personal sickness - Preparing for medicine in advance and listed on the registered documents so that tourist should not forget
	5. Repair all locks in the house	1. Constantly checking on the lock	- Checking for the door, window and closet in good condition, ready for use at all times -Making repair instantly if damage
4. Management	1. Locals grouping together	1. Setting club or Cooperative	-Home stay management as community grouping with community participated the most and must be ready in all areas - Operating by the organization or outsiders that are willing to support the community but should not be done commercially.
	2. Appointing Administrative Committee for the project	1. Having Administrative Committee based on people's participation and principle of Democracy	- Such committee should have definite roles and duties in for community to manage home stay
	3. Setting rules for the tourists	1. Home stay Committee getting together to set up rules for tourists to know in advance	- Defining do and don't for tourists, such as, improper dress, display obvious sexual gestures between man and woman in the public, using narcotics
	4. Require reservation and registration	1. Prepared for advance registration	-Making reservation by phone or internet or mail directly with home stay committee - Making reservation through the tour company

Table 3-1 Criteria for Home Stay Tourism Management Evaluation (Continued)

Standard	Index	Indicator	Criteria
	5. Having details on fees and prices on other services	1. Preparation for tourists to know clearly on fees and prices other services	- Details are listed in the publicity information such as, Accommodation price/person/nice foods cost/person/meal/sightseeing expense/ person/group
	6. Having tourism activities information for tourists to choose	1. Prepared various activities suitable for tourists in each community	- Identify activity that community could arrange thoroughly and asking tourists to choose their activities based on their preferences
	7. Community is not expected to make only profit	1. Home stay without effecting community existing occupation	- Community members in home stay place must always be aware that home stay is only supplementary occupation, not main occupation and all members of concerned divisions and tour company must understand same thing.
	8. Local tour guide	1. Ready to communicate clearly with tourists	- Having enough personnel with readiness - Training them to be good local tour guides
5. Tourism activities	1. Tourism Activities	1. Tourism activities resulted from local wisdom	- Other community activities clearly defined - Having tour guide and equipment ready
	2. Having activities for practicing local handicraft	1. Locals have knowledge in arts and local handicraft	- Arranging activities for tourists to choose from, such as weaving cloth and wickerwork
	3. Having local traditional welcoming activities	1. Welcoming activities base on local tradition and culture	- Welcoming activities unpolished and still keeping tradition - Welcoming with smile and cheerful and warmth

Table 3-1 Criteria for Home Stay Tourism Management Evaluation (Continued)

Standard	Index	Indicator	Criteria
	4. Having entertaining activities	1. Having entertaining or recreation during spare or evening in appropriate time	- Allowing tourists to choose own activities Having local folk dance and local show by community residences.
	5. Having environmental-friendly tourism activities	1. All activities must be environmental-friendly.	- Activity is encouraging for not dumping garbage, no writing on the stone and no loud noise
	6. Having share knowledge between tourists and the host	1. Having activities on community occupation and telling folk stories or local history	- Tourists must learn about community lifestyle. - Community would learn culture of the tourists, especially foreign tourists.
6. Environment	1. Having entertainment of certain type or one type	1. Having at least 1 entertainment of certain type to attract tourists	- Natural tour sites such as, mountains, waterfalls and springs - Archeological and historical sites, such as archeology and history, such as, Wat, Pagoda and ancient artifact. - Tour site already with established community and its occupation, such as orchards, vegetable plot, fish pond, including growing rice
	2. Maintaining environmental surroundings	1. Regularly maintain tour sites	- Most companies participate in maintaining environment in tour site by cooperate
	3. Having Health center, Post Office and Bank nearby	1. Home stay is not too far from the Health Center, Post Office and Bank	- If there is no Health center, one should know about the nearest hospital. - If stay near the community, one should learn about the closet location to guide the tourists.

Table 3-1 Criteria for Home Stay Tourism Management Evaluation (Continued)

Standard	Index	Indicator	Criteria
	4. Main area still maintain old community conditions	1. Area is still preserve cultures and own customs	- Community must help to preserve old community conditions without changing lifestyles and living conditions and cultures and community traditions.
7. Value-added	1. Having souvenirs shop	1. Arranged the community corner at the store	- Establishing the community store
	2. Having products made from local raw materials	1. Using accumulated local wisdom or starting new in making souvenir	- Souvenirs could be personal items, ornaments, clothes, including decorating items or foods and sweets by using materials or raw materials available in the community.
	3. Having opportunity to distribute community cultures	1. Distributing community culture and maintaining own culture	- Seeing the opportunity when tourists visited the community to distribute community culture in each area so that they could touch and enjoy.
	4. Having opportunity to develop potential of personnel in the community	1. Local residences have the opportunity to show their skilled abilities	- Giving impressive services, such as warm welcoming, cooking, weaving , wickerwork
8. Marketing Promotion	1. Having own Manual or document to distribute tourism	1. Manual/ document contain actual information with complete details	- Having manual or leaflet to gather data to inform tourists by identifying each type of detail
	2. Having publicity to distribute information	1. Easily communicate with Internet Network	- Creating own home page in Thai and English
	3. Having name listed in the home stay tourism manual	1. Passing evaluation on home stay quality standard from the Ministry of Tourism and Sports	- Receiving Certified Symbol from the Ministry of Tourism and Sports ¹

3.2.3 Results Compilation and data analysis

Data analysis in the research study is consisted of gathering secondary data related to the community operation. Data analysis in the research study which comprised of collecting secondary data in community operation, data from this survey research from each procedure and sample group, revision of laws and regulations related to roles and duties of various organizations by separating analysis in different areas.

3.2.3.1 Tourism Resources Analysis has the following key components

- 1) Analysis of tour sites potential was done by collecting secondary data related to tour site areas together with the field survey in order to classify group based on potential in tourism which could make good impression or potential in tourism and expected to attract more tourists to the area.
- 2) Analysis of problem conditions and arranging priority in developing tourism sites. Besides collecting secondary data, survey, observation and questionnaire were used to evaluate problem nature of tourism organization and management.

3.2.3.2 Analysis of tourism readiness in the studied area is consisted of :

- 1) Basic structure of utilities and demand must consider from current and future plan which consisted of water work, electricity, transportation, telephone, hospitals, health services and post offices.
- 2) Facilities and tourism services, such as transportation, accommodation, entertainment center, restaurants, souvenirs, tour companies, tour guides, information and security.
- 3) Impacts towards tourism in economic, social and environment.

3.2.3.3 Analysis and evaluation of situation in local tourism management based on the following issues:

1) Overall picture of the development was considered from revision of planning and results of tourism development as well as the demand of market in tourism and supplies or readiness to support tourism for being the crucial database in the evaluation of overall picture in tourism development previously. It had included area strategies in order to evaluate situations in tourism in the management of basic structure and facilities, environment and resources, economic and social and culture by showing strength and weakness, opportunity and threat for further revision.

2) Problems in tourism development were analyzed based on group problems as follows:

- Public Utilities and Welfare
- Illegal Trespassing and Land Use
- Maintaining environmental surrounding and improving deteriorating tour sites
- Tour Services
- Other Problems

3) Opportunity and threat for significant development based on internal and external factors.

3.2.3.4 Government Policies Analysis and Tourism Planning

Secondary data was gathered to evaluate weakness, strength, opportunity and threat with SWAT analysis for provincial and local levels as well as conducting the analysis with concerned divisions to find guidelines for tourism development in each area.

3.2.3.5 Analysis of Duties, Responsibilities and Roles, including knowledge, understanding of community and relevant organizations.

The analysis involved the following topics.

1) Community readiness in work cooperation and involvement in industrial tourism which consisted of the tourists, locals, entrepreneurs and concerned divisions.

2) Readiness in the development of services in the tourism industry, such as developing public utilities, welfare, accommodation and promotion on relevant business, such as tour guides and tour companies.

3) Readiness in tourism industry management, such as planning tourism and tour sites as well as maintaining quality of tour sites, publicity and encouraging involvement in tourism among the local, occupational development and local income from tourism, managing budget and investment pattern.

3.2.3.6 Index Indicator Analysis for Home Stay Standard Quality

based on the following topics:

- 1) Accommodation
- 2) Foods and Nutrition
- 3) Security
- 4) Management
- 5) Tourism Activities
- 6) Environment
- 7) Value-added
- 8) Marketing Promotion

3.2.4 Research Results discussion, conclusion and recommendations

Data was presented to the experts for verification and later made into the complete research.

Steps and Research Methodology are illustrated in Figure 3-2 and details of each step are categorized in the above-mentioned topics.

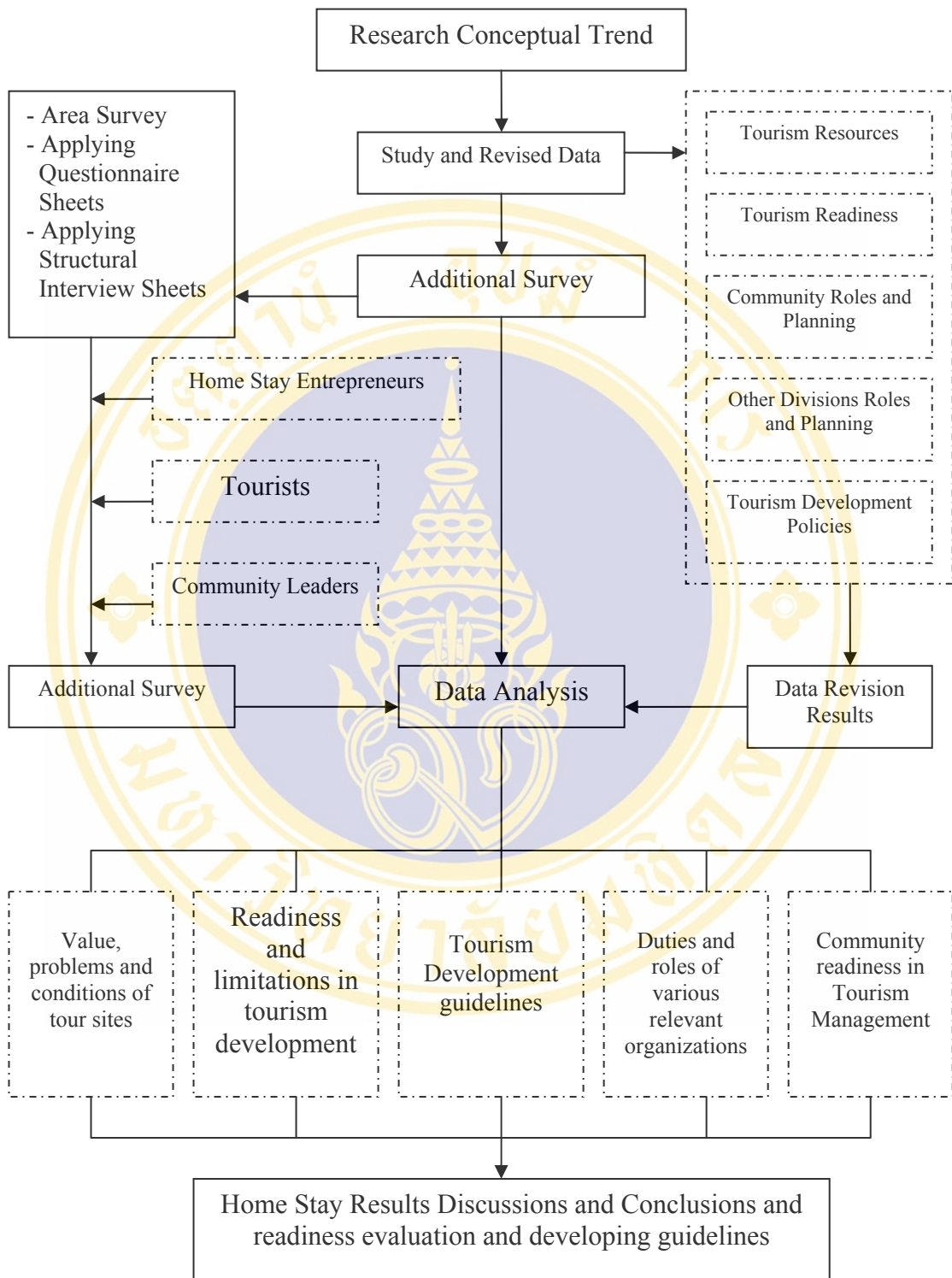

Figure 3-2 Research Methodology and Steps

CHAPTER IV

RESEARCH RESULTS

The research study on the topic “ Criteria Creation for Management Evaluation of Thai Home Stay: A Case Study of Ubonratchathani Province, Thailand was done in accordance to 3 research objectives as follows:

1.4.1 Study, survey , analysis, synthesis of the situation in Home Stay
Tourism Management

1.4.2 Criteria creation for Management Evaluation of Thai Home Stay

1.4.3 Evaluation of potential Thai Home Stay in accordance with Thai
Home Stay

The research study is divided into the following 4 areas.

1. Basic data and general conditions of Home Stay in the study area based on data from research documents and area observation sheets.

2. Interviewing Home Stay business entrepreneurs in the study area with survey sheets to survey basic data.

3. Interviewing a group of community leaders and Local Administrative officers with structural interview sheets.

4. Interviewing tourist basic data survey sheets.

Results of the study are presented in the figure 4-1 as follows:

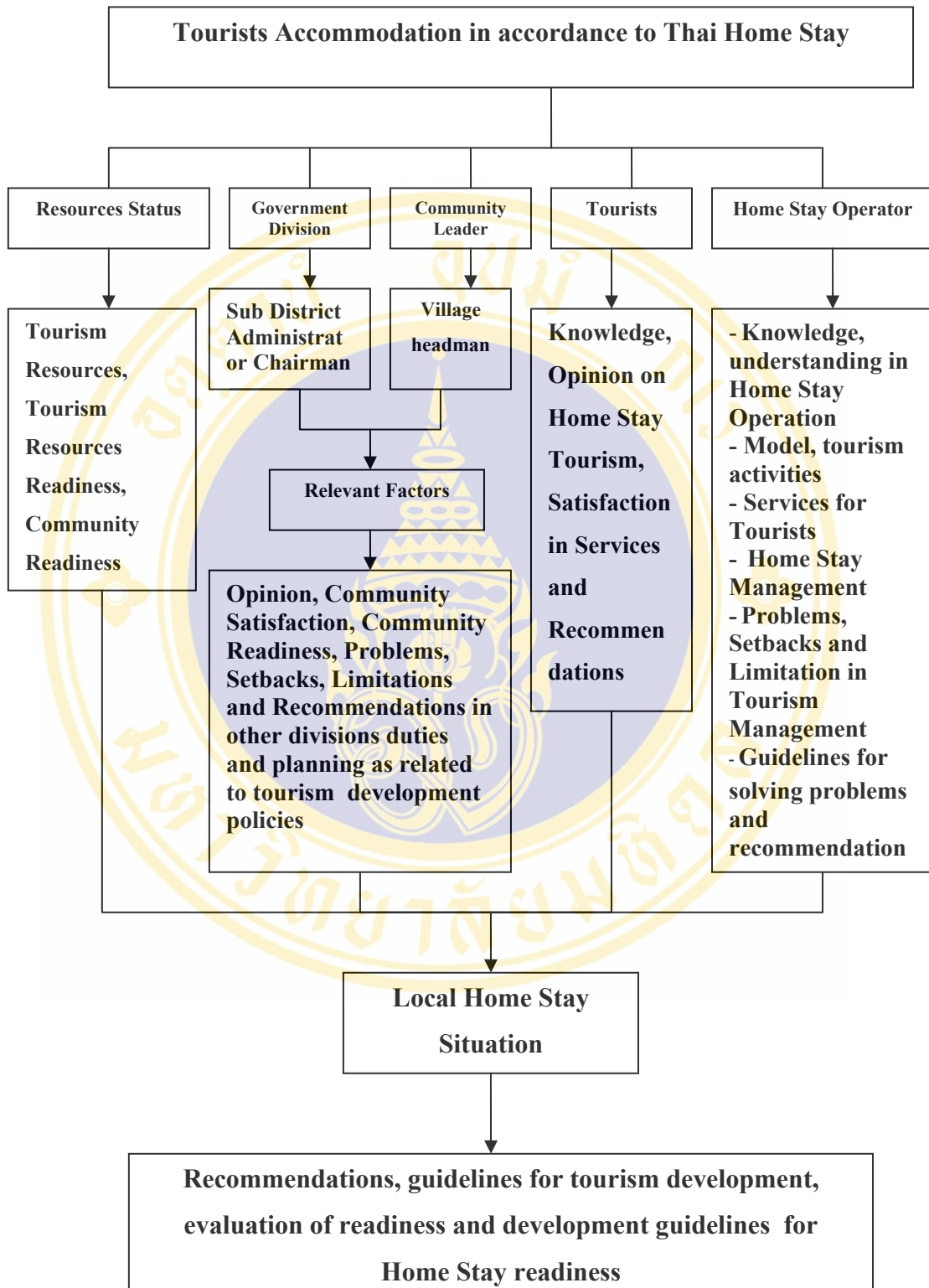

Figure 4-1 Results of the Study

Results of the study are revealed as follows:

- 4.1 Surveying and collecting basic data classified by area.
- 4.2 Surveying tourism situation and tourism resources.
- 4.3 Tourism Management
- 4.4 Resources potential for managing tourism resources.
- 4.5 Analysis results on tourists' opinion towards Home Stay Tourism in the study area
- 4.6 Feasibility analysis for developing Home Stay in accordance with Thai Home Stay Criteria in the study area.

In this study, the area at Khongjeam District and Sirinthorn District, Ubonratchathani Province were selected for the study. This is the route leading to the Emerald Triangle Area, having the border connected to the neighboring country, mainly Laos People's Democratic Republic. Home Stay frequently occurred in this area within the boundaries of 7 studied areas located in 3 Sub Districts of Khongjeam Sub District and 1 Sub District of Sirinthorn District, Ubonratchathani Province. These Home Stay areas are stated as follow:

1. Ban Sasorm in Na Po Glang Sub District
2. Ban Thalung in Huay Pai Sub District
3. Ban Tamui in Huay Pai Sub District
4. Ban Wernbueg in Khongjeam Sub District
5. Kaengtana in Khongjeam Sub District
6. Nongchard in Kum Kaen Kaew Sub District

Total 6 villages were subjected for the study. Each area contains differences in physic, bio and the value of human being and life qualities in the community.

The field survey was done with Topography Map to collect data from the photograph and the population survey from interviewing home stay entrepreneurs and community leaders and Sub Administrative Officers in the study area with structured interview sheets to find in-depth tourism data and level of readiness, preparation for

readiness in arranging home stay tourism in the study area as well as surveying the need and opinion of the tourists on home stay tourism to find the feasibility in building home stay standard in Ubonratchanthani Province. Results of the study are being shown in the following topics:

4.1 Results of the Study: Survey and Basic Data Collection classified by area

4.1.1 General background of the study area

Most studied areas are flat plain. In some area the land is alluvial plain with slope and area adjacent to Mon and Mae Kong Rivers with forest and low hills. Both Mon and Mae Kong River have flown through the area but area conditions of each area are different from each other (See details at Appendix A).

4.1.2 Community Economic Status

From topographical and natural resources features in each area, results finding indicated that most locals in the studied area make their livings from agriculture, growing rice, working in the orchard, raising farm animals which are differed based on topographical features. For example, Ban Sasorm has the area adjacent to Na Tam Forest. Most locals make their livings from agriculture, growing rice, working in the orchard, raising farm animals. Moreover, there are many supplementary occupations, such as, raising farm animals, laboring, fishery, household industry. Because Ban Tamui is located at the alluvial plain under Pa Tam, most locals make their livings from agriculture and fishery. The agricultural orchards are situated near the edge of Mae Kong River. Most crops grown are economic and annual crops. As for Ban Thalong, it has similar topographical area as Ban Tamui. Then, most locals make their livings from fishery and agriculture. Ban Wernburg is located next to Mae Kong River and Kang Ta Na Reservation Forest. Most locals make their livings in fishery and finding forest goods. Agriculture cannot be done because most areas contain stones on the ground unsuited for agriculture. As for Ban Kang Ta Na, most areas are sandy plain with hill rocks unsuited for agriculture also. Because the area is

adjacent to Mon River, most locals have taken up fishery. For Ban Nong Chard which is located on the alluvial plain, next to Mon River, most locals make their livings from agriculture. Economic conditions are different from one area to another (See details at Appendix A).

4.1.3 Lifestyles (Making Living, Tradition and Culture)

All areas of 6 villages located Isan Community with rural lifestyle that is closely bonded to nature. Most of them make their livings from experiences in finding life necessities in foods, shelters, clothes and medicines. Nature provides most basic essentials. Most villagers use their experiences to find foods for living from plants, animals, minerals came from nature until becoming the local consumption pattern. This group carries tradition from the left side of Mae Kong River with strong ties to religious ethics and strictly bonded to tradition “ Hid Sib Song Kong Sib See”. The preferred traditional activities, such as Mor Lum, Seng Dance and fun song from Kan. Each area has different life-style (See details in Appendix A).

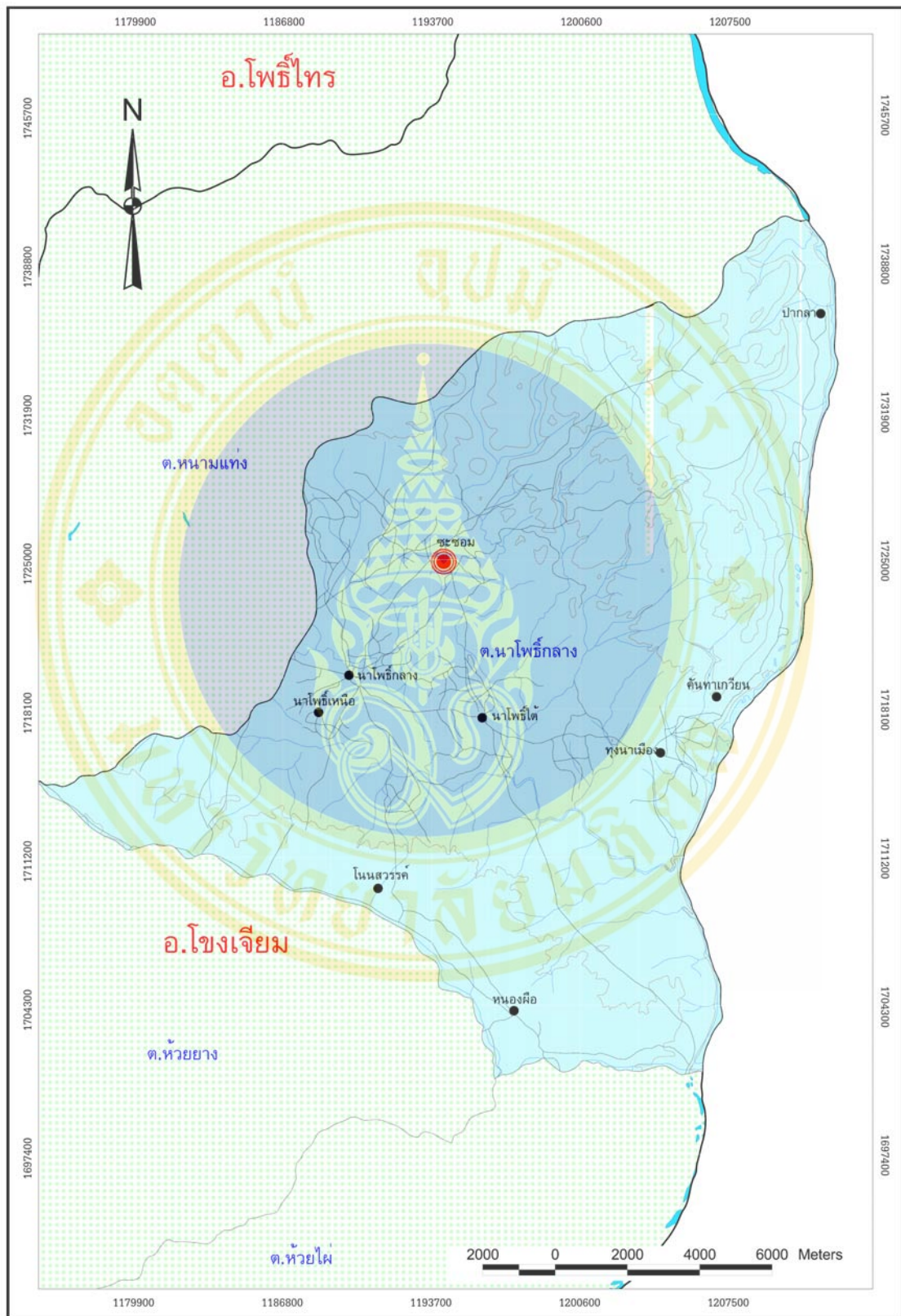

Figure 4-2 Map of Sasorm Village

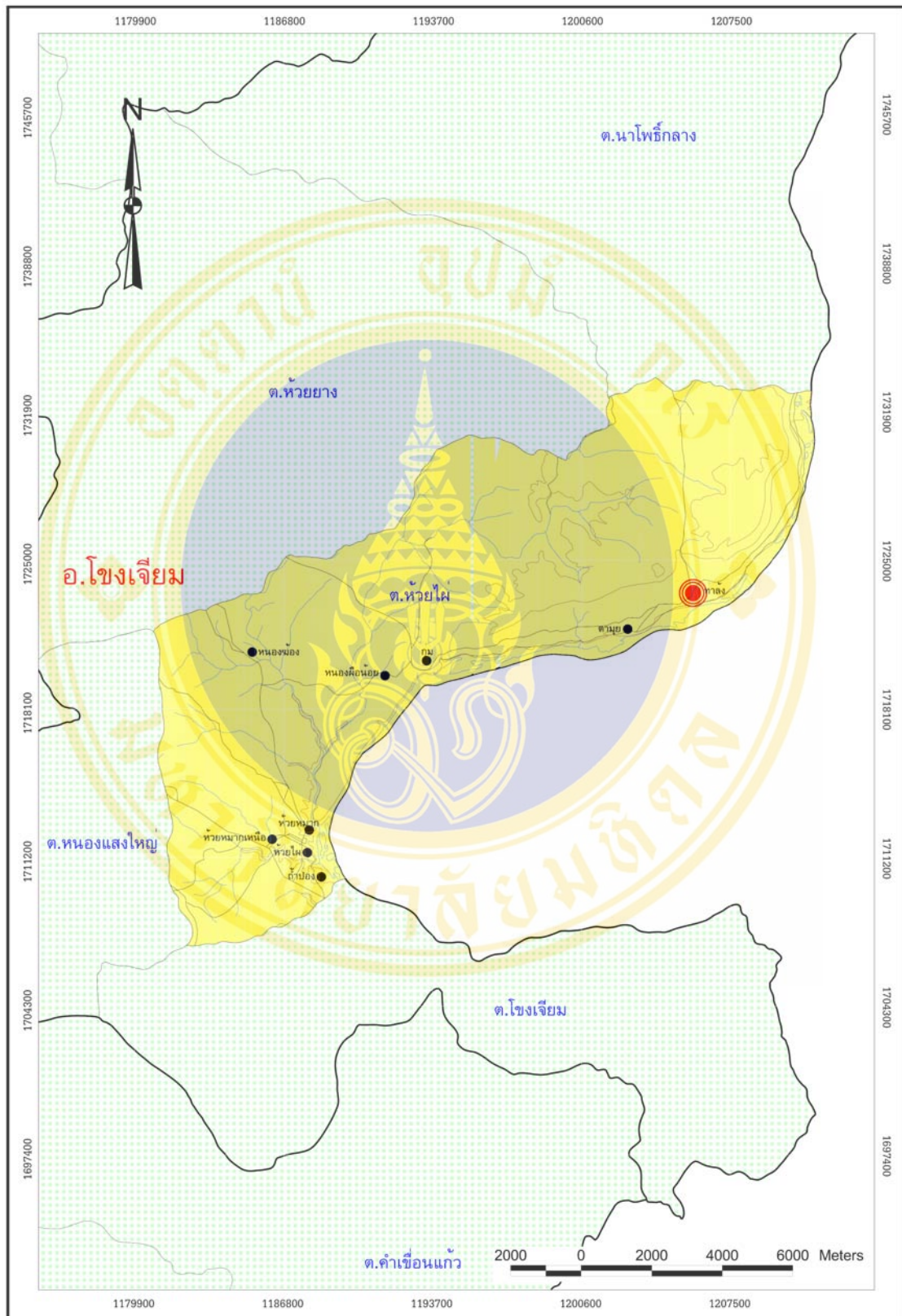

Figure 4-3 Map of Thalong Village

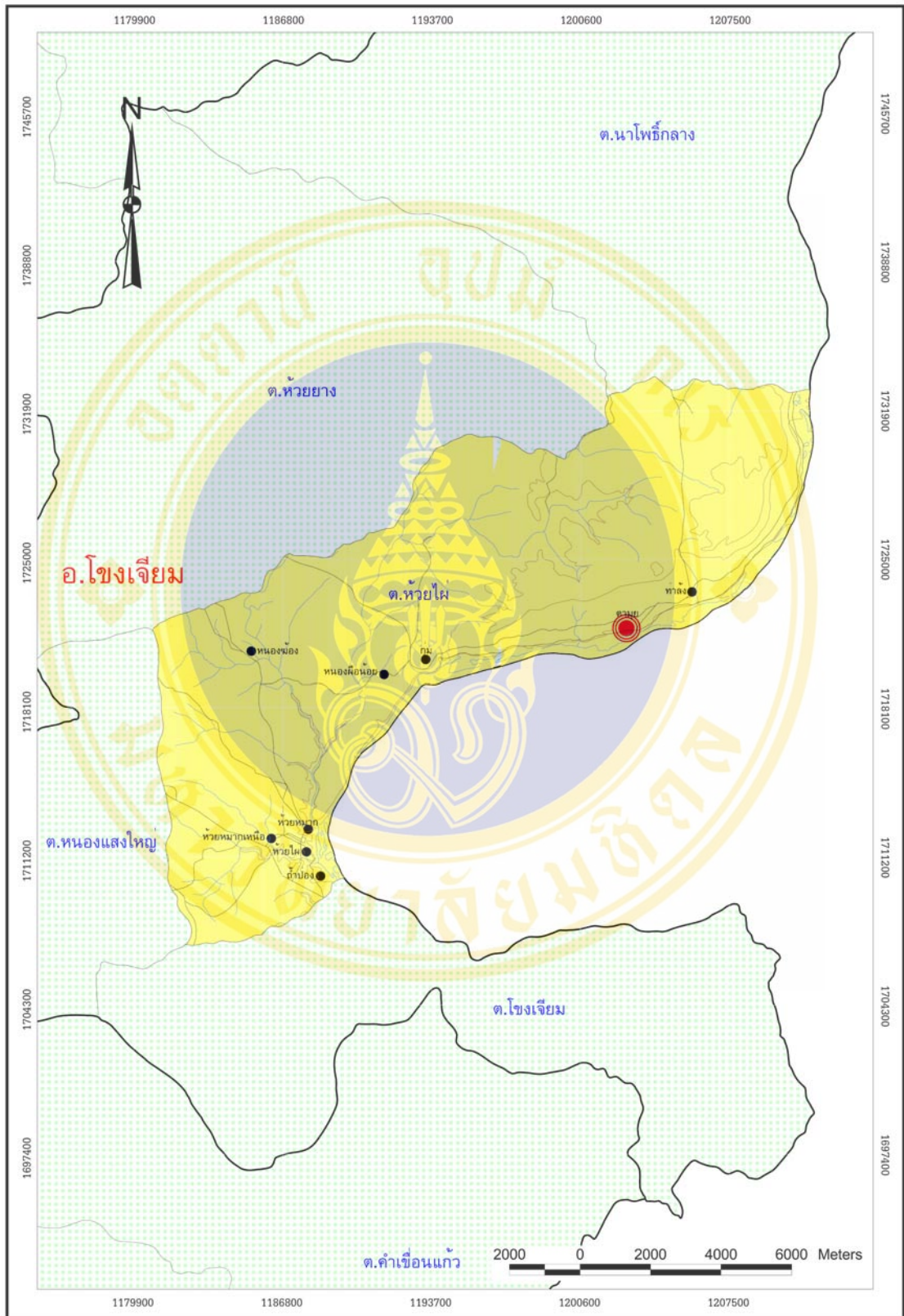

Figure 4-4 Map of Tamui Village

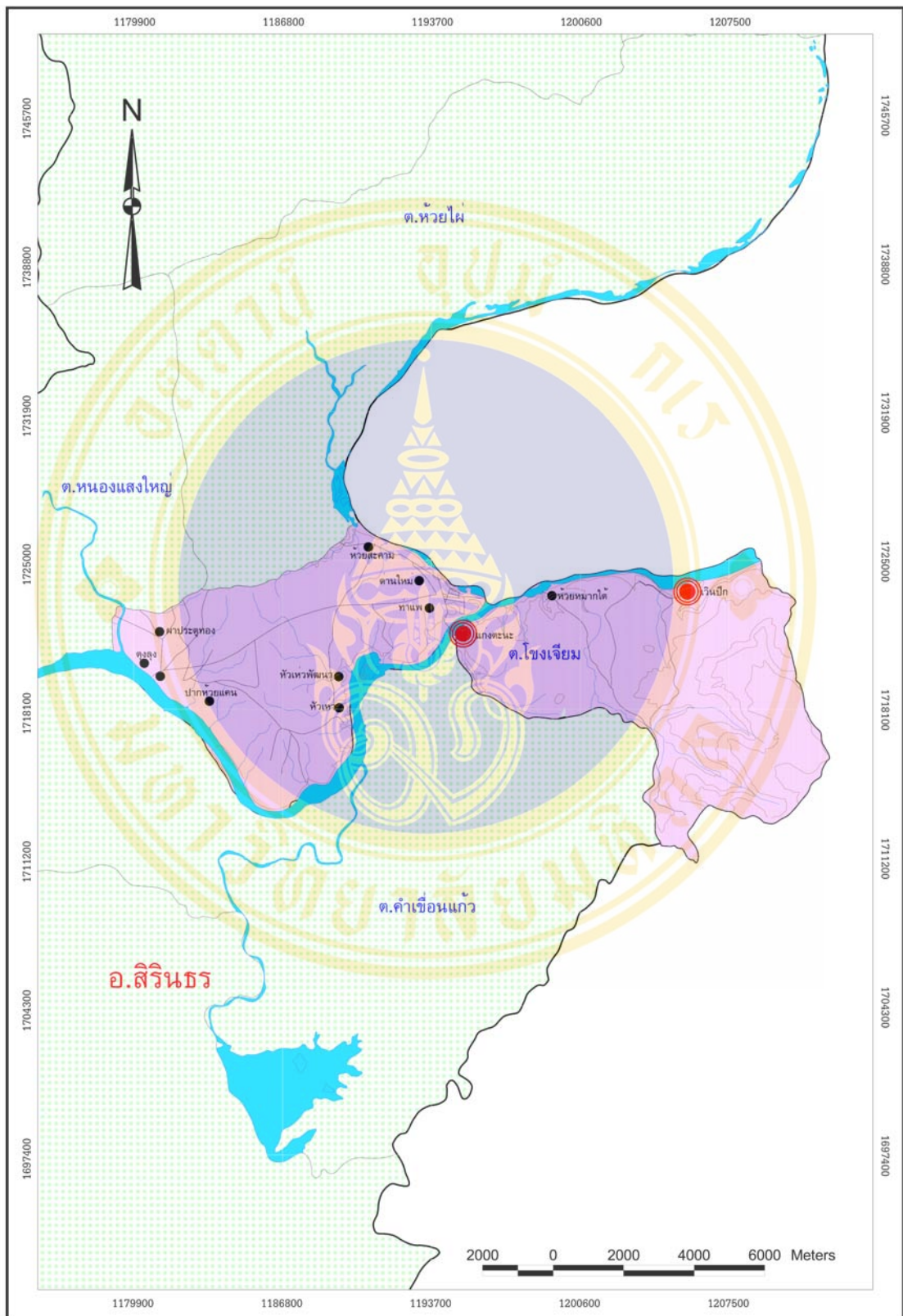

Figure 4-5 Map of Wernbueg Village and Kaengtana Village

4.2 Results of the Study: Survey of Tourism Situation and Tourism Resources

4.2.1 Tourism Situation

Home stay tourism had originated from the villagers forming own group for self-management. In overall pictures, Thai visitors came from Bangkok and Northeastern region for touring and on the job studying from various divisions. As for certain foreign visitors, most visitors from Laos People's Democratic Republic came by private automobile as a group and preferred home stay in the village for 2 days each person. They usually visit the areas around festival time during the Buddhist Lent and November and March. Most of them revisited the areas. Each area has arranged different tourism surrounding (See details in Appendix A).

4.2.2 Tourism Resources

In overall pictures, all 6 areas under the study are consisted of tourism resources in nature, arts and cultures, traditions, history, archeology and religious. Man-made tourism are divided based on area as being shown in the following table.

Table 4-1 Tourism Resources

Tourism Resources	Natural Resources	Arts, Cultural and Traditional Resources	Historical, Archeological and Religious Resources	Man-made Resources
Ban Sasorm	Community Forest, Dong Natam Forest, Dong Pu Loan National Reserve Forest, Hin Saew Stone Pillars, Tum Ja Pa Stone Pillars, Hin Jan Bin Stone Pillars, Tara Ngai Pond, Hin Hua Moo Stone Pillars, Sam Sao Slanting Pillar, Kang Manora, Pu Tum Med back of stone shack, Tum Voor Dand, Natural Stone Pillar, Wooden Casket	Cotton Weaving, Cloth dyeing from natural colors, making brooms	Khmer Inscription, Ancient pictures at Tum Lai Mae Pee Kong Koi, Tum Phra Bod, Wat Pu Arnon, Wat Tum Patiharn, Phra Suthorn Chair	Wat Pu Arnon Bridge, Herbal Forest
Ban Thalong	Mae Kong River, Community Forest, Pa Jek, Pa Far Mae	Bru Local Community Lifestyles, Bamboo basket wickerwork	Duplicate Buddha Footprint, Ancient Painting at Pa Jek, Wat Tum Kaw (Wat Poo Ked)	Mae Kong River Pavilion as the scenic point to view the Serpent Rocket
Ban Tamui	Mae Kong River, Community Forest, Vjitra Beach, Pa Tam National Park	Visiting Hand Cotton Weaving and Cloth dyeing		Mae Kong Agricultural Garden, Mae Kong River Pavilion as the scenic point to view the Serpent Rocket

Table 4-1 Tourism Resources (Continued)

Tourism Resources	Natural Resources	Arts, Cultural and Traditional Resources	Historical, Archeological and Religious Resources	Man-made Resources
Ban Tamui	Mae Kong River, Community Forest, Vjitra Beach, Pa Tam National Park	Visiting Hand Cotton Weaving and Cloth dyeing		Mae Kong Agricultural Garden, Mae Kong River Pavilion as the scenic point to view the Serpent Rocket
Ban Wernbueg	Mae Kong River, Kaengtana Reservation Forest, Sae Huay Don Waterfall, Pa Dang, Caves	Bru Local Community Lifestyles, Weaving Bamboo basket for steam rice	Division stone for area between Thailand and France	Octagonal Pavilion, Artisan Promotion Project under the Royal Patronage
Ban Kaengtana	Kaengtana, Tad Ton Waterfall, Songsee River		Wat Tum Hauy Sinchai, Ancient Buddha Cave, Wat Tum Ku Ha Sawan, Wat Kong Jiam	Pak Mon Dam
Ban Nongchard	Kaengtana Reservation Forest, Tad Ton Waterfall, Songsee River, Pa Tam National Park, Payain Pond	Wickerwork Cooperative Group, such as whip, Nong Khaem brooms	Wat Tum Hauy Sinchai	Sirinthorn Dam, Chong Meg Border Market

Remark: See details of Tourist Attractions in Appendix A

4.2.3 Community Tourism Activities

Community activities are comprised of warm welcoming tradition “ Bai Sri Su Kwan”, listening to folk music, seeing local handcrafts and enjoy forest walking, seeing caves and waterfalls, trekking to study nature. For Ta Lung and Wernbueg villages, the activities are more into Bru culture consisted of welcoming tourists with Bru songs, studied Bru language and local cultures, such as, Hid Sib Song Kong Sib See, Boon Ra Beep. In Nongchard village, group activities are consisted of learning local horses species and riding as well controlling horses as club recreation. Tourism activities in each area are different from each other (See details in Appendix A).

4.2.4 Government Support in Tourism

Budget support has been given by Sub District Administration, Tourism Authority of Thailand Area 2. The Provincial Development has publicized home stay in the community and the support came from Pa Tam National Park in tourism promotion. Each area received different support from the government (See details in Appendix A).

4.3 Results of the Study: Tourism Management

4.3.1 Background in Tour Group Establishment

Overall, tour group establishment originated from having the potential areas and the surrounding areas suitable for tourism. With the support of both public and private sectors, these areas with the established tourism group had further strength positions of their groups. This has led to the same concept in group establishment for area without tourism. Each area has different history of tour group establishment (See details in Appendix A).

4.3.2 Group Management

In the beginning, the group had arranged for its members to observe home stay operation from other areas as well as inviting experts from other areas to share their opinions in tour sites with the members

The group has taken turn to entertain tourists. There is regular group meeting monthly to design and plan group activities by emphasizing on outstanding local traditions and cultures as focal points of the tour program. Moreover, there is frequent meeting on host preparation to accommodate the tourist by training group members on home stay in sanitation, foods, meals, arranging household surroundings. As for group problems, group discussion is arranged to set up group rules for the member to comply including the advice to member on how to provide tourists information on villages background, traditions, cultures and beliefs as well as do and don't, such as breaking tradition. Knowledge in tourism and programs , such as trekking and accommodation prices, foods shops, souvenir stores must be provided for group members. Group administration in each area is different from each other (See details in Appendix A).

4.4 Evaluation Results in Resources Capability in Tourism Resources Management

4.4.1 Tourism Model in the Study Area

All 6 villages have tourism potential suitable for tourism arrangement from having natural and cultural tour sites. Moreover, the Provincial forest, Ubonratchathani Forest and Pattanaluk Fund help to promote community occupation in home stay. At present, Sasorm, Tae Lung and Nongchard villages are ready to welcome tourists. The remaining 3 villages, Tamui, Wernbueg and Kaengtana villages are in the developing stage for appropriate tourism model for tourists by having different tourism activities in each area (See details in Appendix A).

4.4.2 Community Villagers Alertness in Tourism

Since the beginning, villagers responded to tourism had been overwhelmed. They helped each other to improve the landscape around the village and their houses to suit the tourists' needs. Villagers had provided warm welcoming to the tourists. From opinion's survey, it has been discovered that most villagers felt good towards arranging tourism in the village. At Sasorm and Nongchard Villages, even though they have been certified with standard home stay from the Ministry of Tourism and Sports, they still continue to improve their accommodations. As for the remaining villages, they are also prepared and improve their accommodations, hoping to be certified with standard home stay. In each area, community alertness in tourism would be different from one community to another (See details in Appendix A).

4.4.3 Tourists Participation in Tourism Activities

Most tourists would like to get involve in the selection of tourism activities by expressing their desire through the community leader prior to traveling. In each area, most tourists would participate in different tourism activities (see details in Appendix A).

4.4.4 Area Strength-Weakness in Tourism

The area strengths can be found in tourism resource with excellent potential because mostly contain diversified natural resources. Next, they are cultural and historical resources, including man-made resources which are possible to develop into outstanding tourists' attractions. As for the area weaknesses, mostly are presented in inadequate tour publicity regarding the surrounding area and inadequate facilities. Each area strength and weakness is different from one area to another (see details in Appendix A).

4.4.5 Readiness for Home Stay Tourism Management (3S)

Readiness in 3S is Security defined as safety in nature, life and assets. Sanitation is defined as cleanliness, diseases-free and all sort of pollutions. Finally, Satisfaction is defined as attraction and impression in both tour sites and services by each area arranging own readiness in accordance with different principles of 3S (see details in Appendix A).

4.5 Results Analysis in Tourists' opinion towards Home Stay Tourism in the Study Area

In this research, 70 tourists were selected by random sampling from 3 tour sites in Pa Tam National Park, Kang Ta Na National Park, Chong Meg Border Market. Out of 70 sample tourists, 24 samples were picked at Pa Tam National Parks, 22 samples at Kaengtana National Park and 24 samples from Chong Meg Border Market. Research results indicated that most tourists visited the area are resided in the North Eastern area. Outstanding Tourists came to the area for recreation mainly because of the beautiful sceneries in the area and next is the outstanding feature of tour site. Most tourists were enjoyed the beauty of tour sites. Nature tour received good evaluation because most tourists had never experienced Home Stay Tourism before. They would like to revisit if possible and prefer Home Stay Tourism. Therefore, it is possible to build Criteria Home Stay in Ubon Ratchathani province if the development in tourism services has been actively done (see details of tourists' opinion analysis towards Home Stay Tourism in the study area in Appendix A).

4.6 Analysis of the Feasibility in establishing Home Stay in accordance to Thai Home Stay Standard in the Study Area

4.6.1 Community Leader's opinion towards Home Stay Tourism in the Study Area

From opinion of the community leaders, Home Stay Tourism in the area of all 6 villages is possible because of the area readiness to support tourism, such as, lodging, foods and nutrition, safety, management, tourism activities, surrounding environment, added-value and marketing promotion. At present, tourism management by community has the definite pattern and the village area potentially connected with the nearby area. Therefore, building Home Stay to meet the Criteria of Thai Home Stay as stated by the Ministry of Tourism and Sports is very likely. As for Kaengtana Village, if the people in the community were more prepared to meet the tourism demand, building Home Stay in accordance with Thai Home Stay could be done (see detail of community leaders' opinion towards traditional Home Stay in the area in the Appendix A).

4.6.2 Tourists' opinion towards Home Stay Tourism in the Study Area

From data collected by interviewing tourists, tourists' opinion towards Home Stay model the in the study had been studied in the need for Home Stay Tourism, the cause of Home Stay Tourism and returning to visit this tour site (see detail of tourists' opinion towards traditional Home Stay in the area in the Appendix A).

4.6.3 Home Stay in accordance with Thai Home Stay Standard

From data survey by applying basic data survey sheet with entrepreneurs, community leaders, tourists and local people as well as having the in-depth interview and using observation sheets to assist in decisions-making. Later, Home Stay quality evaluation was done with index indicator as the guideline which consisted of 8 areas Criteria and 43 indicators which could yield evaluation results from all of 6 Home Stays and be separated to be:

1. Home Stays in Sasorm village	30 houses
2. Home Stays in Thalong village	11 houses
3. Home Stays in Tamui village	9 houses

4. Home Stays in Wernbueg village	40 houses
5. Home Stays in Kanegtana village	7 houses
6. Home Stays in Nongchard village	15 houses

The criteria of potential evaluation which is rating scales have 6 levels such as highest level for 5 points , high level for 4 points, medium for 3 points, low for 2 points and least for 1 point and none or never done for 0 point. The potential consideration can use the range of points as follows;

The average 4.17-5.00	means Home Stay is at excellent level.
The average 3.33-4.16	means Home Stay is at excellent level.
The average 2.49-3.32	means Home Stay is at good level.
The average 1.65-2.48	means Home Stay is at good level.
The average 0.81-1.64	means Home Stay is at good level.
The average 0.00-0.80	means Home Stay must be improved.

From the average evaluation as the table below;

Table 4-2 The average evaluation of Accommodation

Standard	Index	Indicator	Criteria	The average of standard level						
				Sasorm	Tha long	Tamui	Wern bueg	Kaeng tana	Nong chard	
1. Accommodation	1. Solid Structure 1. Solid Structure	1. Stable House 2. Strong building materials 1. Stable House	-Undamaged condition	4	3	4	5	3	5	
			- Safe to use	4	4	3	4	3	4	
			- Made from bamboo or wooden stick or leaf	5	3	4	5	3	4	
	2. Airy Home	1. Good Ventilation	- Wind passing through all the passages	4	3	4	4	3	4	
			- Good light access, no foul odor	4	3	3	4	3	4	
			- Roof should be made from tile or galvanized iron	3	3	3	4	3	4	
	3. Good mattress and Clean sleeping materials	1. Comfortable bed 2. Clean sleeping materials	- No rainfall seeping	4	4	4	4	3	4	
			- mattress made for raw materials	3	3	4	3	3	3	
			- Room can be single, double or share	3	3	3	3	4	3	
			- Sleeping materials must be cleaned	4	3	4	4	3	4	
4. Having clean bathroom and toilet	1. Having full bathing materials 2. Bathroom door has workable lock in good and safe conditions	- Having spare soap, toothpaste, brushes and towel in the bathroom	4	3	3	3	3	3		
		- No holes and crack that can see from outside	5	4	4	4	3	4		
			- Having electrical switch or light	5	4	3	3	3	4	

Table 4-2 The average evaluation of Accommodation (Continued)

Standard	Index	Indicator	Criteria	The average of standard level						
				Sasorm	Tha long	Tamui	Wern bueg	Kaeng tana	Nong Chard	
5. Changing bed sheet and sleeping gear		1. Changing new bed sheet when new guest staying overnight	<ul style="list-style-type: none"> - Changing bed sheet, pillowcase, and blanket - If the blanket is the bedspread, the cover must be washed. 	5	4	3	3	3		4
				3	3	3	3	3	3	
6. Get rid of dangerous insect		1. Using Local Wisdom	<ul style="list-style-type: none"> - Get rid of insect without using insecticide - Using materials and tools available locally with local wisdom to get rid of pest. 	3	3	3	4	2		4
				3	3	3	4	2	4	
7. Maintaining Good Environment		1. Look after minor details in the area 2. Cleaning things around the house regularly	<ul style="list-style-type: none"> - Look after the city garden, vegetable garden, trees and ditch with more plants if space is allowed with area for porch. - No trapping water for mosquitoes nest. The water container must have good lid. 	3	4	3	3	3		4
				4	4	4	4	3	3	
The average				3.84	3.42	3.42	3.74	2.95	3.74	3.74

From table 4-2 the mean evaluation of accommodation, the consideration of 7 indicators, such as having solid structural foundation, having good ventilation, enough light, no malodor and with roof to prevent rainfall, having fairly comfortable and clean bed, having clean bathroom and toilet, changing bed sheet and other sleeping materials every times tourists decide to stay, getting rid of dangerous insects which may be hazardous to health on regular basis with local wisdom and maintaining clean household surrounding finding showed that the mean accommodation of Sasorm village, Thalong village, Tamui village, Wernbueg village, Kaengtana village and Nongchard are shown at 3.84, 3.42, 3.42, 3.74, 2.95 and 3.74, respectively.

Table 4-3 The average evaluation of Foods and Nutrition

Standard	Index	Indicator	Criteria	The average of standard level					
				Sasorm	Tha long	Tamui	Wern bueg	Kaeng tana	Nong Chard
2. Foods and Nutrition	1. Good cooking foods	1. Good foods cooked carefully clean and meet nutritional standard	- Type and ingredients are not too strong	4	3	4	4	3	4
			- Emphasized on fresh and clean	3	3	3	3	3	4
	2. Preferred local foods	2. Preferred local foods	- Materials are locally found	4	4	3	4	3	4
- Vegetables should be chemical free and using vegetable from community garden.			5	3	3	4	3	4	
3. Kitchen is in clean conditions	2. Clean and safe Utensils	1. All utensils and plate must be cleaned 2. Cleaning with clean water	- Plates and cup must be cleaned	3	3	4	3	3	3
			- Having common spoon for pick up foods.	4	3	4	4	4	4
	3. Kitchen is in clean conditions	1. Clean kitchen, no foul odor.	- Using washing liquid for cleaning dishes only never used powder detergent.	4	4	4	4	4	4
- let it dried out after washing			4	4	4	4	4	4	
- Drinking glass must be clear, clean no fishy odor and cleaning separately			3	3	4	4	4	3	
			- Constantly cleaning, especially after cooking meals every time.	4	4	3	3	3	4

Table 4-3 The average evaluation of Food and Nutrition (Continued)

Standard	Index	Indicator	Criteria	The average of standard level					
				Sasorm	Tha long	Tamui	Wern bueg	Kaeng tana	Nong Chard
4. Kitchen Utensils are cleaned		1. Cupboard must be cleaned	- Cupboard must have covered with the door, insect-free and insect-free with holes for ventilation.	3	4	3	3	2	5
		2. Keep utensils in cleaned and covered place	- Stove may use gas or charcoal, clean and safe - Kitchen tools and ingredient must be kept in clean container with cover - Keep refrigerator clean (if any). - Use it to keep foods and drink properly	4	3	3	3	2	1
5. Water for drinking and consuming is cleaned		1. Using clean water at all times	- Even if the water is tap water, it should be boiled first before put it in the bottle or container. - If the drinking water came from rainfall, the roof must be cleaned without rust or dust and put it in the earthen jar with lid.	3	3	4	3	3	4
		2. Water for bathing and washing must be cleaned	- If water for bathing and washing is not tap water, it must be made clean by using alum or filter. - All containers must be clean without mosquito larva or mold on the container.	4	3	3	3	3	4

Table 4-3 The average evaluation of Food and Nutrition (Continued)

Standard	Index	Indicator	Criteria	The average of standard level					
				Sasorm	Tha long	Tamui	Wern bueg	Kaeng tana	Nong Chard
6.Having Restaurant in the community	1. Having restaurant in the community	- It should be community network to welcome tourists.	5	4	4	4	2	4	
			4	4	4	4	2	3	
6.Having Restaurant in the community	2. Selling food at regular price not too expensive	- Help keep restaurant clean as well using clean utensils.	4	4	4	4	2	3	
			5	4	4	4	3	4	
The average			3.89	3.44	3.56	3.67	3.22	3.78	

From table 4-3 the average evaluation of Food and Nutrition, the consideration of 6 indicators such as Well prepared foods, Clean and safe utensils, Clean kitchen without foul odor, Clean kitchen utensils per sanitary requirement, Clean water available for drinking and consuming and Community finding are shown that the Foods and Nutrition average of Sasorm village, Thalong village, Tamui village, Wernbueg village, Kaengtana village and Nongchard were 3.89, 3.44, 3.56, 3.67, 3.22 and 3.78 respectively.

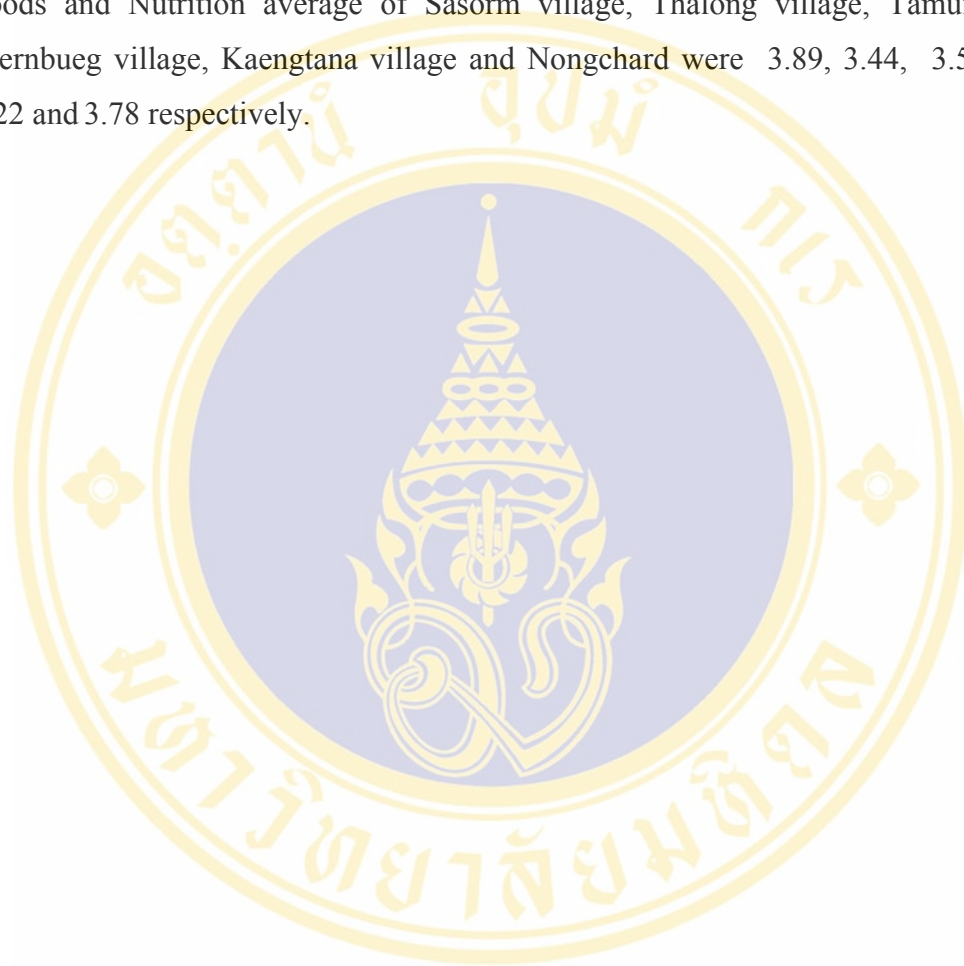

Table 4-4 The average evaluation of Security

Standard	Index	Indicator	Criteria	The average of standard level					
				Sasorm	Tha long	Tamui	Wern bueg	Kaeng tana	Nong Chard
3. Security	1. Arranging for Security Guard	1. Arranging for Security Guard for safety watch	- Having definite schedule	3	2	2	2	1	3
		2. Having responsible person, selected from community leader	- Training security guard for emergency - Community watch for stranger	3	0	3	2	0	5
			- Notify Security guard in case of emergency	5	2	3	4	2	4
				4	2	3	3	2	3
	2. Having tools and communication equipment to contact the officers in case of emergency or tourists became sick	1. Having equipments or communication media for contacting officer in case of emergency	- Equipments are telephone, fax and radio which should have at least one or all and able to use them correctly.	4	4	4	3	1	4
		2. Training officers what to do in emergency	- Use simulated situation to train officers to be ready for real situation	3	3	3	3	3	0

Table 4-4 The average evaluation of Security (Continued)

Standard	Index	Indicator	Criteria	The average of standard level					
				Sasorm	Tha long	Tamui	Wern bueg	Kaeng tana	Nong Chard
3. Ready to administer first-aid		1. When the tourists became sick, sick tourists received first-aid before delivered them to the hospital	- When the tourists received insect bites and accidents, administering first aid, such as stop bleeding and pumping heart and dressing the wound	4	3	4	3	3	3
		2. Having regular household medicine	- Having regular household medicine and keeping them in the safe place easily find. - Having specific medicine cabinet at the place easily seen.	4	3	3	4	3	3
4. Warning tourists		1. Warning on Asset safety	- Guarding for valuable such as, purse, rings, necklace and other ornaments	3	4	3	3	2	5
		2. Asking tourists about their personal illness	-Preparing for medicine for tourists with personal sickness - Preparing for medicine in advance and listed on the registered documents so that tourist should not forget	4	3	3	3	2	1
				5	3	3	3	2	4

Table 4-4 The average evaluation of Security (Continued)

Standard	Index	Indicator	Criteria	The average of standard level					
				Sasorm	Tha long	Tamui	Wern bueg	Kaeng tana	Nong Chard
	5. Repair all locks in the house	1. Constantly checking on the lock	- Checking for the door, window and closet in good condition, ready for use at all times -Making repair instantly if damage	4	4	3	4	4	4
				3	3	4	4	4	4
		The average		3.64	3.14	3.0	3.43	2.07	3.86

From table 4-4 the average evaluation of Security, the consideration of 5 indicators such as Having security guard for security watch, Having equipments and communication methods immediately contact officers in case of emergency or the tourist became sick, Well prepared for first aid, Warning tourists to guard their assets well and asking them to have their medication ready if they have personal sickness and Regularly maintained and repaired various locks in the lodge for security finding showed that the Security average of Sasorm village, Thalong village, Tamui village, Wernbueg village, Kaengtana village and Nongchard were 3.64, 3.14, 3.0, 3.43, 2.07 and 3.86 respectively.

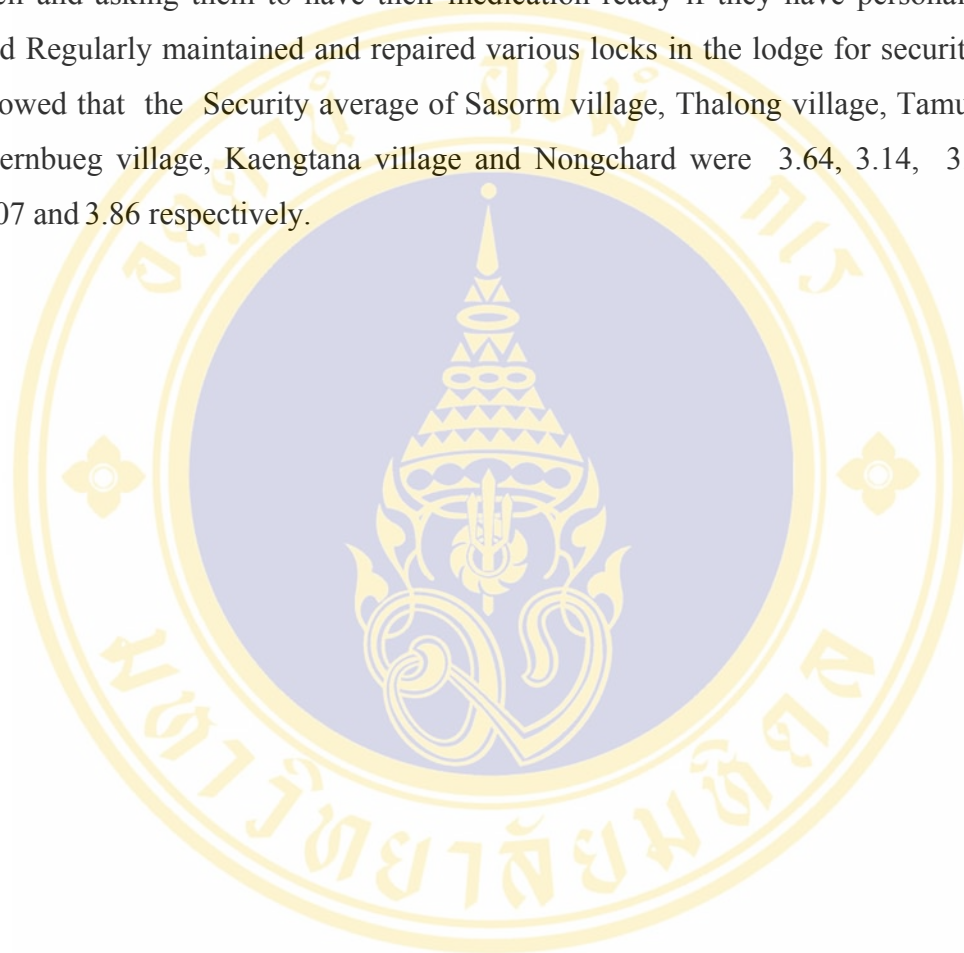

Table 4- 5 The average evaluation of Management

Standard	Index	Indicator	Criteria	The average of standard level					
				Sasorm	Tha long	Tamui	Wern bueg	Kaeng tana	Nong Chard
4. Management	1. Locals grouping together	1. Setting club or Cooperative	<ul style="list-style-type: none"> -Home stay management as community grouping with community participated the most and must be ready in all areas - Operating by the organization or outsiders that are willing to support the community but should not be done commercially. 	5	3	3	3	1	4
	2. Appointing Administrative Committee for the project	<ul style="list-style-type: none"> 1. Having Administrative Committee based on people's participation and principle of Democracy 	<ul style="list-style-type: none"> - Such committee should have definite roles and duties in for community to manage home stay 	4	3	3	3	4	1
	3. Setting rules for the tourists	<ul style="list-style-type: none"> 1. Home stay Committee getting together to set up rules for tourists to know in advance 	<ul style="list-style-type: none"> - Defining do and don't for tourists, such as, improper dress, display obvious sexual gestures between man and woman in the public, using narcotics 	5	3	3	5	1	4

Table 4- 5 The average evaluation of Management (Continued)

Standard	Index	Indicator	Criteria	The average of standard level						
				Sasorm	Tha long	Tamui	Wern bueg	Kaeng tana	Nong Chard	
4. Require reservation and registration	1. Prepared for advance registration	-Making reservation by phone or internet or mail directly with home stay committee - Making reservation through the tour company	5	3	3	3	3	0	0	4
5. Having details on fees and prices on other services	1. Preparation for tourists to know clearly on fees and prices other services	- Details are listed in the publicity information such as, Accommodation price/person/nice foods cost/person/meal/sightseeing expense/ person/group	5	3	2	2	3	4		
6. Having tourism activities information for tourists to choose	1. Prepared various activities suitable for tourists in each community	- Identify activity that community could arrange thoroughly and asking tourists to choose their activities based on their preferences	5	3	3	3	2	5		
7. Community is not expected to make only profit	1. Home stay without effecting community existing occupation	- Community members in home stay place must always be aware that home stay is only supplementary occupation, not main occupation and all members of concerned divisions and tour company must understand same thing.	4	3	2	4	2	5		

Table 4- 5 The average evaluation of Management (Continued)

Standard	Index	Indicator	Criteria	The average of standard level					
				Sasorm	Tha long	Tamui	Wern bueg	Kaeng tana	Nong Chard
8. Local tour guide		1. Ready to communicate clearly with tourists	- Having enough personnel with readiness	4	3	3	4	1	4
			- Training them to be good local tour guides	4	4	3	4	1	5
The average				4.45	2.82	2.55	3.18	1.45	3.90

From table 4-5 the average evaluation of Management, the consideration of 8 indicators such as Establishing Local Club or Cooperative, Appointing Project Administrative Committee, Identifying Regulations for visitors to prevent problems that may interfere with good tradition, cultures and community beliefs, Having reservation and registration to know tourists data, Having details on fees and services for tourists to understand clearly, Having information on tourism activities in fine details for the tourists to choose from, Community is expect not only to gain income from home stay but also able to maintain the community traditional occupation and Having local residence acting as tour guide who is ready to communicate with the tourist. finding showed that the Management average of Sasorm village, Thalong village, Tamui village, Wernbueg village, Kaengtana village and Nongchard were 4.45, 2.82, 2.55, 3.18, 1.45 and 3.90 respectively. The detail description of Management of Home Stay Tourism Group are provided in the **Appendix A**.

Table 4-6 The average evaluation of Tourism Activities

Standard	Index	Indicator	Criteria	The average of standard level					
				Sasorm	Tha long	Tamui	Wern bueg	Kaeng tana	Nong Chard
5. Tourism activities	1. Tourism Activities	1. Tourism activities resulted from local wisdom	- Other community activities clearly defined - Having tour guide and equipment ready	5	4	3	4	2	5
	2. Having activities for practicing local handicraft	1. Locals have knowledge in arts and local handicraft	- Arranging activities for tourists to choose from, such as weaving cloth and wickerwork	4	4	3	3	1	4
	3. Having local traditional welcoming activities	1. Welcoming activities base on local tradition and culture	- Welcoming activities unpolished and still keeping tradition - Welcoming with smile and cheerful and warmth	4	4	3	5	2	4
	4. Having entertaining activities	1. Having entertaining or recreation during spare or evening in appropriate time	- Allowing tourists to choose own activities. Having local folk dance and local show by community residences.	5	4	3	4	3	3

Table 4-6 The average evaluation of Tourism Activities (Continued)

Standard	Index	Indicator	Criteria	The average of standard level						
				Sasorm	Tha long	Tamui	Wern bueg	Kaeng tana	Nong Chard	
5. Having environment al-friendly tourism activities	1. All activities must be environmental-friendly.	- Activity is encouraging for not dumping garbage, no writing on the stone and no loud noise	3	3	3	3				
			4	4	3	3	4	4		
6. Having share knowledge between tourists and the host	1. Having activities on community occupation and telling folk stories or local history	- Tourists must learn about community lifestyle.	4	4	3	3				
		- Community would learn culture of the tourists, especially foreign tourists.	3	3	3	3	3	3		
The average				3.89	3.67	3.11	3.56	2.67	3.77	

From table 4-6 the average evaluation of Tourism Activities, the consideration of 6 indicators such as Having tour activities, such as, trekking, fishing, climbing hill, riding bicycle which are community local wisdom, Having taught local handicraft activities in weaving and wickerwork, Having welcoming activities based on local tradition, such as, Bai Si Su Kwan., Having recreation activities, such as folk musical and dancing, Having environmental friendly activities and Sharing knowledge between tourists and home owner, such as community occupation and telling local legend or history finding showed that the Management average of Sasorm village, Thalong village, Tamui village, Wernbueg village, Kaengtana village and Nongchard were 3.89, 3.67 3.11, 3.56, 2.67 and 3.77 respectively. The detail description of Tourism Activities are provided in the **Appendix A**.

Table 4-7 The average evaluation of Environment

Standard	Index	Indicator	Criteria	The average of standard level					
				Sasorm	Tha long	Tamui	Wern bueg	Kaeng tana	Nong Chard
6. Environment	1. Having entertainment of certain type or one type	1. Having at least 1 of certain type to attract tourists	<ul style="list-style-type: none"> - Natural tour sites such as, mountains, waterfalls and springs - Archeological and historical sites, such as archeology and history, such as, Wat, Pagoda and ancient artifact - Tour site already with established community and its occupation, such as orchards, vegetable plot, fish pond, including growing rice - Most companies participate in maintaining environment in tour site by cooperate 	5	3	3	4	4	4
				4	4	1	1	1	2
				2	2	5	4	1	1
6. Environment	2. Maintaining environmental surroundings	1. Regularly maintain tour sites	<ul style="list-style-type: none"> - If there is no Health center, one should know about the nearest hospital. - If stay near the community, one should learn about the closet location to guide the tourists. 	4	4	4	3	2	4
				4	1	1	2	4	3
6. Environment	3. Having Health center, Post Office and Bank nearby	1. Home stay is not too far from the Health Center, Post Office and Bank	<ul style="list-style-type: none"> - If there is no Health center, one should know about the nearest hospital. - If stay near the community, one should learn about the closet location to guide the tourists. 	4	1	1	2	4	3
				3	3	3	3	4	4

Table 4-7 The average evaluation of Environment (Continued)

Standard	Index	Indicator	Criteria	The average of standard level					
				Sasorm	Tha long	Tamui	Wern bueg	Kaeng tana	Nong Chard
	4. Main area still maintain old community conditions	1. Area is still preserve cultures and own customs	- Community must help to preserve old community conditions without changing lifestyles and living conditions and cultures and community traditions.	3	3	3	4	3	4
The average				3.57	2.86	2.86	3.0	2.71	2.86

From table 4-7 the average evaluation of Environment, the consideration of 4 indicators such as Having one or many types of tour sites, such as archeological and historical tour sites and agricultural tour sites also, Regular maintaining environmental conditions for both tour sites and communities, Having Hospitals and Post Offices nearby and Maintaining the same condition of community as well as preserving traditions and cultures finding showed that the Management average of Sasorm village, Thalong village, Tamui village, Wernbueg village, Kaengtana village and Nongchard were 3.57, 2.86, 2.86, 3.0, 2.71 and 2.86 respectively.

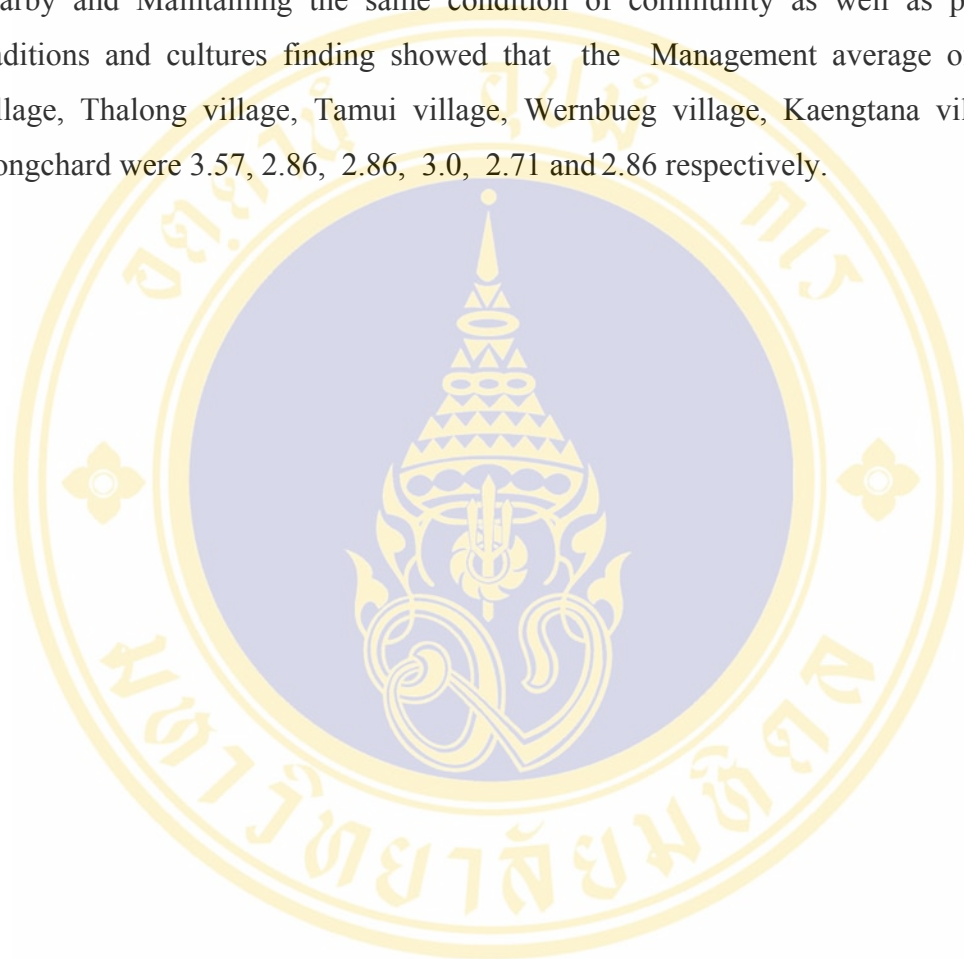

Table 4-8 The average evaluation of Value-added

Standard	Index	Indicator	Criteria	The average of standard level					
				Sasorm	Tha long	Tamui	Wern bueg	Kaeng tana	Nong Chard
7. Value-added	1. Having souvenirs shop	1. Arranged the community corner at the store	- Establishing the community store	4	4	4	4	3	3
	2. Having products made from local raw materials	1. Using accumulated local wisdom or starting new in making souvenir	- Souvenirs could be personal items, ornaments, clothes, including decorating items or foods and sweets by using materials or raw materials available in the community.	3	5	3	2	2	3
	3. Having opportunity to distribute community cultures	1. Distributing community culture and maintaining own culture	- Seeing the opportunity when tourists visited the community to distribute community culture in each area so that they could touch and enjoy.	4	4	3	4	2	4
	4. Having opportunity to develop potential of personnel in the community	1. Local residences have the opportunity to show their skilled abilities	- Giving impressive services, such as warm welcoming, cooking, weaving, wickerwork	4	4	4	4	2	4
The average				3.75	4.25	3.5	2.5	2.25	3.5

From table 4-8 the average evaluation Value-added, the consideration of 4 indicators such as Community Souvenir, Local products made by locals from local raw materials, Having the opportunity to publicize community culture and Having opportunity to develop potential of community personnel for impressive services finding showed that the Management average of Sasorm village, Thalong village, Tamui village, Wernbueg village, Kaengtana village and Nongchard were 3.75, 4.25, 3.5, 2.5, 2.25 and 3.5 respectively.

Table 4-9 The average evaluation of Marketing Promotion

Standard	Index	Indicator	Criteria	The average of standard level					
				Sasorm	Tha long	Tamui	Wern bueg	Kaeng tana	Nong Chard
8. Marketing Promotion	1. Having own Manual or document to distribute tourism	1. Manual/ document contain actual information with complete details	- Having manual or leaflet to gather data to inform tourists by identifying each type of detail	4	3	2	3	4	5
	2. Having publicity to distribute information	1. Easily communicate with Internet Network	- Creating own home page in Thai and English	0	0	0	0	4	4
	3. Having name listed in the home stay tourism manual	1. Passing evaluation on home stay quality standard from the Ministry of Tourism and Sports	- Receiving Certified Symbol from the Ministry of Tourism and Sports ¹	5	0	0	0	0	5
The average				3.0	1.0	0.67	1.0	2.67	4.67

From table 4-9 the average evaluation Marketing Promotion, the consideration of 4 indicators such as Having own actual manual or document to publicize tourism with complete detail, such as activities list, tour sites, traveling map, Having dissemination of publicity information and Having names in the manual for home stay tourism by Ministry of Tourism and Sports finding showed that the Management average of Sasorm village, Thalong village, Tamui village, Wernbueg village, Kaengtana village and Nongchard were 3.0, 1.0, 0.67, 1.0, 2.67 and 4.67 respectively.

Analyzing each of index averages and interpreting based on the criteria showed that getting the average of each a village respectively as follows;

- Home Stays in Sasorm village: the average 3.846 means Home Stay was an excellent level.
- Home Stays in Thalong village: the average 3.7548 means Home Stay was an excellent level.
- Home Stays in Tamui village: the average 3.2721 means Home Stay was a good level.
- Home Stays in Wernbueg village: the average 3.2655 means Home Stay was a good level.
- Home Stays in Kanegtana village: the average 3.0858 means Home Stay was a good level.
- Home Stays in Nongchard village: the average 2.4827 means Home Stay must be improved.

All of the factors of the study areas were tourism resources in the area, the strong organization arrangement, the participation of people in the community, Home Stay Tourism knowledge, the readiness of the facilities, the readiness of member in tourism carrying potential, and the supporting from government sector to strengthen the community readiness based on traditional tourism 3S (Security, Sanitation, and Satisfaction). These factors illustrated that these areas would rather have the suitability to receive Thai Home Stay Criteria. The average of Criteria assessment showed that

1. Home Stays in Sasorm village would rather have the prominence of Home Stay Management.
2. Home Stays in Thalong village would rather have the prominence of Value-added.
3. Home Stays in Tamui village would rather have the prominence of Food and Nutrition.
4. Home Stays in Wernbueg village would rather have the prominence of Value-added.
5. Home Stays in Kanegtana village would rather have the prominence of Food and Nutrition.
6. Home Stays in Nong Chard village would rather have the prominence of Marketing Promotion.

The average evaluation of 8 Criteria showed that Sasorm Home Stay and Nong Chard Home Stay were at excellent level, Thalong Home Stay, Tamui Home Stay and Wernbueg Home Stay were at good level, but Kaengtana Home Stay must be improved based on Thai Home Stay Criteria of the Ministry of Tourism and Sports.

4.6.4 Problems-solving Guidelines for Future Area Improvement appropriate for Tourism

Identified problems are as follows:

- (1) Publicity to inform tourists
- (2) Inadequate facilities to provide conveniences in the village.
- (3) Inconvenience village traveling access, need to improve road access to the village to support tourists coming to visit during the rainy season.
- (4) Tour sites should be improved to support tourists.
- (5) Community leaders, members of Sub District Administration must be encourage to take part in Tourism promotion as well as recognizing more tourism value and benefits.
- (6) Villagers are still needed more knowledge training from concerned divisions.

(7) Missing expert staffs in training for tourism knowledge

(8) Landscape need better improvement to support the arrival of tourists

(see details of future area improvement appropriate for supporting tourism in each study area in Appendix A).

CHAPTER V

DISCUSSION

The research study on the topic "Criteria Creation for Management Evaluation of Thai Home Stay: A Case Study of Ubonratchathani Province, Thailand" was conducted to study, survey, analyze and synthesize the situation in the organization to manage Home Stay in order to create measures for research evaluation in Home Stay Management and also evaluate potential in Home Stay tourism management under Thai Home Stay Criteria. From the study, results from in-depth interview with people and community leader 6 villages and 4 Sub Districts under the study are discussed as follows:

5.1 Situation on Home Stay Tourism Resources

From the study of situation in the use of tourism resources with the study of basic data and general conditions of the studied areas in physical and bio resources, economic conditions, life quality and culture and tradition. Sirinthorn and Khongjeam Su District is the two Sub districts located at the eastside of Ubonratchathani. The Administrative area had been divided into 6 Sub Districts and 1 Municipality and 5 Sub Districts and 1 Municipality, respectively. These are the Sub Districts with the areas adjacent to Laos People's Democratic Republic which situated at the farther east of Thailand.

These areas had many tourism potential with diversified natural and cultural tour sites. Most areas are located in the National Parks, not only the natural tour sites or historical and cultural tour sites, including many festivals which created their advantages from having diversified tourism resources that could be applied as raw materials in the industrial tourism and services. When it is mixed with the beautiful sceneries in the rural areas, it can displayed the locals' lifestyles, culture and the

local's lifestyles which has been one of the tourists attraction and left good impression among tourists.

The studied areas had been selected from the villages located along the border with the areas adjacent to the neighboring countries and being the route leading to the Emerald Triangle Area, including the use of Home Stay tourism in accordance with Thai Home Stay Criteria of the Ministry of Tourism and Sports in lodging, nutrition and safety and activities, surrounding environment, added-value, and marketing promotion as the measures for selecting the studied areas. As a result, the following 6 villages had been selected for the study: Sasorm, Sub District Na Po Klang, Tamui, Thalong, Huay Pai District, Wernburg, Kaengtana, Khongjeam District.

5.2 Home Stay Tourism Model

Khongjeam and Sirinthorn Districts area located area with diversified potential tourism resources by having many natural and cultural tour sites. Because of their locations in are in National Parks, not only the natural tour sites or historical and cultural tour sites, including many festivals which created their advantages from having diversified tourism resources that could be applied as raw materials in the industrial tourism and services.

These areas are consisted of the villages of Sasorm, Sub District Na Po Klang, Tamui, Thalong Huay Pai District, Wernburg, Huay Mak TaiKaengtana, Khongjeam District and Nongchard, Kaen Kaew District. Tourism model in each area is different from regular Home Stay, such as, Sasorm, Thalong, Wernburg, Kaengtana, and Nongchard emphasized on natural tourism, adventure and cultural tourism. As for Tamui Village, the Agro Tourism is included in the program.

Findings results from the study of tourism situation in all 6 villages indicated that Sasorm and Nongchard villages have already arranged for Home Stay in the area. Sasorm village made the preparation for the tourism route for "Kin Kaew Sao Huen" in the community forest while the surrounding villages and Nongchard Villages are emphasized in the conservation of indigenous horses. At present, Sasorm Village and Nongchard Villages are the two pilot villages certified with Thai Home Stay from the Ministry of Tourism and Sports in 2005.

As for Thalong village, the emphasis is on cultural tourism because it is the well-known Bru settlement as well as being known as OTOP village. The village well-known wickerwork products had earned the local 4 stars OTOP award. Tamui village preferred Agro and natural tourism. Wernburg Village is Bru Community with its own unique language and culture while Kaengtana village has chosen tourism activities close to nature and see local lifestyles. All 3 villages, Tamui, Wernburg and Kaengtana are developing Home Stay tourism for appropriated model.

Overall, the studied areas are ready in the access to tour sites, publicity of tour sites, personnel and area management, knowledge and understanding in tourism among Home Stay entrepreneurs, facilities of tour sites, public service. Even each village has different timing for readiness; overall potential is in good level which is coincided with the research of Waewdao Nambute who discovered that the basic resource for tourism to be able to support tourism demand is the readiness in public utilities and welfare system, including tour sites that could develop into the network of ecotourism at Lower Mae Kong River based on seasons.

Evaluation result suggested the appropriateness of ecotourism near lower Mae Kong River is at moderate level.

With the availability of factors in tourism resources, the establishment of the solid group bondage “Kin Kaew Sao Huen”, locals’ participation, knowledge in Home Stay tourism, readiness in facilities in the area, readiness of group members to host tourists and the support from the government sector, the community is ready to operate tourism in accordance to the principle of 3S (Security Sanitary Satisfaction) which is defined as safety in nature, life and assets. Sanitation is defined as cleanliness, germs-free and pollution-free.

Satisfaction is defined as like and impress in both tour sites and services (Rimpaipan Kaewsuriya, unknown year cited Tanapakarn Kong in , 2007. Therefore, only certain groups are eligible for Thai Home Stay. Form the evaluation of Mean value of Thai Home Stay criteria, it suggested that Home Stay at Sasorm, Thalong, Tamui Wernburg, Nongchard Village are suitable for being certified with Thai Home Stay at the highest level. On the contrary, Kaengtana Home Stay, it needs improvement as required by Thai Home Stay Criteria of the Ministry of Tourism and Sports.

5.3 The Feasibility of Home Stay Model

5.3.1 The tourist opinion towards the feasibility of Home Stay Model

In this research, 70 tourists were selected by Random sampling from 3 tour sites at Pa Tam National Park, Kaengtana National Park. Out of 70 samples, 24 tourists were selected at Pa Tam National Park, 22 tourists at Kaengtana and 24 tourists at Chong Meg Border Market.

In this research, it had put more weight on tourism type preferred by tourists, tourist' opinion towards tourism services and Home Stay tourism as the guidelines for creating Thai Home Stay Criteria at Ubonratchathani province.

Most tourists visiting the area are residences of northeast region. They came to visit the area for recreation. The most impressive thing from visiting is the beauty of the surrounding nature. Next is the outstanding tour site. Majorities of tourists put the emphasis first on the beauty of nature, following by the diversified activities for tour site evaluation, most tour sites received good praise, only few suggestions in improving services of officers in changes and public services in increasing numbers of garbage cans, toilets. Tourists like most of lodgings and restaurants service but agreed that they are inadequate in numbers to meet the demand of tourists.

As for souvenirs, tourists made the suggestions for varieties and unique and new products as well as more distribution places. When tourists visiting the place, they preferred to buy products for souvenirs, but in the studied areas, the community products as souvenirs are very little, not enough to meet the demand of tourists. Therefore, they have to buy more products from the border market which are not made by the community. In providing information, it is in the fair level, but the Information Center needs improvement as well as increasing publicity for tour sites and the varieties of sightseeing by the tour guides. In the communication area, there should be more Internet and Public Telephone services.

Most tourists preferred traveling close to nature, such as trekking, viewing sceneries, rafting along Mae Kong River, seeing rural lifestyle and adventure tour. These tour models are already included in the Home Stay Tourism in the studied

areas. Most tourists had never experienced Home Stay Tourism. They would like to revisit the area if possible and experience Home Stay Tourism. If the development is being done in all areas, it would be possible to create Thai Home Stay Criteria in Ubonratchathani province.

5.3.2 Community's Leaders' opinion towards the feasibility of Home Stay Model

Regarding Community Leader, such as, Chairman of the Sub District Administrative Organization, Village Headman, Group Leader, results finding indicated that the Local Administrative Organization has invented strategies and guidelines for the development of Sub District Administrative Organization directly related to tourism by emphasizing on tourism plan for economic development aiming at the growth of the community and basic necessities to raise life quality and improving economic basic structure.

The proportion in the development of all areas would be differed depended on the need of the people, for more employed people and income as well as gaining ability for self-support and family-support with work and group expansion, and improving processed products with quality to meet the market demand and creating local employment to raise people income ,providing knowledge and funding for occupation in agriculture, handicraft and household industry as well as providing service in developing new community products, increasing values for goods, expanding market and supporting tourism town.

Results of the study indicated the tourism in the studied area can create Home Stay Criteria. From the survey of situation and potential of tourism resource, findings revealed the Home Stay Tourism that are already available at Sasorm , Thalong, Tamui, Wernburg, Nongchard have great potential because of their readiness to support tourism in lodging, foods, nutrition and safety, management, tourism activities, environment, added-value and marketing support. At present, these areas have definite tourism management pattern and the villages have potential to connect with the nearby village.

Therefore, creating Home Stay in accordance to Thai Home Stay

Criteria of the Ministry of Tourism and Sports can happen in those communities. As for Kaengtana, if only the people are more active in the preparation to support tourism, it is possible for the village to create Home Stay in accordance to Thai Home Stay Criteria of the Ministry of Tourism and Sport. This is coincided with the work of Sompong Thongchai who discovered the same thing in the Administrative level of Sub District Organization.

Findings indicated that the strength of tourism is the development of local goods and handicrafts products to support tourism as well as having tourism management by the people and private business. The weakness is in adequate number of qualified personnel and not enough budgets to support the tourism and lacking services, good quality lodging and other facilities. As for preparation for readiness, most of them are well prepared in the development of tour sites and communication and access to the tour sites.

Tourism Authority of Thailand (1999:8) mentioned Home Stay Tourism as the rural development should benefit the future. Home Stay Tourism is the new traveling trend that operates on the concept of ecotourism preservation aside from other concrete tour, such as trekking, diving and others. Home Stay Tourism should response to the new demand of tourists appropriately. It is the tourism model that emphasized on the quality rather than quantity as well as giving more cultural value and related better to community ecosystem by allowing community involvement since the beginning of the operation.

Moreover, communities have participated in the control of tourists' number, providing value information to the community development which coincided with Home Stay Tourism in the studied areas. Some member has been assigned for providing tour service, being tour guides to show tourists how to live in the forest. This is how to create supplementary occupation for community in tourism industry and services. Therefore, tourism development is the way to increase community tourism potential because all communities are closely tied by being related to each other and having well and lasting tradition. These are essential elements for building pride in the community and society as well as creating community solidarity from being the neighbors which helped to increase awareness and cherish local wisdom, and becoming the guardian of community tradition.

Therefore, in developing tourism, one must build good conscious in the preservation of ecosystem to be in line with economic progress as well as value the participation of people and local organizations in the tourism management, including sharing knowledge and community culture during the entire tourism process so that community members can take pride and transmit information to the tourists. Such development cannot succeed without the support from the concerned agencies, such as Tourism Authority of Thailand, Office of the Northeastern Region Area 2, Kaengtana National Park, Pa Tam National Park, and Office of Rural Development. The most important is the assistance from Sub District Administrative Organization and community leader who closely associated with the community to motivate the villagers to recognize the value and many expected benefits from tourism. Community should be allowed to bet involve from the beginning of the operation as well as controlling the numbers of tourists to the community development and preparation for lodging that allows tourists experience the nature as the way to provide them conveniences.

It is another alternative in the local market and to give Home Stay the unique model of tourism that can link to other community activities to generate more income. Therefore, Home Stay based on the criteria of the Ministry of Tourism and Sports should be well prepared to promote tourism marketing for the community to be well-known among tourists both Thai and foreigners as well as being the way to raise Thai Home Stay Criteria, included building the spiritual support among entrepreneurs or community to maintain Thai Home Stay quality.

CHAPTER VI

CONCLUSION AND RECOMMENDATION

The research study on the topic “Criteria Creation for Management Evaluation of Thai Home Stay: A case study of Ubon Ratchathani Province, Thailand was done as the Quality Research with data collection, analysis and data interpretation in the surrounding environment and existing social situation by collecting documents and relevant researches in the studied area and tourism model together with the area survey. Data was collected by in-depth interview with the community leader and representative from the Administrative Organization as well as surveying the structure and opinion of the tourists in the studied area in order to derive at Thai Home Stay Criteria for Ubonratchathani province. Besides, Thai Home Stay Criteria could be adapted for application in the other areas to yield maximum benefits

6.1 Expected Benefits

1. To be informed of current tourism situation, potential, readiness, problems and setbacks in the community and other concerned organizations in the Home Stay Tourism in the studied area
2. To derive at index and indicator for evaluation of readiness in Home Stay Tourism Management
3. To be informed of readiness and marking ability in the Home Stay Tourism Management that coincided with the government policies or guidelines in the development and promotion of tourism.

6.2 Conclusion

Overall, result of the study in all 6 villages that are differed in area conditions indicated the differences in tourism potential which made the tourism promotion vary also. Since the areas are located many tour sites that contained diversified natural and cultural resources, Sasorm and Nongchard villages have already proceed with Home Stay Tourism by arranging village tour route “Kin Kaew Sao Haen” in the Community Forests surrounding the villages. Nongchard village is emphasized on Tourism that mainly conserved indigenous horses. Presently, Sasorm and Nongchard Villages are named pilot villages that had been certified Thai Home Stay from the Ministry of Tourism and Sports in the year 2005. Thalong village is concentrated in Cultural Based Tourism because has been known as Bru community as well as being OTOP village from producing the best wickerwork that received OTOP award at 4 stars level. Tamui village is stressed on Agro Tourism and Natural Tourism while Wwerbueg village is Bru Community with own unique and culture. Kaengtana village is emphasized more nature to see rural lifestyle. Moreover, Tamui, Wernburg and Kang Tana Villages are in developing stages of appropriated Home Stay Tourism model.

Considering overall factors in the studied areas comprised of available tourism resources, the establishment of solid group “Kin Kaew Sao Haen” , community participation, knowledge in home stay , readiness in facilities and group member to support the tourists and the support from the government divisions have made group members ready to welcome the tourists based on Security Sanitary Satisfaction which make them qualified for Thai Home Stay. From the evaluation of Thai Home Stay Criteria, results finding indicated that Sasorm, Thalong, Tamui, Werbburg and Nong chard Home Stay are at excellent level. On the contrary, Kaengtana Home Stay needs to improve to meet Thai Home Stay Criteria of the Ministry of Tourism and Sports.

6.3 Recommendation for Application of Research Results

Local Administrative Organization, Office of the Community Development, Office of District Agriculture, Tourism Authority of Thailand or concerned divisions can apply data and results of the study to benefit in the following areas:

1. Data related to the situation and tourism resources together with results of the study in other areas may be used in the planning of community development or used as basic data in the planning outline of Sub District Development by Sub District Administrative Organization.

2. Results of the study should be applied with the development of Home Stay Tourism Management for designated villages becoming home stay village in accordance with Thai Home Stay Criteria of the Ministry of Tourism and Sports.

3. Results of the study in the creation of Thai Home Stay Criteria may be used with planning Thai Home Stay Tourism to promote marketing in the area more extensively among Thai and foreign tourists.

4) Database and results of the study in Home Stay Criteria may be applied with administrative practice to promote Industrial Tourism Promotional Management in three responsible areas.

5. Concerned divisions in tourism, such as, the Tourism Authority of Thailand could apply the derived data as the basis for publicizing tour sites in the area to be more well-known among the tourists as well as promoting tourism in the area.

Even though results of this study had achieved research objective, more recommendations for future researches are made to benefit concerned divisions and research in this area as follows:

6.4 Recommendation for Future Research

1. Tourism development should be more emphasized because this is the gateway leading to Indochina countries which has tendency to increase tourism rate in the near future.

2. There should be the study of the tourism program that could link to main tourism network of Ubonratchathani province as well as making more publicity of the tour sites in the area.

3. There should be the preparation for dealing with the expansion of tourism in the studied area and the surrounding areas as well.

4. Indochina countries should cooperate together in working towards connecting tourism between countries as well as encouraging cooperation between Indochina countries

5. There should be the training to provide knowledge in tourism and planning tourism development in the area between the government division and local people.

6. There should be more promotion in Home Stay Tourism publicity through various media in television, radio, internet, leaflet, phone call or other media that can reach the general public.

7. There should be the study to develop tourism along with the neighboring countries , including the study of preparation for readiness to support tourism in the neighboring countries also.

8. There should be the study on the criteria in the establishment of tourism village in different models beside Home Stay Tourism, such as, Agro tourism village, Community Ecotourism Village, Historical Tourism Village, New Agricultural Theory Tourism Village

9. There should be the study to create Home Stay Criteria in the surrounding area in order to promote marketing more well-known among Thai and foreign tourists as well as ranking Thai Home Stay Criteria.

10. The research for developing Home Stay Tourism Network in Thailand is done to impress tourists as well as being the sustainable development.

REFERENCE

- Burkart & Medlik. (1985). Belief, Attitudes and Human Affairs. (2nd ed). London : Heimann.
- Shirley Eber. (1992). Beyond the Green Horizon : Principles for Sustainable Tourism. United Kingdom : Wide Fund for Nature.
- Petersen, Erik Holm. (2001). Community Based Tourism and Homestay. Tourism Authority of Thailand, Bangkok.
- Ross K Dowling. (1995). Ecotourism Development : Regional Planning and strategies. A paper Prepared for The International Conference “Ecotourism : Concept, Design and Strategy.” 6-8 February 1995 Ambassador Hotel Bangkok.
- Vipada Kerdpermpoon. (2003). The Potential for Homes Tourism in the Plai Pong Pang Subdistrict Ecotourism Area : A Case Study of the Ecotourism Village in Samutsongkram Province. Thesis (M.Sc. (Environmental Planning for Community and Rural Development)). Mahidol University.
- Waewdaw Nambutr. (2005). The Community Ecotourism route network Development on the lower of the Mekong river. Thesis (M.Sc. (Environmental Planning for Community and Rural Development)). Mahidol University.
- กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ. (2524). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กวี วรกวิน. (2547). แผนที่ความรู้ท้องถิ่นไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.) จำกัด. กรุงเทพมหานคร.
- กองกรรมาธิการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. (2540). รายงานของคณะกรรมการการท่องเที่ยวและการกีฬา วุฒิสภา พิจารณาศึกษาเรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนและให้เกิดศักยภาพในการแข่งขันในยุคของการค้าเสรี. กรุงเทพมหานคร : กองกรรมาธิการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.
- กองบริการวิชาการและฝึกอบรม การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2544). คำศัพท์ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร : บริษัท ตรีเหมายด์ จำกัด.

- กองวางแผนโครงการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2543). “คือถิ่นฐาน คือบ้านเรา” อบต.กับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ แพลน โมทิฟ.
- กองสถิติและวิจัย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2548). รายงานประจำปีสถิตินักท่องเที่ยวประจำปี 2548. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์หิ่เสง.
- กอบแก้ว ชัยเดชสุริยะ. (2546). การจัดการทางการตลาดด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชนมีส่วนร่วม ของบ้านทุ่งสูง จังหวัดกระบี่. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการจัดการทรัพยากรบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2540). โครงการศึกษาเพื่อจัดการทำแผนแม่บทการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ. กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย.
- _____. (2541). รายงานผล การดำเนินการกำหนดการเพื่อกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย.
- _____. (2542). รายงานขั้นสุดท้าย การดำเนินการเพื่อกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย.
- _____. (2543). แผนแม่บทการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ. กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย.
- _____. (2544). คำศัพท์ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร : กองวิชาการและฝึกอบรม.
- _____. (2544). แผนปฏิบัติการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย.
- _____. (2545). แผนการท่องเที่ยวปี 2545. กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย.
- _____. (2545). รายงานฉบับสมบูรณ์ แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว จังหวัดนครราชสีมา, บุรีรัมย์, สุรินทร์, ศรีสะเกษ, อุบลราชธานี. กรุงเทพมหานคร : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- กุสุมา สว่างพันธุ์. (2547). ความพร้อมของประชาชนในการพัฒนาชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรณีศึกษา ชุมชนชาวเลเกาะสีหะ อำเภอมือง จังหวัดภูเก็ต. วิทยานิพนธ์ปริญญา

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อการพัฒนาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

คณะกรรมการการท่องเที่ยวและการกีฬาอุตสาหกรรม. (2540). รายงานการพิจารณาการศึกษาเรื่อง การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนและให้เกิดศักยภาพในการแข่งขันในยุคการค้าเสรี. กรุงเทพมหานคร.

คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2536). “รายงานฉบับสมบูรณ์” แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างไทยและอินโดจีน เสนอการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จิราภรณ์ ศรีจันทร์. (2541). ความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวบนเกาะเกร็ด ตำบลเกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี. นครปฐม : คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

จารุเชกข์ เรื่องสุวรรณ. (2547). การประเมินคุณภาพการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนยี่สาร อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาอุทยานและนันทนาการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ชนัญ วงษ์วิภาค. (2547). การจัดการทรัพยากรทางวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. กรุงเทพฯ : คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ชัยวัชร พรหมจิตติพงศ์. (2548). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศต่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในพื้นที่ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงตีนตก จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการวางแผนสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาชุมชนและชนบท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

ธรรมาภรณ์ กงอินทร์. (2545). การศึกษาศักยภาพของชุมชนในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อการพัฒนาแบบยั่งยืน : กรณีศึกษาบ้านนาดี ตำบลอ่าวนาง อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาส่งเสริมการเกษตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ตุ้ม ชุมสาย. (2518). หลักวิชาการท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แพรวพิทยา.

ทิพย์สุดา สุเมธเสนีย์ และมาลี ศรีอรุณ. (2538). การศึกษาพื้นฐาน : โอกาสของเด็กเร่ร่อน. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

ทิววัฒน์ รัตนเกต. (2542). การศึกษาศักยภาพของพื้นที่และความพร้อมของชุมชนในการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทอ่างเก็บน้ำ กรณีศึกษา : อ่างเก็บน้ำคลองระโงก

- จังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาเทคโนโลยีการวางแผนสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาชนบท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ธนศ ต่วนชะเอม. (2546). รายงานการวิจัยเรื่องการวิจัยและพัฒนาอควาวิเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบยั่งยืน. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- ธนศ ศรีสถิตย์. (2542). บทบาทของท้องถิ่นต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบยั่งยืนกรณีศึกษา : ชายหาดชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาพัฒนาชนบทศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- นภาพรรณ ทังบุญ. (2546). การศึกษารูปแบบของค์กรชุมชนเพื่อบริหารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ บ้านดอนมูล อำเภอบางบาล จังหวัดน่าน. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการจัดการทรัพยากร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นาคยา ธนพลเกียรติ. (2547). การประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรมในอำเภอบางน้ำเจียว จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภูมิศาสตร์การวางแผนการตั้งถิ่นฐานมนุษย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นำชัย ทนุผล. (2543). รายงานผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในชุมชนบ้านโป่ง ตำบลป่าไผ่ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).
- นิพล เชื้อเมืองพาน. (2542). แนวทางการจัดการแหล่งท่องเที่ยวตามหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกรณีศึกษา : วนอุทยานภูชี้ฟ้า จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาเทคโนโลยีการบริหารสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- บุญชู อยู่ภู. (2548). การมีส่วนร่วมของราษฎรท้องถิ่นในโครงการศูนย์พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ พื้นที่สวนป่าเจ็ดคด-โป่งก้อนเส้า อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารทรัพยากรป่าไม้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2540). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2542). การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. คณะมนุษยศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พรรณี ชูชัย เจนจิต. (2538). จิตวิทยาการเรียนการสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คอมแพคท์พริ้นท์.
- พิเศษ เสนาวงษ์. (2547). การศึกษารูปแบบการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

และสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

พัชรพรรณ ภูคาพิน. (2545). ความพร้อมในการพัฒนาพื้นที่รอบเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาภูมิศาสตร์การวางแผนการตั้งถิ่นฐานมนุษย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

นงลักษณ์ อยู่เย็นดี. (2546). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความชอบในการเข้าร่วมกิจกรรมโฮมสเตย์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาอุทยานและนันทนาการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

มนัส สุวรรณ. (2541). แผนปฏิบัติการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรการท่องเที่ยวในพื้นที่อนุรักษ์ (เชียงใหม่). รายงานโครงการศึกษาการวิจัยการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม ภาคเหนือ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ยศวีร์ ยุกตะนันท์. (2547). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเกษตรเลียบบลองมหาสวัสดิ์ อำเภอบางบาล จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาส่งเสริมการเกษตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพมหานคร.

รำไพพรรณ แก้วสุริยะ. (2544). เอกสารประกอบการบรรยาย เรื่อง หลักการพัฒนากการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน. กรุงเทพมหานคร : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. เอกสารอัดสำเนา.

รัตนาภรณ์ มหาศรานนท์. (2546). งานวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อการจัดโฮมสเตย์ในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : สำนักศิลปวัฒนธรรม สถาบันราชภัฏธนบุรี.

วรรณพร วนิชชานุกร. (2540). การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ : Ecotourism. กรุงเทพมหานคร : กองวิชาการและฝึกอบรม การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

วรรณภา วงษ์วานิช. (2539). ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว. คณะสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วิษชุดา ให้เจริญ. (2546). การจัดการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม : กรณีศึกษาชุมชนเกาะยวน้อย จังหวัดพังงา. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาสีเขียว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

ศหลิน เดียวสุรินทร์. (2546). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการของประชาชนท้องถิ่นในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชนบ้านโคกเกตุ ตำบลปลายโพงพง

- อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขา
สิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ศุภวัจน์ แก้วขาว. (2546). การออกแบบวางผังบริเวณเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร สถานีวิจัย
กาญจนบุรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา
พืชสวน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. (2540). รายงานขั้นสุดท้าย การดำเนินการ
เพื่อกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. กรุงเทพมหานคร : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. (2541). รายงานผล การดำเนินการ
กำหนดการเพื่อกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย.
- สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. (2542ก). รายงานขั้นสุดท้าย การ
ดำเนินการเพื่อกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย.
- สมพงษ์ ชงไชย. (2547). รายงานวิจัย เรื่อง ความพร้อมในการบริการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวโดย
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยในกลุ่มจังหวัดริมแม่น้ำโขงตอนล่าง(จังหวัดมุกดาหาร
อำนาจเจริญ และอุบลราชธานี). นครปฐม : คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สมศักดิ์ เตชะเอราวัณ. (2544). การจัดการธุรกิจบ้านพักแบบชุมชนมีส่วนร่วม : กรณีศึกษาบ้านแม่
กำปอง กิ่งอำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สัมพันธ์ เตชะอธิก. (2540). การพัฒนาความเข้มแข็งขององค์กรชาวบ้าน. กรุงเทพมหานคร : เจริญ
วิทย์การพิมพ์.
- สินธุ์ สโรบล บรรณาธิการ. (2546). การท่องเที่ยวโดยชุมชน. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
(สกว). เชียงใหม่ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว).
- สุชา จันท์เอม. (2520). จิตวิทยาการแนะแนว. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อักษรบัณฑิต.
- สุพัต เมืองศรีนุ่น. (2545). บทบาทและศักยภาพขององค์กรชุมชนในการจัดการปัญหาทรัพยากร
ท้องถิ่น กรณีศึกษา : การปลูกข้าวหอมมะลิในพื้นที่ดินเค็ม อำเภอพิมาย จังหวัด
นครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการวางแผนสิ่งแวดล้อม
เพื่อพัฒนาชุมชนและชนบท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุภาพร มากแจ้ง. (2534). หลักมัลลเทศก์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

- สุวรรณี รอดบำเรอ. (2534). ความพร้อมและปัจจัยที่สัมพันธ์กับความพร้อมในการปฏิบัติงานเพื่อป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับตำบล ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาประชากรศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย สกว. สำนักงานภาค. (2546). “นิเวศวัฒนธรรม” รากฐานใหม่แห่งการท่องเที่ยวโดยชุมชน. เชียงใหม่ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว).
- สำนักงานท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จังหวัดอุบลราชธานี. (2547). สถานการณ์และสถิติการท่องเที่ยวจังหวัดอุบลราชธานี ปี 2547. อุบลราชธานี : สำนักงานท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จังหวัดอุบลราชธานี.
- สำนักงานสถิติจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2548). รายงานสถิติจังหวัด พ.ศ.2548. อุบลราชธานี : สำนักงานสถิติจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานสถิติแห่งชาติ.
- สำนักพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2547). คู่มือ การคัดสรรโฮมสเตย์มาตรฐานไทย และการกำหนดตราสัญลักษณ์มาตรฐานโฮมสเตย์ไทย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- อคิน รพีพัฒน์. (2536). คู่มือการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่องานพัฒนา. ขอนแก่น : สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- อารี พันธุ์ณี. (2534). จิตวิทยาการเรียนการสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ต้นอ้อ 1999.
- อุดร วงษ์ทับทิม. (2546). ชุมชนกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรมชุมชน ตำบลแม่ฮี้ อำเภอป่าย จังหวัดแม่ฮ่องสอน. ใน สินธุ์ สโรบล (บรรณาธิการ), การท่องเที่ยวโดยชุมชน (หน้า 92-109). เชียงใหม่ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).
- อัญชลี มุละดา. (2541). ความพร้อมในการวางแผนสาธารณสุขของหัวหน้างานแผนงานและเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานวางแผนสาธารณสุข ในสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาสาธารณสุข บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

APPENDIX A

สภาพพื้นฐานทั่วไปของพื้นที่ศึกษา

(1) โอมสเคย์บ้านชะชอม

บ้านชะชอม ตั้งอยู่หมู่ที่ 7 ต.นาโพธิ์กลาง อ.โขงเจียม จ.อุบลราชธานี ก่อตั้งเป็นหมู่บ้าน เมื่อ พ.ศ.2493 โดยมีราษฎรเข้ามาตั้งถิ่นฐานครั้งแรก 4 ครอบครัว มาจากบ้านนาโพธิ์กลาง คือ นายพรม มา แสงสุณีย์ นายกำน มัสสาธรรม นายอิง พิมพ่วงศ์ นายเหรียญ นันทะรักษ์ ได้มาสำรวจที่ทำกรล่าสัตว์ป่าเนื่องจากพื้นที่บริเวณนี้มีสัตว์ป่าชุกชุมและเหมาะที่จะสร้างเป็นที่อยู่อาศัย จึงได้พากันย้ายครอบครัวเข้ามาตั้งถิ่นฐาน จนกลายเป็นหมู่บ้านขึ้นในปี พ.ศ. 2506 ทางราชการได้จัดตั้งเป็นหมู่บ้านอย่างเป็นทางการขึ้นและแต่งตั้งผู้ใหญ่บ้านปกครองหมู่บ้าน พร้อมทั้งได้เปลี่ยนชื่อจากเดิมชื่อบ้านน้อยเป็นบ้านชะชอมจนถึงปัจจุบัน ซึ่งคำว่า “ชะชอม” เป็นภาษาถิ่นดั้งเดิม “ชะ” หมายถึง แหล่งน้ำธรรมชาติที่มีน้ำขังตลอดปี ส่วนคำว่า “ชอม” หมายถึง การแอบซุ่มคู ซึ่งในอดีต นายพรานมักจะมาซุ่ม เพื่อล่าสัตว์ที่บริเวณแหล่งน้ำแห่งนี้ และเมื่อมีการจัดตั้งหมู่บ้านอย่างเป็นทางการ เมื่อ ปี พ.ศ. 2506 จึงเรียกชื่อตามสถานการณ์จนถึงปัจจุบัน

หมู่บ้านชะชอมเป็นหมู่บ้านขนาดเล็ก อยู่ห่างจากอำเภอโขงเจียม 44 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด 18,730 ไร่ แบ่งการใช้ประโยชน์ที่ดินออกเป็น ที่ทำกิน 12,605 ไร่ ที่อยู่อาศัย 125 ไร่ ป่าชุมชน 6,000 ไร่

อาณาเขตติดต่อกับหมู่บ้านอื่น ๆ คือ

- ทิศเหนือ	จรด	บ้านโห่งนขาม
- ทิศใต้	จรด	บ้านนาโพธิ์ใต้
- ทิศตะวันออก	จรด	ห้วยขอก
- ทิศตะวันตก	จรด	บ้านหนามแท่ง

ลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นที่ราบเชิงเขา สลับสูงชัน ลักษณะดินเป็นดินร่วนปนทราย มีป่าไม้ก่อนข้างอุดมสมบูรณ์ สภาพพื้นที่ของหมู่บ้านเป็นภูเขาอยู่ติดกับอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อากาศเย็นสบาย มีถ้ำธารเล็ก ๆ ไหลผ่านให้ชาวบ้านได้ใช้น้ำบริโภคตลอดทั้งปี

การจัดระเบียบปกครองหมู่บ้านนั้น ได้ยึดตามระเบียบของทางราชการ โดยจัดให้มีผู้นำหรือผู้ปกครองหมู่บ้านที่ได้มาจากการแต่งตั้งและการเลือกตั้ง โดยมีนาย แสง แสงสุนีย์ เป็นผู้ใหญ่บ้านในปัจจุบัน

(2) โคมสเคย์บ้านท่าลิ่ง

บ้านท่าลิ่ง หมู่ 5 ต.ห้วยไผ่ อ.โขงเจียม แหล่งผลิตเครื่องจักสาน เช่น กระจิบข้าวเหนียว , เสื้อจากใบเตยป่า ชาวบ้านท่าลิ่งแต่เดิมเป็นชาวพื้นเมืองที่พำนักอยู่ในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยมีชื่อเรียกแบบดั้งเดิมว่า "ชาวบรู" เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่พูดภาษาตระกูลมอญ-เขมร เช่นเดียวกับชาวกวย แต่เรียกชื่อต่างกันตามสภาพภูมิประเทศ ชาวบรูอาศัยอยู่ใกล้ภูเขา จึงเรียกตัวเองว่า "บรู" ซึ่งภาษากวยแปลว่าภูเขา มีภาษาพูดเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ต่อมาได้อพยพย้ายถิ่นฐานลงมาตั้งบ้านเรือนอยู่ที่ตำบลห้วยไผ่ ในเขตหมู่บ้านท่าลิ่ง ปัจจุบันการดำเนินชีวิตเป็นไปด้วยความเรียบง่าย มีความสมัครสมานสามัคคี ยึดมั่นในประเพณีแบบดั้งเดิม ชาวไทยบรู ที่บ้านท่าลิ่งแห่งนี้มีฝีมือในการจักสาน โดยจะใช้ผิวไม้ไผ่มาสร้างงานหัตถกรรมได้อย่างประณีตบรรจง ผลงานที่ได้ผลิตออกมาเป็นที่เลื่องลือในความสวยงามละเอียด และคงทน โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อเสียง เช่น กระจิบข้าว ที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ระดับ 4 ดาว และมีการสานเสื้อจากใบเตยป่า โดยนำใบเตยป่ามาเลาะเอาหนามออก แล้วกรีดให้เป็นเส้นก่อนนำไปสานและตากแดดให้แห้ง เสื้อจากใบเตยที่ชาวบรู จากหมู่บ้านท่าลิ่งผลิตออกมานี้ได้รับความนิยม เพราะเป็นเสื้อที่สวยงามคงทน และราคาไม่แพง

บ้านท่าลิ่ง ต.ห้วยไผ่ อ.โขงเจียม อยู่ห่างจากอำเภอโขงเจียม 25 กิโลเมตร อาณาเขตติดต่อกับหมู่บ้านอื่น ๆ คือ

- ทิศเหนือ จรด บ้านนาโพธิ์ใต้
- ทิศใต้ จรด บ้านตามุย
- ทิศตะวันออก จรด แม่น้ำโขง
- ทิศตะวันตก จรด บ้านหนองฝือ

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบมีความลาดชัน มีพื้นที่ติดแม่น้ำโขง สภาพพื้นที่ของหมู่บ้านเป็นชุมชนริมโขง ที่มีความสงบร่มรื่น ภายในหมู่บ้านมีบรรยากาศที่สวยงาม

การจัดระเบียบปกครองหมู่บ้านนั้น ได้ยึดตามระเบียบของทางราชการ โดยจัดให้มีผู้นำหรือผู้ปกครองหมู่บ้านที่ได้มาจากการแต่งตั้งและการเลือกตั้ง โดยมีนาย สายสมร ละครวงษ์ เป็นผู้ใหญ่บ้านในปัจจุบัน

(3) โฮมสเตย์บ้านตามุย

หมู่บ้านตามุยเป็นหมู่บ้านที่อยู่ติดกับแม่น้ำโขง และอยู่ติดกับอุทยานแห่งชาติผาแต้ม สวนเกษตรริมแม่น้ำโขง ประชาชนส่วนใหญ่เป็นชาวไทยอีสาน มีการไปมาหาสู่กันระหว่างประเทศไทยและ สปป.ลาว เป็นชุมชนที่มีความน่าสนใจ เหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจในงานด้านหัตถกรรม ห่างจากตัวอำเภอโขงเจียมประมาณ 21 กิโลเมตร

หมู่บ้านตามุย ตั้งอยู่ในหมู่ที่ 4 ตำบลห้วยไผ่ อำเภอโขงเจียม อยู่ห่างจากอำเภอโขงเจียม 21 กิโลเมตร เป็นหมู่บ้านที่อยู่ติดกับแม่น้ำโขง และอยู่ติดกับอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อาณาเขตติดต่อกับหมู่บ้านอื่น ๆ คือ

- ทิศเหนือ	จรด	บ้านท่าลั้ง ตำบลห้วยไผ่ อำเภอโขงเจียม
- ทิศใต้	จรด	บ้านกุ่ม ตำบลห้วยไผ่ อำเภอโขงเจียม และอุทยานแห่งชาติผาแต้ม
- ทิศตะวันออก	จรด	แม่น้ำโขง
- ทิศตะวันตก	จรด	อุทยานแห่งชาติผาแต้ม

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบมีความลาดชัน มีพื้นที่ติดแม่น้ำโขง หมู่บ้านตามุยสามารถมองเห็นจากผาแต้มลงมา โดยจะมองเห็นแม่น้ำโขงและฝั่งประเทศ สปป.ลาว และพื้นที่ในเขตของประเทศไทยที่อยู่ใต้ผาแต้ม นั่นคือ พื้นที่ของหมู่บ้านตามุย พื้นที่ของหมู่บ้านตามุยใน ด้านทิศตะวันออกจะติดกับแม่น้ำโขงมีลักษณะเป็นที่ราบตะกอนน้ำพัดพา (Alluvial plain) เกิดเมื่อฤดูน้ำหลาก น้ำจะไหลเข้ามาท่วมและพัดพาตะกอนมาสะสม เป็นพื้นดินที่อุดมสมบูรณ์ ประชาชนทำการปลูกไม้ยืนต้น ผลไม้ และปลูกพืชสวนครัว พืชล้มลุก ตามตลิ่งของแม่น้ำโขงในช่วงน้ำลด

การจัดระเบียบปกครองหมู่บ้านนั้น ได้ยึดตามระเบียบของทางราชการ โดยจัดให้มีผู้นำหรือผู้ปกครองหมู่บ้านที่ได้มาจากการแต่งตั้งและการเลือกตั้ง โดยมีนาย เหลาคำ ขันการ เป็นผู้ใหญ่บ้านในปัจจุบัน

(4) โฮมสเตย์บ้านเวินบีก

บ้านเวินบีกเป็นหมู่บ้านเล็ก ๆ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านนี้เป็นชาวบรู ซึ่งอยู่ในตระกูลขอม-เขมร มีภาษาพูดเป็นของตนเองคล้ายภาษาส่วย เรียกว่าภาษา “บรู” ที่อพยพหนีการปกครองของฝรั่งเศสมาจากบ้านลาดเสือและบ้านหนองเม็ก ฝั่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวในปี 2459 หรือเมื่อประมาณ 100 ปีก่อน โดยการนำของนายสี ฟังป่า และได้รับการจัดตั้งเป็นหมู่บ้านอย่างเป็นทางการในปี พ.ศ. 2470 เนื่องจากบริเวณนี้มีแม่น้ำโขงเป็นวังน้ำไหลวนและมีปลาบึกอยู่ชุกชุมมากจึงได้ชื่อว่า “บ้านเวินบีก”

บ้านเวินบึก ตั้งอยู่หมู่ที่ 8 ตำบลโขงเจียม อยู่ติดกับเขตเทศบาลตำบลโขงเจียม เป็นหมู่บ้านที่อยู่ใกล้กับแหล่งชุมชน ห่างจากตัวอำเภอโขงเจียมประมาณ 20 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด 10,500 ไร่ แบ่งการใช้ประโยชน์ที่ดินออกเป็นพื้นที่การเกษตร 520 ไร่ ที่อยู่อาศัย 80 ไร่ พื้นที่สาธารณะ 35 ไร่ พื้นที่แหล่งน้ำ 240 ไร่ พื้นที่ป่าและภูเขา 9,625 ไร่ อาณาเขตติดต่อของหมู่บ้านอื่น ๆ คือ

- ทิศเหนือ จรด แม่น้ำโขง
- ทิศใต้ จรด ป่าอนุรักษ์แก่งตะนะ
- ทิศตะวันออก จรด สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
- ทิศตะวันตก จรด บ้านห้วยหมากใต้ ตำบลโขงเจียม

ลักษณะภูมิประเทศ ตั้งอยู่ในที่ราบลุ่ม พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นหิน อยู่ติดกับภูเขาและป่าอนุรักษ์แก่งตะนะ ชุมชนมีการตั้งถิ่นฐานอยู่บริเวณริมฝั่งแม่น้ำโขง สามารถมองเห็นการสัญจรไปมาของประชาชนชาวลาว บริเวณหมู่บ้านมีความร่มรื่นเพราะมีต้นไม้ใหญ่ปกคลุม

การจัดระเบียบปกครองหมู่บ้านนั้น ได้ยึดตามระเบียบของทางราชการ โดยจัดให้มีผู้นำหรือผู้ปกครองหมู่บ้านที่ได้มาจากการแต่งตั้งและการเลือกตั้ง โดยมีนาย กาบ คำบุญเรือง เป็นผู้ใหญ่บ้านในปัจจุบัน

(5) แก่งตะนะโฮมสเตย์

ชื่อบ้านนามเมืองมาจากคำว่า “แก่งตะนะ” แต่ก่อนเจ้าโคตรของหมู่บ้านนี้ได้เล่าให้ลูกหลานฟังว่าบ้านแถบนี้ชื่อว่า “บ้านคอนหมู” เพราะเชื่อว่าพื้นที่ตรงนี้มีของดีพิเศษ จากคำเสี่ยงทายของหมอจากนครพนมได้เสี่ยงทายลูกมะนาวให้กลิ้งไปตามพื้น และไปหยุดอยู่ที่บริเวณใกล้แก่งตะนะ จากนั้นทำการขุดลงไปจนเจอหลุมขนาดใหญ่ เจอหมูวิ่งตามขึ้นจากหลุมที่ขุดและวิ่งลงน้ำ และเข้าป่าไป ชาวบ้านจึงทำศิวาจารีอยู่ตรงบริเวณริมแม่น้ำมูลและให้ชื่อบ้าน คอนหมู แต่บัดนั้นเป็นต้นมา จนปี พ.ศ. 2518 หลวงปู่คำหล้าจึงมาตั้งชื่อบ้านใหม่ว่า “บ้านแก่งตะนะ”

หมู่บ้านแก่งตะนะตั้งอยู่ในหมู่ที่ 1 เขตตำบลโขงเจียม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี มีพื้นที่ทั้งหมด 4,900 ไร่ แบ่งการใช้ประโยชน์ที่ดินออกเป็นพื้นที่การเกษตร 339 ไร่ ที่อยู่อาศัย 96 ไร่ พื้นที่สาธารณะ 12 ไร่ พื้นที่แหล่งน้ำ 140 ไร่ พื้นที่ป่าและภูเขา 4,264 ไร่ อยู่ห่างจากอำเภอโขงเจียมระยะทาง 3 กิโลเมตร ห่างจากจังหวัดอุบลราชธานี 88 กิโลเมตร ตั้งอยู่บนถนนทางหลวงหมายเลข 222 อาณาเขตติดต่อกับหมู่บ้านอื่น ๆ คือ

- ทิศเหนือ จรด บ้านถ้ำป่อง
- ทิศใต้ จรด แม่น้ำมูล
- ทิศตะวันออก จรด อำเภอโขงเจียม

- ทิศตะวันตก จรด บ้านหัวเหว
ภูมิประเทศทั่วไปเป็นที่ราบ ดินปนทราย มีโคดหิน

การจัดระเบียบปกครองหมู่บ้านนั้นได้ยึดตามระเบียบของทางราชการ โดยจัดให้มีผู้นำหรือผู้ปกครองหมู่บ้านที่ได้มาจากการแต่งตั้งและการเลือกตั้ง โดยมีนาย กิตวิบูลย์ คุณทวี เป็นผู้ใหญ่บ้านในปัจจุบัน

(6) โคมสแตย์บ้านหนองชาด

แต่เดิมตำบลคำเขื่อนแก้วได้แยกออกมาจากตำบลโขงเจียม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี เมื่อปี พ.ศ. 2524 สาเหตุที่ได้ชื่อตำบลว่า "คำเขื่อนแก้ว" นั้น ได้ตั้งตามลักษณะภูมิประเทศที่มีแหล่งน้ำซึม/น้ำซับ (ภาษาท้องถิ่นเรียก "คำ") ผนวกตั้งอยู่ริมเขื่อนสิรินธร จึงเรียกให้เป็นมงคลว่า "คำเขื่อนแก้ว"

หมู่บ้านหนองชาดตั้งอยู่ในหมู่ที่ 8 เขตตำบลคำเขื่อนแก้ว อำเภอสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี มีอาณาเขตติดต่อกับหมู่บ้านอื่น ๆ คือ

- ทิศเหนือ จรด แม่น้ำมูล ตำบลโขงเจียม
- ทิศใต้ จรด บ้านโนนกลาง
- ทิศตะวันออก จรด แม่น้ำมูล
- ทิศตะวันตก จรด ตำบลโขงเจียม

ลักษณะเป็นที่ราบสูง มีเนินดินสลับกับลานหินเป็นบางแห่ง หลาย ๆ หมู่บ้านตั้งอยู่ริมแม่น้ำที่ไหลจากทิศตะวันตกสู่ทิศตะวันออก

การจัดระเบียบปกครองหมู่บ้านนั้นได้ยึดตามระเบียบของทางราชการ โดยจัดให้มีผู้นำหรือผู้ปกครองหมู่บ้านที่ได้มาจากการแต่งตั้งและการเลือกตั้ง โดยมีนาย นายสามารถ การะหัดดี เป็นผู้ใหญ่บ้านในปัจจุบัน

ลักษณะพื้นฐานของประชากรในพื้นที่ศึกษา

ตารางที่ A-1 จำนวนประชากรในพื้นที่ศึกษา เดือนมีนาคม พ.ศ. 2550

พื้นที่ศึกษา	ประชากรทั้งหมด (คน)	ประชากรชาย (คน)	ประชากรหญิง (คน)
บ้านชะชอม	495	244	251
บ้านท่าลี่	315	173	142
บ้านตามุย	508	268	240
บ้านวินบึก	591	317	274
บ้านแก่งตะนะ	148	79	69
บ้านหนองชาด	788	392	396

ที่มา สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง

ตารางที่ A-2 ช่วงอายุประชากรในพื้นที่ศึกษา เดือนมีนาคม พ.ศ. 2550

หมู่บ้าน	ช่วงอายุประชากร (ปี)																	
	<1		1-2		3-5		6-11		12-14		15-17		18-49		50-60		> 60	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
บ้านชะชอม	0	2	7	8	15	11	27	37	14	16	10	12	132	132	24	13	15	20
บ้านท่าลิ่ง	1	0	4	3	8	8	16	18	8	5	9	13	103	70	9	12	15	13
บ้านตมูย	2	2	6	7	11	11	31	26	22	21	12	20	145	113	23	24	16	16
บ้านวินบึก	1	1	9	11	27	20	44	28	14	14	18	14	148	137	24	22	26	27
บ้านแก่งตะนะ	0	0	2	3	4	4	9	7	4	5	4	4	46	37	9	8	5	8
บ้านหนองชาด	2	0	11	14	18	24	47	46	20	17	27	26	207	206	36	33	24	30

ที่มา สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง

สภาพเศรษฐกิจของชุมชน**(1) โคมสเคย์บ้านชะชอม**

ประชากรมีรายได้เฉลี่ย 25,807 บาท/คน/ปี

ทำนา ประมาณ 100 ครัวเรือน พื้นที่นาทั้งหมด 3,600 ไร่ รายได้ 35,000 บาท/ครัวเรือน/ปี

ทำไร่พืชอายุยาว ได้แก่ ปอกระเจา ปอเดซี่ ประมาณ 40 ครัวเรือน พื้นที่ปลูกพืชไร่อายุยาวทั้งหมด 215 ไร่ รายได้ 8,000 บาท/ครัวเรือน/ปี

ปลูกไม้ยืนต้นอื่น ๆ ได้แก่ มะม่วงหิมพานต์ ประมาณ 24 ครัวเรือน พื้นที่ทำสวนทั้งหมด 72 ไร่ รายได้ 1,000 บาท/ครัวเรือน/ปี

เลี้ยงวัวเพื่อขายเนื้อ 35 ครัวเรือน จำนวนวัว 500 ตัว รายได้ 5,000 บาท/ครัวเรือน/ปี

เลี้ยงควายเพื่อขายเนื้อ 35 ครัวเรือน จำนวนควาย 200 ตัว รายได้ 8,000 บาท/ครัวเรือน/ปี

เลี้ยงหมูเพื่อขายเนื้อ 2 ครัวเรือน จำนวนหมู 15 ตัว รายได้ 10,200 บาท/ครัวเรือน/ปี

เลี้ยงเป็ด/ไก่เพื่อขายเนื้อ 85 ครัวเรือน จำนวนเป็ด/ไก่ 2,000 ตัว รายได้ 1,000 บาท/ครัวเรือน/ปี

อาชีพรับจ้าง ได้แก่ งานปลูกสร้าง/รื้อถอน/ซ่อมแซมสิ่งก่อสร้าง ประมาณ 60 ครัวเรือน รายได้ 11,500 บาท/ปี/ครัวเรือน อัตราจ้างวันละ 130 บาท

อุตสาหกรรมในครัวเรือน ได้แก่ ประเภททอผ้า ประมาณ 15 ครัวเรือน รายได้ 10,000 บาท/ครัวเรือน/ปี ประเภทจักสาน (จากวัสดุทุกชนิด) ประมาณ 8 ครัวเรือน รายได้ 600 บาท/ครัวเรือน/ปี

ความเป็นอยู่ของชาวบ้าน กินอยู่แบบพอเพียง มีการกู้หนี้ยืมสินเพื่อมาใช้ในการประกอบอาชีพ จำนวนครัวเรือนที่มีได้รับทุนหรือเงินกู้ 100 ครัวเรือน

(2) โคมสเคย์บ้านท่าล้าง

ประชากรมีรายได้เฉลี่ย 20,988 บาท/คน/ปี

ทำนา ประมาณ 30 ครัวเรือน พื้นที่นาทั้งหมด 378 ไร่ รายได้ 20,987 บาท/ครัวเรือน/ปี

เลี้ยงวัวเพื่อขายเนื้อ 15 ครัวเรือน จำนวนวัว 211 ตัว รายได้ 20,000 บาท/ครัวเรือน/ปี

เลี้ยงควายเพื่อขายเนื้อ 22 ครัวเรือน จำนวนควาย 111 ตัว รายได้ 25,000 บาท/ครัวเรือน/ปี

เลี้ยงเป็ด/ไก่เพื่อขายเนื้อ 50 ครัวเรือน จำนวนเป็ด/ไก่ 1,900 ตัว รายได้ 1,500 บาท/ครัวเรือน/ปี

ประมงน้ำจืด ประมาณ 25 ครัวเรือน รายได้ 15,000 บาท/ครัวเรือน/ปี

อาชีพรับจ้าง (งานอุตสาหกรรมโรงงาน) ประมาณ 19 ครัวเรือน รายได้ 25,000 บาท/ปี/ครัว

เรือน อัตร่าจ้างวันละ 160 บาท

อุตสาหกรรมในครัวเรือน ได้แก่ ประเภทจักสาน (จากวัสดุทุกชนิด) ประมาณ 51 ครัวเรือน
รายได้ 22,000 บาท/ครัวเรือน/ปี

(3) โฮมสเตย์บ้านตามุย

ประชากรมีรายได้เฉลี่ย 24,635 บาท/คน/ปี
ทำนา ประมาณ 14 ครัวเรือน พื้นที่นาทั้งหมด 200 ไร่ รายได้ 24,625 บาท/ครัวเรือน/ปี
ปลูกพืชไร่อายุสั้น ประมาณ 20 ครัวเรือน พื้นที่ปลูกพืชไร่อายุสั้นทั้งหมด 50 ไร่ รายได้
1,000 บาท/ครัวเรือน/ปี
ปลูกพืชไร่อายุยาว ได้แก่ ฝ้าย ประมาณ 40 ครัวเรือน พื้นที่ปลูกพืชไร่อายุยาวทั้งหมด 500
ไร่ รายได้ 5,000 บาท/ครัวเรือน/ปี
ประมงน้ำจืด ประมาณ 50 ครัวเรือน รายได้ 5,000 บาท/ครัวเรือน/ปี
อาชีพรับจ้างทั่วไป ประมาณ 85 ครัวเรือน รายได้ 40,000 บาท/ปี/ครัวเรือน อัตร่าจ้างวันละ
168 บาท

(4) โฮมสเตย์บ้านเวินบึก

ประชากรมีรายได้เฉลี่ย 28,117 บาท/คน/ปี
ทำนา ประมาณ 29 ครัวเรือน พื้นที่นาทั้งหมด 240 ไร่ รายได้ 28,181 บาท/ครัวเรือน/ปี
ประมงน้ำจืด ประมาณ 102 ครัวเรือน รายได้ 21,000 บาท/ครัวเรือน/ปี
เลี้ยงวัวเพื่อขายเนื้อ 19 ครัวเรือน จำนวนวัว 112 ตัว รายได้ 21,000 บาท/ครัวเรือน/ปี
เลี้ยงควายเพื่อขายเนื้อ 11 ครัวเรือน จำนวนควาย 77 ตัว รายได้ 20,000 บาท/ครัวเรือน/ปี
อาชีพรับจ้างทั่วไป ประมาณ 40 ครัวเรือน รายได้ 40,000 บาท/ปี/ครัวเรือน อัตร่าจ้างวันละ
160 บาท

อุตสาหกรรมในครัวเรือน ได้แก่ ประเภทจักสาน (จากวัสดุทุกชนิด) ประมาณ 40 ครัวเรือน
รายได้ 17,000 บาท/ครัวเรือน/ปี ประเภททอผ้า ประมาณ 8 ครัวเรือน รายได้ 10,000 บ./ครัวเรือน/ปี

ความเป็นอยู่ของชาวบ้าน มีการกู้หนี้ยืมสินเพื่อมาใช้ในการประกอบอาชีพ จำนวน
ครัวเรือนที่มีได้รับทุนหรือเงินกู้ 108 ครัวเรือน

(5) แก่งตะนะโฮมสเตย์

ประชากรมีรายได้เฉลี่ย 22,304 บาท/คน/ปี

ประมงน้ำจืด ประมาณ 38 ครัวเรือน รายได้ 21,500 บาท/ครัวเรือน/ปี

ทำนา ประมาณ 30 ครัวเรือน พื้นที่นาทั้งหมด 58 ไร่ รายได้ 22,304 บาท/ครัวเรือน/ปี

ทำสวน ประมาณ 3 ครัวเรือน พื้นที่ทำสวนทั้งหมด 21 ไร่ รายได้ 25,900 บาท/ครัวเรือน/ปี

เลี้ยงวัวเพื่อขายเนื้อ 18 ครัวเรือน จำนวนวัว 115 ตัว รายได้ 3,400 บาท/ครัวเรือน/ปี

เลี้ยงควายเพื่อขายเนื้อ 7 ครัวเรือน จำนวนควาย 34 ตัว รายได้ 25,000 บาท/ครัวเรือน/ปี

อาชีพรับจ้างทั่วไป ประมาณ 32 ครัวเรือน รายได้ 32,500 บาท/ปี/ครัวเรือน อัตราจ้างวันละ 150 บาท

ความเป็นอยู่ของชาวบ้าน มีการกู้หนี้ยืมสินเพื่อมาใช้ในการประกอบอาชีพ จำนวน ครัวเรือนที่มีได้รับทุนหรือเงินกู้ 38 ครัวเรือน

(6) โคมสเคย์บ้านหนองชาด

ประชากรมีรายได้เฉลี่ย 22,632 บาท/คน/ปี

ทำนา ประมาณ 134 ครัวเรือน พื้นที่นาทั้งหมด 8,000 ไร่ รายได้ 20,000 บาท/ครัวเรือน/ปี

ปลูกพืชไร่ ได้แก่ ปอเงิน ประมาณ 20 ครัวเรือน พื้นที่ปลูกพืชไร่อายุยาวทั้งหมด 200 ไร่ รายได้ 20,000 บาท/ครัวเรือน/ปี

ทำสวนผลไม้ ประมาณ 10 ครัวเรือน พื้นที่ทำสวนทั้งหมด 100 ไร่ รายได้ 4,000 บาท/ครัวเรือน/ปี

ทำสวนผัก ได้แก่ ถั่วฝักยาว ประมาณ 12 ครัวเรือน พื้นที่ทำสวนทั้งหมด 162 ไร่ รายได้ 3,000 บาท/ครัวเรือน/ปี

ทำสวนดอกไม้ ได้แก่ มะลิ ประมาณ 2 ครัวเรือน พื้นที่ทำสวนทั้งหมด 100 ไร่ รายได้ 20,000 บาท/ครัวเรือน/ปี

ทำสวนยาง ประมาณ 20 ครัวเรือน พื้นที่ทำสวนทั้งหมด 1,000 ไร่ รายได้ 20,000 บาท/ครัวเรือน/ปี

อาชีพรับจ้าง ได้แก่ งานปลูกสร้าง/รีดถนน/ซ่อมแซมสิ่งก่อสร้าง ประมาณ 10 ครัวเรือน รายได้ 25,000 บาท/ปี/ครัวเรือน อัตราจ้างวันละ 130 บาท

อุตสาหกรรมในครัวเรือน ได้แก่ ประเภทจักสาน (จากวัสดุทุกชนิด) ประมาณ 10 ครัวเรือน รายได้ 50,000 บาท/ครัวเรือน/ปี

ความเป็นอยู่ของชาวบ้าน มีการกู้หนี้ยืมสินเพื่อมาใช้ในการประกอบอาชีพ จำนวน ครัวเรือนที่มีได้รับทุนหรือเงินกู้ 10 ครัวเรือน

วิถีชีวิต (การดำเนินชีวิต ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม)

(1) โสมสเคย์บ้านชะชอม

ศาสนา	นับถือศาสนาพุทธ
ลัทธิความเชื่อ	เชื่อถือไสยศาสตร์ ผีให้ ผีปู่ตา เช่น ก่อนขึ้น-ลงจากไร่นา ต้องบูชาผีปู่ตา ในวัน แรม 3 ค่ำ จะมีการนำไก่มาถวาย ปีละ 3 ครั้ง และมีการเคารพผู้อาวุโส
ภาษา	ภาษาไทยกลาง ภาษาถิ่นไทยอีสาน
การแต่งกาย	แต่งกายตามประเพณีนิยมของพื้นบ้าน และประเพณีไทยสากลนิยม
ประเพณีนิยม	ยึดถือประเพณีฮีตสิบสองครองสิบสี่
อาหาร	อาหารพื้นบ้านภาคอีสาน ได้แก่ แกงหน่อไม้ แกงเห็ด ไข่มดแดง แกงผัก แมง ต่าง ๆ หมุนเวียนไปตามฤดูกาล

(2) โสมสเคย์บ้านท่าลั้ง

ศาสนา	นับถือศาสนาพุทธ
ลัทธิความเชื่อ	เชื่อถือไสยศาสตร์ ผีให้ ผีปู่ตา เช่น ก่อนขึ้น-ลงจากไร่นาต้องบูชาผีปู่ตา ห้ามไม่ให้ เผาถ่านในหมู่บ้าน ห้ามตัดไม้ใกล้ศาลปู่ตา และมีการเคารพผู้อาวุโส และมีการ เคารพผู้อาวุโส
ภาษา	ภาษาไทยกลาง ภาษาถิ่นไทยอีสาน ภาษาบรู
การแต่งกาย	แต่งกายตามประเพณีนิยมของพื้นบ้าน และประเพณีไทยสากลนิยม
ประเพณีนิยม	ยึดถือประเพณีฮีตสิบสองครองสิบสี่ ประเพณีบุญระปีบ ประเพณีปู่ตาระโบ
อาหาร	อาหารพื้นบ้านภาคอีสาน

ประเพณีทำบุญระปีบ เป็นการทำบุญที่มีเจ้าภาพเพียงรายเดียวในหมู่บ้าน เพื่ออุทิศส่วนกุศล
ให้บรรพบุรุษ โดยจะเชิญบุคคลอื่น ๆ ในหมู่บ้านมาร่วมกินเลี้ยง โดยจะเวียนกันไปตามกำลังทรัพย์
ซึ่งจะเสียค่าใช้จ่ายจำนวนมาก ทำให้ไม่ค่อยมีการสืบทอดกันอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากจำนวนประชา
กรในหมู่บ้านเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

ประเพณีปู่ตาระโบ เป็นศาลประจำหมู่บ้าน เมื่อชาวบ้านมีเรื่องราวอะไรก็จะไปบอกกล่าว
เช่น เมื่อมีบุคคลภายนอกเข้ามาในหมู่บ้าน ชาวบ้านก็จะต้องไปบอกกล่าวกับศาลปู่ตา มิเช่นนั้นก็จะ
เกิดปรากฏการณ์ประหลาดให้เห็น ได้แก่ ปรากฏกายให้เห็น เป็นต้น ความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องห้าม
เผาถ่านในหมู่บ้าน และห้ามไม่ให้ตัดไม้ใกล้กับศาลปู่ตา ซึ่งถ้าไม่ปฏิบัติตามก็จะก่อให้เกิดเหตุร้าย
กับตนเอง ทำให้ปัจจุบันชาวบ้านต้องซื้อถ่านจากนอกหมู่บ้านมาใช้ นอกจากนี้ยังมีความเชื่อในเรื่อง

ต้องไหว้ศาลปู่ตาก่อนจะไปเก็บเกี่ยวผลผลิต

ในอดีตชาวบรูจะนับถือผี ไม่ได้นับถือศาสนาพุทธ เช่น เวลาตายก็ต้องฝัง ห้ามเผา แต่ปัจจุบันสามารถเผาได้

(3) โหมสเคย์บ้านตามุย

ศาสนา	นับถือศาสนาพุทธ
ลัทธิความเชื่อ	เชื่อบูชาไสยศาสตร์ ผีให้ ผีปู่ตา เคารพผู้อาวุโส
ภาษา	ภาษาไทยกลาง ภาษาถิ่นไทยอีสาน
การแต่งกาย	แต่งกายตามประเพณีนิยมของพื้นบ้าน และประเพณีไทยสากลนิยม
ประเพณีนิยม	ยึดถือประเพณีฮีตสิบสองครองสิบสี่
อาหาร	อาหารพื้นบ้านภาคอีสาน

(4) โหมสเคย์บ้านเวินบึก

ศาสนา	นับถือศาสนาพุทธ
ลัทธิความเชื่อ	เชื่อบูชาไสยศาสตร์ ผีให้ ผีปู่ตา เคารพผู้อาวุโส
ภาษา	ภาษาบรู ภาษาไทยกลาง ภาษาไทยอีสาน
การแต่งกาย	แต่งกายตามประเพณีนิยมของพื้นบ้าน และประเพณีไทยสากลนิยม
ประเพณีนิยม	ยึดถือประเพณีฮีตสิบสองครองสิบสี่
อาหาร	อาหารพื้นบ้านภาคอีสาน

ประเพณีการเลี้ยงบ้าน เป็นพิธีการบวงสรวงเจ้าที่เจ้าทาง ผีบ้าน ผีเรือน ผีปู่ตา ที่ชาวบรูนับถือ โดยจะทำปีละ 2 ครั้ง คือ ในครั้งแรก ทำช่วงเดือน 3 เดือนเพื่อเป็นการบอกกล่าวก่อนทำการถางหญ้า ถาง เพื่อทำไร่นา ครั้งที่ 2 จะทำช่วงเดือน 6 เดือนเพื่อเป็นการบอกกล่าวก่อนทำการปักดำข้าว

จารีตของกลุ่ม เป็นความเชื่อที่ยึดถือประเพณีโบราณอีกอย่างหนึ่ง คือ เมื่อทำฝิดจะต้องทำพิธีบวงสรวง โดยการล้มน้ต้วใหญ่ เช่น วัว ควาย

การสร้างบ้าน โดยการตั้งเสาบ้านไว้บนก้อนหินที่มีลักษณะราบแบน โดยไม่ต้องขุดหลุมฝังเสา เพราะเมื่อในอดีตชาวบรูอยู่ไม่เป็นที่ มีการย้ายที่อยู่ไปเรื่อย ๆ

ในอดีตชาวบรูไม่ได้นับถือศาสนาพุทธ แต่นับถือผี ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. 2520 ได้มีการสร้างวัดขึ้น ปัจจุบันประชาชนทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ

(5) แก่งตะนะโฮมสเตย์ และ (6) โฮมสเตย์บ้านหนองชาด

ศาสนา	นับถือศาสนาพุทธ
ภาษา	ภาษาไทยกลาง ภาษาถิ่นไทยอีสาน
การแต่งกาย	แต่งกายตามประเพณีนิยมของพื้นที่บ้าน และประเพณีไทยสากลนิยม
ประเพณีนิยม	ยึดถือประเพณีฮีตสิบสองครองสิบสี่
อาหาร	อาหารพื้นบ้านภาคอีสาน

สถานการณ์การท่องเที่ยว**(1) โฮมสเตย์บ้านชะชอม**

ปัจจุบันหมู่บ้านชะชอม มีการท่องเที่ยวเกิดขึ้นในรูปแบบการท่องเที่ยวแบบ โฮมสเตย์ โดยมีการรวมกลุ่มกันเพื่อการบริหารจัดการเอง โดยภาพรวมมีผู้เยี่ยมชมเป็นผู้เยี่ยมชมชาวไทยมาจากกรุงเทพมหานครและภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเป็นการเดินทางมาท่องเที่ยวและศึกษาดูงานจากหน่วยงานต่าง ๆ และมีผู้เยี่ยมชมชาวต่างประเทศบางส่วน ได้แก่ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และประเทศสหรัฐอเมริกา โดยส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวเดินทางมาด้วยรถส่วนตัว และเดินทางมาเป็นคณะ ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวที่พักในหมู่บ้านเป็นที่พักในลักษณะโฮมสเตย์ เท่ากับ 2 วันต่อคน และจะเดินทางมาในช่วงเทศกาลต่าง ๆ เช่น เข้าพรรษา และในช่วงเดือนพฤศจิกายนและกุมภาพันธ์ และส่วนใหญ่จะมีการกลับมาเยือนซ้ำอีกครั้ง

(2) โฮมสเตย์บ้านท่าล้าง

ปัจจุบันหมู่บ้านท่าล้างเป็นหมู่บ้าน OTOP ท่องเที่ยว เนื่องจากเป็นหมู่บ้านที่มีการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องจักสาน และผลิตภัณฑ์ได้รับรางวัล OTOP ระดับ 4 ดาว ทำให้มีนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวชมผลิตภัณฑ์ และก่อให้เกิดการท่องเที่ยวขึ้นในรูปแบบการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ โดยภาพรวมมีผู้เยี่ยมชมเป็นผู้เยี่ยมชมชาวไทยมาจากกรุงเทพมหานคร และภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเป็นการเดินทางมาท่องเที่ยวและคณะศึกษาดูงานจากหน่วยงานต่าง ๆ และมีผู้เยี่ยมชมชาวต่างประเทศบางส่วน โดยส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวเดินทางมาด้วยรถส่วนตัว และเดินทางมาเป็นคณะ จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเยี่ยมชมประมาณ 300-400 คน/เดือน โดยมากจะเป็นคณะที่เดินทางมาดูงานแล้วกลับ ส่วนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาพักโฮมสเตย์ 20-30 คน/เดือน ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวที่พักในหมู่บ้าน เท่ากับ 2 วัน 1 คืนต่อคน และจะเดินทางมาในช่วงเดือนธันวาคม ถึง มีนาคม และส่วนใหญ่จะมีการกลับมาเยือนซ้ำอีกครั้ง

(3) โฮมสเตย์บ้านตามุย

ปัจจุบันหมู่บ้านตามุย การท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเนื่องจากการเป็นทางผ่านของนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวที่หมู่บ้านท่าลั้งซึ่งเป็นหมู่บ้าน OTOP ท่องเที่ยว ทำให้เริ่มมีการท่องเที่ยวเกิดขึ้นในรูปแบบการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ โดยภาพรวมมีผู้เยี่ยมชมเยือนเป็นผู้เยี่ยมชมเยือนชาวไทยมาจากกรุงเทพมหานคร และภูมิภาคตะวันออก เชียงเหนือ และเป็นการเดินทางมาท่องเที่ยวและคณะศึกษาดูงานจากหน่วยงานต่าง ๆ เดินทางมาศึกษาดูงานการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน และมีผู้เยี่ยมชมเยือนชาวต่างประเทศ ได้แก่ ญี่ปุ่น ซึ่งมาจากการแนะนำของมูลนิธิริรักษ์ไทย โดยส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวเดินทางมาด้วยรถส่วนตัว ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวที่พัก เท่ากับ 3-4 วันต่อคน และจะเดินทางมาในช่วงเดือนพฤศจิกายน – กุมภาพันธ์ และในช่วงเทศกาลชมบั้งไฟพญานาค และส่วนใหญ่จะมีการกลับมาเยือนซ้ำอีกครั้ง

(4) โฮมสเตย์บ้านเวินบึก

ปัจจุบันหมู่บ้านเวินบึก เริ่มมีการท่องเที่ยวเกิดขึ้นในรูปแบบการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ นักท่องเที่ยวที่เข้ามาส่วนใหญ่จะมาในรูปแบบของหมู่คณะหรือนักศึกษาเพื่อศึกษาดูงานจากหน่วยงานต่าง ๆ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวมาจากกรุงเทพมหานคร รองลงมาคือนักท่องเที่ยวที่มาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลางตามลำดับ โดยส่วนใหญ่ นักท่องเที่ยวเดินทางมาด้วยรถส่วนตัวโดยจะเดินทางเข้ามาเที่ยวชมวิถีชีวิตในชุมชนและชมผลิตภัณฑ์ และจะเดินทางมาในช่วงฤดูฝนและฤดูหนาว

(5) แก่งตะนะโฮมสเตย์

ปัจจุบันหมู่บ้านแก่งตะนะ มีการท่องเที่ยวเกิดขึ้นในรูปแบบการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ โดยภาพรวมมีผู้เยี่ยมชมเยือนเป็นผู้เยี่ยมชมเยือนชาวไทยมาจากกรุงเทพมหานคร และภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเป็นการเดินทางมาท่องเที่ยว ช่วงอายุส่วนใหญ่ที่เดินทางมาท่องเที่ยว 40 ปีขึ้นไป โดยส่วนใหญ่ นักท่องเที่ยวเดินทางมาด้วยรถส่วนตัว ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวที่พัก เท่ากับ 2 วันต่อคน และจะเดินทางมาในช่วงเดือนธันวาคม ยังไม่มีการเดินทางกลับมาซ้ำของนักท่องเที่ยว

(6) โฮมสเตย์บ้านหนองซาด

สถานการณ์การท่องเที่ยวของบ้านหนองซาด โดยภาพรวมมีผู้เยี่ยมชมเยือนเป็นผู้เยี่ยมชมเยือนชาวไทยจากกรุงเทพมหานคร และทางจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เนื่องจากการเดินทางมา

ท่องเที่ยวและคณะศึกษาดูงานจากหน่วยงานต่าง ๆ และชาวต่างประเทศ ได้แก่ ญี่ปุ่น โดยส่วนใหญ่ นักท่องเที่ยวเดินทางมาด้วยรถส่วนตัว รถโดยสารประจำทาง และเดินทางมาเป็นคณะระยะเวลา ฟานักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวที่พักในหมู่บ้าน เท่ากับ 2 วันต่อคน และจะเดินทางมาในช่วงเทศกาล ต่าง ๆ เช่น วันที่ 5 ธ.ค. 10 ธ.ค. และส่วนใหญ่จะมีการกลับมาเยือนซ้ำอีกครั้ง

ทรัพยากรการท่องเที่ยว

(1) โฮมสเตย์บ้านชะชอม

1) ถ้ำลายมือฝีกองกอย อยู่ห่างจากหมู่บ้านประมาณ 1 กม. เล่ากันว่า มีนายพรานคนหนึ่งไปล่าสัตว์ แล้วนำสัตว์มาวางไว้ที่ถ้ำแห่งนี้ ฝีกองกอยก็เดินมาขโมยสัตว์ป่าของนายพรานจนหมด จึงเรียกสืบต่อกันมาว่า "ถ้ำลายมือฝีกองกอย" และทุกวันนี้ ยังมีร่องรอยรูปลายมือฝีกองกอย

2) โหล่งหินจานบิน ห่างจากหมู่บ้านประมาณ 900 เมตร เป็นหินทรายที่เกิดจากปรากฏการณ์ธรรมชาติ จะมีลักษณะเป็นหินสองชั้น ชั้นแรกจะเป็นก้อนเล็ก ๆ ชั้นบน (ชั้นที่สอง) จะเป็นหินก้อนใหญ่มีลักษณะคล้ายจาน จึงเรียกว่า "โหล่งหินจานบิน"

3) โหล่งน้แค้น จากหมู่บ้านไปทางทิศเหนือประมาณ 4 กม. สาเหตุที่เรียก "โหล่งน้แค้น" เพราะมีร่องรอยลายมือของบรรพบุรุษแค้น(เขียน)ไว้บนผาหิน ลักษณะเป็นก้อนหินทรายรูปคล้ายดอกเห็ด อยู่บริเวณเชิงเขาทางด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ของภูคกงนาทาม เกิดจากหินซ้อนกัน 2 ก้อน ก้อนบนกลมแบนใหญ่กว่าก้อนล่าง พบภาพเขียนสี 3 กลุ่ม ทำเป็นรูปมือ ภาพลายเส้น ภาพสัญลักษณ์ ภาพคล้ายสัตว์มีเขา

4) ถ้ำพระบุด ลักษณะเป็นเพิงหินทรายขนาดใหญ่ พบภาพเขียนด้วยสีแดง เป็นภาพมือและภาพเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ

5) เพิงหินหลังภูถ้ำมีด ลักษณะเป็นเพิงหินตั้งอยู่ท่ามกลางลานหินทราย มีก้อนหินขนาดใหญ่ 2 ก้อน วางตัวซ้อนกันแบบเพิงที่ปัก พบภาพเขียนยาวประมาณ 3.6 เมตร กว้างประมาณ 90 ซม. ภาพที่เขียนเป็นรูปกากบาท ภาพคล้ายเส้นรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูนต่อกัน ภาพลายหยักฟันปลา เส้นคู่ ภาพลายเส้นตรงหลายเส้นตัดกัน และภาพรูปร่างไม่แน่นอน

6) หินเสี้ยว เป็นหินทรายที่เกิดจากปรากฏการณ์ธรรมชาติ ที่มีหินก้อนขนาดใหญ่ วางหินอยู่บนฐานหินขนาดเล็ก แต่มีลักษณะสมดุล ไม่ร่วงหล่น จึงเรียกกันว่า "หินเสี้ยว"

7) ถ้ำวัวแดง เป็นถ้ำหินที่มีอากาศพัดผ่านเย็นสบายตลอดปี ในสมัยโบราณ มักมีวัวขึ้นมานอนพักอยู่เป็นประจำ ภายในถ้ำมีลายเส้นสีแดง เขียนตามฝาผนัง จึงเรียกว่า "ถ้ำวัวแดง"

8) เสาเฉลียงสามเสา เสาเฉลียงสามเสา ลักษณะเป็นเสาหินสามเสาวางเป็นวงกลมคล้ายก้อนเสา(เป็นภาษาอีสาน) มีแผ่นหินวางอยู่ด้านบนเป็นชั้น บ้างมีตำนานเล่าว่าเป็นที่ทำข้าวปลาอาหาร

ของคนโบราณยุคหินซึ่งมีหลักฐานหลงเหลืออยู่ ห่างจากหมู่บ้าน 50 เมตร

9) บ่อน้ำปื้น(ตะระหงาย) อยู่ทางทิศเหนือของหมู่บ้าน ระยะทางประมาณ 500 เมตร เป็นน้ำที่ไหลออกมาจากช่องหินตลอดปี ชาวบ้านใช้เป็นน้ำบริโภค ใคร ๆ ได้ลองลิ้มชิมรสและจะบอกว่า “แซบเหลือหลาย” เป็นตำนานหมู่บ้านน้ำแซบอยู่ห่างจากหมู่บ้าน ประมาณ 500 เมตร

10) เสาหินธรรมชาติ ห่างจากหมู่บ้านประมาณ 3 ก.ม. เป็นบริเวณที่แท่นหินขนาดใหญ่ มีลักษณะเป็นผิวเรียบมัน วางเรียงรายราบกับพื้น มีขนาดและความยาวแตกต่างกัน มองดูสวยงาม

11) ลายแทงตัวหนังสือขอม ห่างจากหมู่บ้านไปทางทิศเหนือ ระยะทางประมาณ 4 กม. บริเวณนี้จะมีตัวหนังสือขอม โบกสมบัติและเสาหิน อยู่ในบริเวณเดียวกัน ตัวหนังสือขอมจะสลักอยู่บนพลาญหิน มีลักษณะเป็นตัวนูนเด่นขาว อยู่ห่างจากโบกสมบัติไปทางทิศตะวันออกประมาณ 50 เมตร ซึ่งมีลักษณะเป็นบ่อหินลึกประมาณ 3 เมตร มีน้ำขังในหน้าฝน ถัดไปทางทิศเหนือประมาณ 50 เมตร เป็นเสาหินสูงประมาณ 3 เมตร เชื่อว่าเป็นลายแทงสมบัติของขอมโบราณ ใครได้อ่าน หรือได้แปลออกก็จะพบสมบัติที่นี่

12) วัดภูอานนท์ เป็นวัดที่ตั้งอยู่บนเนินเขาสูงด้วยพลังศรัทธาที่มีต่อพระพุทธศาสนา พระอาจารย์เกรียงไกรพระธุดงค์วิปัสสนากรรมฐานสายหลวงปู่มั่น ภูริทัตโต จากวัดเขาสุกิมร่วมกับชาวบ้านได้สร้างองค์พระใหญ่สูง 4 เมตร ซึ่งเป็นที่กล่าวขานกันทั่วไป ให้ผู้คนกราบไหว้บูชาเป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวบ้านในตำบลนาโพธิ์กลาง

13) วัดถ้ำปาฏิหาริย์ เป็นถ้ำหินทรายที่มีความกว้างและลึกจนไม่มีที่สิ้นสุดปัจจุบันยังไม่มีใครสามารถพิสูจน์ได้ ในถ้ำมีน้ำไหลตลอดปี ในสมัยก่อนมีพระพุทธรูปเก่าแก่จำนวนมาก เป็นที่ปฏิบัติธรรมของพระธุดงค์ และเป็นตำนานของผีบังบด และพญานาคแห่งลุ่มน้ำโจงขึ้นมาปฏิบัติธรรม ชาวบ้านนับถือศรัทธาเชื่อว่าเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ จึงร่วมใจกันสร้างพระพุทธรูปสามองค์และสร้างเจดีย์ใหญ่เหลืองอร่ามไว้ร่วมอนุโมทนา ตั้งตระหง่านอยู่ท่ามกลางขุนเขาและผืนป่าดงนาทาม ซึ่งหากขึ้นไปท่องเที่ยวป่าดงนาทามจะมองเห็นเจดีย์ใหญ่ และพระพุทธรูปสามองค์เด่นเป็นสง่าสวยงาม

14) เสาเฉลียงหมู่ เป็นปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่เกิดจากการกัดเซาะของน้ำ สายลม และแสงแดด ต่อเนื่องเป็นเวลาหลายล้านปี มีลักษณะเป็นแท่งหินตั้งขึ้นมีส่วนบนเป็นแผ่นหินวางอยู่โดยไม่ติดกันมองดูคล้ายดอกเห็ดนับเป็นประติมากรรมชิ้นเอกของธรรมชาติ มีจำนวนหลายเสา ชาวบ้านจึงเรียกว่า“เสาเฉลียงหมู่” อยู่ห่างจากบ้านประมาณ 3 กิโลเมตร

15) แก่งมโนราห์ เป็นสายน้ำไหลตกจากภูเขาไปตามชั้นหินหลายชั้นสวยงาม เหมาะสำหรับล่องแก่งและเล่นน้ำ มีตำนานเล่าขานว่านางมโนราห์เคยลงเล่นน้ำในแก่งนี้ โดยมีหินเก้าอี้พระสุชนอยู่ใกล้กัน ชาวบ้านจึงเรียกว่า“แก่งมโนราห์” อยู่ห่างจากหมู่บ้านประมาณ 2 กิโลเมตร

16) ดงสมุนไพรมะเขือ เป็นบริเวณที่มีพืชสมุนไพรจำนวนมาก เช่น กำลั่งเสื่อ โคร่ง แล้งน้ำฮ้อ ยาแก้ปวด ยางแดง ยางดำ ม้ากระทืบโรง

17) แก้อ้อพระสุรณ เป็นตำนานเล่าขานเกี่ยวกับนางมโนราห์ลงเล่นน้ำในบริเวณใกล้เคียง จึงเห็นเสาคหินคล้ายแก้อ้อ สูงประมาณ 2 เมตร ชาวบ้านจึงเรียกชื่อว่า “แก้อ้อพระสุรณ”

18) โลงไม้ มีลักษณะเป็นต้นไม้ทั้งต้นไม่นำมาตาก ขุดให้เป็นรูปคล้ายเรือหรือโลงศพ

(2) โสมสตร์บ้านท่าลั้ง

1) ผาแจ็ก ลักษณะเป็นเพิงผาของภูหินทรายริมฝั่งแม่น้ำโขง อยู่ทางตอนเหนือของผาแต้ม พบภาพเขียนเป็นกลุ่ม ๆ กลุ่มแรกอยู่ที่บริเวณตอนเหนือของหน้าผา เป็นภาพมือพนและทาบขนาดต่างๆ กัน สูงจากเชิงผาประมาณ 8 เมตร กลุ่มที่ 2 อยู่ทางตอนใต้ของกลุ่มแรก ภาพเขียนสีเป็นภาพช้าง ภาพคล้ายตุ้มคักปลา ภาพคน และภาพสัญลักษณ์

2) ผาฝ่ามือ ลักษณะเป็นเพิงหินทรายยื่นออกมาคล้ายหลังคา เป็นเพิงผาขนาดใหญ่ หันหน้าไปทางทิศ ตะวันตก ยาว 50 เมตร สูงเฉลี่ย 4 เมตร พบภาพเขียนสีด้วยสีแดง 206 ภาพ เป็นภาพมือแบบพนและแบบทาบ มีทั้งขนาดใหญ่ กลาง และเล็ก เป็นมือขวา 52 ภาพ เป็นมือซ้าย 28 ภาพ และไม่ทราบมือซ้าย-ขวา 126 เมตร

3) วัดถ้ำเก่า (วัดปู่เกศ) ลักษณะเป็นเพิงผาขนาดใหญ่ ยาวประมาณ 70 เมตร สูง 1.90 เมตร ยื่นไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ อยู่ห่างจากบ้านท่าลั้งไปทางทิศเหนือประมาณ 0.5 กิโลเมตร พบภาพเขียนสีตรงผนังเพิงผา สูงจากพื้นประมาณ 0.9 เมตร ยาว 24.8 เมตร เป็นภาพมือสีแดง แบ่งเป็นมือผู้ใหญ่ (มือซ้าย) 5 ภาพ และมือเด็ก (มือขวา) 1 ภาพ

4) รอยพระพุทธรูปบ้านท่าลั้ง เป็นร่องฝ่าเท้าประหลาดขนาดใหญ่ มีลักษณะคล้ายรอยฝ่าเท้าด้านขวา ของมนุษย์ ซึ่งปรากฏอยู่บนลานหินทรายในบริเวณวัดท่าลั้ง ห่างจากที่ทำการอุทยานแห่งชาติผาแต้ม ประมาณ 7 กิโลเมตร รอยฝ่าเท้ามีขนาด 97 เซนติเมตร กว้าง 38 เซนติเมตร ลึก 2.3 เซนติเมตร ซึ่งชาวบ้านเชื่อว่าเป็นรอยพระพุทธรูปที่ได้มีการพบเห็นรอยเท้านี้ก่อนมีการสร้างวัด และก่อตั้งหมู่บ้านมานานกว่า 400 ปี ขณะนี้อยู่ระหว่างประสานงานของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และกรมศิลปากรในการตรวจสอบประวัติความเป็นมา

(3) โสมสตร์บ้านตามุย

1) สวนเกษตรริมโขง มีการทำสวนเกษตรแบบผสมผสาน ทำสวนผลไม้โดยมีพื้นที่อยู่ตามแนวริมแม่น้ำโขง เช่น สวนของนายสุบิน ใต้โพธิ์ นายเจียน ขันการ นายชัย ขันการ ฯลฯ ผลไม้ที่ปลูกมีได้แก่ ลำไย ส้มโอ ฝรั่ง มะขาม นักท่องเที่ยวสามารถเข้าไปชมสวน และชมทัศนียภาพอันร่มรื่นริมแม่น้ำโขงได้ไปด้วยในตัว

2) หาดวิจิตร ซึ่งเป็นชายหาดริมแม่น้ำโขงที่มีความสวยงามมากแห่งหนึ่ง มีความยาวประมาณ 1 กิโลเมตร เป็นลักษณะของชายหาดที่มีแนวยาวและกว้างในช่วงที่มีน้ำลด สามารถลงไปทำกิจกรรมได้ หรือสามารถทำกิจกรรมล่องเรือชมแม่น้ำโขง โดยติดต่อเรือนำเที่ยวของชาวบ้านที่มีไว้สำหรับบริการนักท่องเที่ยว

3) อุทยานแห่งชาติผาแต้ม อยู่ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 95 กิโลเมตร ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเทือกเขาภูพานนับว่าเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจมีลักษณะเด่นที่ภาพเขียนสี ภูมิประเทศโดยรอบสวยงามด้านตรงข้ามเป็นประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะมองเห็นดวงอาทิตย์ขึ้นก่อนที่แห่งใดในประเทศไทยในบริเวณดังกล่าวด้วย

4) การชมบั้งไฟพญานาค ในเทศกาลวันออกพรรษา ซึ่งตรงกับวันขึ้น 15 ค่ำเดือน 11 ทั้งของประเทศไทยและสปป.ลาว ซึ่งทางอุทยานแห่งชาติผาแต้ม ร่วมกับ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยไผ่ และชาวบ้านตามุย ได้จัดให้มีการทำพิธีจุดบั้งไฟพญานาคร่วมกัน จำนวน 3 จุด ในบริเวณริมฝั่งแม่น้ำโขง

5) แหล่งทอผ้าฝ้ายย้อมมือ เป็นหัตถกรรมพื้นบ้าน ของชาวบ้าน เป็นแหล่งผลิตผ้าฝ้ายทอมือที่ย้อมสีธรรมชาติ หมู่บ้านแห่งนี้มีชื่อเสียงในเรื่องฝีมือการทอผ้า โดยเฉพาะผ้าฝ้ายทอมือย้อมสีธรรมชาติ เป็นผ้าฝ้ายที่งดงามมีคุณภาพทรงคุณค่า ปัจจุบันชาวยังคงใช้วิธีการทอผ้าแบบดั้งเดิม และมีการรวมกลุ่มกันเป็นกลุ่มแม่บ้านทอผ้าฝ้าย นักท่องเที่ยวสามารถชมกรรมวิธีการทอผ้าแบบดั้งเดิมได้ตามบ้านของชาวบ้าน

(4) โฮมสเตย์บ้านเวินบึก

1) ศาลาเปิดเหลี่ยม อยู่บริเวณหน้าหมู่บ้านที่มีการสร้างเพื่อใช้เป็นจุดชมวิวและสามารถชมพระอาทิตย์ขึ้นเหนือแม่น้ำโขงได้ที่หมู่บ้านแห่งนี้ สามารถใช้เป็นจุดต้อนรับนักท่องเที่ยวได้ด้วย

2) โครงการส่งเสริมศิลปาชีพ บ้านเวินบึก นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาสามารถไปเที่ยวชมการทอผ้าและจักสาน รวมทั้งเลือกซื้องานหัตถกรรมราคาถูก

3) ผาด่าง เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีลักษณะเป็นหน้าผาสูง อยู่ในเขตป่าสาธารณะใกล้หมู่บ้าน เป็นจุดชมวิวทิวทัศน์ที่สามารถมองเห็นแม่น้ำโขงทางฝั่งประเทศ สปป.ลาว

4) น้ำตกแซ่ห้วยคอน อยู่ในเขตป่าสาธารณะ ห่างจากหมู่บ้านประมาณ 5 กิโลเมตร ซึ่งต้องให้ประชาชนในหมู่บ้านเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นนำทางเข้าไป เนื่องจากไม่มีถนนตัดเข้าไป

(5) แก่งตะนะโฮมสเตย์

1) แก่งตะนะ สภาพพื้นที่ทั่วไปเป็นที่ราบและเนินเขาเตี้ย ๆ โดยมียอดเขาบรรทัดเป็นจุดสูงสุด ความสูงประมาณ 543 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง มีแม่น้ำมูลและแม่น้ำโขงไหลผ่าน

ตามแนวเขตทางด้านทิศเหนือไปออกประเทศลาว บริเวณแก่งตะนะจะมีสายน้ำที่เขียวและลึก อีกทั้งยังมีถ้ำได้นำหลายแห่ง จึงทำให้มีปลาอาศัยอยู่ชุกชุม ตรงกลางมีโขดหินขนาดใหญ่เป็นเกาะกลาง มีเนื้อที่ประมาณ 50,000 ไร่ หรือ 80 ตารางกิโลเมตร

2) วัดถ้ำหวดสินธุ์ชัย บริเวณถ้ำเป็นสำนักสงฆ์ มีพระพุทธรูปไสยาสน์ลักษณะงดงาม และมีชื่อในการปฏิบัติธรรมอย่างเคร่งครัด โดยรอบวัดมีลักษณะเป็น ไหล่เขา มีก้อนหินขนาดใหญ่เรียงรายอยู่มากมาย มีต้นไม้อุดมและดอกไม้สวยงาม นอกจากนี้ยังมีน้ำตกจากหน้าผาลงมาบริเวณด้านหน้า พระนอนเป็นที่ร่มเย็นสวยงาม จะมีน้ำมากในช่วงปลายฤดูฝน

3) ถ้ำพระโบราณ เป็นหลักฐานทางโบราณคดี ลักษณะเป็นเพิงผาขนาดเล็ก มีสิ่งก่อสร้างเป็นซากอาคารมีผนัง 4 ด้าน ก่อด้วย หินทรายและศิลาแลง ผนังก่อสูงถึงเพดาน บางช่วงชำรุด ประตูทางเข้าอยู่ทางทิศเหนือ ผนังทางทิศตะวันตกเป็นช่องเข้าสู่ถ้ำชั้นใน ภายในถ้ำเคยเป็นที่เก็บรักษาพระพุทธรูป ปัจจุบันถูกลักขโมยไปหมด

4) น้ำตกคาดโดน เป็นน้ำตกที่มีความสวยงามมาก แห่งหนึ่ง เกิดจากลำห้วยคาดโดนไหลผ่านลานหินแล้วตกลงสู่ที่ลุ่ม เกิดเป็นแอ่งน้ำสามารถลงเล่นน้ำได้ มีน้ำเย็นใสสะอาด บริเวณโดยรอบเป็นป่าไม้และดอกไม้บานาพรรณ

5) เขื่อนปากมูล เป็นเขื่อนหินถมแกนดินเหนียวสร้างกั้นแม่น้ำมูลที่บ้านหัวเหว อำเภोजงเจียม มีความสูง 17 เมตร ยาว 300 เมตร อำนาจประโยชน์ ในด้านการเกษตรและผลิตกระแสไฟฟ้า เขื่อนปากมูลอยู่ห่างจากตัวเมืองอุบลราชธานีประมาณ 75 กิโลเมตร ห่างจากจุดบรรจบของ แม่น้ำมูลและแม่น้ำโขงประมาณ 6 กิโลเมตร สันของเขื่อนปากมูลสามารถใช้เป็นเส้นทางลัดจากอำเภोजงเจียมไปอำเภอสรินทรได้โดยไม่ต้องย้อนไปอำเภอพิบูลมังสาหาร นอกจากนี้บริเวณท้ายเขื่อนยังสามารถล่องเรือชมวิวทิวทัศน์ลำน้ำมูลทั้งดงามโดยตลอดไปบรรจบกับแม่น้ำโขง บริเวณที่เรียกว่า แม่น้ำสองสี

6) แม่น้ำสองสี การล่องเรือชมวิถีชีวิตชาวลุ่มแม่น้ำโขงและสำรวจธรรมชาติ ไทย - ลาว

7) วัดถ้ำคูหาสวรรค์ ก่อตั้งเมื่อปี 2521 โดยหลวงปู่คำคณิง จุลมณี เป็นผู้ดำเนินการก่อตั้ง โดยอาศัยถ้ำซึ่งมีลักษณะเป็นชะงอกหิน เป็นที่ปฏิบัติธรรม ต่อมาภายหลังได้มีการปรับปรุงบริเวณถ้ำให้เป็นที่เหมาะสมสำหรับปฏิบัติธรรม ตลอดจนก่อสร้างอาคารที่พักสงฆ์ หอระฆัง บริเวณวัดสามารถมองเห็นทิวทัศน์แม่น้ำโขง แม่น้ำมูลไหลมาบรรจบกัน ตลอดจนทิวทัศน์ของแนวเขาในเขตสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

8) วัดโขงเจียม ตั้งเมื่อ ปีพ.ศ.2392 เดิมชาวบ้านเรียกว่า วัดบ้านด่านเก่า ต่อมาได้เปลี่ยนเป็นวัดด่านปากมูล โดยเอาชื่อบ้าน และแม่น้ำมูลผสมกัน พ.ศ.2482 เปลี่ยนชื่อเป็นวัดโขงเจียม ตามชื่ออำเภोजงเจียม ภายในวัดมีอุโบสถด้วยอิฐฉาบปูน ตกแต่งด้วยลายไทย บริเวณวัดเป็นที่ตั้งศาลาชม

ทิวทัศน์ แม่น้ำสองสี ปุชนิวัดฤ พระพุทธรูปทองสำริด ปางมารวิชัย สร้างเมื่อ พ.ศ.2465

(6) โฮมสเตย์บ้านหนองชาด

1) อุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ เดิมชื่อว่าอุทยานแห่งชาติหินกอง ประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติเมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม 2524 มีเนื้อที่ประมาณ 50,000 ไร่ แก่งตะนะจะมีสายน้ำเขียวและลึก ทั้งยังมีถ้ำใต้น้ำหลายแห่งจึงทำให้ปลาบริเวณแก่งตะนะชุกชุม

2) วัดถ้ำเหวสินธุ์ชัย บริเวณถ้ำเป็นสำนักสงฆ์ มีพระพุทธไสยาสน์ลักษณะงดงาม และมีชื่อในการปฏิบัติธรรมอย่างเคร่งครัด โดยรอบวัดมีลักษณะเป็น ไร่หลวง มีก้อนหินขนาดใหญ่เรียงรายอยู่มากมาย มีต้นไม้และดอกไม้สวยงาม นอกจากนี้ยังมีน้ำตกจากหน้าผาลงมาบริเวณด้านหน้า พระนอนเป็นที่ร่มเย็นสวยงาม จะมีน้ำมากในช่วงปลายฤดูฝน

3) วัดน้ำบูน เป็นลักษณะเป็นบ่อน้ำที่มีตาน้ำและมีน้ำผุด (ภาษาท้องถิ่นเรียก "บูน") ขึ้นตลอดเป็นระยะๆ สามารถชมดูได้โดยเฉพาะในหน้าฝน ตั้งอยู่ในบริเวณวัดน้ำบูนริมเส้นทางสายอุบล-ช่องเม็ก

4) น้ำตกตาดโตน เป็นน้ำตกขนาดเล็ก เกิดจากลำห้วยหนองชาด ซึ่งเป็นธารน้ำสาขาลำโตน้อย อยู่ห่างจากถนนใหญ่ในเส้นทางสิรินธร-โขงเจียมเพียง 500 เมตร เป็นน้ำตกที่สวยงามสามารถลงเล่นน้ำได้บริเวณโดยรอบเป็นป่าไม้ดูที่น้ำเขียวควรจะเป็นหลังฤดูฝน และฤดูหนาว

5) เขื่อนปากมูล เป็นเขื่อนหินถมแกนดินเหนียวสร้างกั้นแม่น้ำมูลที่บ้านหัวเหว อำเภอโขงเจียม มีความสูง 17 เมตร ยาว 300 เมตร อำนวยประโยชน์ ในด้านการเกษตรและผลิตกระแสไฟฟ้า เขื่อนปากมูลอยู่ห่างจากตัวเมืองอุบลราชธานีประมาณ 75 กิโลเมตร ห่างจากจุดบรรจบของ แม่น้ำมูลและแม่น้ำโขงประมาณ 6 กิโลเมตร ต้นของเขื่อนปากมูลสามารถใช้เป็นเส้นทางลัดจากอำเภอโขงเจียมไปอำเภอสิรินธรได้โดยไม่ต้องย้อนไปอำเภอพิบูลมังสาหาร นอกจากนี้บริเวณท้ายเขื่อนยังสามารถล่องเรือชมวิวทิวทัศน์ลำน้ำมูลที่งดงามโดยตลอดไปบรรจบกับแม่น้ำโขง บริเวณที่เรียกว่า แม่น้ำสองสี

6) แม่น้ำสองสี เป็นบริเวณที่แม่น้ำมูลไหลมาบรรจบกับแม่น้ำโขง ทำให้เกิดสีแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดเจน คือแม่น้ำโขงมีสีน้ำตาลอ่อน (สีชา) ส่วนแม่น้ำมูลมีสีชาเข้มเขียว นิยมพูดกันติดปากว่า "โขงสีปูนมูลสีคราม" จุดที่สามารถมองเห็นแม่น้ำสองสีได้อย่างชัดเจนคือบริเวณลาดริมฝั่งแม่น้ำมูล แม่น้ำโขงหน้าวัดโขงเจียม และบริเวณบางส่วนของบ้านหัวหมากใต้ ในเดือนเมษายนจะเป็นเดือนที่เห็นสีน้ำได้ชัดเจนที่สุดและบริเวณใกล้เคียงมีบริการเรือพาล่องชมทัศนียภาพสองฝั่งแม่น้ำ หรือชื่อของที่ระลึกที่ตลาดหมู่บ้านในฝั่งประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวอีกด้วย

7) เขื่อนสิรินธร เป็นเขื่อนเอนกประสงค์อีกแห่งหนึ่งของภาคอีสาน เขื่อนนี้จะสร้างกั้นลำ

โดมน้อยในเขตอำเภอสิรินธร ชาวบ้านทั่วไปมักเรียกว่า "เขื่อนโดมน้อย" อยู่ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 74 กิโลเมตร สร้างเสร็จในปี พ.ศ. 2514 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบัน ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามว่า "เขื่อนสิรินธร" อำนวยประโยชน์ด้านชลประทาน การประปา การคมนาคมทางน้ำและการผลิตกระแสไฟฟ้า แล้วยังเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งของจังหวัด ภายในบริเวณเขื่อนได้มีการจัดสวนที่มีพันธุ์ดอกไม้นานาชนิด สำหรับให้เยี่ยมชมเพื่อเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ

8) ตลาดชายแดนช่องเม็ก เป็นจุดผ่านแดนไทย - ลาว ซึ่งเป็นจุดผ่านแดนจุดเดียวในภาคอีสาน ที่สามารถเดินทางไปประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยทางพื้นดิน ในขณะที่จุดอื่นจะต้องข้ามลำน้ำโขง ช่องเม็กห่างจากจังหวัดอุบลราชธานี ประมาณ 90 กิโลเมตร

9) อุทยานแห่งชาติผาแต้ม อยู่ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 95 กิโลเมตร ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเทือกเขาภูพานนับว่าเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจมีลักษณะเด่นที่ภาพเขียนสี ภูมิประเทศโดยรอบสวยงามด้านตรงข้ามเป็นประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะมองเห็นดวงอาทิตย์ขึ้นก่อนที่แห่งใดในประเทศไทยในบริเวณดังกล่าวด้วย

10) บ่อน้ำพุอาอินทร์ บริเวณวัดภูใหญ่ เป็นบ่อน้ำพุตามธรรมชาติ มีลักษณะเป็นหินลึกลงไป เป็นวงกลม มีน้ำขังอยู่ตลอด นอกจากนี้ยังมองเห็นทิวทัศน์ของประเทศลาว

กิจกรรมการท่องเที่ยวของชุมชน

(1) โฮมสเตย์บ้านชะจอม

กิจกรรมของชุมชน ได้แก่ การต้อนรับอย่างอบอุ่นด้วยคณะ กลองยาว ประเพณีบายศรีสู่ขวัญ รับประทานอาหารพื้นบ้าน แกงหน่อไม้ แกงเห็ด ไช้ผัดแดง แกงผัก แมลงต่างๆ หมุนเวียนไปตามฤดูกาล ชมการแสดงดนตรีพื้นบ้าน ฟังเสียงกลองยาว พิณ แคน กะโปะ จับแงบ ชวนเปล็ดเปล็ดกับท่วงทำนอง และเลือกชมเลือกซื้อสินค้าหัตถกรรมพื้นบ้าน จากการทอผ้าย้อมสีธรรมชาติ และเปล็ดเปล็ดกับการเดินป่าเขาลำเนาไพร ถ้ำ น้ำตก ลายมือภาพเขียนสีก่อนประวัติศาสตร์ หินคล้ายรูปร่างต่างๆ จำนวนมาก ศึกษาพันธุ์ไม้หายาก และสมุนไพรท้องถิ่นที่ยังคงมีอีกมากมาย ในเขตป่าชุมชนด้านทิศเหนือของหมู่บ้าน กิจกรรมของกลุ่ม ได้แก่ การสาธิตการมัดย้อมผ้าด้วยสีธรรมชาติ เป็นรูปดอกไม้ลายต่าง ๆ ชมการทำไม้กวาดจากดอกหญ้าหางเสือ การทำสวกเป็นฝ้ายสานเสื่อ จักสาน การทำไม้กวาด การเงินฝ้าย ทำสวก สานเสื่อ การเดินป่าศึกษาธรรมชาติ ชมประติมากรรมหินคล้ายรูปร่างต่าง ๆ มากมาย การปั่นจักรยานเสือภูเขา ชมการแสดงพื้นบ้าน การทำบุญตักบาตรในตอนเช้า กิจกรรมปั่นจักรยานเสือภูเขาเที่ยวชม เสาเฉลียง สามเส้า เสาหินธรรมชาติ ภาพเขียนสีก่อนประวัติศาสตร์ ฯลฯ กิจกรรมบายศรีสู่ขวัญ และพิธีอำลา

(2) โสมสเคย์บ้านท่าล้ง

กิจกรรมของชุมชน ได้แก่ การต้อนรับอย่างอบอุ่นด้วยประเพณีบายศรีสู่ขวัญ การฟ้อน ดิด พิณ เป่าแคน ร้องเพลงภาษาบรูต้อนรับ ศึกษาภาษาบรู ศึกษาประเพณีวัฒนธรรมพื้นบ้าน เช่น ประเพณีฮีตสิบสองครองสิบสี่ ประเพณีบุญระปีบ โดยจะมีการเล่าประวัติความเป็นมาของหมู่บ้าน ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน รวมถึงวัฒนธรรมประเพณี ความเชื่อดั้งเดิมของหมู่บ้าน โดยผู้เฒ่าผู้แก่จะเป็นผู้เล่าให้แก่นักท่องเที่ยวฟัง นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมอื่น ๆ อีก ได้แก่ พาชมการสาธิตวิธีผลิตสินค้า OTOP ของหมู่บ้าน เดินป่าอุทยาน ชมวิว ล่องเรือหาปลา ชมรอยพระพุทธรูป รวมถึงการชมบั้งไฟพญานาคในฤดูกาลอีกด้วย

(3) โสมสเคย์บ้านตามุย

กิจกรรมของชุมชนเป็นการเที่ยวชมในบริเวณรอบ ๆ หมู่บ้านตามโปรแกรมที่ทางกลุ่มแนะนำ หรือตามความต้องการของนักท่องเที่ยว ได้แก่ การหาอาหารการกินส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวต้องการที่จะรับประทานอาหารพื้นเมืองภาคอีสานหรืออาหารที่มีในท้องถิ่นตามฤดูกาล อาหารพื้นเมือง ได้แก่ ปลาจากแม่น้ำโขง อาหารป่า เป็นต้น การเที่ยวชมสวนเกษตรริมโขง การล่องเรือชมแม่น้ำโขง ชมวิธีการหาปลา การเที่ยวชมผลิตภัณฑ์ของหมู่บ้าน ได้แก่ การทอผ้าฝ้าย การผลิตหน่อไม้แป้น หมววิถีชีวิตของคนในชนบท รวมถึงการชมบั้งไฟพญานาคในช่วงเทศกาลออกพรรษา และก่อนเดินทางกลับทางชุมชนจะมีการบายศรีสู่ขวัญตามวัฒนธรรมของท้องถิ่นให้กับนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาเที่ยว และจะมีการตักบาตรทำบุญร่วมกันก่อนที่นักท่องเที่ยวเดินทางกลับด้วย

(4) โสมสเคย์บ้านเวินบึก

พื้นที่บ้านเวินบึกมีพื้นที่ติดกับเขตป่าสาธารณะที่เป็นรอยต่อของประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและติดแม่น้ำโขง จึงทำให้หมู่บ้านเวินบึกมีทรัพยากรท่องเที่ยวที่หลากหลาย ได้แก่ ทรัพยากรทางธรรมชาติ เช่น ป่าสาธารณะ มีอยู่หลายแห่งที่สามารถพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวได้ ได้แก่ น้ำตกแซ่ห้วยคอน ผาต่าง ซึ่งทางหน่วยงานราชการพยายามผลักดันเปิดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมชมพระอาทิตย์ขึ้นเหนือแม่น้ำโขง กิจกรรมล่องเรือชมทัศนียภาพริมฝั่งแม่น้ำโขง ชมเรือหาปลาขนาดต่าง ๆ และเส้นทางเลี้ยวซิปและสัญจรไป มาของชาวไทยและลาว และทรัพยากรทางวัฒนธรรมเพราะหมู่บ้านเวินบึกเป็นชุมชนชาวยุโรป มีภาษาและวัฒนธรรมของตนเองที่เป็นเอกลักษณ์ รวมถึงแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่อยู่ใกล้เคียง เช่น อุทยานแห่งชาติผาแต้ม น้ำตกแสงจันทร์(น้ำตกรู) อุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ แม่น้ำสองสี เขื่อนสิรินธร ตลาดชายแดนช่องเม็ก เป็นต้น นอกจากนี้บ้านเวินบึกยังที่ตั้งของโครงการส่งเสริมศิลปาชีพใน

สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ มีการฝึกอบรมอาชีพให้กับคนในหมู่บ้าน ได้แก่ การทอผ้า การจักสาน รวมถึงการสานหวดถือว่าเป็นหัตถกรรมประจำหมู่บ้านมาตั้งแต่บรรพบุรุษ โดยใช้วัสดุคือ ไม้ไผ่เสี้ยซึ่งเกิดอยู่ตามธรรมชาติบนภูเขา หาได้ง่ายและเหมาะสำหรับที่จะสานหวด

(5) แก่งตะนะโฮมสเตย์

กิจกรรมของชุมชนนั้นส่วนใหญ่จะเป็นไปตามความต้องการของนักท่องเที่ยว หรือตามกิจกรรมที่ทางกลุ่มจัด โดยจะมุ่งเน้นทางด้านวิถีชีวิตวัฒนธรรม เช่น อยู่ติดกับแม่น้ำมูล จึงนำเรื่องการจับปลามาเป็นจุดขาย มีการพานักท่องเที่ยวลงเรือ โดยกิจกรรมที่ทางกลุ่มกำหนดนั้นจะพิจารณาจากช่วงเดือนว่าเหมาะสมกับกิจกรรมใด กิจกรรมของกลุ่มได้แก่ เดินป่าสัมผัสธรรมชาติ และเรียนรู้ตำนานพื้นบ้าน ปั่นจักรยาน ตกปลา กุ้ง ชมกุ้งปลาเดินขบวน ปล่อยปลา ล่ากองไฟ ล่องแก่งตะนะ ชมวิว เก็บดอกหญ้า ดำนา เกี่ยวข้าว ล่องเรือชมเขื่อนปากมูล บันไดปลาโจน ปากแม่น้ำมูล แม่น้ำสองสี ทิวทัศน์สองฝั่งแม่น้ำโขง เวินบีก หาดวิจิตร ตลาดฝั่งลาว จี่มัว แหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง ยังมี ผาแต้ม เสาเฉลียง ผาชนะได น้ำตกสร้อยสวรรค์ น้ำตกคาดโดน เขื่อนสิรินธร พัทธาน้อย ช่องเม็ก รวมทั้ง ปราสาทวัดภู หลี่ผี คอนพะเพ็ง ตาดพาน ตาดผาส้วม และอื่น ๆ ของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว รวมถึงการแสดงวัฒนธรรม เช่น หมอลำคู่ บายศรีสู่ขวัญ

(6) โฮมสเตย์บ้านหนองชาด

คอกม้าแห่งนี้เลี้ยงม้าพันธุ์พื้นเมืองซึ่งปัจจุบันหาชมได้ยาก มีทั้งลูกม้าและม้าที่โตเต็มวัยใช้งานได้แล้วประมาณ 30 ตัว หากนักท่องเที่ยวที่สนใจศึกษาม้าพันธุ์พื้นเมืองจะมีเจ้าหน้าที่พร้อมอธิบายให้ความรู้ต่าง ๆ ทั้งลักษณะนิสัย การเลี้ยง การผสมพันธุ์ เป็นต้น หรือ จะเรียนรู้การฝึกบังคับม้า หรือขี่ม้าเที่ยวชมธรรมชาติบริเวณอุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ ซึ่งตั้งอยู่ห่างออกไปจากคอกม้าเพียง 3 กม. กิจกรรมของกลุ่ม ได้แก่ การเรียนรู้ม้าพันธุ์พื้นบ้านและฝึกขี่ม้า เรียนรู้การบังคับม้า เพื่อนันทนาการภายในชมรม เปิดสอนฝึกขี่ม้าเพื่อการใช้งาน (หลักสูตรขึ้นอยู่กับผู้เรียน) ขี่ม้าท่องเที่ยวชมธรรมชาติจากชมรมจนถึงแก่งตะนะ ขี่ม้าท่องเที่ยวออกนอกพื้นที่เส้นทางชมรมฯ-แก่งตะนะ นำชมธรรมชาติริมฝั่งมูลที่แก่งตะนะ ไปจนถึงอุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ ชมทุ่งดอกหญ้า ป่าเบญจพรรณ ชมวิวแม่น้ำมูลบรรจบแม่น้ำโขงที่ลานผาสั่ง น้ำตกกรากไทร ฯลฯ ระยะทางประมาณ 7 กิโลเมตร ในเวลาไม่เกิน 2 ชั่วโมง ขี่ม้าพักผ่อนค้างคืนกระท่อม/เต็นท์กลางป่าในเขตอุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ (ซับน้ำเที่ยง) ระยะทางประมาณ 10 กิโลเมตรและชมหิ่งห้อยและดาวบนยอดเขา ขี่ม้าชมทุ่งดอกไม้ ศิลาจารึกพระเจ้าจิด เล่นน้ำตกกรากไทร ชมการทำประมงในลำน้ำมูล และแก่งตะนะ ชมพระอาทิตย์ขึ้นเป็นแห่งแรกของประเทศ ที่วัดหลวงปู่คำคะนิง นำเที่ยวชมน้ำตกเหวสินธุ์ชัย แก่งตะ

นะ แม่น้ำสองสี ตลาดเช้าโจงเจียม ชมศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพบ้านเวินบึก กิจกรรมล่องเรือ ชมธรรมชาติในลำน้ำโจงและชมผาแต้ม และหาปลาในลำน้ำโจง ชมการแข่งขันเรือ 4 ฝีพายประจำปีของตำบลคำเขื่อนแก้วที่ริมแม่น้ำมูล ซึ่งทุกกิจกรรมต้องติดต่อล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 48 ชั่วโมง โดยกิจกรรมบางอย่างจัดได้เป็นช่วงฤดู และกิจกรรมที่มีจำกัดน้ำหนักไม่เกิน 65 กิโลกรัม

การสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวของภาครัฐ

(1) โฮมสเตย์บ้านชะซอม

- เจ้าหน้าที่สาธารณสุขของสถานีอนามัยนาโพธิ์กลางมาฝึกอบรมให้แก่สมาชิกกลุ่ม เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ เรื่องการสุขภาพ อาหาร การกิน การจัดบริเวณบ้าน และมาทำการสำรวจความพึงพอใจนักท่องเที่ยว เช่น อาหาร ที่นอน การให้การต้อนรับจากเจ้าบ้าน รวมถึงให้ความอนุเคราะห์ถังขยะ บ่อบำบัดน้ำเสียแก่หมู่บ้านจำนวน 90 ครัวเรือน

- องค์การบริหารส่วนตำบลนาโพธิ์กลางในห้วงประมาณเกี่ยวกับอุปกรณ์เครื่องดนตรี เครื่องขยายเสียง และมีการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ได้แก่ ททท.เขต 2 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เจ้าหน้าที่จากอุทยานแห่งชาติผาแต้ม แก่งตะนะ มาฝึกอบรมความรู้ด้านมรดกเทศก์ และศึกษาดูงานตามสถานที่ต่าง ๆ โดยจะจัดฝึกอบรม ปีละ 2 ครั้ง รวมทั้งการช่วยประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของหมู่บ้าน โดยการประชาสัมพันธ์ทางอินเทอร์เน็ต การพาคณะนักศึกษาดูงานเข้าไปเยี่ยมชมกลุ่มต่าง ๆ ของหมู่บ้าน การนำสื่อวีดิทัศน์ไปฉายตามงานสำคัญต่าง ๆ

- องค์การบริหารส่วนจังหวัดในห้วงประมาณในการพัฒนาถนนลาดยาง

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต2 และทางพัฒนาการจังหวัดมีการช่วยประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ ในชุมชนบ้านชะซอม โดยมีการให้ตัวแทนกลุ่มไปอบรมที่โรง แรมริเจนท์ ในปี พ.ศ. 2547 ร่วมกับตัวแทนกลุ่มจากบ้านท่าลี่และบ้านเวินบึก

- เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานอุทยานแห่งชาติผาแต้มมาฝึกอบรมสอนภาษาอังกฤษเบื้องต้นให้กับสมาชิกกลุ่ม

- องค์การบริหารส่วนจังหวัดในห้วงประมาณในการพัฒนาถนนลาดยาง

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต2 และทางพัฒนาการจังหวัดมีการช่วยประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในชุมชนบ้านชะซอม โดยมีการให้ตัวแทนกลุ่มไปอบรมที่โรง แรมริเจนท์ ในปี พ.ศ. 2547 ร่วมกับตัวแทนกลุ่มจากบ้านท่าลี่และบ้านเวินบึก

- เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานอุทยานแห่งชาติผาแต้มมาฝึกอบรมสอนภาษาอังกฤษเบื้องต้นให้กับสมาชิกกลุ่ม

(2) โสมสเคย์บ้านท่าล่าง

- การสนับสนุนด้านงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยไผ่ โดยทางกลุ่มจะเขียนโครงการมาของงบประมาณจาก อบต. เช่น งบประมาณปรับปรุงภูมิทัศน์ประตูทางเข้าหมู่บ้าน
- องค์การบริหารส่วนตำบลนาโพธิ์กลางให้งบประมาณและแรงงานและมีการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ได้แก่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต2 เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานต่าง ๆ มาฝึกอบรมความรู้ด้านการท่องเที่ยว ช่วยประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของหมู่บ้านและได้เสนอทางมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีจัดทำโครงการการท่องเที่ยวเสนอทางจังหวัด โดยจัดโครงการการท่องเที่ยวว่าช่วงวันเวลาใดควรจะเดินทางไปท่องเที่ยวที่ใดบ้าง รวมทั้งจัดทำเสนอหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อปรับปรุงเส้นทางเข้าสู่หมู่บ้าน
- เกษตรอำเภอพาไปศึกษาดูงานด้านการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่จังหวัดสมุทรสาคร
- อบต.และหลวงปู่ศรี วัดศรีมงคล ให้งบประมาณต่อเติมศาลาริมน้ำ ซึ่งเป็นจุดชมบั้งไฟพญานาค

(3) โสมสเคย์บ้านตามุย

- มีการติดภาพแหล่งท่องเที่ยวของหมู่บ้านตามุยที่ศูนย์บริการข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวที่จัดทำโดยสำนักงานเกษตรอำเภอ ตั้งอยู่ในเขตบ้านหนองฝื่อนน้อย ซึ่งเป็นทางเข้ามายังบ้านตามุย
- หน่วยงานพัฒนาชุมชน ทำการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวที่จะเข้าชมหมู่บ้านต่าง ๆ
- เนื่องจากพื้นที่หมู่บ้านตามุยอยู่ติดกับแม่น้ำโขง จึงทำให้มีการส่งเสริมการทำสวนเกษตรริมโขง โดยหน่วยงานเกษตรอำเภอ ต่อมาจึงมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งฟาร์ม
- ทางองค์การบริหารส่วนตำบลได้สนับสนุนการจัดพื้นที่สำหรับชมบั้งไฟพญานาค จัดห้องสุขาไว้บริการ และเป็นการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในพื้นที่ไปในตัว
- มูลนิธิรักษ์ไทยเป็นหน่วยงานหนึ่งที่ทำให้การสนับสนุนการท่องเที่ยวโดยชุมชน คือเป็นหน่วยงานที่ประสานงานระหว่างนักท่องเที่ยวและชุมชน โดยจะเป็นหน่วยงานที่แนะนำและพานักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวในหมู่บ้านหมู่บ้านโดยตรง และแนะนำการทำหมู่บ้านท่องเที่ยวโสมสเคย์

- อุทยานแห่งชาติผาแต้มมีการจัดโครงการร่วมกันกับหมู่บ้าน โดยมีการแนะนำให้นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวผาแต้มแล้ว ให้เดินทางต่อไปชมวิถีชีวิตของชุมชนที่อยู่ริมแม่น้ำโขง หรือล่องเรือชมริมฝั่งแม่น้ำโขง ชมหาดวิจิตรา

(4) โฮมสเตย์บ้านเวินบึก

- สถาบันการศึกษา ได้แก่ มหาวิทยาลัยมหิดล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ได้เป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำกับชุมชนในการจัดทำโครงการ “พ่อฮัก-แม่ฮัก” ขึ้นมา ซึ่งเป็นโครงการที่สร้างขึ้นเพื่อเปิดบ้านต้อนรับนักท่องเที่ยว ในลักษณะของบ้านพักโฮมสเตย์

- โครงการส่งเสริมศิลปาชีพ บ้านเวินบึก ในสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ มีการฝึกอบรมอาชีพให้กับคนในหมู่บ้าน และมีการสร้างศาลาชมวิวให้กับหมู่บ้านด้วย

- องค์การบริหารส่วนตำบลโขงเจียมได้มีโครงการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ การสำรวจแหล่งท่องเที่ยว โครงการปรับปรุงถนนเส้นทางเข้าหมู่บ้าน โครงการหมู่บ้าน SML กองทุนหมู่บ้าน และมีส่วนช่วยสนับสนุนด้านการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวให้กับชุมชน ทั้งทางด้านที่พักและแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ

- โรงเรียนบ้านเวินบึก ช่วยประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวโดยการจัดทำ website แนะนำการท่องเที่ยวของหมู่บ้านเวินบึก

(5) แก่งตะนะโฮมสเตย์

- มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้จัดวิทยากรมาอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว การแนะนำแหล่งท่องเที่ยว ประวัติความเป็นมาของแหล่งท่องเที่ยว ความปลอดภัยในการนำเที่ยว โดยอบรม 1 วัน

(6) โฮมสเตย์บ้านหนองชาด

- นายอำเภอสิรินธรสนับสนุนเครื่องค้ายหญา เครื่องตัดหญ้า เครื่องปั้มน้ำสำหรับรดสวนหญ้า และอาหารเสริมสำหรับม้า

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต2 มีการช่วยเหลือสนับสนุน และประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในชุมชนบ้านหนองชาด โดยมีการพาไปศึกษาดูงานตามพื้นที่ต่าง ๆ และช่วยประชาสัมพันธ์ทางแผ่นพับ

ประวัติความเป็นมาในการจัดตั้งกลุ่มการท่องเที่ยว

(1) โสมสเคย์บ้านชะชอม

บ้านชะชอมเป็นหมู่บ้านที่อยู่รอบ ๆ ป่าดงนาทาม ทำให้หมู่บ้านเป็นทางผ่านสำหรับนักท่องเที่ยวที่จะขึ้นไปเที่ยวป่าดงนาทาม โดยชาวบ้านชะชอมไม่ได้ผลประโยชน์อะไรเลยจากการท่องเที่ยวดังกล่าว นำโดยคุณศศิไส สร้างโสภ และคณะ มาทำวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อหารูปแบบและแนวทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนของพื้นที่ป่าดงนาทาม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี ที่ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) การทำวิจัยใช้เวลา 14 เดือน โดยเริ่มจากเดือนกุมภาพันธ์ 2543 – มีนาคม 2544 และเลือกหมู่บ้านทำวิจัย 4 หมู่บ้าน คือ บ้านปากลา บ้านคันท่าเกวียน บ้านทุ่งนาเมือง และบ้านชะชอม ในเดือนสิงหาคม 2543 ทางทีมวิจัยได้คัดเลือกตัวแทนของแต่ละชุมชนไปศึกษาดูงานที่จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดนครนายก ภายหลังกลับจากการศึกษาดูงาน อบต. และคณะทีมวิจัย ได้เลือกบ้านชะชอมเป็นหมู่บ้านนำร่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบพักแรม และมีการสำรวจแหล่งท่องเที่ยวภูมิปัญญา การแสดงพื้นบ้านต่าง ๆ กลุ่มกินข้าวเช้าเฮือน เริ่มจัดตั้งเมื่อ 19 กันยายน 2543 ในระยะแรกมีสมาชิกกลุ่ม 12 - 13 หลังคาเรือน ปัจจุบันได้มีสมาชิกกลุ่มจำนวน 30 ครัวเรือน

กินข้าวเช้าเฮือน เป็นภาษาพื้นบ้านถิ่นอีสาน หมายถึง การมาเยี่ยมเยือนหรือท่องเที่ยวแบบค้างแรม โดยธรรมเนียมอีสานเมื่อมีคนมาบ้านจะทักทายและถามว่า “กินข้าวหรือยัง” ถ้ายังไม่กินเจ้าของบ้านก็จะจัดหาสำหรับกับข้าวมารับรอง

เช้าเฮือน หมายถึง การพักค้างคืนในเรือนซึ่งเจ้าของบ้านจัดเตรียมไว้ให้ โดยเป็นบ้านหลังเดียวกับเจ้าของบ้านอยู่อาศัย ซึ่งแต่เดิมเป็นการรับรองญาติมิตรเท่านั้น ภายหลังมีการใช้กับนักท่องเที่ยวโดยถือว่าผู้มาเยือนเป็นเสมือนญาติมิตรของเจ้าของบ้านนั่นเอง

กลุ่มกินข้าวเช้าเฮือน จึงหมายถึง กลุ่มองค์กรของชาวบ้านที่จัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนแบบโสมสเคย์ตามวิถีชีวิต “ชะชอม”

(2) โสมสเคย์บ้านท่าลั้ง

กลุ่มโสมสเคย์เริ่มก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2548 เริ่มจากพัฒนาชุมชนและการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 2 ได้เข้ามาสำรวจและเก็บข้อมูลทางด้านศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ และแนะนำว่าพื้นที่หมู่บ้านนั้นมีศักยภาพที่สามารถจัดตั้งกลุ่มโสมสเคย์ได้ เนื่องจากมีเอกลักษณ์วัฒนธรรม คือ มีชนเผ่าบรูและภาษาบรู ซึ่งเป็นภาษาท้องถิ่น หัวหน้ากลุ่ม

กินข้าวเช้าเชื่อน คือ นายพิศพิบูลย์ ละครวงษ์ ปัจจุบันมีจำนวนสมาชิกกลุ่มกินข้าวเช้าเชื่อน 11 คน

(3) โฮมสเตย์บ้านตามุย

ในอดีตหมู่บ้านตามุยเป็นทางผ่านของนักท่องเที่ยวที่จะไปเที่ยวหมู่บ้านท่าลี่ ซึ่งเป็นหมู่บ้าน OTOP การท่องเที่ยวที่มีการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องจักสาน ทำให้มีการเดินทางผ่านไปผ่านมาของนักท่องเที่ยว โดยที่หมู่บ้านตามุยไม่ได้รับผลประโยชน์จากนักท่องเที่ยวเหล่านั้น เนื่องจากพื้นที่ของหมู่บ้านตามุยมีการทำสวนเกษตรกรรมแม่น้ำโขง ทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้แก่ สำนักงานเกษตรอำเภอ หน่วยงานพัฒนาชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบล จึงได้มีการส่งเสริมท่องเที่ยวเชิงเกษตรขึ้นมา ทางชุมชนจึงได้มีการปรับปรุงพื้นที่การเกษตร เพื่อรองรับการท่องเที่ยวที่จะเกิดขึ้นเป็นโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งฟาร์ม โดยให้นักท่องเที่ยวเข้าไปพักตามสวนเกษตร ในภายหลังจึงได้มีการริเริ่มโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ภายใต้การสนับสนุนของทางอำเภอโขงเจียมขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545

(4) โฮมสเตย์บ้านเวินบึก

ทางชุมชนมีการจัดทำโครงการ “พ่อฮัก-แม่ฮัก” ขึ้นมา โดยเป็นโครงการที่ตั้งขึ้นเพื่อเปิดบ้านต้อนรับนักท่องเที่ยว ในลักษณะของบ้านพักโฮมสเตย์ โดยเริ่มจัดทำโครงการเมื่อปี พ.ศ. 2547 โดยการสนับสนุนของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ได้แก่ มหาวิทยาลัยมหิดล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ได้เป็นที่ปรึกษา ให้คำแนะนำ ซึ่งเป็นลักษณะของการจัดทำบ้านพักสำหรับนักท่องเที่ยว การรับนักท่องเที่ยวขึ้นอยู่ด้วยความสมัครใจของเจ้าบ้าน ถ้ามีความประสงค์ที่จะรับนักท่องเที่ยวก็สามารถแจ้งให้ทางหัวหน้าโครงการทราบ ทำให้เกิดการรวมกลุ่มของชุมชนที่มีชื่อในภาษาบรูว่า “บรูฮิตะระทิกสะฮาย” แปลว่า ความสามัคคีของชนเผ่าบรู การรวมกลุ่มนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ทำการเปิดบ้านเป็นบ้านพักโฮมสเตย์ โดยมี นายสมสมัย จุฬา เป็นหัวหน้ากลุ่ม ในช่วงเริ่มแรกมีสมาชิกกลุ่มเพียง 10 - 15 หลังคาเรือน ปัจจุบันปี พ.ศ. 2549 มีสมาชิกทั้งสิ้น 40 หลังคาเรือน

(5) แก่งตะนะโฮมสเตย์

แก่งตะนะโฮมสเตย์ เกิดขึ้นจากแนวคิดของชาวบ้านที่ต้องการสร้างเสริมความรักความสามัคคี พัฒนาอาชีพ ตลอดจนร่วมกันอนุรักษ์ธรรมชาติ วัฒนธรรมอันดีงามของชุมชน และมุ่งหวังเพื่อชักจูงลูกหลานให้กลับคืนถิ่นเกิด ทั้งนี้ได้รับการสนับสนุนจากโครงการวิจัยเชิงปฏิบัติ การตาม

นโยบายแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ในเขตปฏิรูปที่ดินภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ซึ่งเป็นความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีและสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม โดยแรกเริ่มได้เข้ามาทำการประชาสัมพันธ์และประชุมกลุ่มของประชาชนในหมู่บ้าน และได้รับ ทราบความต้องการส่วนใหญ่ของประชาชนในหมู่บ้านซึ่งลงมติเห็นว่า ต้องการสร้างกลุ่มโฮมสเตย์ หลังจากนั้นทางมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้มีการพากลุ่มไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการวิธีการจัดการโฮมสเตย์ที่หมู่บ้านชะจอม ทำการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับโฮมสเตย์กับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติผาแต้ม ตลาดชายแดนช่องเม็ก โดยเริ่มทดลองเปิดรับนักท่องเที่ยวชุดแรกเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2548 ในระยะแรกมีสมาชิกกลุ่ม 7 หลังคาเรือน

(6) โฮมสเตย์บ้านหนองชาด

เดิมอำเภอโขงเจียมเป็นอำเภอห่างไกล การคมนาคมไม่สะดวก จึงมีการใช้ม้าพื้นบ้านเป็นพาหนะในการเดินทาง ต่อมามาได้ลดความสำคัญลงเนื่องจากบ้านเมืองเจริญขึ้นมีการนำรถเข้ามาใช้แทนม้า ซึ่งม้ามักมีแนวโน้มว่าจะสูญพันธุ์ไป อันเนื่องมาจากประชาชนหันไปใช้รถยนต์และรถจักรยานยนต์แทน ทำให้การใช้ประโยชน์จากม้าขาดความต่อเนื่องไป นอกจากนี้ ความเข้าใจเกี่ยวกับนิสัยของม้า การเลี้ยงดู การฝึกหัด และการใช้งานขาดการสืบทอด ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญยิ่งที่ทำให้ม้าสัตว์คู่บ้านคู่เมือง ไม่ได้รับการเอาใจใส่เท่าที่ควร เพื่อเป็นการฟื้นฟูภูมิปัญญา วัฒนธรรม และประเพณี เกี่ยวกับสัตว์พาหนะและสัตว์ใช้งานในถิ่นอีสาน ด้วยตระหนักถึงความสำคัญของม้าพันธุ์พื้นบ้าน อันเป็นเอกลักษณ์ดังกล่าว จึงเกิดการรวมกลุ่มบุคคลผู้สนใจ นำโดยคุณชูชาติ วารปรีดี ก่อตั้งเป็นชมรมอนุรักษ์พันธุ์ม้าพื้นบ้านสิรินธรขึ้น โดยการเปิดเป็นชมรมบริการรับนักท่องเที่ยวขี่ม้า เดินป่า และฝึกขี่บังคับม้าในชมรม โดยความเห็นชอบและสนับสนุนอย่างดียิ่งจากท่านผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี (นายศิวะ แสงมณี) หัวหน้าโครงการในพระ ราชดำริป่าดงนาทาม (พ.อ.พิเชษฐ วิสัยจร) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่ระดับตำบลถึงจังหวัด จึงได้ก่อตั้ง ชมรมอนุรักษ์ม้าพันธุ์พื้นบ้านสิรินธร ขึ้น เมื่อวันที่ 1 กันยายน 2541 ต่อมา มีนักท่องเที่ยวที่ต้องการเรียนรู้การรู้เรื่องการดูแลเลี้ยงม้าพื้นบ้านซึ่งต้องมาพักที่หมู่บ้าน ชมรมจึงเปิดเป็นโฮมสเตย์ขึ้น ในปี พ.ศ. 2545

เป้าหมายของชมรม

สมาชิกของชมรมฯ มีรายได้เสริมโดยการบริการม้าเพื่อการท่องเที่ยว การฝึกขี่ม้า และบริการที่พักในชุมชน ตลอดจนนำเที่ยวศึกษาวิถีชีวิตและธรรมชาติได้อย่างมีมาตรฐานและยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของชมรม

1. ต้องการอนุรักษ์ม้าพันธุ์พื้นบ้านให้อยู่คู่อำเภอสิรินธรและเมืองอุบล ราชธานีตลอดไป

2. ต้องการหารายได้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมในพื้นที่บ้านในชุมชนให้พอเลี้ยงตัวเองได้
3. ต้องการช่วยเหลือเยาวชนที่ด้อยโอกาสในพื้นที่ของชุมชนให้มีรายได้บ้างตามสมควร
4. เปิดโอกาสให้เยาวชนและผู้สนใจได้มีโอกาสเรียนรู้การฝึกหัดและบังคับม้าเพื่อใช้เป็นพาหนะได้
5. ต้องการให้เยาวชนและผู้สนใจได้เรียนรู้ร่วมกันอนุรักษ์ม้าและทรัพยากรธรรมชาติโดยใช้กิจกรรมต่อเนื่อง
6. ต้องการอนุรักษ์ภูมิปัญญาประเพณีวัฒนธรรมพื้นบ้านให้คงอยู่ตลอดไป
7. ต้องการสร้างรายได้ให้สมาชิกในชุมชนและส่งเสริมการเผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่น
8. ต้องการส่งเสริมและปลูกฝังจิตสำนึกของเยาวชนให้รักท้องถิ่นและมีส่วนร่วมในกิจกรรมอนุรักษ์ธรรมชาติ วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น

การบริหารจัดการกลุ่ม

(1) โฮมสเตย์บ้านชะขอม

ทางกลุ่มมีการนำผู้มีความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในพื้นที่มาพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว เช่น ประวัติความเป็นมา ที่มาของแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ รวมถึงการศึกษาดูงานเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการ วิธีการจัดการ แล้วนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับหมู่บ้าน นอกจากนี้ยังมีเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานราชการมาช่วยฝึกอบรมความรู้ในด้านต่าง ๆ ให้กับสมาชิกกลุ่ม ในการรับนักท่องเที่ยวนั้นทางกลุ่มจะจัดหมุนเวียนรับนักท่องเที่ยวตามลำดับ และรายได้จากการท่องเที่ยวจะหักออมไว้ให้สมาชิก โดยจะเก็บเข้ากลุ่มร้อยละ 50 ของทั้งหมดและปันให้สมาชิก มีกองทุนหมู่บ้าน (ขายของชำ) มีการประชุม วางแผนกลุ่มในรูปแบบกิจกรรมต่าง ๆ ของกลุ่ม ซึ่งมีการนำประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่นที่สำคัญและน่าสนใจมาจัดบรรจุลงในโปรแกรมการท่องเที่ยวของกลุ่ม

นอกจากนี้ยังมีการประชุมเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมของบ้านเพื่อรับนักท่องเที่ยว โดยจัดฝึกอบรมให้แก่สมาชิกกลุ่ม เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ เรื่องการสุขาภิบาล อาหาร การกิน การจัดบริเวณบ้าน โดยขอความอนุเคราะห์จากเจ้าหน้าที่สาธารณสุขของสถานีอนามัยนาโพธิ์กลาง หลังจากที่ผ่านมาการอบรมจากเจ้าหน้าที่แล้ว ทางกลุ่มได้จัดคณะกรรมการของกลุ่มไปตรวจสอบตามบ้านของสมาชิก หากบ้านของสมาชิกกลุ่มไม่มีความเหมาะสมในการรับนักท่องเที่ยว จำเป็นต้องปรับปรุงแล้ว ทางกลุ่มจะให้ยืมเงินครั้งหนึ่งโดยไม่คิดดอกเบี้ยเพื่อนำไปปรับปรุงบ้าน

ผู้นำเที่ยว (ไกด์) เป็นสมาชิกในกลุ่ม ซึ่งนักท่องเที่ยวจะต้องจ่ายค่าตอบแทนให้กับไกด์ สำหรับปัญหาของกลุ่ม จะมีการพูดคุยกันภายในกลุ่ม และมีการสร้างกฎกติกาของกลุ่มขึ้นมาเพื่อให้สมาชิกกลุ่มปฏิบัติตาม รวมทั้งการบอกเล่านักท่องเที่ยวเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของหมู่บ้าน ประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อต่าง ๆ ของหมู่บ้าน และแนะนำตักเตือนในสิ่งที่ควรปฏิบัติและไม่ควรปฏิบัติ เช่น จารีตประเพณี และมีการให้ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยว เช่น กฎระเบียบในการเดินป่า รวมถึงมีการให้ข้อมูลเกี่ยวกับรายการการท่องเที่ยวของกลุ่ม อัตราค่าพักแรม/ค่าอาหาร ข้อมูลการเดินทาง ที่พัก ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึกแก่นักท่องเที่ยว จำนวนรับนักท่องเที่ยวของกลุ่มไม่เกิน 90 คน/ครั้ง โดยจะรับนักท่องเที่ยวไม่เกิน 3 คน/บ้าน และรับนักท่องเที่ยวไม่เกิน 3 คณะ/เดือน

(2) โฮมสเตย์บ้านท่าลั้ง

ทางกลุ่มมีการประชุมกลุ่มทุกเดือน การประชุมกลุ่มเกี่ยวกับข้อควรปฏิบัติในการต้อนรับนักท่องเที่ยว โดยจัดฝึกอบรมให้แก่สมาชิกกลุ่ม เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ เรื่องการสุขาภิบาล อาหารการกิน การจัดบริเวณบ้าน โดยจะมีเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานราชการมาสำรวจเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวของกลุ่มและช่วยฝึกอบรมความรู้ในด้านต่าง ๆ ให้กับสมาชิกกลุ่ม และมีการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ยังมีคณะจากพัฒนาชุมชนมาตรวจประเมินความพร้อมในการพัฒนาเป็นหมู่บ้านโฮมสเตย์และหมู่บ้าน OTOP ในการรับนักท่องเที่ยวนั้น ก่อนนักท่องเที่ยวเดินทางมาจะมีการประชุมกลุ่มเพื่อวางแผนเตรียมตัวรับนักท่องเที่ยว ทางคณะกรรมการกลุ่มจะจัดหมอนเวียนรับนักท่องเที่ยวตามลำดับ โดยจะกำหนดบ้านละไม่เกิน 3 คน/หลัง ถ้าเดินทางมาเป็นคณะจะให้พักที่ลานอเนกประสงค์ของโรงเรียน มีการประชุม วางแผนกลุ่มในรูปแบบกิจกรรมต่าง ๆ ของกลุ่ม ซึ่งมีการนำประวัติความเป็นมา ความเชื่อของชนเผ่าBru ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่นที่สำคัญและน่าสนใจมาจัดบรรจุลงในโปรแกรมการท่องเที่ยวของกลุ่ม โดยมีการแจ้งถึงอัตราค่าบริการให้นักท่องเที่ยวทราบก่อน และมีการสร้างกฎกติกาในการเดินป่าเพื่อให้ นักท่องเที่ยวปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด สำหรับรายได้จากการท่องเที่ยวจะหักออมไว้ให้สมาชิก โดยจะเก็บเข้ากลุ่มร้อยละ 10 ของทั้งหมด เพื่อนำมาพัฒนาชุมชน เช่น ความสะอาด ความปลอดภัย เป็นต้น จำนวนรับนักท่องเที่ยวของกลุ่มไม่เกิน 50 คน/ครั้ง โดยจะรับนักท่องเที่ยวไม่เกิน 3 คน/บ้าน

(3) โฮมสเตย์บ้านตามุย

หน่วยงานราชการทางอำเภอ ได้มีการประชุมร่วมกับชาวบ้าน โดยเสนอให้มีการรวมกลุ่มกันเพื่อจัดการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ขึ้น ซึ่งทางชุมชนเห็นด้วยและต้องการที่จัดการการท่องเที่ยวด้วยตนเอง และได้มีการไปดูงานในพื้นที่ของหมู่บ้านอื่น ๆ ได้แก่ หมู่บ้านท่าลั้ง หมู่บ้านชะชอม

ต่อมา มีการตั้งหัวหน้ากลุ่มและคณะกรรมการกลุ่ม ซึ่งการจัดตั้งกลุ่มขึ้นนี้ทางกลุ่มไม่ได้คำนึงถึงรายได้ที่จะได้จากนักท่องเที่ยวเป็นหลัก เพียงแต่ต้องการที่จะให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาเที่ยวชมในหมู่บ้าน โดยทางกลุ่มจะมีการประชุมประชาคมหมู่บ้านประจำทุกเดือน และมีการนำเรื่องการท่องเที่ยวเข้าไปประชุมปรึกษาหารือด้วย นอกจากนี้ยังมีการประชุมชี้แจงรายละเอียดการเตรียมความพร้อมของบ้านเพื่อรับนักท่องเที่ยว และได้จัดคณะกรรมการของกลุ่มไปตรวจสอบตามบ้านของสมาชิก หากบ้านของสมาชิกกลุ่มมีความเหมาะสมในการรับนักท่องเที่ยวแล้ว จึงจะมีการจัดลำดับการเข้าพักของนักท่องเที่ยวไปยังบ้านที่มีความพร้อมดังกล่าว ซึ่งทางกลุ่มจะมีรูปแบบการท่องเที่ยวไว้ให้นักท่องเที่ยวเลือกตามความต้องการ โดยมีการแจ้งถึงอัตราค่าบริการให้นักท่องเที่ยวทราบก่อน จำนวนรับนักท่องเที่ยวของกลุ่มไม่เกิน 20 คน/ครั้ง โดยจะรับนักท่องเที่ยวไม่เกิน 2 คน/บ้าน

(4) โฮมสเตย์บ้านเวินบึก

การรวมกลุ่มนี้ในระยะแรกโดยมีการไปศึกษาดูงานในพื้นที่อื่น ๆ ที่มีการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ โดยมีหมู่บ้านชะจอมเป็นหมู่บ้านต้นแบบของการจัดการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ ในระยะแรกนั้น เป็นเพียงการเดินทางเข้ามาเที่ยวชมวิถีชีวิตชุมชน หรือชมผลิตภัณฑ์ เมื่อเที่ยวชมแล้วจะกลับไปพักค้างแรมที่อื่น เพราะไม่มีการปิดประกาศประชาสัมพันธ์แจ้งให้นักท่องเที่ยวทราบว่าหมู่บ้านแห่งนี้มีบ้านพักโฮมสเตย์ ปัจจุบันมีโรงเรียนบ้านเวินบึกช่วยในการจัดทำเว็บไซต์เพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของหมู่บ้านเวินบึก ทำให้เริ่มมีจำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางมาพักโฮมสเตย์มากขึ้น การประชุมกลุ่มเดือนละ 2 ครั้ง เป็นการประชุมในเรื่องการพัฒนา ปรับปรุง วางแผนรูปแบบของกลุ่ม และเตรียมความพร้อมในการรองรับกับนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางเข้ามาในพื้นที่ ซึ่งในขณะนี้ทางกลุ่มกำลังอยู่ในระหว่างการดำเนินการปรับปรุง และตรวจสอบความเหมาะสมบ้านของสมาชิกกลุ่ม โดยระยะเริ่มแรกจะทดลองกับกลุ่มตัวอย่างก่อน ซึ่งถ้าประสบผลสำเร็จแล้วทางกลุ่มจะเปิดรับสมาชิกเพิ่มต่อไป เพื่อให้มีความเหมาะสมกับการเป็นโฮมสเตย์อย่างเต็มรูปแบบ โดยมีการแจ้งถึงโปรแกรมการท่องเที่ยว อัตราค่าบริการให้นักท่องเที่ยวทราบก่อน จำนวนรับนักท่องเที่ยวของกลุ่มไม่เกิน 30 คน/ครั้ง โดยจะรับนักท่องเที่ยวไม่เกิน 2 คน/บ้าน

(5) แก่งตะนะโฮมสเตย์

ในช่วงแรกทางกลุ่มซึ่งนำโดยมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้มีกระบวนการทำงานดังต่อไปนี้ กระบวนการศึกษาวิเคราะห์ ศักยภาพการผลิตในพื้นที่และการสำรวจตลาด ได้แก่ ค้นหาศักยภาพของกลุ่มว่ามีต้นทุนอะไร เก็บข้อมูลผู้ให้บริการการท่องเที่ยวชมรมม้าสิรินธร ขอข้อมูลและทำการ

สัมภาษณ์ผู้ให้บริการท่องเที่ยวผาแต้มและนักท่องเที่ยว สรุปข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ให้บริการ และนักท่องเที่ยวอีกทั้งใช้เป็นฐานเปรียบเทียบการวางแผนการท่องเที่ยวของบ้านแก่งตะนะ กระบวนการพาคิดพาทำให้งถึงโฮมสเตย์บ้านแก่งตะนะ ได้แก่ ตั้งโจทย์ ตั้งคำถามเพื่อค้นหาศักยภาพ ที่เป็นทุนเดิมเรื่องการท่องเที่ยว ศักยภาพเรื่องการท่องเที่ยว มีมากทั้งเชิงประวัติศาสตร์และความรู้ เรื่องการประมง แต่ขาดเรื่องการร่วมมือร่วมใจกันทำงาน ต่อด้วยกระบวนการ SWOT ได้แก่ เรื่อง ความปลอดภัย การทำความสะอาดบ้านเรือนเพื่อรองรับแขกที่มาพัก ทำความสะอาดเครื่องใช้ สำหรับรับรองแขก ครัว คือ หัวใจของการบริการด้านอาหาร โดยมีการเชื่อมโยงที่เชื่อมโยงร่วมใจรับ การท่องเที่ยวร่วมกับชมรมม้าพื้นบ้านอำเภอสิรินธร ให้ความรู้เรื่องยาสมุนไพรพื้นบ้านจากพ่อคง มหาไชย สวนมะขามหวานของบ้านพ่อเชยรองรับแขกผู้มาเยือน ซึ่งผลการดำเนินกิจกรรม ได้แก่ เกิดครอบครัวบ้านดินต้นแบบ 1 ครอบครัว ครอบครัวเกษตรทำเองปลอดหนี้ต้นแบบ 1 ครอบครัว ครอบครัวประหยัดพลังงานน้ำส้มควันไม้ 2 ครอบครัว ครอบครัวประมงต้นแบบปลอดหนี้ 1 ครอบครัว ชุมชนบ้านแก่งตะนะโฮมสเตย์ บริการบ้านพักและแหล่งท่องเที่ยว มีบ้านพักรับรอง นักท่องเที่ยว 7 ครอบครัว จาก 39 คริวเรือน และวิเคราะห์โอกาส ได้แก่ ผ่านกระบวนการงานวิจัยที่ สนับสนุนโดยนักวิชาการมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ผ่านการฝึกอบรมอาชีพด้านการเพิ่มศักยภาพ การผลิตในด้านการเกษตร แปรรูปอาหารตลอดจนการศึกษาดูงาน มีหน่วยงานรัฐในท้องถิ่นที่เริ่ม เล็งเห็นความสำคัญยินดีให้ความร่วมมือ อาทิ อุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ สำนักพัฒนาชุมชน สำนักงานอำเภอ สภากองการบริหารส่วนตำบลอื่น ๆ ในช่วงแรกมีเจ้าหน้าที่จากมหาวิทยาลัย อุบลราชธานีมาช่วยฝึกอบรมความรู้ในด้านต่าง ๆ ให้กับสมาชิกกลุ่ม มีการประชุม วางแผนกลุ่มใน รูปแบบกิจกรรมต่าง ๆ ของกลุ่ม ซึ่งมีการนำประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่นที่สำคัญและน่าสนใจมาจัด บรรจุลงในโปรแกรมการท่องเที่ยวของกลุ่ม โดยมีการแจ้งถึงโปรแกรมและอัตราค่าบริการให้ นักท่องเที่ยวทราบก่อน จำนวนรับนักท่องเที่ยวของกลุ่มไม่เกิน 30 คน/ครั้ง โดยจะรับนักท่องเที่ยว ไม่เกิน 2 คน/บ้าน

(6) โฮมสเตย์บ้านหนองซาด

เจ้าหน้าที่จากททท. สำนักภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 2 ได้มีการพาไปศึกษาดูงาน เกี่ยวกับรูปแบบการจัดการ วิธีการจัดการ ที่บ้านพรานปราสาทและบ้านท่าด่าน แล้วนำมา ประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับหมู่บ้าน สมาชิกกลุ่มจะมีหลายลักษณะ ได้แก่ เป็นเจ้าของม้าเองและมี บ้านโฮมสเตย์ เป็นลูกหาบบริการนักท่องเที่ยว บางคนก็เป็นเพียงแค่เจ้าของม้า เป็นต้น ในการรับ นักท่องเที่ยววันนั้นทางกลุ่มจะจัดหมอนเวียนรับนักท่องเที่ยวตาม ลำดับ มีการประชุม วางแผนกลุ่มใน รูปแบบกิจกรรมต่าง ๆ ของกลุ่ม ซึ่งมีการนำประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่นที่สำคัญและน่าสนใจมาจัด

บรรจุลงในโปรแกรมการท่องเที่ยวของกลุ่ม เช่น การขี่ม้าศึกษาวิถีชีวิตชาวบ้านไปตามสวน ทุ่งไร่นา ทุ่งนา การดำข้าว เกี่ยวข้าว ฝัดข้าว เป็นต้น โดยมีการแจ้งถึงโปรแกรมและอัตราค่าบริการให้นักท่องเที่ยวทราบก่อน ผู้นำเที่ยว (ไกด์) เป็นสมาชิกในกลุ่ม ซึ่งนักท่องเที่ยวจะต้องจ่ายค่าตอบแทนให้กับไกด์ สำหรับปัญหาของกลุ่ม จะมีการพูดคุยกันภายในกลุ่ม และมีการสร้างกฎกติกาของกลุ่ม จำนวนรับนักท่องเที่ยวของกลุ่มไม่เกิน 15 คน/ครั้ง

รูปแบบการท่องเที่ยวของพื้นที่ศึกษา

(1) โฮมสเตย์บ้านชะชอม

ในชุมชนบ้านชะชอมมีศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว ที่เหมาะสำหรับการจัดการการท่องเที่ยว ทั้งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ประกอบด้วยได้มีป่าไม้เขต ป่าไม้จังหวัดอุบลราชธานี และกองทุนพัฒนารักษ์ได้เข้ามาส่งเสริมกลุ่มอาชีพให้ชุมชน ทางชุมชนจึงมีความคิดร่วมกันจัดตั้งกลุ่มกินข้าวเช้าเฮือนขึ้นมาในปี พ.ศ. 2543 ซึ่งเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวแบบ Homestay ซึ่งในปัจจุบันทางกลุ่มมีความพร้อมในการต้อนรับนักท่องเที่ยว

(2) โฮมสเตย์บ้านท่าล้ง

ในชุมชนบ้านท่าล้งมีศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสมสำหรับการจัดการท่องเที่ยว ทั้งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม รวมทั้งเป็นหมู่บ้าน OTOP ท่องเที่ยว ที่มีการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องจักสานซึ่งได้รับรางวัล OTOP ระดับ 4 ดาว ทางชุมชนจึงมีความคิดร่วมกันจัดตั้งกลุ่มกินข้าวเช้าเฮือนขึ้นมาในปี พ.ศ. 2548 เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวแบบ Homestay ซึ่งในปัจจุบันทางกลุ่มมีความพร้อมในการต้อนรับนักท่องเที่ยว

(3) โฮมสเตย์บ้านตามุย

ในชุมชนบ้านตามุยมีศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสมสำหรับการจัดการท่องเที่ยว ทั้งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม รวมถึงการเป็นทางผ่านของนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางไปเที่ยวหมู่บ้านท่าล้งซึ่งเป็นหมู่บ้าน OTOP ท่องเที่ยว ทางหน่วยงานราชการ ซึ่งได้แก่ อำเภอได้พยายามผลักดันให้หมู่บ้านตามุยเป็นหมู่บ้านที่การท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ ทางชุมชนจึงมีความคิดร่วมกันจัดตั้งกลุ่มกินโฮมสเตย์ขึ้นมาในปี พ.ศ. 2545 เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวแบบ Homestay ซึ่งทางกลุ่มกำลังอยู่ในขั้นตอนพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวดังกล่าวให้มีรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับการเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

(3) โฮมสเตย์บ้านเวินบึก

ในชุมชนบ้านเวินบึกมีศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสมสำหรับการจัดการท่องเที่ยวทั้งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม รูปแบบของการท่องเที่ยวที่จัดทำขึ้นยังไม่เป็นรูปแบบที่จัดเจนนักเท่าที่ควร เพราะเป็นระยะเริ่มต้น โดยทำอยู่ในลักษณะของโครงการ “พ่อฮัก-แม่ฮัก” ในปี พ.ศ. 2547 เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวแบบ Homestay ซึ่งทางกลุ่มกำลังอยู่ในขั้นตอนพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวดังกล่าวให้มีรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับการเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

(5) แก่งตะนะโฮมสเตย์

ในชุมชนบ้านแก่งตะนะมีศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสมสำหรับการจัดการท่องเที่ยวทางชุมชนจึงมีความคิดร่วมกันจัดตั้งกลุ่มโฮมสเตย์ขึ้นมาในปี พ.ศ. 2548 เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวแบบ Homestay ซึ่งในปัจจุบันทางกลุ่มอยู่ในขั้นตอนดำเนินการพัฒนาปรับปรุงบ้านพักให้เหมาะสมกับการรองรับนักท่องเที่ยว

(6) โฮมสเตย์บ้านหนองชาด

ในชุมชนบ้านหนองชาดมีศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสมสำหรับการจัดการท่องเที่ยวทั้งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ประกอบกับมีคอกม้าที่เลี้ยงม้าพันธุ์พื้นเมืองซึ่งปัจจุบันหาชมได้ยาก และโดยความเห็นชอบและสนับสนุนอย่างยิ่งจากท่านผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี หัวหน้าโครงการในพระราชดำริป่าดงนาทาม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตั้งแต่ระดับตำบลถึงจังหวัด จึงได้ก่อตั้ง ชมรมอนุรักษ์ม้าพันธุ์พื้นบ้านสิรินธร ขึ้น ต่อมา มีนักท่องเที่ยวที่ต้องการเรียนรู้การดูแลเลี้ยงม้าพื้นบ้านซึ่งต้องมาพักที่หมู่บ้าน ชมรมจึงเปิดเป็นโฮมสเตย์ขึ้น ในปี พ.ศ. 2545 เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวแบบ Homestay ซึ่งในปัจจุบันทางกลุ่มมีความพร้อมในการต้อนรับนักท่องเที่ยว

การตื่นตัวของประชาชนในชุมชนเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

(1) โฮมสเตย์บ้านชะจอม

ในช่วงแรกมีชาวบ้านเริ่มให้การตอบรับเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และมีการช่วยกันพัฒนาปรับปรุงภูมิทัศน์ของหมู่บ้านและครัวเรือนของตนเองให้เหมาะสมในการรองรับนักท่องเที่ยว และชาวบ้านจะช่วยดูแลให้การต้อนรับนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี จากความเห็นของชาวบ้านส่วนใหญ่พบว่า ส่วนใหญ่มีความรู้สึกดีกับการที่มีการท่องเที่ยวเข้ามาในหมู่บ้าน และมีความภาคภูมิใจที่

หมู่บ้านชะชอมได้รับมาตรฐานโฮมสเตย์จากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สำหรับผู้ที่เป็นสมาชิกกลุ่มก็มีการเตรียมความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยวและพัฒนาที่พักให้ดียิ่งขึ้น ส่วนผู้ที่ยังไม่เข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่ม ก็ยังคงเตรียมความพร้อมและพัฒนาที่พักให้เหมาะสมและพร้อมต่อการเข้าร่วมกลุ่มกินข้าวเช้าเยือนต่อไป

(2) โฮมสเตย์บ้านท่าลี่

เมื่อมีการท่องเที่ยวเข้ามาในหมู่บ้าน ชาวบ้านเริ่มมีการตื่นตัวและมีการให้การต้อนรับเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เนื่องจากรับรู้ว่าจะได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยว และมีการช่วยกันพัฒนาปรับปรุงภูมิทัศน์ของหมู่บ้านและครัวเรือนของตนเองให้เหมาะสมในการรองรับนักท่องเที่ยว และชาวบ้านจะช่วยดูแลให้การต้อนรับนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี จากความเห็นของชาวบ้านส่วนใหญ่พบว่า ส่วนใหญ่มีความรู้สึกพอใจกับการที่มีการท่องเที่ยวเข้ามาในหมู่บ้าน และมีการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาให้กลุ่มได้รับมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ส่วนผู้ที่ยังไม่เข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่ม ก็ยังคงเตรียมความพร้อมและพัฒนาที่พักให้เหมาะสมและพร้อมต่อการเข้าร่วมกลุ่มโฮมสเตย์ต่อไป

(3) โฮมสเตย์บ้านตามุย

เมื่อมีการท่องเที่ยวเข้ามาในหมู่บ้าน จากความเห็นของชาวบ้านส่วนใหญ่พบว่า มีความรู้สึกพอใจกับการที่มีการท่องเที่ยวเข้ามาในหมู่บ้าน สังเกตได้จากการที่ชาวบ้านมีการคัดแปลงเรือเพื่อการท่องเที่ยว และมีการซื้อเรือมาเพื่อบริการนักท่องเที่ยว ชาวบ้านที่เป็นเจ้าของสวนได้ทำการปรับปรุงสภาพพื้นที่และภูมิทัศน์ให้สวยงามขึ้นในการรองรับการท่องเที่ยวเกษตรริมโขง และมีส่วนร่วมโดยการนำของมาขายบริเวณพื้นที่สำหรับชมบั้งไฟพญานาค แต่ยังมีบางส่วนที่คิดว่ายังไม่พร้อมในด้านการรองรับนักท่องเที่ยว เนื่องจากบ้านพักส่วนใหญ่ไม่ได้มีการปรับปรุง ห้องน้ำ ห้องนอน เพื่อให้มีความเหมาะสมในการรองรับนักท่องเที่ยว ครัวเรือนที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยว ในรูปแบบของโฮมสเตย์ได้ในขณะนี้ มีประมาณร้อยละ 70 ของครัวเรือนทั้งหมด ส่วนผู้ที่ทำสวนเกษตรริมโขงยังไม่มีการรวมกลุ่มกัน เนื่องจากทางชุมชนมีความเห็นไม่ตรงกับทางหน่วยงานของภาครัฐที่เข้ามาสนับสนุนในการรวมกลุ่มเพื่อจัดการท่องเที่ยวในเรื่องของการตั้งเงินทุนกองกลาง โดยชุมชนมีความต้องการที่จัดการด้วยตัวเอง เนื่องจากแต่ละครัวเรือนจะมีรายจ่ายที่เกิดจากการต้อนรับนักท่องเที่ยวไม่เท่ากัน รายได้ที่เหลือหลังจากหักเงินเข้ากลุ่มแล้วจะเหลือเพียงเล็กน้อย จึงทำให้ภาพรวมของการจัดการการท่องเที่ยวของชุมชนนี้เป็นลักษณะของตัวใครตัวมัน มากกว่าอยู่ในรูปแบบของกลุ่ม

(4) โฮมสเตย์บ้านเวินบีก

เมื่อมีการท่องเที่ยวเข้ามาในหมู่บ้าน จากความเห็นของชาวบ้านส่วนใหญ่พบว่า มีความรู้สึกพอใจกับการที่มีการท่องเที่ยวเข้ามาในหมู่บ้าน และมีการให้การต้อนรับเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เนื่องจากรับรู้ว่าจะได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยว นอกจากนี้ชุมชนยังมีการรวมกลุ่มกันเพื่อสร้างผลิตภัณฑ์จำหน่ายให้แก่นักท่องเที่ยว ได้แก่ การทอผ้า การทำจักสานไม้ไผ่ เช่น การสานหวด แต่มีชาวบ้านบางคนนั้นเกิดความกลัวว่าเมื่อนักท่องเที่ยวเข้ามาในพื้นที่แล้วจะมาเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรม ทำให้ไม่กล้าที่จะเปิดบ้านรับนักท่องเที่ยว

(5) แก่งตะนะโฮมสเตย์

ในช่วง 6 เดือนแรกที่มีการส่งเสริมกลุ่มโฮมสเตย์นั้น มีชาวบ้านเริ่มให้การต้อนรับเกี่ยวกับการท่องเที่ยว โดยจะมีการประชุมกลุ่มอย่างสม่ำเสมอ แต่ในระยะหลังเนื่องจากชาวบ้านต้องประกอบอาชีพ จึงมีการประชุมกลุ่มเฉพาะในการประชุมของหมู่บ้าน ซึ่งในช่วงแรกมี 7 ครัวเรือนที่เข้าร่วมกลุ่มโฮมสเตย์ ส่วนที่เหลือมีความคิดเห็นในเชิงที่ว่า ถ้าเห็นผลดีจากกลุ่มดังกล่าวแล้วจึงจะทำตาม ซึ่งแนวโน้มในอนาคตอาจจะมีการเพิ่มจำนวนสมาชิกกลุ่ม จากความเห็นของชาวบ้านส่วนใหญ่พบว่า มีความรู้สึกพึงพอใจในระดับหนึ่งกับการที่มีการท่องเที่ยวเข้ามาในหมู่บ้าน นอกจากนี้ยังมีการรวมกลุ่มทำผลิตภัณฑ์ เช่น ไม้กวาด กระจกอ้อ ยาสมุนไพร มาขายที่ศูนย์กลางของหมู่บ้าน เพื่อขายนักท่องเที่ยวอีกด้วย

(6) โฮมสเตย์บ้านหนองชาด

ชาวบ้านมีการให้การต้อนรับเกี่ยวกับการท่องเที่ยว โดยจะช่วยดูแลให้การต้อนรับนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี และจะมีส่วนร่วมกับการกิจกรรมของทางกลุ่ม จากความเห็นของชาวบ้านส่วนใหญ่พบว่า ส่วนใหญ่มีความรู้สึกดีกับการที่มีการท่องเที่ยวเข้ามาในหมู่บ้าน และมีความภาคภูมิใจที่โฮมสเตย์บ้านหนองชาดได้รับมาตรฐานโฮมสเตย์จากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา แต่สำหรับชาวบ้านบางส่วนที่มีฐานะค่อนข้างยากจน จึงคิดว่าตนเองยังไม่พร้อมที่จะเปิดบ้านต้อนรับนักท่องเที่ยวและยังคงเตรียมความพร้อมและพัฒนาที่พักให้เหมาะสมและพร้อมต่อการเข้าร่วมกลุ่มต่อไป

การมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยวในกิจกรรมการท่องเที่ยว

(1) โฮมสเตย์บ้านชะชอม

นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางมาด้วยรถโดยสารประจำทาง ซึ่งออกจากสถานีออกจากสถานีขนส่งผู้โดยสารอุบลราชธานี เวลา 08.00 น. ถึง ต. นาโพธิ์กลาง 11.00 น. และออกจากสถานีขนส่งผู้โดยสารอุบลราชธานี เวลา 11.00 น. ถึง ต. นาโพธิ์กลาง เวลา 14.00 น. และจะต้องติดต่อผ่านผู้นำกลุ่ม หรือทางองค์การบริหารส่วนตำบลนาโพธิ์กลางโดยจะต้องจองล่วงหน้า 1 สัปดาห์ และจ่ายค่ามัดจำที่พักล่วงหน้า 30% ของค่าใช้จ่าย โอนเข้าบัญชีหมู่บ้าน และต้องแจ้งล่วงหน้ามาก่อนว่าต้องการทำกิจกรรมใด เช่น ต้องการทดลองยวต้อนรับ การแสดงจับแแบ การแสดงรำโนราห์ การแสดงเดี่ยวแคน เดี่ยวพิณ เป็นต้น โดยทางกลุ่มจะมีรายการนำเที่ยวให้เลือกเพื่อให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในกิจกรรมดังกล่าว ซึ่งส่วนใหญ่เป็นประเพณี การละเล่นที่สำคัญของท้องถิ่น ทำให้ได้สัมผัสกับวิถีชีวิต วัฒนธรรม ประเพณีและนักท่องเที่ยวจะต้องรับทราบกฎระเบียบข้อปฏิบัติของชุมชนและกฎระเบียบในการเดินป่า และปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างเคร่งครัด สำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติได้มีการเรียนรู้วิธีการสื่อสารโดยใช้คำศัพท์ง่าย ๆ ของภาษาท้องถิ่นที่ใช้ในชีวิตประจำวันกับชาวบ้าน

(2) โฮมสเตย์บ้านท่าล้าง

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะแจ้งทางกลุ่มมาก่อนล่วงหน้า โดยแจ้งผ่านมาทางพัฒนาชุมชน เกษตรอำเภอ หรือทางอบต.ห้วยไผ่ หลังจากนั้นจะแจ้งต่อมาที่ผู้ใหญ่บ้าน แล้วจึงแจ้งไปที่กลุ่มกินข้าวเช้าเฮือน ซึ่งนักท่องเที่ยวจะแจ้งมาก่อนว่าต้องการทำกิจกรรมใด โดยทางกลุ่มจะมีรายการนำเที่ยวให้เลือกเพื่อให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในกิจกรรมดังกล่าว ซึ่งส่วนใหญ่เป็นประเพณี การละเล่นที่สำคัญของท้องถิ่น ทำให้ได้สัมผัสกับวิถีชีวิต วัฒนธรรมประเพณี ความเชื่อของท้องถิ่น และนักท่องเที่ยวจะต้องรับทราบกฎระเบียบข้อปฏิบัติของชุมชนและกฎระเบียบในการเดินป่า และปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างเคร่งครัด

(3) โฮมสเตย์บ้านตามุย

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะแจ้งทางกลุ่มมาก่อนล่วงหน้าเพื่อให้ทางกลุ่มเตรียมตัวต้อนรับนักท่องเที่ยว โดยจะต้องแจ้งผ่านมาทางผู้ใหญ่บ้านหรือทางพัฒนาชุมชน โดยทางกลุ่มจะมีรายการนำเที่ยวให้เลือกเพื่อให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในกิจกรรม เช่น การชมกิจกรรมการทอผ้าฝ้ายข้อมมือ ชมการแสดงโปงลางต้อนรับนักท่องเที่ยวของนักเรียน เรียนรู้วิถีชีวิตชาวบ้าน ล่องเรือชมแม่น้ำโขง ชมสวนเกษตรริมโขง ซึ่งผลผลิตจากสวน ชมทัศนียภาพอันร่มรื่นริมแม่น้ำโขงได้ กิจกรรมเดินป่า ซึ่งมีสมาชิกกลุ่มจะมีหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นในการพานักท่องเที่ยวเดินเที่ยวในป่าชุมชนใกล้หมู่บ้าน และนักท่องเที่ยวจะต้องรับทราบกฎ ระเบียบข้อปฏิบัติของชุมชนและกฎ ระเบียบในการ

เดินป่า และปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างเคร่งครัด

(4) โฮมสเตย์บ้านเวินบีก

นักท่องเที่ยวที่สนใจจะเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในหมู่บ้านสามารถติดต่อผ่านทางผู้นำชุมชน หรือผ่านทางโรงเรียนบ้านเวินบีกก่อนที่จะเดินทางมา และกิจกรรมการท่องเที่ยวส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับความต้องการของนักท่องเที่ยว ซึ่งสามารถทราบกิจกรรมของทางชุมชนได้โดยดูจากการแนะนำของทางเว็บไซต์ การท่องเที่ยวชุมชนของหมู่บ้านเวินบีก และเพื่อให้ชุมชนได้เตรียมความพร้อมในการต้อนรับนักท่องเที่ยว และการบริการการท่องเที่ยว กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะสนใจศึกษา ภาษาบรู และจารีตประเพณีท้องถิ่น

(5) แก่งตะนะโฮมสเตย์

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะต้องติดต่อผ่านผู้ใหญ่บ้าน และผู้ใหญ่บ้านจะเป็นผู้ประสานงานกับสมาชิกกลุ่มอีกทีหนึ่ง และจะต้องแจ้งต่อกลุ่มว่าต้องการทำกิจกรรมใด โดยทางกลุ่มจะมีรายการนำเที่ยวให้เลือกเพื่อให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในกิจกรรม เช่น ชมกึ่งปลาเดินขบวน ปล่อยปลา ล่ากบไฟ ล่องแก่งตะนะ ชมวิว เก็บดอกหญ้า ดำนา เกี่ยวข้าว ล่องเรือชมเขื่อนปากมูล เป็นต้น นอกจากนี้นักท่องเที่ยวยังได้มีการเสนอความคิดเห็นให้ชาวบ้านประกอบอุปกรณ์ชูชีพที่ประดิษฐ์มาจากวัสดุพื้นบ้านเพื่อนำมาใช้เองด้วย

ปัญหาจากนักท่องเที่ยวจะเป็นเรื่องของความสะอาด ซึ่งทางกลุ่มได้มีการแก้ปัญหาโดยมีการแต่งตั้งให้มีคนคอยดูแลรักษาความสะอาด

(6) โฮมสเตย์บ้านหนองชาด

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะต้องติดต่อผ่านผู้นำกลุ่มโดยตรงหรือติดต่อผ่านทาง ททท. เขต 2 โดยจะต้องจองล่วงหน้า โดยเฉพาะการจองม้า เนื่องจากเพื่อไม่ให้ชนกับนักท่องเที่ยวรายอื่น และต้องแจ้งล่วงหน้ามาก่อนว่าต้องการทำกิจกรรมใด ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรมการขี่ม้า และประเพณีการเล่นที่สำคัญของท้องถิ่น ทำให้ได้สัมผัสกับวิถีชีวิต วัฒนธรรม ประเพณีและนักท่องเที่ยวจะต้องรับทราบกฎระเบียบข้อปฏิบัติของชุมชนและกฎ ระเบียบในการเดินป่า และปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างเคร่งครัด

ตารางที่ A-3 จุดเด่น-จุดด้อยของพื้นที่ต่อการท่องเที่ยว

บ้านชะชอม	<ol style="list-style-type: none"> 1. การมีแหล่งท่องเที่ยวอยู่ใกล้กับหมู่บ้านหลายแห่ง และเป็นทางผ่านไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยม 2. การสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 3. ชุมชนมีความเข้มแข็ง ประชาชนในพื้นที่ให้ความร่วมมือ 4. มีศูนย์บริการการท่องเที่ยวของหมู่บ้าน 5. เป็นหมู่บ้านที่ได้รับมาตรฐานโฮมสเตย์ 6. มีกลุ่มผลิตภัณฑ์ที่น่าสนใจหลายกลุ่ม 7. การบริการ ความเป็นกันเอง ความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของเจ้าบ้าน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. การคมนาคมเข้าหมู่บ้านไม่สะดวก ในช่วงหน้าฝนและเป็นชุมชนที่อยู่ไกลจากตัวอำเภอ 2. ระบบการสื่อสารในบริเวณหมู่บ้านยังไม่ดีพอ 3. การขาดการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวของหมู่บ้าน ทำให้มีนักท่องเที่ยวแวะเข้ามาท่องเที่ยววันน้อย 4. ยังไม่มีการให้เปิดบริการรับนักท่องเที่ยวตลอดเวลานอกจากชาวบ้านมีอาชีพหลัก 5. การใช้ภาษาสื่อสารกับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ
บ้านท่าลั้ง	<ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นชุมชนชาวบรูมีวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง 2. ผลิตภัณฑ์ OTOP ได้รับรางวัลเป็น OTOP ระดับ 4 ดาว 3. อยู่ติดกับริมแม่น้ำโขง มีทัศนียภาพที่สวยงาม 4. มีแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ในบริเวณหมู่บ้านหลายแห่ง 5. มีการสนับสนุนของหน่วยงานในพื้นที่ในการจัดการการท่องเที่ยว 6. เป็นหมู่บ้าน OTOP ท่องเที่ยวและได้รับมาตรฐานโฮมสเตย์ 7. เป็นพื้นที่เชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียงได้ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. การคมนาคมเข้าหมู่บ้านไม่สะดวก 2. ระบบการสื่อสารในบริเวณหมู่บ้านยังไม่ดีพอ ไม่มีสัญญาณโทรศัพท์ 3. ผลิตภัณฑ์จะมีการทำขึ้นเมื่อมีนักท่องเที่ยวหรือเมื่อมีผู้ต้องการซื้อเท่านั้น 4. ตลาดรองรับสินค้าผลิตภัณฑ์ไม่ค่อยมีรองรับ 5. ขาดปัจจัยหลัก คือ เงิน ในการพัฒนาปรับปรุงภูมิทัศน์ของบ้านพัก 6. ขาดการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวอย่างจริงจัง

พื้นที่ศึกษา	จุดแข็ง	จุดอ่อน
บ้านท่าลี่(ต่อ)	8. การรวมกลุ่มของชาวบ้านเข้มแข็ง	
บ้านตามุย	<ol style="list-style-type: none"> 1. สวนเกษตรริมโขงที่สามารถเที่ยวได้ตลอดทั้งปี 2. มีเรือนำเที่ยว ไว้บริการล่องเรือชมแม่น้ำโขง 3. มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ได้แก่ หาดวิจิตร 4. หมู่บ้านอยู่ติดกับแม่น้ำโขงทำให้มีทิวทัศน์ที่สวยงาม มองเห็นการสัญจรไปมาระหว่างไทย-ลาวได้ 5. เป็นพื้นที่เชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียงได้ 6. มีจุดชมบั้งไฟพญานาคในช่วงเทศกาลออกพรรษา 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ความสะดวกในการคมนาคมและระบบการสื่อสารในบริเวณหมู่บ้านยังไม่ดีพอ 2. ขาดการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวของหมู่บ้าน 3. ขาดการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน 4. การรวมกลุ่มของชุมชนด้านการท่องเที่ยวยังไม่เข้มแข็งพอ ยังคงทำในลักษณะตัวใครตัวมัน ไม่มีเงินทุนกองกลาง
บ้านเวินบึก	<ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นชุมชนชาวบรูมีวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง 2. มีทรัพยากรท่องเที่ยวที่สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้อีกหลายจุด 3. หมู่บ้านอยู่ติดกับแม่น้ำโขง เป็นจุดชมพระอาทิตย์ขึ้นเหนือแม่น้ำโขง 4. เป็นหมู่บ้านที่อยู่ใกล้กับตัวอำเภอโขงเจียม 5. การเดินทางสะดวก ระยะทางไม่ไกลจากตัวอำเภอ 6. สินค้าผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อเสียง เช่น หวดผ้าทอ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ชาวบ้านไม่มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ 2. ขาดการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวของหมู่บ้าน 3. ชาวบ้านส่วนใหญ่ไม่มีงบประมาณในการปรับปรุงบ้านและไม่กล้าที่จะลงทุน 4. ชุมชนยังไม่มีการจัดการขยะ 5. ไม่ได้รับการสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศชุมชนอย่างจริงจังจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 6. ปัญหาพรมแดนระหว่างไทย-ลาว ซึ่งเป็นพื้นที่คาบเกี่ยวของแหล่งท่องเที่ยว ทำให้ไม่สามารถเปิดแหล่งท่องเที่ยวอย่างเป็นทางการได้

พื้นที่ศึกษา	จุดแข็ง	จุดอ่อน
บ้านแก่งตะ นะ	<ol style="list-style-type: none"> 1. การบริการ ความเป็นกันเอง ความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของเจ้าบ้าน 2. ภูมิประเทศส่วนใหญ่เอื้ออำนวยต่อการท่องเที่ยว รวมทั้งวิถีชีวิตของชุมชนที่น่าดึงดูด 5. การเดินทางสะดวก ระยะทางไม่ไกลจากตัวอำเภอ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ต้องอาศัยความตื่นตัวจากชาวบ้านรอบ ๆ หมู่บ้านมากกว่านี้ เพื่อช่วยผลักดันการพัฒนาการท่องเที่ยว 2. เป็นชุมชนใหม่ที่เพิ่งมาอยู่ร่วมกัน การเสียดสีของประชาชนในชุมชนยังมีอยู่น้อย 3. ชาวบ้านไม่กล้าที่จะลงทุนเพราะไม่มั่นใจในกลุ่มโฮมสเตย์ 4. รายได้จากการท่องเที่ยวไม่ได้เข้าสู่ชุมชนตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ เนื่องจากจำนวนนักท่องเที่ยวไม่มากเท่าที่ควร
บ้านหนอง ชาด	<ol style="list-style-type: none"> 1. ค่าใช้จ่ายในการบริการราคาเป็นกันเอง สามารถต่อรองราคาได้ 2. กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มีพื้นที่ในเมืองที่น่าสนใจ 3. มีกลุ่มการท่องเที่ยวอยู่ที่ชมรมฯ ซึ่งมีการให้เข้าเดินที่กับนักท่องเที่ยว 4. ทรัพยากรการท่องเที่ยวในพื้นที่และกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มน่าสนใจ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. การรองรับนักท่องเที่ยวยังไม่เพียงพอ เนื่องจากขาดงบประมาณในการพัฒนา 2. การประชาสัมพันธ์ยังไม่มากเท่าที่ควรทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาไม่สม่ำเสมอ รายได้จึงไม่พอกับรายจ่าย 3. ชาวบ้านฐานะค่อนข้างยากจนขาดกำลังทรัพย์ในการซื้อม้ามาเลี้ยงเพื่อเข้าร่วมกลุ่ม 4. ขาดแคลนน้ำใช้ในฤดูแล้ง ต้องเข็นน้ำมาใช้ 5. ยังไม่มีการให้เปิดบริการรับนักท่องเที่ยวตลอดเวลา เนื่องจากชาวบ้านมีอาชีพหลัก

ความพร้อมเพื่อจัดการการทอ้งที่ยวแบบโธมสเทย์ (3S)

Security ความปลอดภัย

ตารางที่ A-4 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ความปลอดภัย (Security)	ชะยอม	ทำดง	ตามย	เวินบึก	แกงคะนะ	หนองชาด
ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน						
- การจัดเวรยาม	✓	x	x	x	x	x
- หนุ้บ้านต้นแบบนรอรองปลอดภัยเสพติด	✓	✓	x	x	x	x
- การจัดกิจกรรมการป้องกันแกไขปัญหาเสพติด	✓	✓	✓	✓	✓	✓
- สถานีตำรวจ	x	x	x	✓	✓	x
ความปลอดภัยด้านสุขภาพอนามัย						
- สถานีพหามุ้บ้าน	✓	✓	✓	✓	✓	✓
- ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน	✓	✓	✓	✓	✓	✓
- สถานีอนามัย	✓	✓	✓	x	✓	x
- โรงพยาบาล	✓	x	x	✓	✓	x

Sanitation ความสะอาดกลบฝัง

ตารางที่ A-5 ความสะอาดกลบฝัง

ความสะอาดกลบฝัง (Sanitation)	ชะง่อม	ทำสิ่ง	ตามขู	เงินบัก	แก่งตะนะ	หนองชาด
<u>ความสะอาดกลบฝังในการเข้าถึงแหล่ง ท่อขี้เยว</u>	x กำลังปรับปรุงจาก คูกริ่งเป็นลาดยาง	✓	✓	✓	✓	✓
- ความสะอาดกในการเดินทาง	x กำลังปรับปรุง	x กำลังปรับปรุง	✓	✓	x	✓
- ความชัดเจนของป้ายบอกทาง	✓	✓	x มีแต่ไม่สม่ำเสมอ	✓	✓	x มีแต่ไม่สม่ำเสมอ
- การบริการของรถโดยสารไปยังแหล่ง ท่อขี้เยว	✓	✓	✓	✓	✓	✓
- ความสะอาดกในการติดต่อประสานงาน	✓	✓	✓	✓	✓	✓
<u>การประชาสัมพันธ์แหล่งท่อขี้เยว</u>	แผ่นพับ อินเทอร์เน็ต	เสียงตามสายพัฒนา ชุมชนและททท. เขต 2	พัฒนาชุมชน อบต. และททท.เขต 2	อินเทอร์เน็ต การบอกเล่า ปากต่อปาก	แผ่นพับ อินเทอร์เน็ต	แผ่นพับ อินเทอร์เน็ต
<u>บุคลากรและการจัดการในพื้นที่</u>	✓	x มีแต่จำนวนน้อย	✓	✓	x มีแต่จำนวน น้อย	✓
- จำนวนเจ้าหน้าที่ด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่/ จำนวนมัคคุเทศก์	✓	✓	✓	✓	✓	✓
- ความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ต่อการ ท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์	✓	✓	✓	✓	✓	✓

ความสะอาดสุขภาพ (Sanitation)	ชะชอม	ทำสิ่ง	ตามย	เวินบึก	แก่งคะนะ	หมองขาด
<p>ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบริการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการโฮมสเตย์</p> <p>- ความรู้ทางด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว</p> <p>- ความรู้ในการจัดการบริการการท่องเที่ยว</p>	<p>ระดับดี</p> <p>ระดับดี</p>	<p>ระดับดี</p> <p>ระดับดี</p>	<p>ระดับปานกลาง</p> <p>ระดับดี</p>	<p>ระดับดี</p> <p>ระดับดี</p>	<p>ระดับดี</p> <p>ระดับปานกลาง</p>	<p>ระดับดี</p> <p>ระดับดี</p>
<p>สิ่งอำนวยความสะดวกของสถานที่ท่องเที่ยว</p> <p>- ศูนย์บริการข้อมูลการท่องเที่ยว</p> <p>- ป้ายแสดงแผนที่</p> <p>- ลานจอดรถ</p> <p>- ลานอเนกประสงค์</p> <p>- ศาลาหรือที่นั่งพักผ่อน</p> <p>- การตกแต่งภูมิทัศน์</p> <p>- จุดรวบรวมขยะ</p> <p>- การจัดป้ายสื่อความหมายให้ข้อมูลรายละเอียดแหล่งท่องเที่ยว</p> <p>- การบริการข้อมูลข่าวสารของแหล่งท่องเที่ยว</p> <p>- การบริการห้องน้ำ/ห้องสุขา</p> <p>- ร้านอาหาร</p> <p>- ของที่ระลึก</p>	<p>✓</p> <p>×</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>×</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p>	<p>✓</p> <p>×</p> <p>✓</p> <p>×</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p>	<p>✓</p> <p>×</p> <p>✓</p> <p>×</p> <p>×</p> <p>×</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p>	<p>×</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>×</p> <p>✓</p> <p>×</p> <p>×</p> <p>×</p> <p>×</p> <p>×</p> <p>×</p> <p>×</p> <p>×</p> <p>×</p> <p>×</p>	<p>×</p> <p>×</p> <p>✓</p> <p>×</p> <p>×</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>×</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>×</p> <p>×</p> <p>×</p> <p>×</p> <p>×</p> <p>×</p> <p>×</p>	<p>✓</p> <p>×</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>×</p> <p>×</p> <p>×</p> <p>×</p> <p>×</p> <p>×</p>

ความสะอาดส้วม (Sanitation)	ชะงวม	ทำลัง	ตามย	เวมบึก	แกงคละนะ	หมองขาด
การบริการสาธารณะ						
- หอกระจ่ายน้ำ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
- ห้องสมุดประชาชน	✓	✓	✓	✓	✓	×
- ศาลาประชาคม	×	✓	✓	✓	✓	✓
- ร้านค้าหมู่บ้าน	✓	×	×	×	×	×
- ร้านขายของชำ	✓	✓	✓	✓	×	✓
- สถานที่พักผ่อน	✓	✓	✓	✓	×	✓
- โทรศัพท์สาธารณะ	✓	×	✓	✓	✓	✓
- บริการไปรษณีย์	×	×	×	✓	✓	×
- ไฟฟ้า	✓	✓	✓	✓	✓	✓
- บิมน้ำมัน	3 แห่ง	5 แห่ง	1 แห่ง	1 แห่ง	×	7 แห่ง
- บ่อน้ำดื่มสาธารณะ	4 แห่ง	2 แห่ง	2 แห่ง	×	×	×
- บ่อน้ำบาดาลสาธารณะ	1 แห่ง	5 แห่ง	4 แห่ง	5 แห่ง	4 แห่ง	7 แห่ง
- น้ำประปา	✓	✓	✓	✓	✓	✓
- สัญญาณโทรศัพท์มือถือ	✓	×	✓	✓	✓	✓
- สถานสถาน	✓	✓	✓	✓	✓	✓
- ศูนย์บริการถ่ายทอดเทคโนโลยี	✓	✓	✓	✓	✓	×

Satisfaction ความพึงพอใจ**ตารางที่ A-6 ความพึงพอใจ**

ความพึงพอใจ (Satisfaction)	ระดม	ทำสิ่ง	ตาม	วินบิก	แก่ขณะ	หนอง
ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ความพึงพอใจของประชาชนในพื้นที่	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ความสามารถในการรองรับพื้นที่	ไม่เกิน 90 คน/ครั้ง	ไม่เกิน 50 คน/ครั้ง	ไม่เกิน 20 คน/ครั้ง	ไม่เกิน 30 คน/ครั้ง	ไม่เกิน 30 คน/ครั้ง	ไม่เกิน 15 คน/ครั้ง

การวิเคราะห์โครงสร้างพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว

1) การวิเคราะห์โครงสร้างพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว

โครงสร้างพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เพศ อายุ ศึกษาระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน และภูมิลำเนา โดยมีรายละเอียดดังนี้

จำนวนนักท่องเที่ยวที่ทำการสุ่มตัวอย่างจากแหล่งท่องเที่ยว 3 แห่ง ได้แก่ อุทยานแห่งชาติผาแต้ม อุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ ตลาดชายแดนช่องเม็ก นักท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 70 คน โดยจำแนกเป็นนักท่องเที่ยวบริเวณอุทยานแห่งชาติผาแต้ม 24 คน อุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ 22 คน ตลาดชายแดนช่องเม็ก 24 คน พบว่า

ตารางที่ A-7 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามเพศ

ประเด็นศึกษา	แหล่งท่องเที่ยวที่เก็บข้อมูล					
	อุทยานแห่งชาติผาแต้ม		อุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ		ตลาดชายแดนช่องเม็ก	
จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศหญิง	16	66.66	12	54.54	14	58.33
เพศชาย	8	33.34	10	45.46	10	41.67
รวม	24	100.00	22	100.00	24	100.00

จากตารางที่ A-7 จำนวนนักท่องเที่ยวเพศหญิงมากกว่าเป็นเพศชาย โดยเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 60 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 40 นักท่องเที่ยวทั้ง 3 พื้นที่ที่มีสัดส่วนของนักท่องเที่ยวเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยนักท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติผาแต้ม มีสัดส่วนของเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ร้อยละ 66.66 และ 33.34 ตามลำดับ ส่วนนักท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ มีสัดส่วนของเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ร้อยละ 54.54 และ 45.46 ตามลำดับ และนักท่องเที่ยวที่ตลาดชายแดนช่องเม็กมีสัดส่วนของเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ร้อยละ 58.33 และ 41.67 ตามลำดับ

ตารางที่ A-8 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามช่วงอายุ

ประเด็นศึกษา	แหล่งท่องเที่ยวที่เก็บข้อมูล					
	อุทยานแห่งชาติผาแต้ม		อุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ		ตลาดชายแดนช่องเม็ก	
จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ช่วงอายุ 15-24 ปี	2	8.33	8	36.36	2	8.33
ช่วงอายุ 25-34 ปี	8	33.33	6	27.28	8	33.33
ช่วงอายุ 35-44 ปี	8	33.33	4	18.18	6	25.00
ช่วงอายุ 45-54 ปี	4	16.68	4	18.18	4	16.67
ช่วงอายุ 55-64 ปี	2	8.33	-	-	4	16.67
มากกว่า 64 ปี	-	-	-	-	-	-
รวม	24	100.00	22	100.00	24	100.00

จากตารางที่ A-8 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวทั้งหมดพบว่านักท่องเที่ยวอยู่ในช่วงอายุ 25-34 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.43 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 35-44 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.57 นักท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งตะนะมีสัดส่วนในช่วงอายุนี้ น้อยกว่าที่อุทยานแห่งชาติผาแต้ม และตลาดชายแดนช่องเม็ก นักท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติผาแต้มมีนักท่องเที่ยวอยู่ในช่วงอายุ 25-34 ปี และ 35-44 ปี มากที่สุดเท่ากัน รองลงมาคือ ช่วงอายุ 45-54 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.33 และ 16.68 ตามลำดับ นักท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งตะนะมีนักท่องเที่ยวอยู่ในช่วงอายุ 15-24 ปี มากที่สุด รองลงมาคือ ช่วงอายุ 25-34 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.36 และ 27.28 ตามลำดับ และนักท่องเที่ยวที่ตลาดชายแดนช่องเม็ก อยู่ในช่วงอายุ 25-34 ปี มากที่สุด รองลงมาคือ ช่วงอายุ 35-44 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.33 และ 25.00 ตามลำดับ

ตารางที่ A-9 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามการนับถือศาสนาและระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา/ศาสนา	จำนวน	ร้อยละ
ศาสนา		
พุทธ	70	100.00
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	6	8.58
มัธยมศึกษาตอนต้น	6	8.58
มัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ	18	25.71
มัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ (ปวช.)	0	0.00
อุดมศึกษา (อนุปริญญา)	0	0.00
อุดมศึกษา (ปวส.)	10	14.28
ปริญญาตรี	26	37.14
สูงกว่าปริญญาตรี	4	5.71

จากตารางที่ A-9 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามการนับถือศาสนาและระดับการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 100 ส่วนระดับการศึกษา ส่วนระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 37.14 รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ อุดมศึกษา (ปวส.) คิดเป็นร้อยละ 25.71 14.28 ตามลำดับ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 8.58 เท่ากัน และระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 5.71

ตารางที่ A-10 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	44	62.86
สมรส	20	28.57
หย่าร้าง	-	-
แยกกันอยู่	-	-
หม้าย	6	8.57

จากตารางที่ A-10 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามสถานภาพ พบว่าส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 62.86 รองลงมา มีสถานภาพสมรส เป็นหม้าย คิดเป็นร้อยละ 28.57 และ 8.57

ตารางที่ A-11 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามการประกอบอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
พนักงานบริษัท/องค์กรเอกชน	16	22.86
นักเรียน/นักศึกษา	14	20.00
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	10	14.28
ธุรกิจส่วนตัว	8	11.43
ค้าขาย	6	8.57
แม่บ้าน	6	8.57
เกษตรกร	4	5.71
รับจ้างทั่วไป	2	2.86
ข้าราชการบำนาญ	2	2.86
ไม่ระบุ	2	2.86

จากตารางที่ A-11 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามการประกอบอาชีพ พบว่าส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท/องค์กรเอกชน คิดเป็นร้อยละ 22.86 รองลงมาคือ นักเรียน/นักศึกษา ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ประกอบธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 20.00 14.28 11.43 ตามลำดับ อาชีพค้าขาย อาชีพแม่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 8.57 เท่ากัน อาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 5.71 และอาชีพรับจ้างทั่วไป ข้าราชการบำนาญและไม่ระบุอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 2.86 เท่ากัน

ตารางที่ A-12 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามระดับรายได้ของครัวเรือน

ระดับรายได้	จำนวน	ร้อยละ
มากกว่า 10,000 บาท	26	37.14
9,001 – 10,000 บาท	14	20.00
7,001 – 9,000 บาท	14	20.00
5,001 – 7,000 บาท	10	14.28
3,001 – 5,000 บาท	6	8.58
1,000 – 3,000 บาท	0	0.00

จากตารางที่ A-12 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามระดับรายได้ของครัวเรือน พบว่าช่วงรายได้เฉลี่ยของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่อยู่ในช่วง มากกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 37.14 รองลงมา คือ ช่วง 9,001 – 10,000 บาท ช่วง 7,001 – 9,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.00 เท่ากัน ช่วง 5,001 – 7,000 บาท และช่วง 3,001 – 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 14.28 และ 8.58 ตามลำดับ

ตารางที่ A-13 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	จำนวน	ร้อยละ
ภาคเหนือ	8	11.44
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	36	51.43
ภาคกลาง	22	31.42
ภาคตะวันออก	4	5.71
ภาคตะวันตก	0	0.00
ภาคใต้	0	0.00

จากตารางที่ A-13 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามภูมิลำเนา พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีภูมิลำเนามาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คิดเป็นร้อยละ 51.43 รองลงมา คือ ภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคตะวันออก คิดเป็นร้อยละ 31.42 11.44 และ 5.71 ตามลำดับ

2) การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

รูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในการศึกษาคั้งนี้ ทำการศึกษาประเด็นต่างๆ ได้แก่ จุดประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยว สิ่งจูงใจในการเดินทาง รูปแบบการท่องเที่ยว สิ่งสำคัญที่ใช้ในการตัดสินใจที่จะเดินทางไปเที่ยว แผนการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง

ตารางที่ A-14 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามจุดประสงค์ในการท่องเที่ยว

จุดประสงค์ในการท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
ท่องเที่ยว(พักผ่อน)	32	45.71
เยี่ยมญาติหรือเพื่อน	16	22.86
ทางผ่าน	10	14.29
ศึกษาดูงาน	8	11.43
ทัศนศึกษา	4	5.71
ประชุม/สัมมนา	0	0.00
มาราชการ/ทำธุรกิจ	0	0.00
ไม่ระบุ	0	0.00

จากตารางที่ A-14 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามจุดประสงค์ในการท่องเที่ยว พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีจุดประสงค์ในการท่องเที่ยว คือ มาเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ คิดเป็นร้อยละ 45.71 รองลงมา คือ มาเพื่อเยี่ยมญาติหรือเพื่อน เป็นทางผ่าน มาเพื่อศึกษาดูงาน และมาทัศนศึกษา คิดเป็นร้อยละ 22.86 14.29 11.43 และ 5.71 ตามลำดับ

ตารางที่ A-15 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามสิ่งจูงใจในการเดินทาง

สิ่งจูงใจในการเดินทาง	จำนวน	ร้อยละ
ความสวยงามของธรรมชาติ	26	37.14
ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว	12	17.14
โบราณสถาน/แหล่งประวัติศาสตร์	10	14.29
วัดหรือสถานที่สำคัญทางศาสนา	10	14.29
วิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น	8	11.43
ความเป็นมิตรของผู้คน	4	5.71

จากตารางที่ A-15 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามสิ่งจูงใจในการเดินทาง พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีสิ่งจูงใจ คือ ความสวยงามของธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 37.14 รองลงมา คือ ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 17.14 โบราณสถาน/แหล่งประวัติศาสตร์ วัดหรือสถานที่สำคัญทางศาสนา คิดเป็นร้อยละ 14.29 เท่ากัน วิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น และความเป็นมิตรของผู้คน คิดเป็นร้อยละ 11.43 และ 5.71 ตามลำดับ

ตารางที่ A-16 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามรูปแบบการท่องเที่ยว

รูปแบบการท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
การเที่ยวชมแหล่งประวัติศาสตร์	14	20.00
การท่องเที่ยวริมแม่น้ำโขง	12	17.14
การท่องเที่ยวตลาดชายแดน	12	17.14
การท่องเที่ยวน้ำตก	10	14.28
การเที่ยวชมตามป่าเขาและพันธุ์ไม้	8	11.43
การเที่ยวชมผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น	4	5.71
การเที่ยวชมวิถีชีวิต	4	5.71
การเที่ยวถ้ำ	4	5.71
การเที่ยวในพื้นที่เกษตรกรรม	2	2.86

จากตารางที่ A-16 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามรูปแบบการท่องเที่ยว พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีรูปแบบการท่องเที่ยว คือ การเที่ยวชมแหล่งประวัติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 20.00 รองลงมา คือ การท่องเที่ยวริมแม่น้ำโขง การท่องเที่ยวตลาดชายแดน คิดเป็นร้อยละ 17.14 เท่ากัน การท่องเที่ยวน้ำตก การเที่ยวชมตามป่าเขาและพันธุ์ไม้ คิดเป็นร้อยละ 14.28 11.43 ตามลำดับ การเที่ยวชมผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น การเที่ยวชมวิถีชีวิต และการเที่ยวถ้ำ คิดเป็นร้อยละ 5.71 เท่ากัน และการเที่ยวในพื้นที่เกษตรกรรม คิดเป็นร้อยละ 2.86

ตารางที่ A-17 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามการให้ความสำคัญในการตัดสินใจในการเดินทางในอันดับที่ 1

ประเด็นที่ใช้ในการตัดสินใจ	จำนวน	ร้อยละ
ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว	16	22.86
ความหลากหลายของกิจกรรม	12	17.14
ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	10	14.28
ความสะดวกในการเดินทาง	10	14.28
การบริการข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว	6	8.57
การบริการสาธารณะ เช่น สุขา	6	8.57
ลักษณะที่พักและร้านอาหาร	6	8.57
ระยะทางของแหล่งท่องเที่ยว	4	5.71

จากตารางที่ A-17 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามการให้ความสำคัญในการตัดสินใจในการเดินทางในอันดับที่ 1 พบว่านักท่องเที่ยวให้ความสำคัญในเรื่อง ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยวเป็นอันดับที่ 1 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 22.86 รองลงมา คือ ความหลากหลายของกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 17.14 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความสะดวกในการเดินทาง คิดเป็นร้อยละ 14.28 เท่ากัน การบริการข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว การบริการสาธารณะ เช่น สุขา ลักษณะที่พักและร้านอาหาร คิดเป็นร้อยละ 8.57 เท่ากัน และระยะทางของแหล่งท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 5.71

ตารางที่ A-18 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามการให้ความสำคัญในการตัดสินใจในการเดินทางในอันดับที่ 2

ประเด็นที่ใช้ในการตัดสินใจ	จำนวน	ร้อยละ
ความสะดวกในการเดินทาง	10	14.28
ความหลากหลายของกิจกรรม	8	11.43
ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	8	11.43
ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว	6	8.57
การบริการข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว	6	8.57
การบริการสาธารณะ เช่น สุขา	6	8.57
ระยะทางของแหล่งท่องเที่ยว	6	8.57
ลักษณะที่พักและร้านอาหาร	6	8.57
วิถีชีวิตที่น่าสนใจของท้องถิ่น	4	5.71
สินค้า/ผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ในพื้นที่	4	5.71
รูปแบบการท่องเที่ยว เช่น โฮมสเตย์	4	5.71
ความเป็นมิตรของผู้คน	2	2.86

จากตารางที่ A-18 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามการให้ความสำคัญในการตัดสินใจในการเดินทางเป็นอันดับที่ 2 พบว่านักท่องเที่ยวให้ความสำคัญในเรื่อง ความสะดวกในการเดินทางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 14.28 รองลงมา คือ ความหลากหลายของกิจกรรม ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 11.43 เท่ากัน ความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยว การบริการข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว ระยะทางของแหล่งท่องเที่ยว ลักษณะที่พักและร้านอาหาร คิดเป็นร้อยละ 8.57 เท่ากัน วิถีชีวิตที่น่าสนใจของท้องถิ่น สินค้า/ผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ในพื้นที่ รูปแบบการท่องเที่ยว เช่น โฮมสเตย์ คิดเป็นร้อยละ 5.71 เท่ากัน และความเป็นมิตรของผู้คน คิดเป็นร้อยละ 2.86

ตารางที่ A-19 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามการให้ความสำคัญในการตัดสินใจในการเดินทางในอันดับที่ 3

ประเด็นที่ใช้ในการตัดสินใจ	จำนวน	ร้อยละ
ความหลากหลายของกิจกรรม	10	14.28
วิถีชีวิตที่น่าสนใจของท้องถิ่น	8	11.43
ลักษณะที่พักและร้านอาหาร	8	11.43
รูปแบบการท่องเที่ยว เช่น โฮมสเตย์	6	8.57
สินค้า/ผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ในพื้นที่	6	8.57
การบริการสาธารณะ เช่น สุขา	6	8.57
ความสะดวกในการเดินทาง	6	8.57
ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	6	8.57
ระยะทางของแหล่งท่องเที่ยว	6	8.57
การบริการข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว	4	5.71
ความเป็นมิตรของผู้คน	4	5.71

จากตารางที่ A-19 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามการให้ความสำคัญในการตัดสินใจในการเดินทางเป็นอันดับที่ 3 พบว่านักท่องเที่ยวให้ความสำคัญในเรื่อง ความหลากหลายของกิจกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 14.28 รองลงมา คือ วิถีชีวิตที่น่าสนใจของท้องถิ่น ลักษณะที่พักและร้านอาหาร คิดเป็นร้อยละ 11.43 เท่ากัน รูปแบบการท่องเที่ยว เช่น โฮมสเตย์ สินค้า/ผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ในพื้นที่ การบริการสาธารณะ เช่น สุขา ความสะดวกในการเดินทาง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ระยะทางของแหล่งท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 8.57 เท่ากัน และการบริการข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว ความเป็นมิตรของผู้คน คิดเป็นร้อยละ 5.71 เท่ากัน

ตารางที่ A-20 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามแผนการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง

การแวะเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ไป	26	37.14
ไป	44	62.86

จากตารางที่ A-20 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามแผนการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะแวะเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง คิดเป็นร้อยละ 62.86

3) ความคิดเห็นต่อการบริการท่องเที่ยว

ความคิดเห็นต่อการบริการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในการศึกษาคั้งนี้ ทำการศึกษาประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ ลักษณะการเดินทาง จำนวนสมาชิกในกลุ่มของการท่องเที่ยวครั้งนี้ ลักษณะกลุ่ม ช่วงเวลาที่นิยมมาเที่ยว ยานพาหนะในการเดินทาง ประเภทของสถานที่พักผ่อน ระยะเวลาในการพักผ่อน ประเภทของร้านอาหาร จุดประสงค์ในการซื้อของฝากและของที่ระลึก การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยว

ตารางที่ A-21 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามลักษณะการเดินทาง

ลักษณะการเดินทาง	จำนวน	ร้อยละ
มาเที่ยวเอง	46	65.71
สถานศึกษาเป็นผู้จัด	24	34.29
มากับบริษัททัวร์	0	0.00

จากตารางที่ 4-18 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามลักษณะการเดินทาง พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาเที่ยวด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 65.71 รองลงมาคือ เดินทางมากับสถานศึกษาโดยสถานศึกษาเป็นผู้จัด คิดเป็นร้อยละ 34.29

ตารางที่ A-22 จำนวนสมาชิกของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยว

จำนวนสมาชิก (คน)	จำนวน	ร้อยละ
6 - 10	28	40.00
1 - 5	22	31.44
11 - 15	10	14.28
16 - 20	6	8.57
21 - 25	4	5.71

จากตารางที่ A-22 จำนวนสมาชิกของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยว พบว่าจำนวนสมาชิกของกลุ่มนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เดินทางมาท่องเที่ยวมีจำนวนระหว่าง 6-10 คน มาก

ที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมา คือ จำนวน 1 – 5 คน 11 – 15 คน 16 – 20 คน และ 21 – 25 คน คิดเป็นร้อยละ 31.44 14.28 8.57 และ 5.71 ตามลำดับ

ตารางที่ A-23 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามลักษณะของกลุ่มที่ร่วมเดินทางมาเที่ยว

ลักษณะของกลุ่ม	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มครอบครัว	28	40.00
กลุ่มครูและนักเรียน	24	34.29
กลุ่มเพื่อน	18	25.71
กลุ่มทัวร์	0	0.00
กลุ่มอบรม/สัมมนา	0	0.00

จากตารางที่ A-23 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามลักษณะของกลุ่มที่ร่วมเดินทางมาเที่ยว พบว่าลักษณะของกลุ่มของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นกลุ่มครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมา คือ กลุ่มครูและนักเรียน และกลุ่มเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 34.29 และ 25.71 ตามลำดับ

ตารางที่ A-24 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามช่วงเวลาที่นิยมมาเที่ยว

ช่วงเวลา	จำนวน	ร้อยละ
ฤดูหนาว	38	54.29
ช่วงเทศกาลต่างๆ	18	25.71
ฤดูฝน	14	20.00
ฤดูร้อน	0	0.00

จากตารางที่ A-24 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามช่วงเวลาที่นิยมมาเที่ยว พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมเดินทางมาเที่ยวในช่วงฤดูหนาว คิดเป็นร้อยละ 54.29 รองลงมา คือ ช่วงเทศกาลต่างๆ และฤดูฝน คิดเป็นร้อยละ 25.71 และ 20.00 ตามลำดับ

ตารางที่ A-25 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามยานพาหนะในการเดินทาง

ยานพาหนะในการเดินทาง	จำนวน	ร้อยละ
รถยนต์ส่วนตัว	26	37.14
รถนำเที่ยว	22	31.43
รถเช่า	16	22.86
จักรยานยนต์	4	5.71
รถประจำทาง	2	2.86
รถของหน่วยงาน	0	0.00
เครื่องบิน	0	0.00
รถไฟ	0	0.00

จากตารางที่ A-26 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามยานพาหนะในการเดินทาง พบว่ายานพาหนะที่นักท่องเที่ยวใช้ในการเดินทางส่วนใหญ่ คือ รถยนต์ส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 37.14 รองลงมา คือ รถนำเที่ยว รถเช่า จักรยานยนต์ รถประจำทาง คิดเป็นร้อยละ 31.43 22.86 5.71 และ 2.86 ตามลำดับ

ตารางที่ A-27 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามประเภทของสถานที่พักแรม

สถานที่พักแรม	จำนวน	ร้อยละ
บ้านญาติ	18	33.33
โรงแรม	14	25.92
รีสอร์ต	8	14.82
กางเต็น (แคมป์ปิ้ง)	6	11.11
บ้านพักโฮมสเตย์	4	7.41
บ้านพักของหน่วยงานราชการ	4	7.41
เกสต์เฮาส์	0	0.00
บ้านเช่า	0	0.00

จากตารางที่ A-27 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามประเภทของสถานที่พักแรม พบว่านักท่องเที่ยวจะพักแรมที่บ้านญาติมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมา คือ โรงแรม

รีสอร์ททางเดิน (แคว้นปี่ปึง) คิดเป็นร้อยละ 25.92 14.82 และ 11.11 ตามลำดับ และบ้านพักโฮมสเตย์ บ้านพักของหน่วยงานราชการ คิดเป็นร้อยละ 7.41 เท่ากัน

ตารางที่ A-28 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามระยะเวลาในการพักผ่อน

ระยะเวลาในการพักผ่อน	จำนวน	ร้อยละ
ค้าง 1 คืน	28	40.00
ค้าง 2 คืน	20	28.57
ไม่ได้ค้างคืน	16	22.86
ค้างมากกว่า 2 คืน	6	8.57

จากตารางที่ A-28 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามระยะเวลาในการพักผ่อนพบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะมีระยะเวลาในการพักผ่อนจำนวน 1 คืน คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมา คือ จำนวน 2 คืน และมากกว่า 2 คืน คิดเป็นร้อยละ 28.57 และ 8.57 ตามลำดับ และมีนักท่องเที่ยวจำนวนหนึ่งไม่ได้พักผ่อน คิดเป็นร้อยละ 22.86

ตารางที่ A-29 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามประเภทของร้านอาหาร

ประเภทของร้านอาหาร	จำนวน	ร้อยละ
อาหารพื้นเมือง (อาหารอีสาน)	26	37.14
อาหารตามสั่งทั่วไป	26	37.14
อาหารจากร้านสะดวกซื้อ	12	17.15
อาหารต่างชาติ เช่น อาหารเวียดนาม	6	8.57

จากตารางที่ A-29 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามประเภทของร้านอาหารพบว่า ร้านอาหารที่นักท่องเที่ยวเลือกรับประทานส่วนใหญ่เป็น อาหารตามสั่งทั่วไปและอาหารพื้นเมือง (อาหารอีสาน) คิดเป็นร้อยละ 37.14 เท่ากัน รองลงมา คือ อาหารจากร้านสะดวกซื้อ และอาหารต่างชาติ เช่น อาหารเวียดนาม คิดเป็นร้อยละ 17.15 และ 8.57 ตามลำดับ

ตารางที่ A-39 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามจุดประสงค์ในการซื้อของฝากและของที่ระลึก

จุดประสงค์ในการซื้อของฝากและของที่ระลึก	จำนวน	ร้อยละ
ซื้อเพื่อประดับตกแต่งบ้าน	32	45.72
ซื้อเพื่อเป็นของฝาก	22	31.43
ซื้อเพื่อเก็บสะสม	10	14.28
ซื้อเพื่อนำไปรับประทาน	6	8.57

จากตารางที่ A-39 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามจุดประสงค์ในการซื้อของฝากและของที่ระลึก พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีจุดประสงค์ในการซื้อของฝากและของที่ระลึก เพื่อนำไปประดับและตกแต่งบ้าน คิดเป็นร้อยละ 45.72 รองลงมา คือ ซื้อเพื่อเป็นของฝาก ซื้อเพื่อเก็บสะสม และซื้อเพื่อนำไปรับประทาน คิดเป็นร้อยละ 31.43 14.28 และ 8.57 ตามลำดับ

ตารางที่ A-40 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยว

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
จากโทรทัศน์	32	25.80
จากหนังสือพิมพ์	18	14.52
จากบริษัทนำเที่ยว	16	12.90
จากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	14	11.29
จากวิทยุ	12	9.68
จากอินเทอร์เน็ต	12	9.68
จากญาติ/คนรู้จัก	10	8.06
จากเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานรัฐ	6	4.84
จากป้ายโฆษณา	4	3.23
จากผู้นำกลุ่ม/ผู้นำชุมชน	0	0.00

จากตารางที่ A-40 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.80 รองลงมา คือ จากหนังสือพิมพ์ บริษัทนำเที่ยว และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 14.52 12.90 และ 11.29 ตามลำดับ จากวิทยุ อินเทอร์เน็ต คิด

เป็นร้อยละ 9.68 เท่ากัน จากญาติ/คนรู้จัก เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานรัฐและป้าโยษณา คิดเป็นร้อยละ 8.06 4.84 และ 3.23 ตามลำดับ

4) ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในการประเมินการบริการการท่องเที่ยว

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในการประเมินการบริการการท่องเที่ยวในการศึกษาค้นคว้านี้ ทำการศึกษาประเด็นต่างๆ ได้แก่ การประเมินแหล่งท่องเที่ยว การประเมินด้านการเดินทาง การประเมินด้านที่พัก การประเมินด้านร้านค้าและร้านอาหาร การประเมินด้านของฝากและของที่ระลึก การประเมินด้านการบริการข้อมูลข่าวสาร การประเมินด้านการติดต่อสื่อสาร การประเมินการบริการด้านอื่นๆ

ตารางที่ A-41 การประเมินของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวในด้านแหล่งท่องเที่ยว

การประเมินด้านแหล่งท่องเที่ยว	ดีมาก		ดี		พอใช้		ควรปรับปรุง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความสวยงาม	10	14.28	44	62.86	16	22.86	0	0.00
ความสะอาด	8	11.43	38	54.29	24	34.28	0	0.00
การตกแต่งภูมิทัศน์	8	11.43	18	25.72	40	57.14	4	5.71
ระยะทางจากชุมชนของแหล่งท่องเที่ยว	16	22.86	36	51.42	18	25.72	0	0.00
ศาลาหรือที่นั่งพักผ่อน	12	17.14	42	60.00	16	22.86	0	0.00
การบริการของเจ้าหน้าที่	10	14.28	26	37.14	30	42.86	4	5.71
การบริการน้ำดื่มและน้ำใช้สำหรับนักท่องเที่ยว	0	0.00	22	31.43	40	57.14	8	11.43
การบริการถังขยะ	8	11.43	26	37.14	30	42.86	6	8.57
ความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยว	22	31.43	32	45.71	16	22.86	0	0.00

จากตารางที่ A-41 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวในการประเมินแหล่งท่องเที่ยว พบว่า ด้านความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 62.86 รองลงมา อยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 22.86 ด้านความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 54.29 รองลงมา อยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 34.28 ด้านการตกแต่งภูมิทัศน์อยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 57.14 รองลงมา อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 25.72 ด้านระยะทางจากชุมชนของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 51.42 รองลงมา อยู่ใน

ระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 25.72 ด้านศาลาหรือที่นั่งพักผ่อนอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมา อยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 22.86 ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่อยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 42.86 รองลงมา อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 37.14 ด้านการบริการน้ำดื่มและน้ำใช้ สำหรับนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 57.14 รองลงมา อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 31.43 ด้านการบริการถังขยะอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 42.86 รองลงมา อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 37.14 ด้านความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 45.71 รองลงมา อยู่ในระดับดีมากคิดเป็นร้อยละ 31.43

ตารางที่ A-42 การประเมินของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวในด้านการเดินทาง

การประเมินด้านการเดินทาง	ดีมาก		ดี		พอใช้		ควรปรับปรุง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความสะอาดของเส้นทางสู่แหล่งท่องเที่ยว	18	25.72	38	54.28	8	11.43	6	8.57
การให้บริการเดินทาง (รถโดยสาร รถไฟ เครื่องบิน รถเช่า ฯลฯ)	6	8.57	16	22.86	26	37.14	22	31.43
ความเพียงพอของการบริการต่างๆ	6	8.57	20	28.57	30	42.86	14	20.00
ความเหมาะสมของราคาในการบริการ	22	31.43	28	40.00	16	22.86	4	5.71

จากตารางที่ A-42 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวในการประเมินการเดินทาง พบว่า ด้านความสะอาดของเส้นทางสู่แหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 54.28 รองลงมา อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 25.72 ด้านการให้บริการเดินทาง (รถโดยสาร รถไฟ เครื่องบิน รถเช่า ฯลฯ) อยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 37.14 รองลงมา อยู่ในระดับควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 31.43 ด้านความเพียงพอของการบริการต่างๆ อยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 42.86 รองลงมา อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 28.57 ด้านความเหมาะสมของราคาในการบริการอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมา อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 31.43

ตารางที่ A-43 การประเมินของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวในด้านที่พัก

การประเมินด้านที่พัก	ดีมาก		ดี		พอใช้		ควรปรับปรุง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
คุณภาพของที่พัก	24	34.28	34	48.57	12	17.14	0	0.00
ความเหมาะสมของ ราคา	12	17.14	22	31.43	36	51.43	0	0.00
ความปลอดภัยของที่พัก	26	37.14	32	45.72	12	17.14	0	0.00
ความเพียงพอของที่พัก	14	20.00	34	48.57	18	25.72	4	5.71

จากตารางที่ A-43 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวในการประเมินที่พักแรมพบว่า ด้านคุณภาพของที่พักอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 48.57 รองลงมา อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 34.28 ด้านความเหมาะสมของราคาอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 51.43 รองลงมา อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 31.43 ด้านความปลอดภัยของที่พักอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 45.72 รองลงมา อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 37.14 ด้านความเพียงพอของที่พักอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 48.57 รองลงมา อยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 25.72

ตารางที่ A-44 การประเมินของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวในด้านร้านอาหาร

การประเมินด้านอาหาร	ดีมาก		ดี		พอใช้		ควรปรับปรุง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความสะอาดของอาหาร	14	20.00	34	48.57	18	25.71	4	5.71
ความเหมาะสมของ ราคา	18	25.71	38	54.28	14	20.00	0	0.00
ความหลากหลายของ รายการอาหาร	16	22.86	18	25.71	36	51.43	0	0.00
ความเพียงพอของร้าน อาหาร	12	17.14	22	31.43	28	40.00	8	11.43

จากตารางที่ A-45 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวในการประเมินร้านอาหารพบว่า ด้านความสะอาดของอาหารอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 48.57 รองลงมา อยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 25.71 ด้านความเหมาะสมของราคาอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 54.28 รองลงมา อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 25.71 ด้านความหลากหลายของรายการอาหารอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 51.43 รองลงมา อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 25.71 ด้าน ความ

เพียงพอของร้านอาหารอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมา อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 31.43

ตารางที่ A-46 การประเมินของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวในด้านของฝากและของที่ระลึก

การประเมินด้านของฝาก และของที่ระลึก	ดีมาก		ดี		พอใช้		ควรปรับปรุง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
คุณภาพของผลิตภัณฑ์	4	5.71	32	45.72	22	31.43	12	17.14
ความเหมาะสมของราคา	10	17.14	30	42.86	28	40.00	0	0.00
ความหลากหลายของ ผลิตภัณฑ์	6	8.57	18	25.71	30	42.86	16	22.86
ความเป็นเอกลักษณ์ของ ผลิตภัณฑ์	14	20.00	24	34.28	20	28.57	12	17.14
ความแปลกใหม่ของ ผลิตภัณฑ์	6	8.57	14	20.00	22	31.43	28	40.00
ลักษณะของบรรจุภัณฑ์	20	28.57	30	42.86	14	20.00	6	8.57
สถานที่ในการจัดจำหน่าย	4	5.71	22	31.43	28	40.00	16	22.86

จากตารางที่ A-46 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวในการประเมินของฝากและของที่ระลึก พบว่า ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 45.72 รองลงมาอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 31.43 ด้านความเหมาะสมของราคาอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 42.86 รองลงมา อยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 40.00 ด้านความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ อยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 42.86 รองลงมา อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 25.71 ด้านความเป็นเอกลักษณ์ของผลิตภัณฑ์อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 34.28 รองลงมา อยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 28.57 ด้านความแปลกใหม่ของผลิตภัณฑ์อยู่ในระดับควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมา อยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 31.43 ด้านลักษณะของบรรจุภัณฑ์อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 42.86 รองลงมา อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 28.57 ด้านสถานที่ในการจัดจำหน่ายอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมา อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 31.43

ตารางที่ A-47 การประเมินของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวในด้านการบริการข้อมูลข่าวสาร

การประเมินด้านการ บริการข้อมูลข่าวสาร	ดีมาก		ดี		พอใช้		ควรปรับปรุง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ	จำนวน
ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	0	0.00	16	22.86	32	45.72	22	31.43
การจัดทำป้ายบอกทาง	6	8.57	26	37.14	32	45.72	6	8.57
การจัดป้ายสื่อความหมาย แหล่งท่องเที่ยว	10	14.29	22	31.43	26	37.14	12	17.14
การบริการแนะนำแหล่ง ท่องเที่ยว	6	8.57	24	34.28	30	42.86	10	14.29
การประชาสัมพันธ์แหล่ง ท่องเที่ยว	14	20.00	24	34.28	20	28.57	12	17.14
การนำเที่ยวของมัคคุเทศก์	2	2.85	14	20.00	22	31.43	32	45.72

จากตารางที่ A-47 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวในการประเมินการบริการข้อมูลข่าวสาร พบว่า ด้านศูนย์บริการนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 45.72 รองลงมา อยู่ในระดับควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 31.43 ด้านการจัดทำป้ายบอกทางอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 45.72 รองลงมา อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 37.14 ด้านการจัดป้ายสื่อความหมายแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 37.14 รองลงมา อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 31.43 ด้านการบริการแนะนำแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 42.86 รองลงมา อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 34.28 ด้านการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 34.28 รองลงมา อยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 28.57 ด้านการนำเที่ยวของมัคคุเทศก์อยู่ในระดับควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 45.72 รองลงมา อยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 31.43

ตารางที่ A-48 การประเมินของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวในด้านการติดต่อสื่อสาร

การประเมินด้านการ ติดต่อสื่อสาร	ดีมาก		ดี		พอใช้		ควรปรับปรุง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สัญญาณโทรศัพท์มือถือ	28	40.00	22	31.43	16	22.86	4	5.71
ความเพียงพอของ โทรศัพท์สาธารณะ	0	0.00	10	14.29	22	31.43	38	54.28
การบริการไปรษณีย์	10	14.29	18	25.71	32	45.72	10	14.29
การบริการอินเทอร์เน็ต	0	0.00	8	11.43	14	20.00	48	68.57

จากตารางที่ A-48 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวในการประเมินการติดต่อสื่อสาร พบว่า ด้านสัญญาณโทรศัพท์มือถืออยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมา อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 31.43 ด้านความเพียงพอของโทรศัพท์สาธารณะอยู่ในระดับควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 54.28 รองลงมา อยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 31.43 ด้านการบริการไปรษณีย์อยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 45.72 รองลงมา อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 25.71 ด้านการบริการอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 68.57 รองลงมา อยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 20.00

ตารางที่ A-49 การประเมินของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวในด้านการบริการอื่นๆ

การประเมินด้านการ บริการอื่นๆ	ดีมาก		ดี		พอใช้		ควรปรับปรุง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ธนาคาร (ATM)	0	0.00	12	17.14	32	45.72	26	37.14
ปั้มน้ำมัน	0	0.00	14	20.00	22	31.43	34	48.57
สถานพยาบาล	10	14.29	28	40.00	26	37.14	6	8.57
ความเพียงพอร้านค้า (ร้านสะดวกซื้อ)	16	22.86	34	48.57	16	22.86	4	5.71
ที่จอดรถสาธารณะ	6	8.57	32	45.72	22	31.43	10	14.29
สุขาสาธารณะ	8	11.43	12	17.14	32	45.72	18	25.71
สาธารณูปโภค อื่นๆ เช่น ไฟฟ้า ประปา	18	25.71	34	48.57	12	17.14	6	8.57

จากตารางที่ A-49 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวในการประเมินการติดต่อสื่อสาร พบว่า ด้านการบริการธนาคาร (ATM) อยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 45.72 รองลงมา อยู่ในระดับควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 37.14 ด้านปั้มน้ำมันอยู่ในระดับควรปรับปรุง

คิดเป็นร้อยละ 48.57 รองลงมา อยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 31.43 ด้านสถานพยาบาลอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมา อยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 37.14 ด้านความเพียงพอร้านค้า (ร้านสะดวกซื้อ) อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 48.57 รองลงมา อยู่ในระดับดีมาก และพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 22.86 เท่ากัน ด้านที่จอตลอดสาธารณะอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 45.72 รองลงมา อยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 31.43 ด้านสุขาสาธารณะอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 45.72 รองลงมา อยู่ในระดับควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 25.71 ด้านสาธารณูปโภคอื่น ๆ เช่น ไฟฟ้า ประปาอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 48.57 รองลงมา อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 25.71

5) ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวยุทธการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในพื้นที่ศึกษา

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวยุทธการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในพื้นที่ศึกษาในการศึกษาครั้งนี้ ทำการศึกษาประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ ความต้องการรูปแบบหรือกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ศึกษา ประสบการณ์ในการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์

ตารางที่ A-50 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวยุทธการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์หรือกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ศึกษา

ความต้องการรูปแบบหรือกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
การท่องเที่ยวธรรมชาติ เช่น เดินป่า	46	23.00
การท่องเที่ยวล่องแพริมแม่น้ำโขง	28	14.00
การท่องเที่ยววัฒนธรรม เช่น ชมวิถีชีวิตชุมชน	26	13.00
การท่องเที่ยวผจญภัย เช่น ล่องแก่ง ปีนหน้าผา	26	13.00
การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ เช่น สปา	22	11.00
การท่องเที่ยวชมผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น	20	10.00
การท่องเที่ยวกีฬาและนันทนาการ เช่น ปั่นจักรยาน พายเรือแคนู	18	9.00
การท่องเที่ยวในพื้นที่เกษตรกรรม	14	7.00

จากตารางที่ A-50 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวยุทธการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์หรือกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ศึกษา พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความต้องการท่องเที่ยวธรรมชาติ เช่น เดินป่า คิดเป็นร้อยละ 23.00 รองลงมาคือ การท่องเที่ยวล่องแพริมแม่น้ำโขง คิดเป็นร้อยละ 14.00 การท่องเที่ยววัฒนธรรม เช่น ชมวิถีชีวิตชุมชน การท่องเที่ยวผจญภัย เช่น ล่อง

แก่งป็นน้ำผา คิดเป็นร้อยละ 13.00 เท่ากัน การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ เช่น สปา การเที่ยวชม
ผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น การท่องเที่ยวกีฬาและนันทนาการ เช่น ปั่นจักรยาน พายเรือแคนู และการ
เที่ยวในพื้นที่เกษตรกรรม คิดเป็นร้อยละ 11.00 10.00 9.00 และ 7.00 ตามลำดับ

**ตารางที่ A-51 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามประสบการณ์ในการท่องเที่ยวแบบ
โฮมสเตย์**

ประสบการณ์ในการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	62	88.57
เคย	8	11.43

จากตารางที่ A-51 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามประสบการณ์ในการ
ท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่มีประสบการณ์ในการท่องเที่ยวแบบโฮมส
เตย์ คิดเป็นร้อยละ 88.57 ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีประสบการณ์ในการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ คิด
เป็นร้อยละ 11.43

**ตารางที่ A-52 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามความต้องการท่องเที่ยวในรูปแบบการ
ท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์**

ความต้องการท่องเที่ยวในรูปแบบการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มา	2	2.86
มา	68	97.14

จากตารางที่ A-52 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามความต้องการท่องเที่ยวใน
รูปแบบการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความต้องการมาท่องเที่ยวใน
รูปแบบการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ คิดเป็นร้อยละ 97.14 มีเพียง ร้อยละ 2.86 เท่านั้น ที่ไม่
ต้องการมาท่องเที่ยวในรูปแบบการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์

**ตารางที่ A-53 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามการเกิดรูปแบบการท่องเที่ยวแบบ
โฮมสเตย์ในพื้นที่ศึกษา**

การเกิดรูปแบบการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้	0	0.00
ได้	70	100.00

จากตารางที่ A-53 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามความคิดเห็นในการเกิดรูปแบบการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ พบว่า นักท่องเที่ยวทั้งหมดมีความคิดเห็นว่าพื้นที่ศึกษาสามารถเกิดรูปแบบการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ได้ คิดเป็นร้อยละ 100.00

ตารางที่ A-54 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามการกลับมาเที่ยวที่แหล่งท่องเที่ยวแห่งนี้

การกลับมาเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวแห่งนี้	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มา	4	5.72
มา	66	94.28

จากตารางที่ A-54 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำแนกตามการกลับมาเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวแห่งนี้ พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะกลับมาเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวแห่งนี้ คิดเป็นร้อยละ 94.28 มีเพียง ร้อยละ 5.72 เท่านั้น ที่จะไม่กลับมาเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวแห่งนี้อีก

ความคิดเห็นของผู้นำชุมชนต่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในพื้นที่ศึกษา

(1) โฮมสเตย์บ้านชะชอม

จากความคิดเห็นของผู้นำชุมชน การเกิดการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในพื้นที่ของหมู่บ้านชะชอมนั้นมีความเป็นไปได้ เนื่องจากมีความพร้อมทางด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ศึกษาในหลายด้าน เช่น ด้านที่พัก ด้านอาหารและโภชนาการ ด้านความปลอดภัย ด้านการจัดการ ด้านกิจกรรมท่องเที่ยว ด้านสภาพแวดล้อม ด้านมูลค่าเพิ่ม และด้านการส่งเสริมการตลาด ปัจจุบันหมู่บ้านชะชอมมีการจัดการด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่มีรูปแบบชัดเจน และได้รับมาตรฐาน โฮมสเตย์ไทยจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาในปี พ.ศ. 2548 และพื้นที่หมู่บ้านมีศักยภาพในการเชื่อมต่อไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ในพื้นที่ใกล้เคียงได้ ได้แก่ น้ำตกแสงจันทร์ (น้ำตกलगฐ) น้ำตกสร้อยสวรรค์ ป่าดงนาทาม ผาชนะใด ดังนั้นการสร้างโฮมสเตย์เพื่อให้ได้ตามมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาต่อไปสามารถเกิดขึ้นในชุมชนแห่งนี้ได้

(2) โฮมสเตย์บ้านท่าลั้ง

จากความคิดเห็นของผู้นำชุมชน การเกิดรูปแบบการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในพื้นที่ของหมู่บ้านท่าลั้งมีความเป็นไปได้ เนื่องจากมีความพร้อมทางด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ศึกษาในหลายด้าน เช่น ด้านที่พัก ด้านอาหารและโภชนาการ ด้านความปลอดภัย ด้านการจัดการ ด้านกิจกรรม

ท่องเที่ยว ด้านสภาพแวดล้อม ด้านมูลค่าเพิ่ม และด้านการส่งเสริมการตลาด และพื้นที่หมู่บ้านมีศักยภาพในการเชื่อมต่อไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ในพื้นที่ใกล้เคียงได้ ได้แก่ ฝายแจ็ก ฝายฝามือ วัดถ้ำเก่า (วัดปู่เกศ) รอยพระพุทธรูปที่บ้านท่าลั้ง ดังนั้นการสร้างโฮมสเตย์ให้ได้ตามมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา นั้น สามารถเกิดขึ้นในชุมชนแห่งนี้ได้

(3) โฮมสเตย์บ้านตามุย

จากความคิดเห็นของผู้นำชุมชน การเกิดรูปแบบการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในพื้นที่ของหมู่บ้านตามุยมีความเป็นไปได้ เนื่องจากมีความพร้อมทางด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ศึกษาในหลายด้าน เช่น ด้านที่พัก ด้านอาหารและโภชนาการ ด้านความปลอดภัย ด้านการจัดการ ด้านกิจกรรมท่องเที่ยว ด้านสภาพแวดล้อม ด้านมูลค่าเพิ่ม และด้านการส่งเสริมการตลาด และพื้นที่หมู่บ้านมีศักยภาพในการเชื่อมต่อไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ในพื้นที่ใกล้เคียงได้ ได้แก่ สวนเกษตรริมโขง หาดวิจิตร อุทยานแห่งชาติผาแต้ม การชมบั้งไฟพญานาค แหล่งทอผ้าฝ้ายข้อมมือ ดังนั้นการสร้างโฮมสเตย์ให้ได้ตามมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา นั้น สามารถเกิดขึ้นในชุมชนแห่งนี้ได้

(4) โฮมสเตย์บ้านเวินบึก

จากความคิดเห็นของผู้นำชุมชน การเกิดรูปแบบการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในพื้นที่ของหมู่บ้านเวินบึกมีความเป็นไปได้ เนื่องจากมีความพร้อมทางด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ศึกษาในหลายด้าน เช่น ด้านที่พัก ด้านอาหารและโภชนาการ ด้านความปลอดภัย ด้านการจัดการ ด้านกิจกรรมท่องเที่ยว ด้านสภาพแวดล้อม ด้านมูลค่าเพิ่ม และด้านการส่งเสริมการตลาด และพื้นที่หมู่บ้านมีศักยภาพในการเชื่อมต่อไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ในพื้นที่ใกล้เคียงได้ ได้แก่ ศาลาแปดเหลี่ยม โครงการส่งเสริมศิลปาชีพ บ้านเวินบึก ฝายต่าง น้ำตกแซ่ห้วยดอน ดังนั้นการสร้างโฮมสเตย์ให้ได้ตามมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา นั้น สามารถเกิดขึ้นในชุมชนแห่งนี้ได้

(5) แก่งตะนะโฮมสเตย์

จากความคิดเห็นของผู้นำชุมชน การเกิดรูปแบบการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในพื้นที่ของหมู่บ้านแก่งตะนะมีความเป็นไปได้ เนื่องจากมีความพร้อมทางด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ศึกษาในหลายด้าน เช่น ด้านที่พัก ด้านอาหารและโภชนาการ ด้านความปลอดภัย ด้านการจัดการ ด้านกิจกรรมท่องเที่ยว ด้านสภาพแวดล้อม ด้านมูลค่าเพิ่ม และด้านการส่งเสริมการตลาด และพื้นที่

หมู่บ้านมีศักยภาพในการเชื่อมต่อไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ในพื้นที่ใกล้เคียงได้ ได้แก่ แก่งตะนะ วัดถ้ำเหวสินธุ์ชัย ถ้ำพระโบราณ น้ำตกตาดโตน เขื่อนปากมูล แม่น้ำสองสี วัดถ้ำคูหาสวรรค์ วัดโขงเจียม ดังนั้นหากประชาชนในชุมชนมีความตื่นตัวในเรื่องการเตรียมความพร้อมในการรองรับการท่องเที่ยวมากขึ้น จะทำให้การสร้างโฮมสเตย์ให้ได้ตามมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา นั้น มีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในชุมชนแห่งนี้ได้

(6) โฮมสเตย์บ้านหนองชาด

จากความคิดเห็นของผู้นำชุมชน การเกิดการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในพื้นที่ของหมู่บ้านหนองชาดนั้นมีความเป็นไปได้ เนื่องจากมีความพร้อมทางด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ศึกษาในหลายด้าน เช่น ด้านที่พัก ด้านอาหารและโภชนาการ ด้านความปลอดภัย ด้านการจัดการ ด้านกิจกรรมท่องเที่ยว ด้านสภาพแวดล้อม ด้านมูลค่าเพิ่ม และด้านการส่งเสริมการตลาด ปัจจุบันหมู่บ้านชะชอมมีการจัดการด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่มีรูปแบบชัดเจน ได้รับมาตรฐานหมู่บ้านโฮมสเตย์ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาในปี พ.ศ. 2548 และพื้นที่หมู่บ้านมีศักยภาพในการเชื่อมต่อไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ในพื้นที่ใกล้เคียงได้ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ วัดถ้ำเหวสินธุ์ชัย วัดน้ำนุ่นน้ำตกตาดโตน เขื่อนปากมูล แม่น้ำสองสี เขื่อนสิรินธร ตลาดชายแดนช่องเม็ก อุทยานแห่งชาติผาแต้ม บ่อน้ำพุอินทร์ ดังนั้นการสร้างโฮมสเตย์เพื่อให้ได้ตามมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาต่อไปสามารถเกิดขึ้นในชุมชนแห่งนี้ได้

แนวทางการแก้ไขปรับปรุงพื้นที่ในอนาคตให้เหมาะสมในการรองรับการท่องเที่ยว

(1) โฮมสเตย์บ้านชะชอม

1. สร้างบ้านในนามของกลุ่ม เนื่องจากนักท่องเที่ยวบางคนต้องการพักเป็นการส่วนตัว
2. สร้างเส้นทางท่องเที่ยวของจักรยาน ซึ่งปัจจุบันมีแต่จักรยาน ยังไม่มีเส้นทางของจักรยาน
3. จัดทำป้ายบอกทางเพื่อเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวหนึ่งไปยังอีกแหล่งหนึ่ง
4. จัดทำบอร์ดนิทรรศการ เช่น Mapping แจกจ่ายละเอียดพิคคว่าบ้านโฮมสเตย์อยู่ส่วนใดของหมู่บ้าน
5. บรรจุแผนโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยจะพาเที่ยวตามฤดูกาล เช่น ฤดูใดมีอาหารป่า เช่น หน่อไม้ป่า จะมีการพานักท่องเที่ยวเข้าไปเก็บหน่อไม้ ไข่มดแดง เป็นต้น
6. เพิ่มการประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านทางผู้นำชุมชน สมาชิก อบต. เพื่อให้ชาวบ้านได้เล็งเห็นความสำคัญและประโยชน์จากการท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น

(2) โฮมสเตย์บ้านท่าลี่

1. สร้างป้ายกลุ่มกินข้าวเขาเหื่อน เพื่อระบุว่าบ้านหลังใดเป็นโฮมสเตย์
2. ปรับปรุงเส้นทางเข้าสู่หมู่บ้าน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่จะเข้ามาในฤดูฝน
3. ปรับปรุงเส้นทางไปสู่แหล่งท่องเที่ยว เช่น เส้นทางไปสู่ผาเจ็ก หรือเชื่อมโยงเส้นทาง
การท่องเที่ยวระหว่างหมู่บ้าน
4. เพิ่มการประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านทางผู้นำชุมชน สมาชิก อบต.
เพื่อให้ชาวบ้านได้เล็งเห็นความสำคัญและประโยชน์จากการท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น
5. ปรับปรุงสถานที่ขายสินค้า OTOP โดยสร้างเป็นจุดพักรถของนักท่องเที่ยว
6. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เช่น ต่อเติมศาลาริมน้ำ ซึ่งเป็นจุดชมบั้งไฟพญานาค เพื่อ
รองรับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวชมถึง 500 คน
7. ขยายจำนวนสมาชิกของกลุ่มกินข้าวเขาเหื่อนเพิ่มเป็นร้อยละ 50 จากครัวเรือน
ทั้งหมด
8. ส่งเสริมให้ชาวบ้านเข้ากลุ่มเพิ่มมากขึ้น โดยจะจัดให้มีกลุ่มต่าง ๆ เช่น กลุ่มอาชีพจัก
สาน กลุ่มภูมิปัญญาชาวบ้าน (น้ำยาสมุนไพร) กลุ่มเดินป่า โดยส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวเข้ามาชมกลุ่ม
ดังกล่าว
9. จัดอบรมส่งเสริมให้ความรู้ด้านต่าง ๆ แก่ชาวบ้านจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพิ่มมา
ขึ้น
10. จัดบุคลากรเฉพาะเพื่อดูแลฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

(3) โฮมสเตย์บ้านตามุย

1. พัฒนาล้างอำนวยความสะดวกในหมู่บ้านให้ครบครัน
2. เพิ่มการประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง
3. ปรับปรุงภูมิทัศน์ต่าง ๆ ให้พร้อมกับการรองรับนักท่องเที่ยว
4. จัดทำโปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน โดยกำหนดกิจกรรมที่น่าสนใจไปในแต่ละวัน
5. จัดบุคลากรเฉพาะเพื่อดูแลฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยว
6. ปรับปรุงเส้นทางเข้าสู่หมู่บ้าน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่จะเข้ามาในฤดูฝน
7. จัดทำป้ายบอกทางเพื่อเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวหนึ่งไปยังอีกแหล่งหนึ่ง
8. สร้างศูนย์บริการการท่องเที่ยวและขายของที่ระลึกให้แก่นักท่องเที่ยว

(4) โสมสเทย์บ้านเวินบีก

1. จัดอบรมให้ความรู้ด้านการท่องเที่ยวให้แก่ชาวบ้าน
2. หางบประมาณในการปรับปรุงบ้านพักให้มีความเหมาะสมเพื่อเตรียมพร้อมกับการรองรับนักท่องเที่ยว
3. เพิ่มการประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ ให้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น
4. ปรับปรุงสัญญาณโทรศัพท์มือถือในพื้นที่เพื่อสะดวกในการติดต่อสื่อสาร
5. จัดตั้งศูนย์บริการการท่องเที่ยวในหมู่บ้าน
6. พัฒนาล้างอำนวยความสะดวกในหมู่บ้านให้พร้อม

(5) แก่งตะนะโสมสเทย์

1. เพิ่มการประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านทางผู้นำชุมชน สมาชิก อบต. เพื่อให้ชาวบ้านได้เกิดการตื่นตัวและเล็งเห็นความสำคัญและประโยชน์จากการท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น
2. หน่วยงานราชการควรส่งเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ด้านการท่องเที่ยวเข้ามาอบรมชาวบ้าน
3. ประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวแบบ โสมสเทย์กับกลุ่มนักท่องเที่ยว เพื่อให้เข้าใจถึงรูปแบบการท่องเที่ยวแบบโสมสเทย์ที่แท้จริง และเห็นถึงประโยชน์จากการท่องเที่ยวดังกล่าว
4. ปรับปรุงคอนตะนะ สะพานแขวนและบ้านพักที่ทางเขื่อนปากมูลสร้างไว้เพื่อเพิ่มแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ให้น่าดึงดูดใจแก่นักท่องเที่ยว
5. จัดทำป้ายบอกทางเพื่อเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวหนึ่งไปยังอีกแหล่งหนึ่ง
6. เพิ่มเส้นทางจักรยานท่องเที่ยว
7. จัดทำโปรแกรมนำเที่ยว โดยกำหนดกิจกรรมที่น่าสนใจลงไปในแต่ละวัน

(6) โสมสเทย์บ้านหนองชาด

1. จัดอบรมให้ความรู้ด้านการท่องเที่ยวให้กับสมาชิกกลุ่มพร้อมทั้งสร้างศูนย์บริการการท่องเที่ยวโดยมีการตั้งคณะกรรมการกลุ่มดูแลรับผิดชอบ
2. เพิ่มการประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านทางผู้นำชุมชน สมาชิก อบต. เพื่อให้ชาวบ้านได้เล็งเห็นความสำคัญและประโยชน์จากการท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น
3. จัดงบประมาณสนับสนุนให้แก่ชาวบ้าน เพื่อนำมาลงทุนด้านการท่องเที่ยว เช่น การปรับปรุงที่พักให้เหมาะสมกับการรองรับนักท่องเที่ยว

4. ปรับปรุงระบบน้ำใช้ เพื่อให้เพียงพอสำหรับทุกฤดูกาล
5. สร้างเส้นทางจักรยานท่องเที่ยว เนื่องจากนักท่องเที่ยวนิยมปั่นจักรยานเสือภูเขา
6. ปรับปรุงภูมิทัศน์ตามสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยวนั้น

APPENDIX B

นโยบายและแผนพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

นโยบายและแผนพัฒนาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในระดับประเทศ ระดับจังหวัดและระดับท้องถิ่น โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. นโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทย

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9

ความสำคัญกับการวางบทบาทการพัฒนาประเทศในอนาคตอย่างเหมาะสม ต้องสอดคล้องกับศักยภาพและบทบาททางเศรษฐกิจของพื้นที่ โดยคนในชุมชนมีส่วนร่วมที่จะวางรากฐานการพัฒนาเป็นสังคมและชุมชนที่เข้มแข็ง มีระบบบริหารจัดการที่ดีในทุกระดับ ขณะเดียวกันมีการใช้ศักยภาพด้านเอกลักษณ์วัฒนธรรมไทยที่ประณีประนอม เปิดกว้าง ในการพัฒนาเป็นแกนประสานการเจรจาเสริมสร้างสันติภาพในภูมิภาค และใช้ศักยภาพด้านการผลิตและบริการเพื่อเตรียมพัฒนาประเทศสู่ความเป็นฐานเศรษฐกิจของภูมิภาค โดยเฉพาะด้านการเกษตร การแปรรูปการเกษตรและอาหาร การเป็นฐานการท่องเที่ยวที่หลากหลาย และเป็นศูนย์กลางการศึกษาและวิทยาการที่เข้มแข็งควบคู่ไปกับการพัฒนาเป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค ด้านการขนส่งทางอากาศ ทางบก และทางน้ำ รวมทั้งการสื่อสารโทรคมนาคมของภูมิภาค โดยอาศัยศักยภาพที่ได้เปรียบของพื้นที่เศรษฐกิจและโครงข่ายบริการพื้นฐานที่พัฒนาขึ้นแล้ว เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศให้ก้าวตามโลกอย่างรู้เท่าทัน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศด้านการท่องเที่ยวกำหนดให้มี การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว ได้แก่

1. การส่งเสริมบทบาทภาคเอกชน องค์กรท้องถิ่น และประชาชนให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ
2. ส่งเสริมความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ร่วมกัน รวมทั้งการลงทุนด้านการท่องเที่ยว

3. การพัฒนาธุรกิจบริการที่ไทยมีศักยภาพในระดับสากล อาทิ ธุรกิจด้านการส่งเสริมสุขภาพ การโรงแรม ภัตตาคารและอาหาร โดยให้ความสำคัญกับการกำหนดมาตรฐานการจูงใจให้เกิดการลงทุนอย่างเป็นระบบ

ยุทธศาสตร์การเพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการค้าบริการที่มีศักยภาพเพื่อสร้างงานและกระจายรายได้ โดยพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มการจ้างงานและกระจายรายได้สู่ชุมชน เน้นการมีส่วนร่วมของท้องถิ่น ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงคุณภาพและพัฒนาธุรกิจบริการที่มีศักยภาพใหม่ ๆ ให้สอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่น ซึ่งรวมถึง วิถีชีวิต สภาพแวดล้อมตามธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีพื้นบ้าน ตลอดจนการส่งเสริมไทยเที่ยวไทย และการประสานความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน

ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างการพัฒนาชนบทและเมืองอย่างยั่งยืนมีแนวทางการพัฒนาพื้นที่ที่มีศักยภาพ ให้พร้อมรองรับการปรับตัวสู่เศรษฐกิจยุคใหม่ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้อนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม เพื่อเป็นประตูเชื่อมโยงกลุ่มประเทศอินโดจีน โดยมีหนองคาย มุกดาหาร นครพนม เป็นประตูค้าชายแดนของภาค และมีอุบลราชธานีเป็นศูนย์กลางหลัก พร้อมทั้งเร่งพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลผลิตการเกษตรและการแปรรูปการเกษตร เชื่อมโยงภาคเหนือตอนล่างและพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก โดยมีกลุ่มจังหวัดนครราชสีมา ขอนแก่น เป็นศูนย์กลาง

พัฒนาเมืองชายแดนให้เป็นประตูเศรษฐกิจควบคู่กับเมืองที่น่าอยู่เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืน โดยพัฒนาและเตรียมความพร้อมเมืองชายแดนที่อยู่ในพื้นที่พัฒนาเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก-ตะวันตก เชื่อมโยงระหว่างไทย-พม่า-สปป.ลาว-กัมพูชา-เวียดนาม และในพื้นที่เศรษฐกิจแนวเหนือ-ใต้ เชื่อมโยงระหว่างไทย-พม่า-สปป.ลาว-จีนตอนใต้ (ยูนนาน) ด้วยการจัดระเบียบเมืองและชนบทชายแดน การพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจและการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตร่วมตามแนวชายแดน ควบคู่กับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมพื้นที่ชนบทห่างไกลให้เข้มแข็งเพื่อสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนและป้องกันปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ

วิสัยทัศน์ของการพัฒนาการท่องเที่ยวของไทย

วิสัยทัศน์ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ตามยุทธศาสตร์ การพัฒนาท่องเที่ยว พ.ศ. 2545-2547 โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เพื่อให้การท่องเที่ยวไทยมีเอกลักษณ์ไทยในมาตรฐานสากล (World Class) ทั้งในด้านแหล่งท่องเที่ยว การให้บริการ และการรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อม

อย่างสมบูรณ์ รวมทั้งก่อให้เกิดผลในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมโดยตรงต่อประเทศชาติ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2544)

วิสัยทัศน์การดำเนินงานโดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

มุ่งส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้อยู่ในระดับผู้นำในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อนำรายได้เข้าประเทศควบคู่กับการฟื้นฟู พัฒนา อนุรักษ์ ทรัพยากรมรดกทางการท่องเที่ยวให้สืบทอดต่อเนื่องไปอย่างยั่งยืนเป็นประโยชน์ต่อการสร้างงาน สร้างอาชีพ เป็นสิ่งสนับสนุนการ ช่วยพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2544)

แผนการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป้าหมายระยะยาว ปี พ.ศ.2555

ให้การท่องเที่ยวมีเอกลักษณ์ไทยในมาตรฐานสากล (World Class) ทั้งในด้านแหล่งท่องเที่ยว การให้บริการและรักษาสีสิ่งแวดล้อมอย่างสมบูรณ์

การท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานสากล มีองค์ประกอบดังนี้

1. มีแหล่งท่องเที่ยวที่งดงาม ไม่อยู่ในสภาพเสื่อมโทรมหรือถูกทำลาย คงประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงาม ดำรงเอกลักษณ์ของไทยไว้ให้ลือชื่อไปทั่วโลก สิ่งแวดล้อมปลอดภัย
2. มีความปลอดภัยจากอาชญากรรม อุบัติเหตุและโรคภัยไข้เจ็บ
3. มีระบบสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกในปริมาณที่เหมาะสม สะดวก และบริการที่มีคุณภาพ
4. มีการคมนาคมที่ติดต่อถึงกันได้ทุกระดับ
5. มีระบบโทรคมนาคมสาธารณะที่ติดต่อกับทั่วโลกได้ในทุกเมืองท่องเที่ยวหลัก คนไทยมีความพร้อมที่จะให้บริการในมาตรฐานสากล และมีส่วนร่วมอย่างสูงสุดในการได้รับสวัสดิการในมาตรฐานเดียวกัน

การตั้งเป้าหมายเช่นนี้ เป็นการยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่มาตรฐานสากลตามเป้าหมายระยะยาวนี้ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่จะได้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวมาตรฐานสากลก็คือ นักท่องเที่ยวไทยเฉพาะมีจำนวนมากกกว่านักท่องเที่ยวต่างชาติ เนื่องจากสถานการณ์ในปัจจุบันปรากฏว่า แหล่งท่องเที่ยวได้เสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็วเพราะต้องรองรับนักท่องเที่ยวในประเทศและต่างประเทศที่เพิ่มขึ้น ดังนั้น ภารกิจสำคัญก็คือการรักษาและแหล่งท่องเที่ยวเหล่านี้ไว้ให้ยั่งยืนสามารถไทยดำรงตำแหน่งเป็นประเทศที่สวยงามน่าท่องเที่ยวอยู่ได้ตลอด

แผนการตลาดการท่องเที่ยวปี 2548 และทิศทางการตลาดการท่องเที่ยวปี 2549 – 2551 ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 โฆษณาและประชาสัมพันธ์เชิงรุกเพื่อสร้างภาพลักษณ์ประเทศไทยให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพและแหล่งท่องเที่ยวแห่งความสุข

กลยุทธ์ที่ 1 สร้างภาพลักษณ์ประเทศไทยให้เป็น Happiness on Earth ภายใต้ Brand ‘THAILAND’

กลยุทธ์ที่ 2 ประชาสัมพันธ์ กระตุ้นให้เกิดการเดินทางของนักท่องเที่ยวคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การดำเนินการตลาดเชิงรุกแบบเจาะกลุ่มตลาดเป้าหมายทางการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพอย่างแท้จริง

กลยุทธ์ที่ 1 สร้างศักยภาพทางการแข่งขัน โดยการสร้างจุดขายและเพิ่มช่องทางการตลาดไปยังกลุ่มคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ 2 กระตุ้นการเดินทางในช่วง Green Season

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านการตลาด โดยใช้ IT

กลยุทธ์ที่ 4 สร้างพันธมิตรเพื่อให้ไทยเป็น Gateway to ASIA

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการเสริมสร้างสินค้าทางการท่องเที่ยวใหม่ เพื่อเพิ่มโอกาสทางการตลาด

กลยุทธ์ที่ 1 สนับสนุนการจัดรายการนำเที่ยวเชื่อมโยงสินค้าทางการท่องเที่ยวระดับต่าง ๆ

กลยุทธ์ที่ 2 สร้างสินค้าและกิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่

กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริม World Event Marketing

ยุทธศาสตร์ที่ 4 สร้างเสริมคุณภาพ มาตรฐานของสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 1 ผลักดันให้เกิดการสร้างสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 2 ผลักดันให้เกิดการเสริมมาตรฐาน การอำนวยความสะดวกแก่นัก

ท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 5 สร้างความร่วมมืออย่างมีเอกภาพในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 1 เสริมสร้างความร่วมมือด้านการตลาด การท่องเที่ยวระหว่างภาครัฐ เอกชน และชุมชนท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารจัดการแบบบูรณาการในทุกภาคที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

แผนงานตลาดต่างประเทศ

สินค้าทางการท่องเที่ยวสำหรับตลาดต่างประเทศ

1. กลุ่มสินค้าหลักทางการท่องเที่ยว แบ่งออกเป็น 4 Cluster ได้แก่

Cluster ที่ 1 หาดทราย ชายทะเล พัทยา ภูเก็ต พังงา กระบี่ สมุย หัวหิน-ชะอำ

Cluster ที่ 2 อุทยาน ธรรมชาติ ป่าเขา เชียงใหม่ กาญจนบุรี เพชรบุรี

Cluster ที่ 3 ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม กรุงเทพฯ เชียงใหม่ เชียงราย สุโขทัย

กาญจนบุรี อยุธยา

Cluster ที่ 4 ความสนใจเฉพาะ Shopping, Food, MICE, Golf, Wellness & Spa

2. กลุ่มสินค้าใหม่ทางการท่องเที่ยวที่พร้อมเสนอขาย แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่

1) เส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน

- เส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (ทางบก)

- เส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (ทางอากาศ)

- เส้นทางเชื่อมโยงเขตเศรษฐกิจ IMT-GT

2) เส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงภายในประเทศ (Thematic Route)

- เส้นทางมรดกโลก

- เส้นทาง OTOP

- เส้นทางวัฒนธรรมขอม

3) New Destination

- หาดทรายชายทะเล หมู่เกาะช้าง จ.ตราด/ทะเลตรัง จ.ตรัง/ เขาหลัก

จ.พังงา/ เกาะลันตา จ.กระบี่

- อุทยาน ป่าเขา อุทยานแห่งชาติเขาลวง จ.นครศรีธรรมราช, อุทยาน

แห่งชาติเขาสก จ.สุราษฎร์ธานี, อุทยานแห่งชาติทะเลบัน จ.สตูล

- ประวัติศาสตร์ เวียงกุมกาม จ.เชียงใหม่, วัดบริเวณช่วงเมื่อน่าน

- วัฒนธรรม

4) Special Interest Product

- Wellness & Spa/ Medical Tourism, Golf, MICE

- Eco-tourism & Soft Adventure, Cultural & Life Style, Diving,

Shopping

- Wedding & Honeymoon, Agrotourism, การท่องเที่ยวเชิงศาสนา

- Man-made, การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา

5) กิจกรรมทางการท่องเที่ยว

- World Events Bangkok International Film Festival, ทรูจิ้นไชน่าทาวน์
เขาวราช, Pattaya Music Festival, ประเพณีสงกรานต์, Amazing Thailand Grand Sale, ประเพณีลอย
กระทง, งานส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่

- กิจกรรมพิเศษระดับนานาชาติ 2005 International Trumpet Guild
Conference, The 1st Asia Indoor Games

- กิจกรรมระดับชาติ งานแข่งขันแม่ข่ายไตรกีฬานานาชาติ ครั้งที่ 8,
Chiang Mai International Art & Culture Festival, Pattaya Queen's Cup Marathon, งานแข่งขัน
จักรยานเชื่อมภูมิพลเสื่อภูเขานานาชาติครั้งที่ 4, งานสุดยอดเรือสยาม (แข่งเรือยาวประเพณีและเรือ
นานาชาติ)

แผนงานตลาดในประเทศ

สินค้าทางการท่องเที่ยวสำหรับตลาดในประเทศ แบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่มหลัก คือ

1) กลุ่มสินค้าทั่วไปทางการท่องเที่ยว

เป็นสินค้าที่อยู่ในความสนใจทั่วไปของตลาดในประเทศ ซึ่งประกอบด้วย 6 กลุ่ม
หลัก คือ

1.1 กลุ่มเมืองชายแดนเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน

1.2 กลุ่มเส้นทางเชื่อมโยงภายในประเทศ

1.3 กลุ่มหาดทราย ชายทะเล

1.4 กลุ่มอุทยาน ป่าเขา

1.5 กลุ่มประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม

1.6 กลุ่มสินค้าความสนใจพิเศษ

2) กลุ่มสินค้า UNSEEN PRODUCT 2 (สัมผัสจริงเมืองไทย) แบ่งออกเป็น 4

ประเภท

2.1) UNSEEN WONDERS AND NATURE

(มุมมองใหม่แหล่งท่องเที่ยวมหัศจรรย์และธรรมชาติ)

2.2) UNSEEN ADVENTURES (มุมมองใหม่ผจญภัย)

2.3) UNSEEN SACRED ITEMS (มุมมองใหม่ สิ่งศักดิ์สิทธิ์)

2.4) UNSEEN WAY OF LIFE, TRDITIONS AND CULTURE

(มุมมองใหม่ วิถีชีวิต ประเพณี และวัฒนธรรม)

3) กิจกรรมทางการท่องเที่ยว (Event/Festival) ประกอบด้วย World Event 7 กิจกรรม, กิจกรรมระดับชาติ และกิจกรรมงานเทศกาลประเพณีทั่วประเทศ

นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทยปี 2546-2549 ของสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว

1. ส่งเสริมให้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือสำคัญในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สร้างงานให้กับประชาชนและเพิ่มรายได้ให้กับประเทศ รวมทั้งส่งเสริมให้การท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในการช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทั่วทุกภูมิภาคตามนโยบายรัฐบาล

2. ส่งเสริมและพัฒนาการดำเนินงานด้านการตลาดเชิงรุก การเพิ่มตลาดใหม่และตลาดเฉพาะกลุ่ม เพื่อเร่งดึงดูดให้นักท่องเที่ยวต่างประเทศที่มีคุณภาพเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย และกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวชาวไทยท่องเที่ยวภายในประเทศเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งกำหนดจุดขายของประเทศไทย (Positioning Thailand) ให้มีความชัดเจน

3. ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกับทุกฝ่ายทั้งระดับในประเทศและต่างประเทศ ในการส่งเสริมและพัฒนาตลาดท่องเที่ยว ทั้งนี้เพื่อร่วมกันจัดอุปสรรคทางการท่องเที่ยว และเป็นหนทางก้าวสู่การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวในภูมิภาคเอเชีย

4. มุ่งพัฒนาองค์กร ระบบบริหารจัดการ และเสริมสร้างบุคลากรให้มีทักษะและขีดความสามารถทางการตลาดท่องเที่ยว เพื่อให้เป็นองค์กรแห่งการขับเคลื่อน (Driving Force) ที่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานและมีศักยภาพทางการแข่งขันระดับนานาชาติ ภายใต้หลักธรรมาภิบาล รวมทั้ง พัฒนาการความเข้มแข็งขององค์กรในบทบาทเชิงวิชาการและองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการตลาด

5. เร่งรัดพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว (E-TOURISM) เพื่อรองรับการทำธุรกรรมบนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และการดำเนินการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งการดำเนินงานด้านการตลาดด้วยระบบสารสนเทศ โดยมีกลไกในการควบคุมและป้องปรามเพื่อเป็นหลักประกันในการป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้น

แผนปฏิบัติการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแห่งชาติ พ.ศ. 2545-2549

ในแผนปฏิบัติการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแห่งชาติ ซึ่งคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2544 ให้เป็นแผนปฏิบัติการระดับชาติ มีระยะเวลาปฏิบัติงาน พ.ศ. 2545-2549 สรุปเป้าหมายของการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในระยะ 10 ปีข้างหน้าถึงปี พ.ศ. 2555 ดังนี้

1. มีมาตรการกำหนดพื้นที่เป้าหมายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ชัดเจน จัดระดับความเข้มข้นของแหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสมสอดคล้องกับสถานภาพ และความต้องการพัฒนาของท้องถิ่นภายใต้

ได้การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทั้งระบบ โดยพิจารณาจากลักษณะและศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวกิจกรรมการท่องเที่ยวและวิธีการจัดการในแหล่งท่องเที่ยว ภายใน 3 ปี

2. ยกย่องระดับทักษะอบรม ในด้านความรู้ที่จำเป็นแก่ผู้ประกอบการแรงงานและประชาชนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง โดยมุ่งเน้นด้านคุณภาพในการให้บริการที่ถูกต้อง เช่น การบริการ ที่พัก การบริการนำเที่ยวมัคคุเทศก์เฉพาะ เป็นต้น โดยจัดให้มีการให้การศึกษา ฝึกอบรมทุกกลุ่มทุกด้านไม่น้อยกว่า 50 ครั้งต่อปี

3. จัดให้มีการประสานเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศระดับชาติ ภาคและจังหวัด โดยมีเป้าหมายให้ครบถ้วนใน 5 ปี และขยายครบทุกจังหวัด รวมทั้งท้องถิ่นเป้าหมายให้มากที่สุดภายในระยะเวลา 10 ปี

4. เพิ่มองค์กรพัฒนาเอกชนและกลุ่มประชาชนระดับท้องถิ่น ในการมีส่วนร่วมหรือกำกับ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ให้มีทั่วทุกจังหวัดใน 10 ปี

5. มีหลักเกณฑ์การปฏิบัติด้านการจัดการทรัพยากร สิ่งแวดล้อม การศึกษา การบริการ และการมีส่วนร่วม อย่างมีมาตรฐานและตัวชี้วัดที่ชัดเจน ภายใน 3 ปี

6. เพิ่มสัดส่วนนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศนานาชาติ ให้มีการขยายตัวไม่ต่ำกว่าการขยายตัวนำท่องเที่ยวโดยรวม (คือ เพิ่มส่วนแบ่งจากปัจจุบันประมาณร้อยละ 30) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ต่อปี โดยให้มีนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีคุณภาพและมีการปฏิบัติตัวอย่างถูกต้อง มุ่งเน้นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นหลักไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง

7. เพิ่มจำนวนและสัดส่วนของนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางภายในประเทศ ร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ไม่ต่ำกว่าการขยายตัวโดยรวม คือ มีสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศทั้งหมด ส่งเสริมให้เป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีคุณภาพและมีการปฏิบัติที่ถูกต้อง ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50

8. เพิ่มรายจ่ายของการท่องเที่ยวในกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้มากขึ้น ร้อยละ 5 ต่อปี และให้มีการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นในสัดส่วนที่มากขึ้น

9. ขยายงบประมาณในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ที่ได้รับการอุดหนุนจากรัฐบาลให้มีปริมาณมากขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ต่อปี รวมทั้งระดมการอุดหนุนจากภาคเอกชนและองค์กรระหว่างประเทศให้เพิ่มมากขึ้นด้วย และเพิ่มขีดความสามารถในการจัดหารายได้ของแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวด้วยตนเองมากขึ้น

10. มีการใช้กฎหมายที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพ มีกฎหมายตลอดจนมาตรการเฉพาะสำหรับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้ทั่วถึงภายใน 5 ปี

11. มีข่าวความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอาเซียนและอินโดจีน โดยให้ไทยเป็นศูนย์กลางด้าน การเดินทาง การตลาด การฝึกอบรมและด้านข้อมูลสารสนเทศ ภายใน 5 ปี

นโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นในการพัฒนาการท่องเที่ยว

นโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (อ้างตาม กวี วรกวินและคณะ, 2546) มีดังนี้

(1) พัฒนาแบบแผนการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นตลอดรวมถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรท้องถิ่น เอกชนและประชาชนทั่วไปในด้านการลงทุน การผลิตสินค้าและบริการ ทั้งนี้ ต้องมีความเสมอภาคเป็นธรรมในกรอบที่เหมาะสม สอดคล้องกับการพัฒนาด้านอื่น ๆ และมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด

(2) สนับสนุนการจัดตั้งข่าวความร่วมมือในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในรูปแบบขององค์กรหรือคณะกรรมการระดับชาติ ภูมิภาค และท้องถิ่น โดยมีเครือข่ายครอบคลุมผู้เกี่ยวข้องทุกส่วนและทุกระดับ โดยให้องค์กรมีขอบเขตความสามารถในการตัดสินใจและดำเนินการอย่างอิสระ ภายใต้กรอบที่ตอบสนองความจำเป็นในการจัดการแต่ละระดับ

(3) เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผน ตัดสินใจ และติดตามประเมินผล ตลอดจนได้รับประโยชน์จากการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ รวมทั้งปรับทัศนคติและปรับปรุงจิตความสามารถของหน่วยงานของรัฐให้สามารถร่วมมือและเกื้อหนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนมากขึ้น

(4) ส่งเสริมการจัดตั้งองค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนที่ดูแลด้านสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทั้งที่เป็นนิติบุคคลและไม่มีนิติบุคคล

(5) แก้ไข ปรับปรุงและพัฒนากฎหมายและระบบงบประมาณของภาครัฐให้สามารถส่งเสริมและเอื้ออำนวยต่อการประสานงานความร่วมมือของหน่วยงานปฏิบัติทุกระดับกับประชาชนท้องถิ่น ตลอดจนกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ในการให้ชุมชนมีโอกาสในการควบคุม กำกับดูแล และจัดการทรัพยากรด้วยตนเอง

(6) สนับสนุนพัฒนาศักยภาพของคน โดยการเพิ่มความรู้ ทักษะ และการมีจิตสำนึกในด้านการจัดการพัฒนาการดำเนินธุรกิจท่องเที่ยว การอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม สำหรับชุมชนให้กว้างขวางมากขึ้น

(7) สนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เข้มแข็งมีประสิทธิภาพในด้านการจัดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างมีอิสระและสามารถจัดเก็บรายได้เพื่อการอนุรักษ์ฟื้นฟูการท่องเที่ยวด้วยตนเอง โดยให้มีการพัฒนาทักษะการจัดการที่ถูกต้อง

(8) สนับสนุนองค์กรพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาทางสังคมให้มีโอกาสในการเข้าช่วยเหลือและยกระดับการมีส่วนร่วม ตลอดจนการจัดตั้งองค์กรชุมชนและองค์กรการจัดการธุรกิจของประชาชนอย่างสร้างสรรค์

จากแนวนโยบายและกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวของรัฐดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า ได้ให้ความสำคัญต่อการนำทรัพยากรทางการท่องเที่ยวมาพัฒนาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่น รวมถึงมีแนวทางในการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นในการเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน บริหารจัดการ และดูแลรักษาทรัพยากรท่องเที่ยวมากขึ้นในปัจจุบัน

2. นโยบายและแผนพัฒนาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในระดับจังหวัด

แผนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดอุบลราชธานี

จากแผนการลงทุนของจังหวัดอุบลราชธานีให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวและบริการ เป็นกลยุทธ์หลักในการพัฒนาจังหวัด โดยมุ่งเน้น

- การพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดอุบลราชธานีให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภาคอีสานตอนล่างและยกระดับเป็นนานาชาติที่มีความสมดุลของการพัฒนาและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
- ขยายฐานการท่องเที่ยวของจังหวัดอุบลราชธานี โดยเพิ่มวงจรเชื่อมโยงกับจังหวัดใกล้เคียง และประเทศเพื่อนบ้าน

- สนับสนุนให้ดำเนินการปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ ๆ ของเมือง โดยรักษาสภาพแวดล้อมที่ดีของแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ และตัวเมืองอุบลราชธานี พร้อมทั้งอนุรักษ์แม่น้ำมูลให้ปราศจากมลภาวะ

- ยกกระดับความพร้อมด้านการบริการพื้นฐานให้อยู่ในระดับที่เอื้อต่อการขยายตัวด้านการท่องเที่ยว และรองรับการเปิดประเทศในกลุ่มอินโดจีน อาทิ การปรับปรุงประสิทธิภาพสนามบินนานาชาติอุบลราชธานี พร้อมทั้งการเพิ่มเที่ยวบิน การพัฒนาระบบสาธารณูปโภคต่าง ๆ บริการไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ การคมนาคมภายในตัวเมืองและอำเภอใกล้เคียง ในการที่จะนำระบบ TAXI-METER นำมาใช้ ตลอดจนให้บริการทางธุรกิจการเงิน เป็นต้น

แผนงานโครงการสนับสนุน

1.1 ภาครัฐบาล

1.1.1 โครงการพัฒนาปรับปรุงสนามบินอุบลราชธานีให้เป็นสนามบินนานาชาติอย่างสมบูรณ์แบบ พร้อมทั้งให้บริษัทการบินไทยจัดเที่ยวบินเพิ่มเติมสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวและประชาชนจังหวัดอุบลราชธานี โดยเพิ่มเที่ยวบินจากวันละ 1 เที่ยวบิน เป็นวันละ

อย่างน้อย 2 ถึง 3 เที่ยวบินทุกวัน และใช้มาตรการให้สายการบินต่าง ๆ เปิดเส้นทางบินไปสู่ประเทศ
อินโดจีน โดยเจาะจง ณ สนามบินนานาชาติอุบลราชธานี

1.1.2 โครงการขยายและปรับปรุงโครงข่ายถนนเชื่อมโยงพื้นที่ท่องเที่ยวสำคัญ ๆ
ในจังหวัด โดยเน้นเส้นทางสายอุบลราชธานี-พิบูลมังสาหาร และเส้นทางสู่แหล่งท่องเที่ยวตาม
ชายฝั่งแม่น้ำโขงเป็นสำคัญ ให้มีการขยายถนนเป็นถนน 4 ช่องจราจร

1.1.3 โครงการสนับสนุนให้บริษัทการบินไทยจำกัด หรือสายการบินเอกชน เช่น
บางกอกแอร์เวย์ เปิดเที่ยวบินระหว่างจังหวัดอุบลราชธานี ให้เชื่อมโยงศูนย์กลางความเจริญของ
ภูมิภาคต่าง ๆ

1.1.4 โครงการสนับสนุนให้การบินไทย หรือสายการบินเอกชนเปิดเส้นทางการบิน
บินจากกรุงเทพฯ ผ่านอุบลราชธานีเชื่อมโยงไปยังเมืองต่าง ๆ ของประเทศอินโดจีน พร้อมทั้งศึกษา
ความเป็นไปได้ที่จะให้เมืองอุบลราชธานีเป็นศูนย์กลางทางการบิน ระหว่างกลุ่มประเทศอินโดจีน
กับประเทศไทย

1.1.5 โครงการปรับปรุงเส้นทางคมนาคมระหว่างอำเภอให้ได้มาตรฐาน ตลอดทั้ง
การพัฒนาไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในเขตอำเภอต่าง ๆ และแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ
ลาว เช่น น้ำตกหลี่ผี แขวงจำปาสักดิ์ โดยผ่านทางช่องเม็ก อำเภอสิรินธร และเมืองปากเซ ประเทศ
ลาว โดยผ่านการช่วยเหลือขององค์กรต่างประเทศ เช่น ADB หรือ JICA

1.1.6 โครงการสนับสนุนพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน
สำคัญ ๆ ในตัวเมืองอุบล เช่น เขตเทศบาล ตำบลวารินชำราบ และเขตเทศบาล ตำบลพิบูลมังสาหาร
โดยเฉพาะการบำบัดน้ำเสียและการกำจัดขยะในชุมชน

1.1.7 โครงการพัฒนาระบบสื่อสารโทรคมนาคมเพื่อเชื่อมโยงเครือข่ายไปยังกลุ่ม
ประเทศอินโดจีน รวมทั้งสนองความต้องการของประชาชนในจังหวัดอุบลราชธานี โดยเน้น
ลักษณะ “ทันสมัย รวดเร็ว และเพียงพอ”

1.1.8 โครงการเร่งก่อสร้างสถานีขนส่งเพื่อเป็นจุดรวมรถประจำทางที่เดินทางมายัง
จังหวัดอุบลราชธานี ให้มีมาตรฐานพร้อมทั้งบริการด้านต่าง ๆ อย่างเพียงพอเช่นเดียวกับสถานี
ขนส่งจังหวัดนครราชสีมา

1.1.9 โครงการอำนวยความสะดวกและสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยวในด้าน
ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

1.1.10 โครงการศึกษาจัดทำแผนประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวสำคัญ ๆ ของ
จังหวัดอุบลราชธานี อาทิเช่น ผาแต้ม แม่น้ำสองสี ตลอดจนงานประเพณีต่าง ๆ รวมทั้งให้ครอบคลุม
สถานที่ท่องเที่ยวที่ค้นพบใหม่ ๆ ที่มีศักยภาพเพียงพอจะพัฒนาให้เจริญต่อไปได้ เช่น ผาชัน เป็นต้น

1.1.11 โครงการจัดหาแหล่งเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ และสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ให้กับนักลงทุนภาคเอกชน โดยหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย นำไปพิจารณาให้สอดคล้องกับเขตส่งเสริมการท่องเที่ยว

1.1.12 โครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ ตลอดทั้งสถานที่ทางประวัติศาสตร์และชุมชนเมืองไม่ให้เชื่อมโยง พร้อมทั้งกำหนดกฎเกณฑ์ชี้แจงให้นักท่องเที่ยวปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

1.1.13 โครงการส่งเสริมและสนับสนุนให้สถาบันการศึกษาของรัฐ โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เปิดสอนหลักสูตรหรือจัดให้มีการเรียนการสอนและฝึกอบรมฝีมือแรงงานให้สอดคล้องอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการของจังหวัด

1.1.14 โครงการปรับปรุงการคมนาคมรถไฟให้มีความสะดวก รวดเร็ว พร้อมทั้งเพิ่มขบวนรถให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนและนักท่องเที่ยว ตลอดจนดูแลความสะอาดและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

1.1.15 โครงการปรับปรุงการบริการการเดินรถไฟ ตลอดจนการสำรองที่นั่ง โดยนำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้เพื่อให้มีมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ

1.1.16 โครงการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดระบบคมนาคมภายในตัวเมืองอุบลราชธานีและตัวเมืองวารินชำราบ โดยมีการปรับปรุงการเดินทางของรถประจำทางระหว่างอำเภอต่าง ๆ และนำระบบ TAXI-METER มาใช้เพื่อตอบสนองความต้องการของนักธุรกิจและนักท่องเที่ยว ตลอดจนประชาชนในจังหวัด

1.2 ภาคเอกชน

1.2.1 โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในประเทศลาว เช่น น้ำตกหลี่ผี ให้เป็นเมืองท่องเที่ยวระดับโลก ประกอบด้วย โรงแรมและรีสอร์ท สนามกอล์ฟ ศูนย์การค้า พร้อมทั้งสาธารณูปโภคครบครัน โดยให้จังหวัดอุบลราชธานีเป็นฐานท่องเที่ยวที่สำคัญของภูมิภาคนี้

1.2.2 โครงการศึกษาความเหมาะสมการพัฒนาท่าเทียบเรือของภาคเอกชน เพื่อการท่องเที่ยวตามลุ่มแม่น้ำโขง ณ อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี

1.2.3 โครงการสนับสนุนให้ภาคเอกชนลงทุนในธุรกิจโรงแรม ภัตตาคาร ร้านอาหารของที่ระลึกในจังหวัดอุบลราชธานี โดยหน่วยงานของรัฐลงทุน พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก พร้อมทั้งผ่อนคลายกฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ และอำนวยความสะดวกสิทธิประโยชน์การลงทุน

1.2.4 โครงการส่งเสริมสนับสนุนธุรกิจด้านการท่องเที่ยวในจังหวัด เช่น การบริการยานพาหนะ การจัดให้มีกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบครบวงจร บริการด้านการสื่อสาร เป็นต้น

1.2.5 โครงการส่งเสริมให้มีที่พักแรมระดับมาตรฐานสากล โดยเน้นในเขตท่องเที่ยวบางแห่งที่มีศักยภาพสูง

1.2.6 โครงการส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมพื้นบ้าน เพื่อผลิตของที่ระลึกสำหรับนักท่องเที่ยว

1.3 มาตรการสนับสนุน

1.3.1 เร่งรัดหน่วยงานของรัฐดำเนินการให้สนามบินนานาชาติจังหวัดอุบลราชธานีเป็นสนามบินนานาชาติที่แท้จริง และศูนย์กลางการบินของกลุ่มประเทศอินโดจีน

1.3.2 สนับสนุนให้บริษัทการบินไทย จำกัด เพิ่มเที่ยวบินระหว่าง อุบลราชธานี – กรุงเทพฯ อย่างน้อยวันละ 2-3 เที่ยวบินทุกวัน

1.3.3 ปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ เกี่ยวกับกิจการการบินพาณิชย์ภายในประเทศ ในกรณีบริษัทเอกชนจะดำเนินธุรกิจการบินทับเส้นทางของบริษัทการบินไทย

1.3.4 ให้การส่งเสริมด้านการเงินอย่างเต็มที่กับนักลงทุน โดยให้มีสิทธิประโยชน์ด้านการลงทุนและด้านภาษีอากร ตลอดทั้งสินเชื่อเพื่อการลงทุนในอัตราดอกเบี้ยต่ำ

1.3.5 กำหนดการใช้ที่ดินเพื่อการท่องเที่ยวให้ชัดเจน ตลอดจนทั้งการควบคุมสิ่งก่อสร้างที่จะก่อให้เกิดปัญหามลพิษในแม่น้ำมูล

1.3.6 เร่งรัดให้กระทรวงต่างประเทศพิจารณาและประสานงานกับกลุ่มประเทศอินโดจีน ให้นักท่องเที่ยวชาวไทยสามารถเดินทางไปมาหาสู่ระหว่างกันและกันในภูมิภาคนี้เป็นไปอย่างสะดวกและไม่ต้องขอวีซ่า เพื่อให้เกิดผลในด้านการท่องเที่ยว การค้าและการลงทุน

1.3.7 จัดให้มีการจัดตั้งสถานกงสุลลาวที่จังหวัดอุบลราชธานี เพื่ออำนวยความสะดวกในการขออนุมัติเข้าประเทศลาวตอนใต้ โดยเฉพาะพักที่จังหวัดอุบลราชธานีและจังหวัดใกล้เคียง เช่น ศรีสะเกษ สุรินทร์ มุกดาหาร และยโสธร

1.3.8 สนับสนุนการท่องเที่ยวไทย-ลาว โดยจัดให้มีกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรม การกีฬาทั่วไปและพื้นบ้าน เพื่อเพิ่มความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งจัดให้มีการเจรจาผ่อนปรนการเปิดจุดผ่านแดนตามแนวชายแดน

3. นโยบายและแผนพัฒนาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่น

(1) โฮมสเตย์บ้านชะชอม

- องค์การบริหารส่วนตำบลนาโพธิ์กลางร่วมกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต2 ในการผลักดันให้มีการท่องเที่ยวในชุมชนได้ตลอดทั้งปี

- การสนับสนุนด้านงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลนาโพธิ์กลาง โดยทางกลุ่มจะเขียนโครงการมาของงบประมาณจากองค์การบริหารส่วนตำบล
- ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาโพธิ์กลางด้านการพัฒนาด้านการส่งเสริมพัฒนารูปแบบเพื่อยกระดับการท่องเที่ยวของตำบล โดยมีแนวทางการพัฒนาดังต่อไปนี้
 1. ศึกษาวิจัยศักยภาพพื้นที่และหารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสม ได้แก่ อุดหนุนโครงการชมรมชาตราเพื่อรักษาป่าดงนาทาม โครงการส่งเสริมหมู่บ้านโฮมสเตย์ในพื้นที่ตำบล โครงการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวตามฤดูกาล
 2. การส่งเสริมผลิตภัณฑ์ OTOP เชื่อมโยงการท่องเที่ยว ได้แก่ โครงการส่งเสริม OTOP ให้เป็นผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว
 3. ปรับปรุงพัฒนาเส้นทางสู่แหล่งท่องเที่ยวและสาธารณูปโภค/สาธารณูปการที่จำเป็นและการฟื้นฟูเสริมศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ โครงการพัฒนาศักยภาพรองรับของแหล่งท่องเที่ยวป่าดงนาทาม โครงการพัฒนาเส้นทางสู่แหล่งท่องเที่ยว
 4. พัฒนาศูนย์กลางตลาดจมนจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวของตำบล ได้แก่ โครงการจัดหาและพัฒนาศูนย์กลาง/เครื่องมือเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

(2) โฮมสเตย์บ้านท่าสำ และ (3) โฮมสเตย์บ้านตามุย

แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2548 - 2550) ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยไผ่ มียุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยตรงนั้น อยู่ในยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ วิสัยทัศน์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยไผ่ “การคมนาคมสะดวก เศรษฐกิจดี คุณภาพชีวิตที่ดีและมีความรู้ที่กว้างไกล” โดยมีแนวทางการพัฒนาดังนี้

แนวทางการพัฒนา

1. การแก้ไขปัญหาความยากจนโดยเน้นครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 20,000 บาท/คน/ปี ตามเกณฑ์ความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
 2. ส่งเสริมการท่องเที่ยว
 3. ส่งเสริมอาชีพ เพิ่มรายได้ รวมทั้งลดรายจ่ายในครัวเรือน
 4. ส่งเสริมการดำเนินงาน “หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์” และเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง
 5. พัฒนาความรู้เรื่องอาชีพเสริมต่าง ๆ ให้แก่ประชาชน
- จากยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนานั้น ได้มีโครงการและกิจกรรมดังนี้
1. โครงการฝึกอบรมอาชีพให้แก่ประชาชน

2. โครงการสนับสนุนกลุ่มอาชีพในหมู่บ้านในรูปแบบต่างๆ
4. โครงการก่อสร้างศูนย์บริการการท่องเที่ยว
5. โครงการสนับสนุนการจัดประเพณีท้องถิ่น และอนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมต่าง ๆ ในท้องถิ่น

(4) โฮมสเตย์บ้านเวินบีก และ (5) แก่งตะนะโฮมสเตย์

แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2548 - 2550) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโจงเจียม เน้นการสร้างเสริมความเจริญให้ท้องถิ่น ทั้งในด้านความเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตและยกระดับคุณภาพชีวิต การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจ ทั้งนี้สัดส่วนในการพัฒนาในด้านต่างๆ จะแตกต่างกันไปตามความต้องการของประชาชน

ยุทธศาสตร์และแนวทางพัฒนาที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว นั้น อยู่ในยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านเศรษฐกิจ โดยมีเป้าหมาย เพื่อให้ประชาชนมีงานทำ มีรายได้เพิ่มขึ้น พอเพียงสามารถพึ่งตนเองและดูแลครอบครัวได้ มีการขยายงาน สร้างกลุ่มอาชีพ พัฒนาผลผลิตการแปรรูปผลผลิตที่มีคุณภาพตรงตามความต้องการของตลาด สร้างงานในท้องถิ่น ยกระดับรายได้ของประชาชน ส่งเสริมให้ความรู้และสนับสนุนทุนในการประกอบอาชีพ ด้านการเกษตร หัตถกรรมและอุตสาหกรรมในครัวเรือนและการบริการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน เพิ่มมูลค่าสินค้า สามารถขยายตลาดและสนับสนุนการเป็นเมืองท่องเที่ยวด้วย ยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว นั้นมีแนวทางการพัฒนาดังนี้

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนากลุ่มอาชีพให้มีความเข้มแข็ง
2. พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น
3. ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรให้มีคุณภาพ
4. สนับสนุนสินค้าชุมชนให้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยว
5. สนับสนุนให้มีร้านค้าชุมชนในแหล่งท่องเที่ยว
6. สนับสนุนงบประมาณให้กับกลุ่มอาชีพ
7. ส่งเสริมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

จากยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนานั้น ได้มีโครงการดังนี้

1. โครงการฝึกอบรม พัฒนาความรู้ความชำนาญในอาชีพ
2. ประชาสัมพันธ์สินค้าท้องถิ่นทางสื่อที่ทันสมัย
3. จัดฝึกอบรมพัฒนาการแปรรูปเพิ่มมูลค่าผลผลิต

4. สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)
5. จัดแสดงสินค้าในงานสำคัญต่างๆ
6. จัดตลาดปลา
7. ร้านค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน
8. สนับสนุนกลุ่มอาชีพจักสาน
9. สนับสนุนกลุ่มอาชีพทำไม้กวาด
10. สนับสนุนกลุ่มอาชีพศิลปหัตถกรรม
11. สนับสนุนกลุ่มอาชีพเลี้ยงปลาในกระชัง
12. ดำรงแหล่งท่องเที่ยวใหม่
13. ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว
14. ให้ความรู้ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ของเกษตรกร
15. สนับสนุนทุนในการประกอบอาชีพ

(6) โฮมสเตย์บ้านหนองชาด

- องค์การบริหารส่วนตำบลคำเขื่อนแก้วจัดทำแผนการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในพื้นที่โดยจัดบรรจุไว้ในแผนพัฒนาตำบล ปี 2550 และตั้งงบประมาณไว้จำนวน 100,000 บาท ได้แก่
 1. สนับสนุนการทำสวนสมุนไพร บริเวณห้วยตาดโดน
 2. ปรับปรุงสะพานบริเวณภูใหญ่
- องค์การบริหารส่วนตำบลคำเขื่อนแก้วจัดทำแผนงบประมาณการท่องเที่ยวเสนอให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด ด้านการปรับปรุงแก่งตาดโดน ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ถาวร

APPENDIX C

แบบสัมภาษณ์ผู้นำชุมชน

เรื่อง การสร้างเกณฑ์สำหรับการประเมินการจัดการการ
ท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ไทย : กรณีศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี ประเทศไทย

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งในวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

ผู้ให้ข้อมูลชื่อ..... โทรศัพท์.....

ตำแหน่ง.....

หน่วยงาน.....

1. ข้อมูลโดยย่อของแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ศึกษา

1.1 ประวัติความเป็นมา

.....
.....
.....

1.2 วิถีชีวิต (การดำเนินชีวิต ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม)

.....
.....
.....

1.3 สภาพเศรษฐกิจของชุมชน (การประกอบอาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือน การเพาะปลูก)

.....
.....
.....

1.4 สภาพสังคมของชุมชน (จำนวนประชากร ครัวเรือน สาธารณูปโภค สุขอนามัย)

.....

.....

.....

1.5 ความพร้อมของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์

.....

.....

.....

2. ที่มาของการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในพื้นที่ศึกษา

2.1 ใครเป็นผู้เริ่มโครงการโฮมสเตย์.....

2.2 ใครเป็นผู้รับผิดชอบ.....

3. แหล่งท่องเที่ยวโดยรอบพื้นที่

.....

.....

.....

4. สถานการณ์การท่องเที่ยวโดยรอบพื้นที่ศึกษา

.....

.....

.....

5. รูปแบบการของการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในพื้นที่ศึกษา (กิจกรรมการท่องเที่ยว)

.....

.....

.....

6. การบริหารจัดการที่ยั่งยืนแหล่งท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในพื้นที่ศึกษา

6.1 นโยบายระยะสั้น/ระยะยาวในการสนับสนุนการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในพื้นที่

.....

.....

.....

6.2 นโยบายเกี่ยวกับการโฆษณา ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในพื้นที่ศึกษา

.....

.....

6.3 หน่วยงานที่ทำการสำรวจ/เก็บข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบ โฮมสเตย์

.....
.....

7. การเตรียมความพร้อมเพื่อจัดการการท่องเที่ยวแบบ โฮมสเตย์

7.1 ความสะดวกสบายในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว

- สภาพของนักท่องเที่ยวที่เข้ามายังแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่.....
- ความสะดวกต่อการใช้นานพาหนะ.....
- ความชัดเจนของป้ายบอกทาง.....
- บริการของรถโดยสารไปยังแหล่งท่องเที่ยว.....
- การบริการข้อมูลข่าวสารของแหล่งท่องเที่ยว.....

7.2 สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว

- สถานที่จอดรถ/ลานจอดรถ/ที่กักเก็บรถ/ป้าย.....
- การบริการที่พัก.....
- การบริการอาหาร.....
- การบริการห้องน้ำ/ห้องสุขา.....
- ศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว/มัคคุเทศก์.....

7.3 บุคลากรและการจัดการในพื้นที่

- จำนวนเจ้าหน้าที่ด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่.....
- ความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ต่อการท่องเที่ยวแบบ โฮมสเตย์.....
-
- ศูนย์บริการข้อมูล ฝ่ายประชาสัมพันธ์.....
- การสื่อความหมายและระบบการให้ความรู้.....
- จำนวนมัคคุเทศก์/วิทยากร.....

8. การมีส่วนร่วมของชุมชนและประชาชนในท้องถิ่นกับแหล่งท่องเที่ยว

8.1. การมีส่วนร่วมในการขายสินค้า.....

8.2 การมีส่วนร่วมในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ผู้ให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว.....

8.3 การมีส่วนร่วมในการดูแลพื้นที่.....

8.4 การจ้างงาน/ลูกจ้าง.....

8.5 ความพึงพอใจของชุมชนที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวแบบ โฮมสเตย์

.....

8.6 ในชุมชนของท่านมีการจัดการเรื่อง โสมสเดย์บ้างหรือไม่ อย่างไร เช่น การจัดการด้านราคา
สิ่งแวดลอม

9. ความสามารถในการรองรับของพื้นที่

9.1 การรองรับของขนาดพื้นที่ต่อนักท่องเที่ยวปัจจุบัน.....

9.2 กิจกรรมการท่องเที่ยวและการให้บริการ.....

9.3 ความเหมาะสมของวันในการเปิดให้บริการ.....

10. ข้อจำกัดของพื้นที่ที่อาจจะเป็นอุปสรรคต่อการท่องเที่ยว

10.1 ความลำบากในการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยว.....

10.2 ข้อจำกัดด้านเวลาในการเที่ยวชม.....

10.3 ความสะดวกในการติดต่อประสานงาน.....

10.4 ความเคร่งครัดของกฎระเบียบในพื้นที่.....

10.5 การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว.....

11. ปัญหาหรือผลกระทบจากการท่องเที่ยวในพื้นที่

11.1 ทำให้เกิดเสียงดังรบกวนในพื้นที่.....

11.2 ทำให้เกิดขยะและความสกปรก.....

11.3 ทำให้เกิดการรุกร้าพื้นที่หวงห้ามและเกิดความเสื่อมโทรม.....

11.4 ทำให้ทัศนียภาพไม่สวยงาม.....

12. ปัญหา อุปสรรค และข้อจำกัดในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบโสมสเดย์

13. แนวทางแก้ไขในการจัดการปัญหาหรือผลกระทบจากการท่องเที่ยวในพื้นที่

14. ในอนาคตจะมีการปรับปรุงการท่องเที่ยวแบบโสมสเดย์ในด้านต่าง ๆ หรือไม่

15. หากมีการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทโฮมสเตย์อย่างเป็นรูปธรรม หน่วยงานภาครัฐ/ชุมชนมีการเตรียมความพร้อมให้การช่วยเหลือผู้ประกอบการโฮมสเตย์อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสำรวจข้อมูลพื้นฐานผู้ประกอบการโฮมสเตย์

เรื่อง

เรื่อง การสร้างเกณฑ์สำหรับการประเมินการจัดการการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ไทย : กรณีศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี ประเทศไทย

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งในวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการวางแผนสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาชุมชนและชนบท คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

คำชี้แจง แบบสำรวจนี้ประกอบด้วย 4 ส่วน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล จำนวน 7 ข้อ

ส่วนที่ 2 ลักษณะการประกอบอาชีพทางด้านโฮมสเตย์ (ที่พัก) สำหรับนักท่องเที่ยว รวม 8 ข้อ

ส่วนที่ 3 ความรู้ทางด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว รวม 20 ข้อ

ส่วนที่ 4 ความรู้ในการจัดการบริการการท่องเที่ยว รวม 10 ข้อ

ส่วนที่ 5 ระเบียบฐานข้อมูลสารสนเทศอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ รวม 4 ข้อ

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ภายใน และเติมข้อความในช่องว่างตามความคิดเห็นของท่านและความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล

1. เพศ	1. ☐ ชาย	2. ☐ หญิง	
2. อายุ	1. ☐ 12-14 ปี	2. ☐ 15-17 ปี	3. ☐ 18-49 ปี
	4. ☐ 50-60 ปี	5. ☐ มากกว่า 60 ปี	
3. ศาสนา	1. ☐ พุทธ	2. ☐ คริสต์	3. ☐ อิสลาม
	4. ☐ พราหมณ์	5. ☐ ซิกข์	

4. ระดับการศึกษาพื้นฐาน ☐ ไม่ได้เข้าศึกษา	หมายเหตุ
4.1 ประถมศึกษา ☐ ป.4 ☐ ป.5 ☐ ป.6 ☐ ป.7	
4.2 มัธยมศึกษาตอนต้น ☐ ม.1 ☐ ม.2 ☐ ม.3	
4.3 มัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ ☐ ม.4 ☐ ม.5 ☐ ม.6	
4.4 มัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ ☐ ปวช.1 ☐ ปวช.2 ☐ ปวช.3	สาขา
4.5 ระดับอุดมศึกษา ☐ अनुปริญญา ☐ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	สาขา สาขา
4.6 ระดับปริญญาตรี	สาขา
4.7 สูงกว่าปริญญาตรี	สาขา

5. สถานภาพ 1. โสด 2. สมรส 3. หย่าร้าง
4. แยกกันอยู่ 5. หม้าย

6. อาชีพหลัก (อาชีพที่ทำรายได้มากที่สุด)

1. ทำนาข้าว 2. ประมง 3. ทำสวน
4. ทำไร่ 5. เลี้ยงสัตว์ 6. ค้าขาย
7. รับจ้างทั่วไป 8. ธุรกิจส่วนตัว 9. พนักงานบริษัท/องค์กรเอกชน
10. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ 11. อื่น ๆ (ระบุ).....

มีรายได้จากอาชีพหลัก.....บาท/เดือน

7. อาชีพรอง (อาชีพที่ทำเป็นครั้งคราวใช้เวลารว่างจากอาชีพหลัก)

1. ทำนาข้าว 2. ประมง 3. ทำสวน
4. ทำไร่ 5. เลี้ยงสัตว์ 6. ค้าขาย
7. รับจ้างทั่วไป 8. ธุรกิจส่วนตัว 9. พนักงานบริษัท/องค์กรเอกชน
10. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ 11. อื่น ๆ (ระบุ).....

มีรายได้จากอาชีพรอง.....บาท/เดือน

ส่วนที่ 2 ลักษณะการประกอบอาชีพทางด้านโสมสเคย์ (ที่ฝึก) สำหรับนักท่องเที่ยว

1. รูปแบบการจัดการธุรกิจโสมสเคย์

1. กลุ่ม 2. ชมรม 3. สหกรณ์
4. ส่วนบุคคล 5. อื่น ๆ ระบุ.....

2. แรงจูงใจในการประกอบธุรกิจโฮมสเตย์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. ☐ เป็นธุรกิจที่ทำรายได้เป็นอย่างดี	2. ☐ เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยว
3. ☐ ในพื้นที่มีแหล่งท่องเที่ยวหลายแห่ง	4. ☐ อาชีพหลักทำรายได้ไม่ดี
5. ☐ นักท่องเที่ยวมีจำนวนมาก	6. ☐ ทำตามเพื่อนบ้าน
7. ☐ มีการสนับสนุนของภาครัฐ/เอกชน	8. ☐ อื่นๆ ระบุ.....

3. ระยะเวลาในการประกอบธุรกิจโฮมสเตย์

1. ☐ ต่ำกว่า 1 ปี	2. ☐ 1-3 ปี	3. ☐ 3-5 ปี	4. ☐ มากกว่า 5 ปี

4. มาตรฐานของโฮมสเตย์ที่ได้รับ

1. ☐ ไม่ได้รับมาตรฐานใด	2. ☐ ได้รับมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย
3. ☐ มาตรฐานอื่น ๆ ระบุ.....	

5. ปัญหาในการประกอบธุรกิจโฮมสเตย์ที่ท่านประสบอยู่

1. ☐ ไม่มี	2. ☐ มี ระบุ.....

6. การสนับสนุนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจโฮมสเตย์

1. ☐ ไม่มีหน่วยงานใดสนับสนุน
2. ☐ มีหน่วยงานสนับสนุน ได้แก่.....

7. ที่มาและความรู้ในการประกอบธุรกิจโฮมสเตย์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. ☐ ได้รับถ่ายทอดมาจากบุคคลภายในท้องถิ่น
2. ☐ ได้รับความรู้จากการอบรมของหน่วยงานภาครัฐ/เอกชน
3. ☐ ศึกษาหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่างๆ ด้วยตนเอง
4. ☐ อื่น ๆ ระบุ.....

8. ท่านได้รับการอบรมความรู้ด้านการท่องเที่ยวและการจัดการโฮมสเตย์

1. ☐ ไม่เคย	2. ☐ เคย จากหน่วยงาน.....

ส่วนที่ 3 ความรู้ทางด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว

1. ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์คืออะไร

1. การท่องเที่ยวเพื่อศึกษาธรรมชาติและวัฒนธรรมของท้องถิ่นบนพื้นฐานของความรับผิดชอบต่อระบบนิเวศ โดยการจัดการอย่างมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น
2. การท่องเที่ยวเพื่อศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติ
3. การท่องเที่ยวโดยไม่ทำลายสภาพธรรมชาติ

4. การท่องเที่ยวโดยไม่ทำลายศิลปวัฒนธรรมที่มนุษย์สร้างขึ้น
2. การท่องเที่ยวที่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดควรเป็นลักษณะใด
1. การท่องเที่ยวที่ทำลายสภาพสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุดและมีการกระจายรายได้ไปสู่ชุมชน
2. รัฐเป็นผู้บริหารจัดการการเงินเพื่อจะได้นำไปพัฒนาประเทศ
3. ควรจะดำเนินการให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวในพื้นที่ให้มากที่สุด
4. ควรจะเป็นการท่องเที่ยวที่สามารถทำกำไรได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
3. การท่องเที่ยวอย่างไรที่ควรจะสนับสนุนเป็นอย่างยิ่ง
1. ส่งเสริมให้คนไทยได้ไปท่องเที่ยวต่างประเทศมากขึ้น
2. ไม่ควรให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวมาก
3. ควรสนับสนุนให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวมากที่สุด
4. สนับสนุนให้มีการท่องเที่ยวภายในประเทศมากขึ้น
4. แหล่งท่องเที่ยวที่สามารถส่งเสริมพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ควรมีลักษณะอย่างไร
1. แหล่งท่องเที่ยวที่มีการสร้างและตกแต่งใหม่จนระบบนิเวศเปลี่ยนไป
2. แหล่งท่องเที่ยวที่มีการสร้างเลียนแบบธรรมชาติแต่ไม่เหมาะสมกับพื้นที่
3. แหล่งท่องเที่ยวที่มีสภาพธรรมชาติและระบบนิเวศดั้งเดิม
4. แหล่งท่องเที่ยวที่มีการตัดแปลงจนไม่มีลักษณะที่เป็นสภาพธรรมชาติที่ถูกต้อง
5. ข้อใดมิใช่หลักการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
1. การใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
2. การยอมรับและมีส่วนร่วมของชุมชน
3. การสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับการอนุรักษ์ให้กับบุคคลกลุ่มต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
4. การจัดกิจกรรมสนองตอบความต้องการของนักท่องเที่ยว
6. ข้อใดมิใช่ปัญหาผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ
1. แหล่งน้ำเน่าเสีย
2. ขยะมูลฝอย
3. วิถีชีวิตของคนในชุมชนเปลี่ยนแปลง
4. การปลูกสร้างเพิงหรือแผงลอยในที่สาธารณะ
7. ข้อใดมิใช่ปัญหาผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อสิ่งแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรม
1. ยาเสพติด
2. อาชญากรรม
3. การแพร่กระจายของโรคเอดส์
4. สัตว์ป่าลดจำนวนลง
8. ความโดดเด่นของพื้นที่ที่จะดึงดูดใจนักท่องเที่ยวได้ดีที่สุดควรมีลักษณะอย่างไร
1. เป็นแหล่งธรรมชาติที่สร้างขึ้นใหม่จนสภาพธรรมชาติเปลี่ยนไป

- 2. มีการจำลองสภาพวิถีชีวิตของคนในชุมชนแต่ไม่เหมือนสภาพดั้งเดิม
- 3. มีการคัดแปลง ประเพณี และวัฒนธรรมของชุมชนจนเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม
- 4. มีสภาพธรรมชาติดั้งเดิม และมีวิถีชีวิต ขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น

9. แนวทางการส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวได้แก่

- 1. หาวิธีการนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ให้ได้มากที่สุด
- 2. การอนุญาตให้นำพันธุ์ไม้หรือพันธุ์สัตว์หายากไปเก็บรักษาเป็นสมบัติส่วนตัว
- 3. การให้ความรู้เรื่องการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแก่ประชาชนท้องถิ่น
- 4. ควรคัดแปลงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ดึงดูดใจนักท่องเที่ยว

10. สิ่งที่ควรคำนึงถึงในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวคือข้อใด

- 1. การป้องกันและกำจัดมลพิษ
- 2. หน่วยงานของรัฐเท่านั้นที่ผู้ดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อม
- 3. การจัดการ โดยตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวมากที่สุด
- 4. ไม่จำเป็นต้องอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จงใช้ตัวเลือกต่อไปนี้ตอบคำถามในข้อที่ 11-15

1. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	4. การท่องเที่ยวเชิงเกษตร
2. การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา	5. การท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์
3. การท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิตชนบท	6. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การท่องเที่ยวในข้อต่อไปนี้เป็นการท่องเที่ยวรูปแบบใด

- () 11. การท่องเที่ยวรูปแบบที่นักท่องเที่ยวพักอาศัยในบ้านพักของคนในท้องถิ่น ใช้ชีวิตเหมือนกับคนในท้องถิ่น หากมีกิจกรรมใดๆ ในท้องถิ่น นักท่องเที่ยวจะได้รับเชิญให้เข้าร่วมด้วย
- () 12. การท่องเที่ยวในหมู่บ้านชนบทที่มีลักษณะวิถีชีวิต และผลงานสร้างสรรค์ที่มีเอกลักษณ์พิเศษ มีความโดดเด่น เพื่อความเพลิดเพลิน ได้ความรู้ และภูมิปัญญาพื้นบ้าน
- () 13. การท่องเที่ยวเพื่อชมงานประเพณีต่าง ๆ เพื่อศึกษาความเชื่อ การยอมรับนับถือ การเคารพ พิธีกรรมต่าง ๆ และได้รับความรู้มีความเข้าใจต่อสภาพสังคมและวัฒนธรรม
- () 14. การท่องเที่ยวไปยังพื้นที่เกษตรกรรม สวนเกษตร วนเกษตร สวนสมุนไพร ฟาร์มปศุสัตว์ และสัตว์เลี้ยง เพื่อชื่นชมความงาม ความสำเร็จ และเพลิดเพลินในสวนเกษตร
- () 15. การท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติที่เป็นหินผา ลานหินทราย อุโมงค์โพรง ถ้ำน้ำลอด ถ้ำหินงอกหินย้อยเพื่อดูความงามของภูมิทัศน์ที่มีความแปลกของการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่โลก ศึกษาธรรมชาติของหินประเภทต่างๆ และซากฟอสซิล

() 16. การท่องเที่ยว ในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติเป็นหลัก ที่มุ่งให้เกิดการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวและของทรัพยากรต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบนิเวศของแหล่ง

จงใช้ตัวเลือกต่อไปนี้ตอบคำถามในข้อที่ 17-20

1. แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม 3. แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณคดีและศาสนา

2. แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ 4. แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น

แหล่งท่องเที่ยวในข้อต่อไปนี้ป็นจัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทใด

() 17. ผาแต้ม แก่งตะนะ ป่าดงนาทาม ผาชนะได น้ำตกกรู น้ำตกสร้อยสวรรค์ แม่น้ำสองสี

() 18. เขื่อนปากมูล เขื่อนสิรินธร ตลาดชายแดนช่องเม็ก

() 19. ภาพเขียนสีที่ผาแต้ม วัดถ้ำป่าภูหารีย์ ถ้ำปราสาท ถ้ำนันทา ถ้ำพระอานนท์

() 20. หมู่บ้านหัตถกรรม (บ.ท่าลั้ง) หมู่บ้านโสมสเดย์ (บ.ชะจอม) ประเพณีทำบุญข้าวสาก ข้าวประดับดิน ประเพณีฮีต 12

ส่วนที่ 4 ความรู้ในการจัดการบริการการท่องเที่ยว

1. การท่องเที่ยวในชุมชนมีที่มาอย่างไร

- 1. เกิดจากความต้องการของนักท่องเที่ยวหรือบริษัทนำเที่ยว
- 2. เกิดจากการส่งเสริมหรือสนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐ/เอกชน/องค์กรพัฒนาเอกชน
- 3. เกิดจากความต้องการของกลุ่มแกนนำหรือผู้นำชุมชน
- 4. เกิดจากความต้องการของชาวบ้านส่วนใหญ่ในชุมชน

2. ชุมชนมีการเตรียมความพร้อมสำหรับการท่องเที่ยวอย่างไร

- 1. เฉพาะด้านการบริการการท่องเที่ยว เช่น ปรับปรุงถนน ป้ายบอกทาง ความสะอาด
- 2. เฉพาะด้านการเรียนรู้ทรัพยากรในชุมชน เช่น เล่าความเป็นมาของทรัพยากรการท่องเที่ยว
- 3. เฉพาะด้านสวัสดิภาพ เช่น มีเจ้าหน้าที่คอยดูแลความปลอดภัย 4. ถูกทุกข้อ

3. ผู้จัดการการท่องเที่ยวในชุมชนควรเป็นกลุ่มใด

- 1. กลุ่มผู้นำด้านการท่องเที่ยว 2. กลุ่มผู้นำด้านการท่องเที่ยวร่วมกับบุคคลภายนอก
- 3. กลุ่มผู้นำด้านการท่องเที่ยว ร่วมกับชาวบ้านที่ประกอบกิจกรรมทางการท่องเที่ยว
- 4. กลุ่มผู้นำด้านการท่องเที่ยว ร่วมกับชาวบ้านทั้งหมด

4. ชาวบ้านควรมีส่วนร่วมกับการจัดการท่องเที่ยวในชุมชนอย่างไร

- 1. รับรู้ว่ามีกรท่องเที่ยวในชุมชน 2. ปฏิบัติตามคำสั่งของกลุ่มผู้นำ
- 3. ร่วมคิดสร้างสรรค์หรือแก้ไขปัญหาของชุมชน
- 4. ร่วมคิดสร้างสรรค์หรือแก้ไขปัญหาของชุมชน และร่วมปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ

5. ชุมชนมีวิธีการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นอย่างไร
1. ไม่มีการตกลงเรื่องรักษาทรัพยากรธรรมชาติเลย 3. ใช้ทรัพยากรเท่าที่จำเป็น
2. ไม่ใช่ทรัพยากรเลย 4. ปกุกทดแทนป่าไม้ที่ใช้ไป
6. ชุมชนมีวิธีการรักษาวิถีชีวิตอย่างไร
1. ไม่มีการร่วมรักษาวัฒนธรรมท้องถิ่น 3. จัดงานประเพณีของชุมชนตามบรรพบุรุษ
2. คงไว้ซึ่งวิธีการผลิตดั้งเดิม 4. ถ่ายทอดให้เด็ก ๆ ในชุมชนได้เรียนรู้
7. ชุมชนให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวอย่างไร
1. ให้นักท่องเที่ยวเรียนรู้ด้วยตนเอง 3. ให้นักท่องเที่ยวสอบถามจากชาวบ้านในท้องถิ่น
2. ให้ชาวบ้านเป็นผู้นำเที่ยว 4. ใช้การสื่อความหมาย เช่น แผ่นพับ แผ่นป้าย
8. ชุมชนจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวอย่างไร
1. ไม่ได้จัดให้ 3. จัดให้อย่างมีคุณภาพ
2. จัดให้มีปริมาณเพียงพอ 4. จัดให้มีปริมาณเพียงพอและมีคุณภาพ
9. ชุมชนดูแลความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยวอย่างไร
1. ไม่ได้กำหนดการรักษาความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว
2. เตรียมอุปกรณ์ แต่ไม่มีการให้คำแนะนำเรื่องความปลอดภัย
3. เตรียมอุปกรณ์ และมีกรให้คำแนะนำเรื่องความปลอดภัย
4. เตรียมอุปกรณ์ ตัวบุคคลและการให้คำแนะนำเรื่องความปลอดภัย
10. ชุมชนจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวอย่างไร
1. ไม่จำเป็นต้องจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว
2. อนุญาตให้นักท่องเที่ยวทิ้งขยะบริเวณใดก็ได้
3. มีการกำหนดแนวทางปฏิบัติและวิธีการในการจัดการมลพิษอย่างชัดเจน
4. กำหนดให้องค์กรบริหารส่วนตำบลเท่านั้นที่เป็นผู้จัดการด้านสิ่งแวดล้อม

ส่วนที่ 5 ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่

ข้อคำถาม	ระดับความเหมาะสม/คุณภาพ					
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อย สุด (1)	ไม่มี/ไม่ ทำ (0)
ท่านคิดว่าชุมชนของท่านมีความเหมาะสมด้านระบบฐานข้อมูลสารสนเทศอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ด้านใดบ้างดังต่อไปนี้						
1. ศูนย์บริการข้อมูลการท่องเที่ยว						
1.1 ป้ายอาคาร						
1.2 ป้ายแสดงแผนผัง						
1.3 ลานจอดรถ						
1.4 ลานเอนกประสงค์						
1.5 ศาลาหรือที่นั่งพักผ่อน						
1.6 ห้องนำภายนอกอาคาร						
1.7 ร้านขายของที่ระลึก						
1.8 ร้านอาหาร						
1.9 การตกแต่งภูมิทัศน์						
1.10 เวทีการแสดงกิจกรรมกลางแจ้ง						
1.11 จุดรวบรวมขยะ						
2. การบริการแนะนำข้อมูลรายละเอียดแหล่งท่องเที่ยว						
3. การจัดป้ายสื่อความหมายให้ข้อมูลในแหล่งท่องเที่ยว						
4. การประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว						

แบบสำรวจนักท่องเที่ยว

เรื่อง

เรื่อง การสร้างเกณฑ์สำหรับการประเมินการจัดการการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ไทย : กรณีศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี ประเทศไทย

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งในวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการวางแผนสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาชุมชนและชนบท คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

คำชี้แจง แบบสำรวจนี้ประกอบด้วย 4 ส่วน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล จำนวน 8 ข้อ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลลักษณะการท่องเที่ยว จำนวน 7 ข้อ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลการบริการท่องเที่ยว จำนวน 17 ข้อ

ส่วนที่ 4 ข้อมูลกิจกรรมการท่องเที่ยวและความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ จำนวน 5 ข้อ

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ภายใน และเติมข้อความในช่องว่างตามความคิดเห็นของท่านและความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล

1. เพศ	1. ☐ ชาย	2. ☐ หญิง	
2. อายุ	1. ☐ 12-14 ปี	2. ☐ 15-17 ปี	3. ☐ 18-49 ปี
	4. ☐ 50-60 ปี	5. ☐ มากกว่า 60 ปี	
3. ศาสนา	1. ☐ พุทธ	2. ☐ คริสต์	3. ☐ อิสลาม
	4. ☐ พราหมณ์	5. ☐ ซิกข์	

4. ระดับการศึกษาพื้นฐาน ☐ ไม่ได้เข้าศึกษา	หมายเหตุ
4.1 ประถมศึกษา ☐ ป.4 ☐ ป.5 ☐ ป.6 ☐ ป.7	
4.2 มัธยมศึกษาตอนต้น ☐ ม.1 ☐ ม.2 ☐ ม.3	
4.3 มัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ ☐ ม.4 ☐ ม.5 ☐ ม.6	
4.4 มัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ ☐ ปวช.1 ☐ ปวช. ☐ ปวช.3	สาขา
4.5 ระดับอุดมศึกษา ☐ อนุปริญญา	สาขา
	☐ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
4.6 ระดับปริญญาตรี	สาขา
4.7 สูงกว่าปริญญาตรี	สาขา

5. สถานภาพ 1. โสด 2. สมรส 3. หย่าร้าง
4. แยกกันอยู่ 5. หม้าย

6. อาชีพหลัก (อาชีพที่ทำรายได้มากที่สุด)

1. นักเรียน/นักศึกษา 2. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
3. พนักงานบริษัท/องค์กรเอกชน 4. ค้าขาย
5. เกษตรกร 6. รับจ้างทั่วไป
7. ข้าราชการบำนาญ 8. ธุรกิจส่วนตัว
9. แม่บ้าน 10. อื่น ๆ (ระบุ).....

7. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน

1. 1,000 – 3,000 บาท 2. 3,001 – 5,000 บาท
3. 5,001 – 7,000 บาท 4. 7,001 – 9,000 บาท
5. 9,001 – 10,000 บาท 6. มากกว่า 10,000 บาท

8. ภูมิลำเนา 1. ภาคเหนือ จ. 2. ภาคตะวันออก จ.
3. ภาคกลาง จ. 4. ภาคตะวันตก จ.
5. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จ.
6. ภาคใต้ จ.

ส่วนที่ 2 ข้อมูลลักษณะการท่องเที่ยว

2.1 วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว

1. จุดประสงค์ในการเดินทางมาเที่ยวในครั้งนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. ☐ ท่องเที่ยว(พักผ่อน)	2. ☐ มาราชการ/ทำธุรกิจ
3. ☐ ทางผ่าน	4. ☐ ประชุม/สัมมนา
5. ☐ เยี่ยมญาติหรือเพื่อน	6. ☐ ศึกษาดูงาน
7. ☐ ทักษิศึกษา	8. ☐ อื่นๆ ระบุ.....

2. สิ่งจูงใจให้ท่านมาที่นี่

1. ☐ โบราณสถาน/แหล่งประวัติศาสตร์	2. ☐ ความสวยงามของธรรมชาติ
3. ☐ วัดหรือสถานที่สำคัญทางศาสนา	4. ☐ วิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น
5. ☐ ความเป็นมิตรของผู้คน	6. ☐ ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว
7. ☐ อื่นๆ ระบุ.....	

2.2 โปรแกรมการท่องเที่ยว

3. รูปแบบการท่องเที่ยวในครั้งนี้

1. ☐ การเที่ยวชมตามป่า เขาและพันธุ์ไม้	2. ☐ การเที่ยวชมแหล่งประวัติศาสตร์
3. ☐ การท่องเที่ยวน้ำตก	4. ☐ การท่องเที่ยวริมแม่น้ำโขง
5. ☐ การเที่ยวถ้ำ	6. ☐ การเที่ยวในพื้นที่เกษตรกรรม
7. ☐ การเที่ยวชมผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น	8. ☐ การท่องเที่ยวตลาดชายแดน
9. ☐ การเที่ยวชมวิถีชีวิต	10. ☐ อื่นๆ ระบุ.....

4. ก่อนที่ท่านจะมาเที่ยวที่นี่ท่านได้เที่ยวชมที่ไหนมาแล้วบ้างหรือไม่

1. ไม่ 2. ไปที่ 1.....2.....3.....

5. หลังจากท่องเที่ยวที่นี่ท่านจะไปเที่ยวที่อื่นต่อไปหรือไม่

1. ไม่ 2. ไปที่ 1.....2.....3.....

6. ท่านให้ความสำคัญกับสิ่งใดในการพิจารณาที่จะเดินทางไปท่องเที่ยว (เรียงลำดับความสำคัญ 1-3)

1. ☐ ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว	2. ☐ การหลากหลายของกิจกรรม
3. ☐ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	4. ☐ รูปแบบการท่องเที่ยว เช่น โฮมสเตย์
5. ☐ การบริการข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว	6. ☐ การบริการสาธารณะ เช่น สุขา
7. ☐ ความสะดวกในการเดินทาง	8. ☐ ความเป็นมิตรของผู้คน
9. ☐ วิถีชีวิตที่น่าสนใจของท้องถิ่น	10. ☐ ระยะทางของแหล่งท่องเที่ยว
11. ☐ ลักษณะที่พักและร้านอาหาร	12. ☐ สินค้า/ผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ในพื้นที่

7. การประเมินด้านแหล่งท่องเที่ยว	ดีมาก	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง
7.1 ความสวยงาม				
7.2 ความสะอาด				
7.3 การตกแต่งภูมิทัศน์				
7.4 ระยะทางจากชุมชนของแหล่งท่องเที่ยว				
7.5 ศาลาหรือที่นั่งพักผ่อน				
7.6 การบริการของเจ้าหน้าที่				
7.7 การบริการน้ำดื่มและน้ำใช้สำหรับนักท่องเที่ยว				
7.8 การบริการถังขยะ				
7.9 ความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยว				

ส่วนที่ 3 ข้อมูลการบริการท่องเที่ยว

3.1 การเดินทาง

- จำนวนสมาชิกในกลุ่มที่เดินทางมาเที่ยวในครั้งนี้.....คน
- ลักษณะการเดินทางมาท่องเที่ยวในครั้งนี้
 - มาเที่ยวเอง
 - สถานศึกษาเป็นผู้จัด
 - มากับบริษัททัวร์
 - อื่นๆ ระบุ.....
- กลุ่มที่ร่วมเดินทางมาเยือนในครั้งนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - กลุ่มเพื่อน
 - กลุ่มทัวร์
 - กลุ่มครอบครัว
 - กลุ่มครูและนักเรียน
 - กลุ่มอบรม/สัมมนา
 - อื่น ๆ ระบุ
- ช่วงเวลาที่ท่านนิยมเดินทางมาท่องเที่ยว
 - ฤดูร้อน
 - ฤดูฝน
 - ฤดูหนาว
 - ช่วงเทศกาลต่างๆ
 - อื่น ๆ (ระบุ).....
- พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง
 - รถยนต์ส่วนตัว
 - รถประจำทาง
 - จักรยานยนต์
 - รถนำเที่ยว
 - เครื่องบิน
 - รถไฟ
 - รถเช่า
 - รถของหน่วยงาน
 - อื่นๆ ระบุ.....

6. การประเมินด้านการเดินทาง	ดีมาก	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง
6.1 ความสะดวกของเส้นทางสู่แหล่งท่องเที่ยว				
6.2 การให้บริการเดินทาง (รถโดยสาร รถไฟ เครื่องบิน รถเช่า ฯลฯ)				
6.3 ความเพียงพอของการบริการต่างๆ				
6.4 ความเหมาะสมของราคาในการบริการ				

3.6 การประเมินด้านการบริการอื่นๆ

การประเมินด้านการบริการอื่นๆ	ดีมาก	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง
15. การติดต่อสื่อสาร 15.1 สัญญาณโทรศัพท์มือถือ 15.2 ความเพียงพอของโทรศัพท์สาธารณะ 15.3 การบริการไปรษณีย์ 15.4 การบริการอินเทอร์เน็ต				
16. สถานบริการอื่นๆ 16.1 ธนาคาร (ATM) 16.2 ปั้มน้ำมัน 16.3 สถานพยาบาล 16.4 ความเพียงพอร้านค้า (ร้านสะดวกซื้อ) 16.5 ที่จอดรถสาธารณะ 16.6 สุขาสาธารณะ				
17. สาธารณูปโภค อื่นๆ เช่น ไฟฟ้า ประปา				

ส่วนที่ 4 ข้อมูลกิจกรรมการท่องเที่ยวและความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์

- ท่านอยากให้พื้นที่นี้มีการท่องเที่ยวในรูปแบบหรือกิจกรรมใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - การท่องเที่ยวธรรมชาติ เช่น เดินป่า
 - การท่องเที่ยวล่องแพริมแม่น้ำโขง
 - การท่องเที่ยวผจญภัย เช่น ล่องแก่ง ปีนหน้าผา
 - การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิต
 - การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ เช่น สปา
 - การเที่ยวในพื้นที่เกษตรกรรม
 - การเที่ยวชมผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น
 - อื่นๆ ระบุ.....
 - การท่องเที่ยวกีฬาและนันทนาการ เช่น ปั่นจักรยาน พายเรือแคนู
- ท่านเคยเดินทางท่องเที่ยวไปยังพื้นที่ที่มีลักษณะเป็นการท่องเที่ยวแบบ โฮมสเตย์ บ้างหรือไม่
 - ไม่เคย
 - เคย ที่.....
- ท่านคิดว่าจะสามารถเกิด “รูปแบบการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์” ขึ้นในพื้นที่นี้ได้หรือไม่
 - ได้
 - ไม่ได้
- ถ้าหากมี “รูปแบบการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์” เกิดขึ้นที่นี่ท่านจะมาเที่ยวหรือไม่
 - มา
 - ไม่มา
- โอกาสหน้าท่านจะกลับมาเที่ยวที่นี่อีกหรือไม่
 - มา
 - ไม่มา

แบบประเมินระดับความเหมาะสมของโฮมสเตย์ตามมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย

บ้านเลขที่..... หมู่บ้าน..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัดอุบลราชธานี

Standard	Index	Indicator	Criteria	ระดับความเหมาะสม/คุณภาพ					ไม่มี/ไม่ทำ (0)
				มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยสุด (1)	
1. ด้านที่พัก	1. โครงสร้างบ้านพักมีความมั่นคง	1. ตัวบ้านมั่นคงแข็งแรง	- ไม่อยู่ในสภาพชำรุด - ไม่เสี่ยงต่ออันตรายจากการใช้สอย						
		2. วัสดุที่ใช้ก่อสร้างบ้านแข็งแรง							
	2. บ้านพักมีอากาศถ่ายเทสะดวก	1. อากาศถ่ายเทได้สะดวก 2. หลังคาทึบน้ำฝนได้	- ลมผ่านเข้าออกได้ทุกจุด - แสงสว่างส่องเข้าถึง ไม่มีกลิ่นอับ						
3. ที่นอนที่สบาย และเครื่องนอนที่สะอาด	ที่นอนที่สบาย และเครื่องนอนที่สะอาด	1. ที่นอนสบาย	- หลังคาควรเป็นกระเบื้องหรือสังกะสี - ไม่มีรอยรั่วซึมเมื่อฝนตก						
		2. เครื่องนอนที่สะอาด		- ที่นอนทำจากวัสดุที่ดี - ประเภทที่ป้องกันมีห้องเดี่ยว ห้องคู่ หรือ ห้องรวม					
		2. เครื่องนอนที่สะอาด	- อุปกรณ์เครื่องนอนต้องสะอาด						

Standard	Index	Indicator	Criteria	ระดับความเหมาะสม/คุณภาพ					ผู้มี/ผู้ไม่ทำ (0)
				มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยสุด (1)	
4. มีห้องอาบน้ำและส้วมที่สะอาด		1. มีอุปกรณ์เครื่องอาบน้ำครบถ้วน	- มีสบู่ ยาปฏิชีวนะ แปรงสีฟัน ผ้าเช็ดตัว ผ้ารองไว้ในห้องน้ำ						
		2. ประตูห้องน้ำมี ล็อค การปิดเปิด อยู่ในสภาพดีและปลอดภัย	- ไม่มีรูและรอยร้าวหรือช่องที่มองเห็นได้จากภายนอก - มีสวิตช์ไฟฟ้า หรือที่จุดไฟให้ความสว่าง						
5. เปลี่ยนผ้าปูที่นอนและอุปกรณ์สำหรับกรนอน		1. มีการเปลี่ยนผ้าปูที่นอน และอุปกรณ์เมื่อมีนักท่องเที่ยวเข้าพัก	- ผ้าปูที่นอน ปลอกหมอน ผ้าห่ม จะต้องเปลี่ยนใหม่ - ถ้าผ้าห่มเป็นผ้าวมควรซักปลอกผ้าวม						
		6. กำจัดแมลงที่เป็นอันตรายอยู่เสมอ	- การกำจัดแมลงไม่ใช่สารเคมี - ใช้วัสดุและอุปกรณ์ซึ่งเป็นสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นและเป็นภูมิปัญญาในการกำจัด						
2. ด้านอาหารและโภชนาการ	1. มีอาหารปรุงมาอย่างดี	1. อาหารที่ปรุงมาอย่างดี และขั้นตอนการปรุงอาหารต้องพิถีพิถัน สะอาดถูกหลักโภชนาการ	- ชนิดของอาหาร เครื่องปรุงรสชาติของอาหารที่ไม่จัดเกินไป - เน้นความสด สะอาด						

Standard	Index	Indicator	Criteria	ระดับความเหมาะสม/คุณภาพ					ไม่มี/ ไม่ทำ (0)
				มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยสุด (1)	
2. ภาวะที่ใช่ สะอาดและ ปลอดภัย	2. อาหารควรมีอาหาร ที่บ้าน		<ul style="list-style-type: none"> - ความเป็นสิ่งที่ทำได้ในพื้นที่เป็นหลัก - ความเป็นพืชผักปลอดสารพิษ และ ใช้พืช ผักสวนครัวหรือของในชุมชน 						
	1. ภาวะที่เกี่ยวกับ การปรุงอาหารทุก ชนิด ต้องสะอาด		<ul style="list-style-type: none"> - जान ถ้วย ชาม ต้องสะอาด - มีช้อนกลาง สำหรับใช้ตักอาหารทุกครั้ง 						
3. คราวอยู่ใน สภาพที่ สะอาด	1. ห้องครัวสะอาด ไม่มีกลิ่น		<ul style="list-style-type: none"> - ให้นำล้างจานโดยเฉพาะ ห้ามใช้ฟอง ซักฟอกล้างโดยเด็ดขาด - หลังจกล้าง คราวคว่ำไว้ให้แห้งก่อนเก็บ - แก้วดื่ม น่าจะดื่งใส สะอาด ไม่มีกลิ่น เหม็นคาวและควรแยกล้างต่างหาก 						
	2. ภาชนะที่ใช่ สะอาดและ ปลอดภัย		<ul style="list-style-type: none"> - ทำความสะอาด และล้างด้วยน้ำ สะอาด 						
4. อุปกรณ์ที่ใช้ ในครัว สะอาด ถูกสุขลักษณะ	1. ห้องครัวสะอาด ไม่มีกลิ่น		<ul style="list-style-type: none"> - ทำความสะอาดอยู่เสมอ โดยเฉพาะหลัง จากการปรุงอาหารทุกครั้ง 						
	1. ตู้กับข้าวในห้อง ครัวต้องเก็บให้ มิดชิด		<ul style="list-style-type: none"> - ตู้กับข้าว ควรมีฟิวเปิดได้สะดวกและ สะอาด กันแมลงได้ และมีรูระบาย อากาศ ถ่ายเทได้ 						

Standard	Index	Indicator	Criteria	ระดับความเหมาะสม/คุณภาพ				
				มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยสุด (1)
5. น้ำดื่มและน้ำใช้ที่สะอาด	1. น้ำที่จะนำมาใช้ดื่มตลอดเวลาที่บ้านต้องเป็นน้ำที่สะอาด	<p>1. น้ำที่ใช้อาบและซักล้างจะต้องสะอาด</p> <p>2. น้ำที่ใช้อาบและซักล้างจะต้องสะอาด</p>	<p>- ถ้านำดื่มเป็นน้ำประปาควรดื่มในภาชนะที่สะอาดก่อนบรรจุขวดหรือภาชนะอื่นๆ</p> <p>- ถ้านำดื่มเป็นน้ำฝนที่รองไว้ในตุ่มต้องแน่ใจว่าหลังคาบ้านสะอาดจริง สังเกตสีไม่เป็นสนิม ไม่มีฝุ่นละอองเกาะและเก็บไว้ในตุ่มที่สะอาดมีฝาปิดมิดชิด</p> <p>- น้ำที่ใช้อาบและซักล้างหากมิใช้น้ำประปาจะต้องผ่านการทำน้ำให้สะอาด เช่น ใช้สารส้ม หรือ กรอง</p> <p>- ภาชนะทุกชนิดที่บรรจุต้องสะอาด ไม่มีลูกน้ำหรือสัตว์น้ำตลอดจนตะไคร่น้ำเกาะติดภาชนะ</p>					
			<p>1. มีร้านอาหารในชุมชน คอยให้บริการ</p>	<p>- ควรเป็นเครือข่ายในชุมชน ที่ร่วมมือกันต้อนรับนักท่องเที่ยว</p> <p>- ต้องร่วมมือในเรื่องของความสะอาดของอาหาร ร้านและอุปกรณ์ต่างๆ</p>				

Standard	Index	Indicator	Criteria	ระดับความเหมาะสม/คุณภาพ					ผู้มี/ผู้ไม่ทำ (0)
				มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยสุด (1)	
		2. ขายเป็นราคาปกติ ไม่แพงจนเกินไป		-บริการที่เข้มแข็งและใส่ใจและน่าประทับใจ					
3. ด้านความปลอดภัย	1. มีการจัดเวรยามดูแลความปลอดภัยตลอดทั้งวัน	1. การมีการจัดให้มีเวรยามเพื่อระวังและดูแลความปลอดภัย	- มีตารางเวรยามชัดเจน						
		2. อาจมีหัวหน้าซึ่งเป็นผู้นำในชุมชนเป็นผู้รับผิดชอบ	- มีการอบรมฝึกปฏิบัติให้กับเวรยามเมื่อมีเหตุร้าย - คนในชุมชนสอดคล้องดูแลคนแปลกหน้า - แจ้งผู้เป็นเวรยามทราบทันทีเมื่อมีเหตุร้าย - เครื่องมือดังกล่าว ได้แก่ โทรศัพท์ โทรสาร วิทยุ เป็นต้น ซึ่งควรมีอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างก็ได้ โดยสามารถใช้อุปกรณ์สื่อสารต่าง ๆ ดังกล่าวได้อย่างถูกต้อง						
	2. มีเครื่องมือและวิธีการสื่อสารกับเจ้าหน้าที่เมื่อเกิดเหตุร้ายหรือกรณีนักท่องเที่ยวเจ็บป่วย	1. มีอุปกรณ์หรือสิ่งของที่จำเป็นเพื่อติดต่อเจ้าหน้าที่ในกรณีที่เกิดเหตุร้าย							

Standard	Index	Indicator	Criteria	ระดับความเหมาะสม/คุณภาพ					ไม่มี/ไม่ทำ (0)
				มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยสุด (1)	
		2. มีการฝึกอบรมในการติดต่อเจ้าหน้าที่ในกรณีที่เกิดเหตุร้าย	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้สถานการณ์จำลองฝึกในการติดต่อเจ้าหน้าที่ เพื่อความคล่องตัวในการปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุการณ์จริง 						
3. มีการเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับ การปฐมพยาบาลเบื้องต้น	<ul style="list-style-type: none"> 1. เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่นักท่องเที่ยวเจ็บป่วย 2. มีอาสาสมัครปฐมพยาบาลเบื้องต้น 3. ได้ก่อนนำส่งสถานพยาบาล 	<ul style="list-style-type: none"> - เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่นักท่องเที่ยวเจ็บป่วย ถูกแมลงสัตว์กัดต่อย และอุบัติเหตุต่าง ๆ มีการปฐมพยาบาลเบื้องต้น เช่น การห้ามเลือด การปฐมหัวใจ การประคบ การทำแผล 							
	2. มีอาสาสมัครประจำบ้าน	<ul style="list-style-type: none"> - มีอาสาสมัครประจำบ้าน และมีที่เก็บยาอย่างเหมาะสมและหาง่าย - อาจมีชุดยาเฉพาะติดตั้งไว้ในจุดที่มองเห็นในบ้านพัก 							

Standard	Index	Indicator	Criteria	ระดับความเหมาะสม/คุณภาพ					ผู้มี/ผู้ไม่ทำ (0)
				มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยสุด (1)	
4. มีการดูแล ซ่อมแซม สิ่งก่อสร้าง ในที่พัก	4. มีการตั้ง เตือนนัก ท่องเที่ยว	1. เดือนเกี่ยวกับ เก็บรักษาทรัพย์สิน	- บอกให้ระวังทรัพย์สินมีค่าต่าง ๆ เช่น กระเป๋าสตางค์ แหวน สร้อย และ เครื่องประดับอื่น ๆ						
		2. สอบถามเกี่ยวกับ โรคประจำตัวของ นักท่องเที่ยว	- เตรียมความพร้อมเกี่ยวกับกรณี ที่นักท่องเที่ยวมีโรคประจำตัว - เตือนให้เตรียมยาไว้ล่วงหน้า และระบุ เรื่องดังกล่าวไว้ในเอกสารการลง ทะเบียนเพื่อให้นักท่องเที่ยวหลงลืม						
4. ด้านการ จัดการ	5. มีการดูแล ซ่อมแซม สิ่งก่อสร้าง ในที่พัก	1. หมั่นดูแลสิ่ง ต่าง ๆ ในบ้าน	- ดูแลประตู หน้าต่าง ผู้ที่อยู่ในสภาพที่ มั่นคงแข็งแรงและใช้งาน ได้อยู่ตลอด เวลา						
	1. มีการรวม กลุ่มของ ชาวบ้าน	1. จัดการในรูปแบบของ ชมรมหรือสหกรณ์	- การจัดการโดยสเถียรเป็นกรรวมกลุ่ม ของชุมชน ซึ่งชุมชนมีส่วนร่วมมากที่สุด และต้องมีความพร้อมด้วยในทุกๆ ด้าน						

Standard	Index	Indicator	Criteria	ระดับความเหมาะสม/คุณภาพ					
				มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยสุด (1)	ไม่มี/ ไม่ทำ (0)
			<ul style="list-style-type: none"> - การดำเนินการ โดยองค์กร หรือ บุคคล อื่นนอกพื้นที่อาจเข้ามาสนับสนุนให้ ชุมชนรวมกลุ่มกันทำได้ แต่ไม่ควรร ดำเนินการในเชิงธุรกิจ - กรรมการดังกล่าว จะมีบทบาทและ หน้าที่ชัดเจนในการดำเนินการ โฮมสเตย์ ของชุมชน 						
2. มีคณะกรรมการ บริหารโครงการ โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนและหลัก ประชาธิปไตยเป็นสำคัญ			<ul style="list-style-type: none"> - กำหนดสิ่งที่นักท่องเที่ยวได้ และทำไม่ได้ เช่น การแต่งกายไม่สุภาพ การ แสดงออกของชายและหญิงลักษณะผู้ สาว การใช้สารเสพติด เป็นต้น 						
3. มีการ กำหนดข้อปฏิบัติ สำหรับนักท่องเที่ยว		<ul style="list-style-type: none"> 1. กรรมการบริหาร โฮมสเตย์ร่วมกัน กำหนดข้อปฏิบัติ ต่าง ๆ ให้นักท่องเที่ยวทราบล่วงหน้า 							

Standard	Index	Indicator	Criteria	ระดับความเหมาะสม/คุณภาพ					ผู้มี/ผู้ไม่ทำ (0)
				มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยสุด (1)	
4. มีระบบการจัดเตรียมของล่วงหน้าและลงทะเบียน		1. มีการจัดเตรียมระบบการจองล่วงหน้าได้ลงทะเบียน	- ใช้โทรศัพท์ หรือ เครื่องเขียนเทอร์เนตหรือไปรษณีย์ จองโดยตรงกับกรรมการของโอมสเคย์ - จองผ่านบริษัทนำเที่ยว						
5. มีรายละเอียดเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมและบริการต่างๆ		1. มีการจัดเตรียมให้นักท่องเที่ยวทราบชัดเจนเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมและค่าบริการต่างๆ	- รายละเอียดระบุไว้ในข้อมูลการประชาสัมพันธ์ เช่น ค่าที่พัก / คน / คืน - ค่าอาหาร / คน / มื้อ คำนวณเที่ยว / คน หรือกลุ่ม ฯลฯ						
6. มีข้อมูลกิจกรรมท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวเลือก		1. จัดกิจกรรมที่มีลักษณะหลากหลายให้นักท่องเที่ยวในแต่ละเที่ยวเลือก	- ระบุกิจกรรมที่ชุมชนสามารถจัดไว้ให้ครบถ้วน และให้นักท่องเที่ยวเป็นผู้เลือกตามความต้องการ						

Standard	Index	Indicator	Criteria	ระดับความเหมาะสม/คุณภาพ					ไม่มี/ไม่ทำ (0)
				มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยสุด (1)	
7. ชุมชนไม่ หวังจะสร้าง รายได้จาก โฮมสเตย์ อย่างเดียว		1. โฮมสเตย์จะต้อง ไม่มีผลกระทบต่อ อาชีพดั้งเดิมของ ชุมชน	- สมาชิกในชุมชนที่จัดโฮมสเตย์จะต้อง ตระหนักเสมอว่า โฮมสเตย์เป็นเพียง อาชีพเสริม มิใช่อาชีพหลัก ทั้งนี้สมาชิก ของชุมชนหน่วยงานภายนอกที่ สนับสนุนและบริษัทผู้ว่าจ้างต้องเข้าใจ ตรงกัน						
8. มีผู้นำเที่ยว /มีคฤหาสน์ที่ เป็นคน ท้องถิ่น		1. มีความพร้อมใน การสื่อสารกับ นักท่องเที่ยวได้ ทราบชัดเจน	- เตรียมบุคลากรให้พร้อมและเพียงพอ - ส่งเสริมการอบรมการเป็นมัคคุเทศก์ ท้องถิ่นที่ดี						
5. ด้าน กิจกรรม	1. มีกิจกรรม ท่องเที่ยว	1. กิจกรรมท่องเที่ยว เป็นภูมิปัญญา ท้องถิ่นของคนใน ชุมชน	- กิจกรรมต่าง ๆ ชุมชนจะร่วมกันจัดขึ้น และกำหนดไว้ชัดเจน - มีผู้นำเที่ยว มีความปลอดภัย และเตรียม อุปกรณ์ไว้ให้พร้อม						

Standard	Index	Indicator	Criteria	ระดับความเหมาะสม/คุณภาพ					ผู้มี/ผู้ไม่ทำ (0)
				มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยสุด (1)	
2. มีกิจกรรมฝึกหัดศิลปะหัตถกรรมที่บ้าน	1. ชาวบ้านมีความรู้ความสามารถในด้านศิลปะหัตถกรรมที่บ้าน	- จัดกิจกรรมให้เด็กท่องเที่ยวได้เลือก เช่น ฝึกหัดการทอผ้า การจักสาน เป็นต้น							
3. มีกิจกรรมต้อนรับตามประเพณีท้องถิ่น	1. จัดกิจกรรมต้อนรับโดยอาศัยวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นที่เคยปฏิบัติอยู่แล้ว	- กิจกรรมต้อนรับดังกล่าวไม่ปรุงแต่งจนขัดแย้งกับประเพณีดั้งเดิมของชุมชน - ต้อนรับด้วยความยิ้มแย้ม แจ่มใสและอบอุ่น							
4. มีกิจกรรมบันเทิง	1. มีกิจกรรมด้านบันเทิงหรือนันทนาการในยามว่างหรือตอนเย็นหรือตามเวลาที่เหมาะสมสมควร	- จัดให้เด็กท่องเที่ยวเลือกกิจกรรมด้วย เช่น คนตรีพื้นเมือง การเต้นรำ และการแสดงพื้นบ้าน โดยการแสดงต่างๆ ควรเป็นของชุมชน							

Standard	Index	Indicator	Criteria	ระดับความเหมาะสม/คุณภาพ					
				มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยสุด (1)	ไม่มี/ ไม่ทำ (0)
5. มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม	การท่องเที่ยวที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม	1. กิจกรรมทุกชนิดทุกประเภทที่จัดจะต้องไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม	- กิจกรรมที่ได้แก่ การไม่ทิ้งขยะ ไม่มีขีดเขียนบนแผนพื้นที่ ไม่ส่งเสียงดัง เป็นต้น						
6. มีกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันระหว่างนักท่องเที่ยวกับเจ้าของบ้าน	แลกเปลี่ยนเรียนรู้กันระหว่างนักท่องเที่ยวกับเจ้าของบ้าน	1. มีกิจกรรมเกี่ยวกับ การประกอบอาชีพ ของชุมชนและการถ่ายทอดด้าน หรือประวัติศาสตร์ ของท้องถิ่น	- นักท่องเที่ยวก็ควรต้องเรียนรู้วิถีชีวิตของชุมชน - ชุมชนก็ได้เรียนรู้วัฒนธรรมบางอย่างของนักท่องเที่ยวด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ						
6. ด้านสภาพแวดล้อม	1. มีแหล่งท่องเที่ยวประเภทใดประเภทหนึ่งหรือหลายประเภท	1. ในบริเวณใกล้ที่พักมีแหล่งท่องเที่ยวซึ่งเป็นสิ่งดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวอย่างน้อย 1 ประเภท	- แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ได้แก่ ภูเขา ทะเล น้ำตก น้ำพุ ฯลฯ						

Standard	Index	Indicator	Criteria	ระดับความเหมาะสม/คุณภาพ					ไม่มี/ไม่ทำ (0)	
				มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยสุด (1)		
				- แหล่งท่องเที่ยวที่ชุมชนมีอยู่แล้ว และเป็นอาชีพของชุมชน เช่น สวนผลไม้ แปลงผัก บ่อปลา รวมถึงการทำนา ปลูกข้าว ฯลฯ						
	2. มีการดูแลรักษาสภาพแวดล้อม	1. ดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยวและชุมชนอยู่เสมอ	- ชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาสภาพแวดล้อม ในแหล่งท่องเที่ยว โดยร่วมมือกับหน่วยราชการ ทีมหน้าที่ดูแลรักษาโดยตรง							
	3. มีสถานพยาบาล ไปรษณีย์ ธนาคารอยู่ ไม่ไกลเกินไป	1. โคมสแตย์อยู่ไม่ไกลจากสถานพยาบาล ไปรษณีย์ ธนาคารอยู่ไม่ไกลเกินไป	- หากไม่มีสถานพยาบาล ควรรู้จักสถานพยาบาลที่อยู่ใกล้ที่สุด - หากไม่อยู่ใกล้ชุมชน ควรจะรู้สถานที่ที่อยู่ใกล้มากที่สุดเพื่อแนะนำนักท่องเที่ยว							

Standard	Index	Indicator	Criteria	ระดับความเหมาะสม/คุณภาพ					ผู้มี/ผู้ไม่ทำ (0)
				มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยสุด (1)	
7. ด้านมูลค่าเพิ่ม	4. พื้นที่หลักยังคงสภาพเดิมของชุมชน	1. พื้นที่ซึ่งรักษาวัฒนธรรมและประเพณีของตน	- ชุมชนจะต้องช่วยกันรักษาสภาพเดิมของชุมชน โดยไม่ควรมีเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ และขนบธรรมเนียมประเพณีดั้งเดิมของชุมชน						
	1. มีร้านค้าของที่ระลึกในชุมชน	1. จัดให้มีร้านค้า หรือมุมเล็ก ๆ ของชุมชน	1. จัดการให้มีร้านค้าของชุมชนเกิดขึ้น						
	2. มีผลิตภัณฑ์โดยชาวบ้านและใช้วัตถุดิบในท้องถิ่นผลิต	1. ใช้ภูมิปัญญาที่ชุมชนสั่งสมมา หรือริเริ่มขึ้นใหม่ ทำของที่ระลึก	- ของที่ระลึกอาจเป็นสิ่งของเครื่องใช้ เครื่องประดับ เสื้อผ้า ตลอดจนของตกแต่ง หรืออาหาร ขนม โดยควรใช้วัสดุหรือวัตถุดิบที่มีในชุมชนนั้นเป็นหลัก						
	3. มีโอกาสได้เผยแพร่วัฒนธรรมของชุมชน	1. เผยแพร่วัฒนธรรมและทำนุบำรุงวัฒนธรรมของตน	- ใช้โอกาสที่นักท่องเที่ยวเข้ามาในชุมชนได้เผยแพร่วัฒนธรรมของชุมชนทุก ๆ ด้าน ในนักท่องเที่ยวได้สัมผัสและชื่นชม						

Standard	Index	Indicator	Criteria	ระดับความเหมาะสม/คุณภาพ					
				มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยสุด (1)	ไม่มี/ ไม่ทำ (0)
8. ด้านการส่งเสริมการตลาด	4. มีโอกาสพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในชุมชน	1. คนในชุมชนได้มีโอกาสแสดงความสามารถของตนเอง ตามที่ตนถนัด	- การให้บริการที่ประทับใจ เช่น การต้อนรับ มีคุณเทคั การปรุงอาหาร การทอผ้า จักสาน เป็นต้น						
	1. มีคู่มือ หรือเอกสารเผยแพร่การท่องเที่ยวที่เป็นของตนเอง	1. คู่มือ/เอกสารเป็นข้อมูลจริง โดยมีรายละเอียดต่าง ๆ ครบถ้วน	- มีคู่มือหรือแผ่นพับ หรือ เอกสารที่รวบรวมข้อมูลให้นักท่องเที่ยวรวบรวม โดยคู่มือดังกล่าวควรระบุรายละเอียดทุกประเภท						
	2. มีการเผยแพร่ข้อมูลประชาสัมพันธ์	1. การติดต่อสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตทำได้ค่อนข้างง่าย	- การสร้างโฮมเพจของตนเอง ซึ่งมีทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ						

Standard	Index	Indicator	Criteria	ระดับความเหมาะสม/คุณภาพ					
				มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยสุด (1)	ไม่มี/ ไม่ทำ (0)
	3. มีรายชื่ออยู่ในคู่มือการท่องเที่ยวโฮมสเตย์	1. ผ่านการประเมินคุณภาพมาตรฐานโฮมสเตย์จากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	- ได้รับตราสัญลักษณ์มาตรฐานโฮมสเตย์จากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา						

BIOGRAPHY

NAME	Miss Wipada Unlumlert
DATE OF BIRTH	25 January, 1978
PLACE OF BIRTH	Samutsongkram, Thailand
INSTITUTIONS ATTENDED	Kasetsart University, 2001-2005 Bachelor of Science (Fisheries) Mahidol University, 2005-2007 Master of Science (Environmental Planning for Community and Rural Development)
GRANT	The Activity Graduate Student Grant supported by Graduate Studies of Mahidol University Alumni Association, 2007
HOME ADDRESS	20 Moo 7, Tumbon Bangkare, Amphoe Ampawa, Samutsongkram Province, 75110 Tel. 034-733422